BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXI. — No. 377

VINERI 28 FEBRUARIE 1941

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : H. P. DURAND
Inregistrat sub No.7 in Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks | Payement seulement par chèque en monnaie du pays de destination, | Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoi
If undelivered, to be returned to :
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Redacția și sediu pentru Ploești și județul Prahova
PLOEȘTI
Strada M. Kogălniceanu 35, etaj

România și planul decenal

La Roumanie et le plan décennal

par **TRAJAN J. METIANU**
Ingénieur des Mines
Ancien directeur technique à la société „Steaua Română"

Cu instaurarea noului regim politic în țara noastră, una din principalele preocupări a fost de a se atenua efectele marilor lovituri pe care le-a primit țara în cursul anului 1940, prin căderea în robie a circa 4.500.000 de români de cea mai pură rasă.

Romănia și țara întreagă a primit cu resemnare verdictele date în anul trecut, și și-a concentrat toată atențiunea spre a-și întocmi un plan de refacere a țării eșalonat pe un interval de timp de 10 ani, întocmai cum s'a procedat și în alte țări cu mult mai mari, cu o civilizație mult mai veche și cu un progres mult mai accentuat decât la noi.

Din relațiunile ce posedăm, la toate departamentele și în special, la cele cu caracter economic, se lucrează asiduu la întocmirea acestor programe de activitate eșalonate pe 10 ani, și la cele mai multe vor fi puse în aplicare, chiar din acest an.

Nu cunoaștem încă care a fost hotărîrea Ministerului Economiei Naționale, care controlează activitatea exploatărilor petrolifere din toată țara.

Un program de activitate repartizat pe o perioadă de 10 ani în acest domeniu — bine întocmit și mai cu seamă bine executat — va fi de un mare folos pentru economia țării și de aceea trebue conceput așa fel, ca Industria de Petrol — care constitue astăzi una din mândriile noastre naționale—să fie pusă la adăpostul oricărei critice, mai mult sau mai puțin severe, după cum s'a întâmplat în cursul ultimilor ani, asupra modului cum s'au făcut exploatările.

Petrolul, acest prețios produs mineral al globului pământesc, repartizat în mod atât de capricios pe fața pământului, este astăzi una din cele mai apreciate surse de energie. După cum spuneam într'un articol anterior în Aprilie 1939 — acest produs al solului, este atât de indi pensabil omenirei atât în timp de pace, dar mai cu seamă în timp de războiu, când poate fi chiar hotăritor, pentru continuarea luptei până la succes.

Pentru aseste motive, Romănia, fiind unica țară continentală plasata chiar în inima Europei, cu una din fruntarii pe cel mai important fluviu, Dunărea, care îi dă posibilitatea de a-și valorifica la maximum produsele sale de tot felul, și care printre alte bogății, posedă importante surse de petrol, trebue să mediteze serios asupra întocmirei acestui plan decenal de exploatare rațională al acestor surse, pentru a nu se pomeni într'o zi ca Polonia, să nu mai aibă nici măcar ce arde în lampă.

Modul cum s'au făcut exploatările de petrol în ultimii ani, dădeau motive conjuncturilor celor mai nefavorabile, întru cât se mersese până la epuizarea zăcămintelor.

Prin întocmirea acestui program de activitate pe 10 ani, e bine să se procedeze metodic prin menajarea regiunilor petrolifere astăzi cunoscute și a se intensifica lucrările în regiunile care deși susceptibile a fi petrolifere, totuși care până astăzi nu au dat rezultate pozitive.

Faptul că una sau 2 sonde, care s'au săpat în regiuni noi, n'au dat rezultate pozitive, nu este un motiv hotăritor a se condamna o întreagă regiune petroliferă, dacă studiile geologice premergătoare o indică ca atare. In materie de petroi, cei mari savanți au greșit, încât o mare prudență se impune în acezt domeniu.

Un exemplu recent cu explorările făcute de francezi în Maroc, unde lipsa de combustibil punea în imposibilitate orice inițiativă de a se putea exploata și investi capitaluri cu perspective remuneratorii în acea regiune atât de mare ca suprafață. S'au executat astfel în decurs de câțiva ani 124 sonde fără rezultat, și abia cea a 125 sondă a dat rezultatul urmarit cu atâta interes și asiduitate de către Statul francez.

Și la noi sunt numeroase exemple, când prin faptul că rezultatul primelor sonde a fost negativ, s'au condamnat regiuni întregi ca apoi

(Urmare în pag. 2-a)

Avec l'instauration dans notre pays du nouveau régime politique, l'une de ses principales préoccupations a été d'atténuer les effets des grandes épreuves que notre pays a subies en 1940 par la mutilation de ses frontières et le retour en esclavage d'env. 4.500.000 roumains de la race la plus pure.

La Roumanie et le pays entier ont accepté avec résignation les verdicts rendus l'année dernière et ont concentré toute leur attention à établir un plan de réfection du pays echelonné sur un intervalle de 10 ans, comme on l'a fait également dans d'autres pays beaucoup plus grands, avec une civilisation beaucoup plus accentuée que chez nous.

Des relations que nous possédons, à tous les départements et spécialement à ceux à caractère économique, on travaille assidument à l'établissement de ces programmes d'activité échelonné sur une durée de 10 ans et, à la plupart de ces départements, ces programmes seront mis en application, à partir de cette année même.

Nous ignorons jusqu'à présent la décision du Ministère de l'Economie Nationale, lequel contrôle l'activité des exploitations pétrolières de tout le pays.

Un programme d'activité réparti sur une période de dix ans dans ce domaine — bien établi e surtout bien exécuté — sera de grande utilité pour l'économie du pays et pour cette raison, il doit être conçu de telle façon que l'industrie du pétrole — qui constitue à l'heure actuelle l'une de nos fiertés nationales-soit mise à l'abri de toute critique, plus ou moins sévère, ainsi que cela a eu lieu au cours des dernières années au sujet de la manière dont les exploitations ont été effectuées.

Le Pétrole, ce précieux produit minéral du globe terrestre, réparti de façon si capricieuse sur la surface de la terre, est à l'heure actuelle l'une des sources d'énergie les plus appréciées. Ainsi que nous le disions dans un article antérieur, datant du mois d'avril 1939, ce produit du sol si indispensable à l'humanité en temps de paix, l'est surtout en temps de guerre, quand il peut même être décisif pour la continuation de la lutte jusqu'à l'obtention du succès.

Pour ces motifs, la Roumanie étant l'unique pays continental placé au coeur même de l'Europe, ayant l'une de ses frontières limitée par le fleuve le plus important du continent — le Danube — lequel lui donne la possibilité de mettre en valeur au maximum ses produits de toutes sortes, et qui, parmi d'autres richesses possède d'importantes sources de pétrole, doit méditer sérieusement sur l'établissement de ce plan décennal d'exploitation rationnelle de ces sources, pour ne pas se trouver un beau jour dans la situation de la Pologne, où la population n'a même plus de quoi bruler dans ses lampes.

La manière dont ont été effectuées les exploitations de pétrole au cours de ces dernières années justifiait les conjonctures les plus défavorables, vu que l'on était allé jusqu'à l'épuisement des gisements.

Par l'établissement de ce programme d'activité décennale il est bien de procéder méthodiquement en ménageant les régions pétrolifères aujourd'hui connues et d'intensifier les travaux dans les régions qui, bien que susceptibles d'être pétrolifères, n'ont cependant pas donné jusqu'à ce jour des résultats positifs.

Le fait que une ou deux sondes, forées dans des régions nouvelles, n'ont pas donné de résultat positif, n'est point un motif décisif pour condamner une région pétrolifère toute entière, si les études géologiques l'ont indiquée comme telle. En matière de pétrole les plus grands savants ont pu se tromper, de sorte qu'une grande prudence s'impose dans ce domaine.

Un récent exemple fourni par les explorations faites par les français au Maroc, où l'absence de combustible rendait impossible toute initiative de pouvoir procéder à des exploitations et d'investir dans cette région—si étendue comme superficie — des capitaux à perspective rémunératrice. C'est ainsi que, au cours de plusieurs années, on a foré 124 sondes sans obtenir de résultat, et que, à peine la 125 sonde, a donné le résultat poursuivi avec tant d'intérêt et d'assuidité par l'Etat français.

Et chez nous aussi, on peut citer de nombreux exemples où, du fait que le résultat des premières sondes a été négatif, des régions entières

suite 2-ème page

Națiunea română
convocată în adunare plebiscitară

La Nation roumaine convoquée en assemblée plébiscitaire

Națiunea română este chemată pentru Duminică 2 Martie, ca să-și exprime, pe cale de plebiscit, încrederea asupra chipului cum d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului și președintele Consiliului de Miniștri, a condus Țara dela 6 Septembrie 1940 și până acum.

Toți cetățenii români, de orice profesiune, cari au împlinit 21 de ani, sunt obligați să ia parte la vot, care va fi pe față și se va exprima prin da sau nu.

Proclamația D-lui General Antonescu către Țară.

Români,

Istoria noastră străveche, cu tradițiile ei bătrâne, ca și suflul nou care străbate lumea, cer conducătorilor să-și întemeieze răspunderile pe voința poporului.

La Nation roumaine est appelée pour le dimanche 2 mars à exprimer par voie de plébiscite, sa confiance au sujet de la manière dont le Général J. Antonesco, Chef de l'Etat et Président du Conseil des Ministres, a conduit le pays depuis le 6 septembre 1940 jusqu'à ce jour.

Tous les citoyens roumains quelle que soit leur profession, ayant accompli 21 ans, sont obligés de prendre part au vote qui sera effectué ouvertement et sera exprimé par oui ou non.

Proclamation de M. le Général J. Antonesco envers le pays.

Roumains,

Notre histoire des temps les plus récules, avec ses vieilles traditions, ainsi que le soufle nouveau qui traverse le monde, demandent aux chefs de fonder leurs responsabilités sur la volonté du peuple.

M. LE GENERAL J. ANTONESCO
Chef de l'Etat et Président du Conseil des Ministres

Credincios tradiției și comandamentelor istoriei noastre, dornic să dovedesc legătura poporului românesc cu obiceiurile politice sănătoase cari s'au așezat în lume, am hotărît să vă cer aprobarea voastră asupra guvernării melc dela 6 Septembrie și până azi.

Am luat conducerea țării în ceasuri de desnădejde și prăbușire.

Am purtat conducerea de-a-lungul a șease luni de sbucium și de încercări neinchipuit de grele.

Pentru a duce mai departe povara Neamului, am nevoe da mărturia increderii voastre.

Nimic din ceeace am săvârșit nu vă este necunoscut.

Numai piedicile fărâmate și durerile nedrepte le-am ascuns în cugetul meu.

Ceeace pot să vă spun, este că guvernarea mea s'a întemeiat pe cea mai curată cinste și pe munca cea mai aprigă ; că nimic din acțiunea mea n'a părăsit nici un drept al Neamului ; și că am făcut tot ce un om putea încerca pentru ca să păstrez Națiunii, Statului și fiecărui Român onoarea și liniștea, siguranța și averea, dreptul la muncă și la respect.

Cu credința în dreapta voastră judecată, vă chem să vă rostiți cuvântul.

Trăiască Națiunea Română.

Trăiască Majestatea Sa Regele.

GENERAL ANTONESCU

București, 25 Febr. 1941.

Fidèle à la tradition et aux commandements de notre histoire, désireux de prouver le lien qui existe entre le peuple roumain et les habitudes politiques saines qui ont été instaurées dans le monde, j'ai décidé de demander votre approbation sur mon gouvernement depuis le 6 septembre jusqu'à ce jour.

J'ai pris la direction de l'Etat dans des heures de désespérance et d'effondrement.

J'ai conduit ce pays pendant 6 mois d'agitations et d'essais d'une difficulté insoupçonnée.

Pour continuer à porter la charge de la Nation, j'ai besoin du témoignage de votre confiance.

Rien de ce que j'ai accompli ne vous est inconnu.

Seules les entraves brisées et les douleurs injustes je les ai cachées dans ma pensée.

Ce que je puis vous dire est que mon gouvernement a été basé sur la plus pure probité et sur le travail le plus âpre ; que rien dans mon action n'a abandonné aucun droit de la Nation; et que j'ai tout fait ce qu'un homme pouvait essayer pour conserver à la Nation, à l'Etat et à chaque Roumain l'honneur et le calme, sa sûreté et son avoir, son droit au travail et au respect.

C'est plein de confiance dans votre juste jugement, que je vous appelle à vous prononcer.

Vive la Nation Roumaine.

Vive Sa Majesté le Roi.

GENERAL J. ANTONESCO

Bucarest, 25 février 1941.

Le pétrole roumain en Russie Soviétique

La reprise de nos relations commerciales avec l'U. R. S. S. continue dans une atmosphère des plus encourageantes et ce qui est surprenant c'est que le pétrole roumain est demandé par ce grand pays pétrolifère.

En date du 27 crt. on vient de signer à Moscou un accord commercial et de navigation, ainsi qu'un accord de paiements avec la Roumanie. Cet accord prévoit pour l'année 1941 un échange de marchandises d'une valeur de 8 millions dollars américains.

A la suite de cette convention, entre l'U. R. S. et nos sociétés pétrolifères, a été contractée l'exportation pour ce pays d'une quantité de 30.000 tonnes d'essence.

Cette importante quantité servira à l'approvisionnement de la Bessarabie et de la région d'Odessa.

A cet effet sont arrivés dans le port de Constantza les vapeurs de pétrole „Zergo" et „Moseova", sous pavillon soviétique, qui ont déjà commencé à charger.

LE PETROLE ROUMAIN EN 1940

par **CRISTIAN LEU**

La production du pétrole brut de la Roumanie en 1940 a été de 5.813.000 tonnes, c'est-à-dire de 427.000 tonnes inférieure à celle de l'année 1939.

Sur ces quantités on a réalisé une exportation de 3.492.800 (60%)

Les produits exportés ont quitté le pays par :

	Tonnes	%
Constantza	1.377.000	39%
Giurgiu	1.228.000	35%
Autres ports danub.	164.000	4%
Par voies terrestres et diverses	742.600	22%

Le tableau 1 indique en détail cette exportation, par produits et pays (respect. régions et continents) de destination. En ce qui concerne les qualités, les valeurs et le prix unitaire, l'exportation offre l'aspect suivant :

	Tonnes	%	1000 Lei	Lei/Kgr.
Petrole brut	300.412	8.6	1.667.151	5.55
Essences	1.333.502	38.2	11.035.170	8.30
Lampant	623.720	17.8	4.125 946	6.60
Gas-Oil	664.694	19.-	3.870.249	5.85
Mazout	521.096	14.9	1.610.445	3.10
Huiles	34.096	1.-	325.107	9.5
Paraffine	6.682	0.2	261.819	39.20
Asphalte	8 591	0.3	52.218	6.10
Divers	38	—	1.080	—
Total	3.492.831	100	22 949.185	6.60

Des chiffres suscités il résulte que sur le total de l'exportation générale de la Roumanie en 1940, laquelle s'élève à 5.374.415 tonnes d'une valeur de 36.783 millions, le pétrole détient le premier plan, représentant 65% comme tonnage et 62,5% comme valeur.

Le tablean suivant (2) nous présente l'encadrement de notre exportation de pétrole dans l'exportation générale du pays en 1940 : **(tab. 2.)**

Produits exportés en 1940	Quantités Tonnes	%	Valeurs 1000 Lei	%	Lei/Kgr.
Animaux et produits animaux alimentaires	49.497	0.9	2.057.056	4.6	45.—
Bois	366 214	6.8	1.822.567	5.—	5.—
Légumes, semences, fruits	159.173	3.—	1.910.333	5 2	12.—
Céréales	1.149.686	21.4	6.726.867	18,3	5.85
Pétrole	3.492.831	65.—	22.949.185	62.5	6.58
Total	5 217.401	97.1	35.466.008	95.	5.80

Au cours de ces dernières années les débouchés du pétrole roumain ont présenté un déplacement successif. Le **Bassin Méditéranéen** qui, à un moment donné, absorbait presque la moitié de notre pétrole (par ex. 48% en 1937) cède peu à peu la place à notre débouché naturel qui est le **Bassin du Danube.** Entre ces deux débouchés principaux pour nos produits se situe le **Bloc Balkanique.** dont les pays sont répartis à la fois, dans le bassin méditéranéen (Turquie et Grèce) et dans le bassin du Danube (Bulgarie et Yougoslavie).

Cette évolution de nos débouchés est indiquée dans le tableau 3.

Exportation du Pétrole **(tab. 3.)**

Année	Bassin Méditéranéen 1000 t.	%	%	Bassin Danubien 1000 t.	%	%	Balkans 1000 t.	%	%	Empire Britannique 1000 t.	%	%	Allemagne 1000 t.	%	%
1936	2.683	39	87	2.160	31	58	430	6	64	1.200	17	62	1.705	25	63
1937	2.724	48	76	1.427	25	42	564	10	63	896	16	52	881	16	37
1938	1.828	41	72	1.421	32	51	451	11	58	890	20	59	999	22	5
1939	1.270	30	58	1.694	41	56	351	8	58	732	18	47	1.285	31	54
1940	1.027	29	66	1.825	52	63	602	17	80	582	17	66	1.430	41	62

Année	Bassin Méditéranéen Millions Lei	%	%	Bassin Danubien Millions Lei	%	%	Balkans Millions Lei	%	%	Empire Britannique Mill ons Lei	%	%	Allemagne Millions Lei	%	%
1936	3.123	35	60	3.122	35	36	538	6	46	1.604	18	39	2.561	29	35
1937	5.891	46	59	3.563	28	28	1.267	10	46	2.182	17	42	2.342	18	22
1938	3.747	40	56	3.194	34	34	967	10	44	1.858	20	46	2,366	25	31
1939	3.144	28	45	4.851	43	37	983	9	55	2.276	20	46	3.797	34	33
1940	5.718	25	62	13.808	60	62	4.004	18	86	3.727	16	69	10.952	48	59

1) du total de l'exportation du pétrole de la Roumanie
2) de l'exportation générale de la Roumanie dans la région ou le pays respectif

Pour mieux nous rendre compte de cette évolution nous y avons passé aussi le pourcentage représenté par l'exportation du pétrole dans l'exportation générale des produits roumains dans le débouché respectif. Le pétrole figure partout au premier plan.

Du tableau No. 3 résulte un détail qui mérite d'être mis en relief. En corroborant attentivement les chiffres du pourcentage quantités avec ceux des valeurs on constate que, **dans le bassin du Danube, le pétrole roumain obtient sans exception, chaque année, une meilleure mise en valeur que dans le bassin méditéranéen.**

Nous avons estimé opportun de présenter aussi un parallèle entre l'exportation du pétrole roumain au cours des cinq dernières années effectuée dans l' **Empire Britannique[1]) et le Reich Allemand.** On constate immédiatement que, pour les produits roumains, le débouché allemand a toujours été plus important que le débouché britannique, tant sous le rapport du tonnage que spécialement sous ceux d'une meilleure mise en valeur. Les chiffres du tableau 3 donnent à ce sujet une première indication édificatrice.

*

On a trompetté, avec un luxe de données insoupçonné, et avec un impressionnant décor d'argumentations, **urbi et orbi,** la thèse que l'Allemagne succombera à cause du manque de pétrole. Par endroits, cette thèse trouve aujourd'hui encore des défenseurs, en Angleterre et aux Etats-Unis. Des noms à raisonnance universelle, comme ceux de **Gustave Egloff** et autres se sont situés à la tête de la liste des spécialistes qui avaient à convaincre le monde sur leur thèse. En ce qui nous concerne nous l'avons combattue,[2]), dans une étude documentée parue immédiatement après que la guerre eut éclatée et la suite[3]) a confirmé sur toute la ligne notre thèse savoir que : entre le monde ancien et le monde nouveau la lutte revêt sur ce terrain, **l'aspect inédit du heurt entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique. Avec la victoire de ce dernier.**

Nous trouvons, dans quelques aspects de notre exportation en 1940, des éléments instructifs qui nous obligent à revenir sur le thème de plus haut. Eléments qui fortifient une fois de plus notre thèse.

Si l'Allemagne traversait à la vérité la crise aigüe de produits pétrolifères avec importance vitale pour la guerre — essences, huiles et gas-oil — nous devions retrouver le reflexe correspondant dans les données de notre exportation dans ce pays en 1940. Il faudrait constater, en 1940, des déviations brusques à la courbe des dernières années.

Il faudrait constater :

1. — Une augmentation massive de l'approvisionnement de l'Allemagne en gas-oil roumain.

2. — Une prépondérance dans le tonnage des essences exportées en Allemagne.

3. — Une diminution brusque, allant jusqu'à la quasi-totale disparition, dans le chiffre de notre exportation en essence vers les pays limitrophes, spécialement dans les Balkans.

4. — Une absorption presque totale de notre production d'huiles minérales, car il ne faut pas oublier, que l'une des causes du désastre allemand dans la guerre mondiale, a été précisément le manque de ce produit.

1) Angleterre, Canada, Gibraltar, Malte, Chypre, Egypte, Palestine, Indes britanniques, Australie,

2) „Roumanie Pétrolifère" No. 367/4.XI.1939 „La lutte entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique".

3) Oel und Kohle Nr. 184 Août 1940.

EXPORTATION DU PETROLE ROUMAIN AU COURS DE L'ANNEE 1940 EN TONNES

EUROPE—BASSIN DANUBIEN (Tab. 1)

1 % de l'exportation totale[1])	2 PAYS DE DESTINATION	3 Asphalte	4 Pétrole brut	5 Essences*)	6 Lampant	7 Gas-Oil	8 Mazout	9 Huiles	10 Paraffine	11 (Vaseline) Coke	12 %	13 TOTAL	14 %
83.1	Bulgarie	46	28.614	16.468	27.851	15 428	1.243	5,025	473	—	*5.2*	95.148	*2,7*
78.3	Bohême-Moravie	263	128.534	61.340	26.530	221	—	74	132	—	*11.9*	217.094	*6,2*
53.4	Suisse	2.020	—	33.121	22.391	24.308	5.688	4.477	463	(23) 15	*5.1*	92.506	*2,7*
59.-	Allemagne	312	33.356	566.851	221.463	228.669	95.331	827	953	—	*62.8*	1.147.762	*32,9*
84.7	Yougoslavie	2.752	38.102	36.615	43.818	25.474	25.153	1.196	1.367	—	*9 6*	174.477	*5,-*
79,2	Slovaquie	—	48.405	7.733	6.519	2.211	—	—	—	—	*3,5*	64.868	*1.8*
28.9	Hongrie	1.799	—	1.814	14.920	2.326	13.120	662	—	—	*1.9*	34.641	*1,-*
62,8	**Total**	**7.192**	**277.011**	**723.942**	**363.492**	**298.637**	**140.535**	**12.261**	**3.388**	**(23) 15**	**100**	**1.826.496**	**52,3**
	BASSIN MÉDITERANÉEN												
95,7	France	—		81.828	4.869	—	—	—	448	—	—	87.145	*2.5*
44,6	Chypre et Gibraltar	—	—	4.476	9.141	1.081	—	—	—	—	—	14.698	*0.4*
74,2	Grèce	—	—	42 374	18.026	71.360	54.508	1.038	—	—	—	187.306	*5.4*
60,1	Italie	—	23.401	10 463	54.565	93.224	152.618	6.372	2.303	—	—	342.946	*9.8*
79,5	Turquie	733	—	48.164	38.918	41.481	8.382	7.200	456	—	—	145,334	*4.2*
67,5	**Total**	**733**	**23.401**	**187.305**	**125.519**	**207.146**	**215.508**	**14.610**	**3.207**	**—**	**—**	**777.429**	**22,3**
	AUTRES PAYS												
71,6	Angleterre	—	—	342.961	57.997	52 959	18.831	—	84	—	—	472.832	*13,5*
—	Lithuanie	—	—	—	162	—	—	—	—	—	—	162	—
—	Suède	—	—	92	197	228	—	—	—	—	—	517	—
62,-	**Total**	**—**	**—**	**343.053**	**58.356**	**53.187**	**18.831**	**—**	**84**	**—**	**—**	**473.511**	**13,5**
	EUROPE (récapitulation)												
62,8	Bassin Danubien	7.192	277.011	723.942	363,492	298.637	140.535	12.261	3.388	(23) 15	—	1.826.496	*52.3*
65,5	Bassin Méditeranéen	733	23.401	187.305	125.519	207.146	215.508	14.610	3.207	—	—	777.429	*22,3*
62,-	Autres pays	—	—	343.053	58.356	53 187	18.831	—	84	—	—	473.511	*13,5*
64,5	**Total**	**7.925**	**300.412**	**1.254.300**	**547.367**	**558.970**	**374.874**	**26.874**	**6.679**	**(23) 15**	**—**	**3.077.436**	**88,1**
	AFRIQUE												
100	Algérie	—	—	8 351	4.074	—	—	—	—	—	—	12.425	*0,3*
46,1	Egypte	—	—	537	20.414	20.068	7.383	6.179	3	—	—	54.584	*1,6*
3,3	Eritrée	590	—	—	—	—	—	—	—	—	—	590	—
100	Maroc français	—	—	40.181	2.955	10.011	2.006	—	—	—	—	55.153	*1,6*
100	Tunisie	—	—	23.792	14.253	26 996	—	—	—	—	—	65.041	*1,9*
74,1	**Total**	**590**	**—**	**72.861**	**41.696**	**57.075**	**9.389**	**6.179**	**3**	**—**	**—**	**187.793**	**5,4**
	ASIE												
35,3	Palestine	—	—	656	21.730	16.974	387	—	—	—	—	39.747	*1,1*
44,7	Syrie	—	—	4.770	12 879	5.308	—	—	—	—	—	22 957	*0,7*
38,3	**Total**	**—**	**—**	**5.426**	**34.609**	**22.282**	**387**	**—**	**—**	**—**	**—**	**62.704**	**1,8**
	RÉCAPITULATION GÉNÉRALE												
64,5	**Europe**	**7.925**	**300.412**	**1.254.300**	**547.367**	**558.970**	**374.874**	**26.871**	**6.679**	**(23) 15**	**—**	**3.077.436**	**88.1**
74,1	**Afrique**	**590**	**—**	**72.861**	**41.696**	**57.075**	**9.389**	**6.179**	**3**	**—**	**—**	**187.793**	**5,4**
38,3	**Asie**	**—**	**—**	**5.426**	**34.609**	**22.282**	**387**	**—**	**—**	**—**	**—**	**62.704**	**1,8**
62	**Autres pays**	**76**	**—**	**23**	**—**	**124**	**6**	**10**	**—**	**—**	**—**	**239**	**—**
—	**Usage des bâteaux**	**—**	**—**	**892**	**48**	**26.243**	**136.440**	**1.036**	**—**	**—**	**—**	**164.659**	**4,7**
65	**Total**	**8.591**	**300.412**	**1.333.502*)**	**623.720**	**664.694**	**521.096**	**34.096**	**6.682**	**(23) 15**	**—**	**3.492.831**	**100**

1) Dans le pays respectif.
*) Essence légère 1.271.347. Essence lourde 59.694. Essence brute 2.461.

(suite 2-ème page)

LE PETROLE ROUMAIN EN 1940

(Suite de la première page)

Sur toute la ligne nous devrions constater en conséquence — si la thèse Egloff était juste — une déviation brutale de la ligne normale de notre exportation de pétrole vers l'Allemagne et les pays balkaniques.

(tab. 4.) **Exportation d'essences roumaines.**

Année	Allemagne		Balkans	
	Tonnes	%[1]	Tonnes	%[1]
1936	539.076	50.1	77.626	18
1937	276.125	63.4	125.620	22.2
1938	355.429	51.4	102.543	21.3
1939	440.431	52.—	89.859	25.6
1938	566.851	44.5	143.621	23.9

1) de l'exportation totale de produits petrolifères.

Examinons les chiffres (tableau 1 et 4).

1.— En 1936 nous avons exporté en Allemagne 242.292 tonnes de gas-oil (22,6%), en 1940 le chiffre descend à 228.669 t. (19,9% du total de l'exportation en Allemagne). Nous enregistrons les données sans plus les ommenter.

2. — En 1940 nous avons exporté en Allemagne le pourcentage le plus réduit (44,5%) d'essence (tableau 4), des dernières 5 années. En 1937, la quote-parte est de 63,4% et le chiffre absolu du tonnage exporté en 1940 de 566.851 tonnes est sensiblement rapproché de celui de 1936, qui s'élevait à 539.076 tonnes.

3. — En même temps, nous faisons la constatation que, précisément en 1940, les Etats balkaniques ont importé la plus grande quantité d'essence roumaine (143.621 t.) des dernières 5 années. L'année précédente le placement de notre essence dans les Balkans avait été de 89.859 tonnes. **Par conséquent, aucune sorte d'entraves.**

4. En ce qui concerne **les huiles minérales**, les chiffres paraissent même très curieux. L'Allemagne, dont la pénurie aigüe en huiles avait été trompettée, a sollicité en 1940 la production roumaine avec le modeste chiffre de 827 tonnes, au regard de la moyenne de 10.409 tonnes annuelle, de 1935-1939. En échange, le placement sur le marché balkanique a été de 14.529 tonnes (43.7% du total de l'exportation roumaine d'huile en 1940).

En conséquence, quel que soit l'angle sous lequel nous considérions la question, nous ne trouvons pas le moins du monde de déviation de la ligne normale de notre exportation en Allemagne et dans les Etats balkaniques. Aucune pression de la demande allemande, aucun réfreinement mis à nos possibilités d'exportation dans d'autres pays. Nous ne trauvons absolument rien d'anormal. Rien qui trahise l'existence de cette catastrophale crise de pétrole dans la machine de guerre de l'Allemagne.

L'explication est simple et logique en accord avec la large documentation apportée par nous en novembre 1939[2]) : **le pétrole synthétique allemand couvre amplement les besoins de la consommation réclamés aussi bien par la machine de guerre que la machine industrielle.**

Au demeurant, ces derniers temps, la voix de MM. Gustave Egloff & Cie, s'entend de plus en plus faiblement. **Et pour cause....**

*

La mise en valeur de nos produits du pétrole a atteint en 1940 un chiffre record. Le chiffre le plus élevé du prix unitaire a été en 1925/1926 de 6,26 lei le kgr. de pétrole exporté. **En 1940, le chiffre passe brusquement de 2,70 (1939) à 6,60 lei le kgr.** Le chiffre le plus bas est enregistré en 1934, soit 1,10 lei le kgr., c'est-à-dire au moment culminant des effets de la grande crise mondiale déclanchée en 1929.

Nous estimons instructif de présenter un aspect parallèle de notre exportation pétrolifère, encadrée dans l'exportation générale de la Roumanie pendant les dix dernières années, avec l'indication des prix unitaires moyens obtenus (tableau 5).

(tab. 5.)

Année	Exportation générale			Exportation de pétrole				
	1000 t.	Milions Lei	Lei/Kgr.	1000 t.	%	Millions Lei	%	Lei/Kgr.
1931	10.047	22.197	2.22	4.684	47	6.725	30	1.43
1932	9.057	16.722	1.84	5.169	57	7.196	43	1.39
1933	8.178	14.171	1.61	5.879	67	7.833	55	1.33
1934	8.854	13.656	1.54	6.547	74	7.214	53	1.10
1935	9.276	16.756	1.81	6.613	71	8.655	52	1.31
1936	10.549	21.703	2.06	6.885	65	8.960	41	1.30
1937	9.637	31.568	3.28	5.668	59	12.791	41	2.26
1938	7.409	21.533	2.91	4.495	61	9.311	43	2.07
1939	7.564	26.809	3.55	4.178	55	11.225	42	2.69
1940	5.374	36.783	6.83	3.493	65	22.949	62	6.58

Nous abordons brusquement un terrain dans lequel, quelque soit nos efforts, nous ne pouvons éviter quelques termes sévères.

Le temps est venu enfin où l'on peut dire la vérité qui a régné sur le front de notre économie générale. On a appliqué à notre pétrole spécialement et à notre économie totale en général un plan, méthodiquement et méticuleusement élaboré, et conduit dans l'ombre, pour notre appauvrissement. Un plan organisé au dehors avec la complicité du dedans, pour nous ravir, par n'importe quelle voie, toute possibilité de redressement économique de notre part. **Avec un but plus lointain et plus subtil : afin de ne pas devenir la force politique, indépendante et dominante dans cet espace européen.**

Une des armes employée principalement à cet effet à été : **le maintien de la valute roumaine au niveau le plusbas des valutes de tous les pays du globe. De 1920-1940 nous ne trouvons pas une seule année dans laquelle la valute roumaine occupe une place autre qu'à la queue, de la liste des valutes mondiales Concommitemment on nous a imposé comme niveau étalon, des prix pour notre production pétrolifère le système „fob golf Mexique". Et nous avons été systématiquement ruiné. Le capital investi dans notre pétrole a travaillé „en déficit" —car il fallait respecter la bourse imposée dans les coulisses. A l'Etat on a ravi toute possibilité de large récupérat on du fruit d'un bien qui lui appartient de droit.**

Le reflexe de cette politique est constaté dans l'évolution des prix unitaires (tableau 5) tant pour la totalité des produits exportés que pour le pétrole roumain. Et nous en arrivons ainsi au chiffre de 1940, avec 6,83 lei le kgr. comme prix unitaire pour les produits généraux et 6,58 lei/kgr. pour le pétrole.

L'explication commode de certa ns économistes qui nous vantent l'infaillibilité de leurs lois — avec le jeu automatique entre la demande et l'offre — ne peut expliquer que dans une mesure limitée cette brusque hausse dans la valorification de nos biens exportés en 1940. **L'explication juste doit être recherchée dans l'émancipation de notre économie de sous la tutelle de la grande finance. Dans la disparition de cet étalon („fob golf Mexique", inventé et appliqué avec une diabolique persévérance, pour ruiner les capitaux qui ne faisaient pas partie des grands trusts mondiaux et pour ruiner les Etats qui manifestaient d'audacieux essais d'indépendance. Nous trouvons enfin l'explication dans l'apparition du premier commencement de disparition de nos contrées du système basé sur l'étalon-or.**

Avec l'année 1940 nous avons exquissé un premier pas vers notre encadrement dans le nouveau système de l'économie européenne. **Et nons constatons du même coup une meilleure, une plus équitable mise en valeur pour nos produits.**

La thèse est cependant d'un intérêt insoupçonné. Elle est actuelle. Elle mérite d'être développée avec de brutales revélations dans le drame du pétrole roumain, dans les années qui ont suivi la guerre mondiale. Nous lui réservons sous peu une étude plus large.

*

Afin de pouvoir supporter les effets de la crise mondiale, le pétrole roumain a eu à supporter la difficile mission du sacrifié. Sous la direction de la grande finance internationale **le caractère agraire de la Roumanie s'est dilué progressivement (1919-1929) pour disparaître ensuite petit à petit (1930-1940).** Les chiffres du tableau 6 montrent comment la Roumanie **s'est transformée de pays agricole en pays ayant un caractère marqué de pays du pétrole.**

Tonnes (tab. 6) Valeurs

Période (5 ans)	Céréales		Pétrole		Céréales		Pétrole	
	1000 t.	%[1]	1000 t.	%[1]	Millions Lei [2])	%[1]	Millions Lei [2])	%[1]
1905-1909	12.906	72	1.868	11	1.861	79	131	6
1910-1914	15.318	70	3.811	17	2.293	75	360	12
1920-1924	6.931	38	1.915	11	36.320	46	11.710	15
1925-1929	8.426	27	9.405	30	57.058	35	40.330	25
1930-1934	12.205	27	26.146	57	30.126	32	39.377	33
1935-1939	8.899	20	27.839	63	32.773	28	50.942	43

1) de l'exportation générale de la Roumanie
2) Lei or

Jamais, dans les années d'après guerre, la Grande Roumanie n'a pu égaler le tonnage de céréales exporté par la Petite Roumanie. En dépit de la présence du Quadrilatère, de la Bessarabie, du Banat, de la région de Bihor, la Grande Roumanie, avec une population trois fois plus grande que celle d'avant guerre, n'a pas pu dépasser, par exemple, le tonnage de céréales exporté en 1911, de 4.017.767, atteignant à peine en 1931 un maximum de 3.448.668 tonnes. Les moyennes quinquennales du tableau No. 6 sont édifiantes.

*

Nous affirmons que cette transformation fondamentale, naturelle de notre économie, a été dirigée par la grande finance internationale, qui a imprimé une exploitation **quantitative** dans le pétrole roumain, empêchant tout tentative de déviation vers la mise en valeur **qualitative** de ce pétrole. Et lui imposant, dans la difficile période de la dernière dizaine d'années (1930-1940) tout l'arsénal de moyens pour notre ruine et pour notre asservissement économique et politique. L'épuisement aussi rapide que possible du pétrole roumain, pour ne pas en arriver, un jour, sous une forme ou sous une autre, sous le contrôle de l'Allemagne —a été le but poursuivi sur le terrain de ce qui s'est passé ici pendant 20 ans.

Nous nous trouvons aujourd'hui à un moment crucial : notre pétrole, après l'épuisement subi pendant les années d'après guerre, a à supporter pour la seconde fois la difficile mission du sacrifié. **A résister, jusqu'à ce que la Roumanie d'aujourd'hui aura récupéré son ancien, traditionnel et naturel caractère agraire.**

Or, des chiffres de l'exportation pour 1940 se dégage une constatation de nature à nous réjouir. **Dans le nouveau système économique dans lequel nous nous sommes encadrés depuis peu, on constate une équité de mise en valeur de nos produits sur toute la ligne. La valeur de 22.949 millions lei constitue un record.** Le chiffre le plus élevé atteint sous la dominati n de la grande finance internationale est enregistré en 1937, avec 12.791 millions lei. **En 1934, quand nous avons exporté presque le double de l'exportation de 1940** (6.547.000 tonnes) nous avons réalisé à peine 7.214 millions lei.

*

Le chemin esquissé depuis 1905 par les chiffres du tableau 6 doit être refait en sens invers. **Et cela, le plus tôt possible. Tant que nous possédons encore du pétrole.** Dans la période allant de 1905-1909 les céréales couvrent 72% et le pétrole 11% de l'exportation de la Petite Roumanie. En 1935-1939, les céréales tombent à 20% et le pétrole monte à 63% (en 1934, on enregistre le maximum de 74%). Refaire la route en sens inverse ne nous serait pas possible sous le régime de l'étalon-or, de l'étalon „fob golf" et des tribulations de coulisses de la grande finance étrangère. **Sous le régime du nouveau système économique européen qui est manifestement constaté par les chiffres sus-indiqués et qui a à sa base l'équité, cette réfection est possible.**

C'est dans cette **conception,** de large pénétration à la fois dans le passé et dans l'avenir, qu'il faut encadrer le présent dans le nouveau système de l'économie européenne.

Et la Roumanie de demain gagnera la place qu'elle mérite dans ces régions européennes.

CRISTIAN LEU

ROMANIA ŞI PLANUL DECENNAL

La Roumanie et le plan décennal

(Suite de la première page)

lucrările să fie reluate mai serios, cu metode technice ma moderne, şi săpându-se mai la adâncime şi cu personal technic bine pregătit.

După o veche experienţă, ştiu că odată cu sonde de exploatare propriu zis, trebue să se lucreze şi sonde de explorare în terenuri noi, pr mele vor înlocui treptat pe cele a căror producţie va ceda cu timpul, iar cele de explorare vor asigura noi terenuri pe care se vor asigura exploatările în viitor. Natural că este mare risc în aceste sonde, dar vechiul dicton zice : cine riscă, câştigă." Or în materic de petrol, aceasta este lege.

In această ordine de idei, la 100 sonde de săpat anual, trebue ca 30 să fie destinate explorărilor. In caz când una din ele devine productivă, independent de faptul, că îşi acoperă cu producţia cheltuelile investite, dar deschide noi zone petrolifere şi noi orizonturi.

Natural că exploatările trebuesc executate cu cea mai mare atenţiune şi cu personalul cel mai calificat, după cum am preconizat cu ocaziunea unei conferinţe ţinută la Asociaţia Inginerilor de Mine în anul 1922. Explorarea trebue făcută şi în sens orizontal cât şi în adâncime, — pentru identificarea tuturor stratelor ce pot fi exploatate.

Numai aşa s'a lucrat acum 30 ani în România, pentru a se pune în valoare atâtea regiuni petrolifere.

Aşa lucrează U. S. A. pentru a-şi asigura producţia sa de petrol, care alimentează puternica sa industrie, şi unde se sapă circa 25.000 sonde anual, spre a-şi complecta stocurile de produse petrolifere, şi spre a-şi asigura noi câmpuri de exploatare.

Pentru a încadra Industria noastră de petrol în acest program de lucru, se impune pe baza celor expuse următoarele:

1. — Catagrafierea tuturor regiunilor petrolifere, şi întocmirea hărţilor geologice, cu toate datele cunoscute până astăzi.

2. — Defalcarea regiunilor cunoscute şi actualmente în exploatare.

3. — Executarea lucrărilor de xplorare în terenurile presupuse petrolifere pe baza studiilor geologice premergătoare, şi conform celor expuse mai sus, adică prin 30% din totalul sondelor ce se vor săpa anual.

4. — Institutul nostru Geologic să aibă posibilitatea de a face şi urmări de aproape lucrările de explorare, atât de necesare pentru viitorul economic al ţărei.

Avem convingerea că prin aplicarea acestui program de activitate pe o cât mai lungă perioadă de timp, fără întârziere şi fără şovăire. nu numai că vom scăpa ţara de acea apreciere nemeritată. că în anume regiuni petrolifere s'au făcut exploatări sălbatice, dar vom da dovada şi de o bună gospodărie naţională.

Pentru executarea acestui program de care depinde în oarecare măsură însuşi prestigiul Statului nostru, căci taxele din petrol acoperă 1/3 din bugetul ţărei, precum şi 1/3 din exportul ei, trebue puse la contfibuţie toate elementele capabile ale ţărei. care şi în trecut prin munca şi abnegaţia lor, au dat industriei de petrol toată faima de care s'a bucurat şi care astăzi este într'un oarecare regres.

Cred că îndeplinesc o datorie de conştiinţă închinând aceste rânduri Industriei de Petrol, în care aproape 40 ani am desfăşurat o continuă activitate şi la a cărei prosperitate şi organizare am luat parte destul de activă. **Tr. Meţianu,** inginer

Consumul intern.—Rolul soc. „Distribuţia"

S'ar fi putut crede că diferenţa de peste 50% a preţului produselor petrolifere destinate consumului intern, sub preţul la export, să influenţeze în mod defavorabil asupra operei de intensificare a consumului intern, întreprinsă cu atâta însufleţire în ultimii ani. Datorită însă marilor întreprinderi petrolifere cari participă la îndestularea acestui consum, în frunte cu societatea *„Distribuţia"*—şi care din propria lor iniţiativă au luat hotărîrea, încă dela începutul actualului război, să aprovizioneze ţara cu toate produsele necesare, fără a mări vechile preţuri, — mersul ascendent al consumului intern, a continuat şi în auul 1940, pentru a ajunge dela *1.836.492* tone, în 1939, la *1.956.610* tone în 1940, adică crescând cu *118.668* tone sau cu *6%*.

Iar partea covârşitoare a societăţei *„Distribuţia"*—care contribue cu peste 75% la intensificarea consumului intern — a fost în 1940 de *1.470.669* tone faţă de *1.222.270* tone în 1939, crescând deci cu *248.399* tone, sau cu *20%* !

Dacă ţinem seama de reducerea câmpului de desfacere al acestei societăţi prin pierderea a 1/3 din teritoriul nostru, putem vedea cât este de mare activitatea ei !

Anul 1940 a arătat încă odată marele rol pe care *„Distribuţia"* îl joacă în folosul ţărei. Intr'adevăr, graţie perfectei sale organizaţiuni, competinţei şi devotamentului conducătorilor ei —în frunte cu directorul general, — această societate a fost în măsură de a da în zilele de mare durere pentru tot neamul românesc, cel mai mare ajutor operei de evacuare a refugiaţilor din teritoriile pierdute şi a sinistraţilor de pe urma cutremurului, punând la îndemâna organelor în drept, ori unde, combustibilul necesar prin depozitele şi autocisternele sale, fără ca restul populaţiei din ţară să sufere de lipsa produlor în timpul iernei — cu toate greutăţile de transport ale căilor ferate.

Toate acestea invedereză aportul societăţei *„Distribuţia"* către Statul Român.

Les ingénieurs roumains se tiendront toujours à leur poste de travail près du Chef de l'Etat

A la dernière assemblée générale de la Société Polytechnique de Roumanie, qui a eu lieu sous la Présidence de M. le Prof. C. D. Buşila, président de la Société, dans une brillante manifestation de solidarité nationale et de patriotisme le corps des ingénieurs roumains a exprimé les sentiments qui l'animent envers le chef de l'Etat.

Discours de M. le Professeur C. D. Buşila

Il a été écrit que le pays et la Nation roumaine passeraient ces derniere jours, par de nouveaux graves moments. Après les successives mutilements des frontières que le pays s'était fixé par les sacrifices d'une Nation toute entière, une épreuve intérieure a ébranlé l'ordre, péricliant l'existence de l'Etat et de ses institutions. Des éléments ayant la prétention d'établir un ordre meilleur pour le bien du pays, mais en réalité conduits par des ambitions et des intérêts personnels, ont soulevé des masses pénétrées d'une mystique dangereuse et des masses d'ennemis du Pays et de la Nation, déchaînant ainsi le commencement d'une guerre civile.

Le patriotisme et l'énergie du Chef de l'Etat qui, depuis plus de 5 mois, a assumé la tâche difficile de guérir les plaies d'un douloureux proche passé, et qui a accordé une confiance imméritée à ceux qui préparaient, dans l'ombre, le renversement, de l'ordre de l'Etat, a réussi à arrêter à temps les tentatives criminelles. Pour cette nouvelle action de sauvetage du pays et de la Nation roumaine le Général J. Antonesco, Chef de l'Etat, a bien mérité de la Patrie et tous les Roumains amis de l'ordre, et pénétrés des intérêts du pays, s'unissent autour de son action pour l'assurer de tout leur concours en vue de l'oeuvre de redressement, de bonne organisation et de progrès du pays et de la nation.

A coté du Chef de l'Etat et exécutant ses ordres, l'armée roumaine, pénétrée d'amour pour le pays a fait son devoir en rétablissant l'ordre avec la douceur mais aussi avec l'énergie nécessaire. Le pays entier est reconnaissant à l'armée roumaine pour l'oeuvre qu'elle a réalisée.

C'est sur cette armée qu'il s'appuie tant pour le maintien de l'ordre intérieur contre les egarés que pour assurer les frontières de l'intégrité nationale. Et, pour cette raison toute la Nation roumaine doit couvrir l'armée d'hommages, de reconnaissance et de confiance.

Les ingénieurs, qui ont toujours prouvé qu'ils sont des éléments d'ordre et ont activé par les oeuvres constructives en vue du progrès du pays, se trouvent aujourd'hui aussi à leur poste de travail aux cotés du Chef de l'Etat, auquel ils présentent leurs hommages de reconnaissance, en même temps que tout le pays, tenant à assurer le Général J. Antonesco de leur entier dévouement, demandant à lui être utile dans l'oeuvre que le Pays et la Nation attendent de lui.

*

L'assemblée a exprimé ce qu, précède par un télégramme envoyé au Chef de l'Etat.

Au fost numiţi membrii în comisiunea prevăzută de art. 8 al regulamentului de aplicare al art. 301 din legea minelor, următoarele persoane :

D. inginer C. Mătăsaru, ca reprezentant al exploatărilor de petrol.

D. ing. Gh. Antonescu. ca supleant al d-lui ing. C. Mătăsaru.

D. ing. O Balente, ca reprezentant al industriei metalurgice.

D. ing. Gh. Boeru, ca supleant al d-lui ing. O. Balente.

D. ing. Balş Al., ca reprezentant al exploatărilor de cărbuni,

D. ing. V. Frigură, ca supleant al d-lui ing. Balş.

D. ing. O. Ambrus, ca reprezentant al exploatărilor de minereuri.

D. ing. P. Brătăşanu, ca supleant al d-lui ing. O. Ambroş

D. ing. Orghidan, ca reprezentant al întreprindorilor producătoare de maşini, unelte. aparate sau materiale necesare industriei miniere.

D. ing. I. Lăzărescu. ca supleant al d-lui ing. Orghidan

*

La production quotidienne des principales sociétés est : „Astra Română" 308 vagons ; „Concordia" 190 vag.; „Steaua Română" 161 vag. : „Unirea" 150 vag. ; „Creditul Minier" 79 vag. ; „Colombia" 125 vag.

*

La production générale des chantiers est d'env. 1350 vagons par jour.

Les réalisations du Gouvernement de M. le Général J. Antonesco

En dehors des grandes réalisations qui figurent dans le programme du nouvel Etat National Roumain, ayant à sa tête l'illustre Chef qu'est le général J. Antonesco, dans le domaine industriel et le domaine agricole spécialement, en vue de replacer le pays dans son véritable rôle de pays agricole, réalisations dont nous avons déjà parlé, il est intéressant de constater aussi les réalisations effectuées jusqu'à ce jour dans le domaine de la roumanisation de la vie économique. Aussi donnerons nous les données suivantes sur l'action de relèvement du standard de vie des fonctionnaires publics et sur les économies réalisées dans divers départements par une bonne administration :

Ont été expropriées les propriétés rurales des juifs, représentant une superficie de 56.440 hectares, les moulins et les industries de la minoterie, forestières, etc.

La politique de relèvement des crédits en les accordant uniquement aux Roumains.

La réorganisation et l'augmentation du capital social du Crédit Industriel et Agricole (B.I.N.A.G.).

La création du Crédit Commercial pour encourager le commerce roumain.

La simplification des impôts et la réduction des contributions pour fonctionnaires, du fait du renoncement au paiement des échéances pour l'emprunt de dotation (lei 440.000.000).

L'augmentation et la revision des salaires des fonctionnaires publics à partir du 1 janvier 1941 en leur fixant le minimum de salaire à 5.000 lei et en accordant des augmentation de salaires jusqu'à 7.000 lei.

L'élévation de l'indemnité de loyer de 6% à 16%, par catégories et localités.

Les majorations et les augmentations accordées aux fonctionnaires publics représentent env. 3 milliards de lei.

La revision générale et la majoration des pensions à dater du 1 janvier 1941, en accordant à cet effet une somme dc 885 millions de lei.

L'augmentation des recettes de l'Etat, bien que le territoire du pays ait été réduit d'un 1/3, les recettes pour les mois de septembre, octobre et novembre ayant atteint 9.473 millions.

Les recettes pour le mois de septembre 1940 ont été de 3.502.400.000 lei au regard de lei 2.766.800.000 en septembre 1939, de 3.824.200.000 lei, en octobre 1940 contre lei 2.766.500.000 cn octobre 1939 et de lei 167.000.000 au dessus de la moyenne des recettes réalisées durant les cinq premiers mois de l'éxécution du budget.

Les économies réalisées du mois de septembre jusqu'au mois de décembre 1940 :

a) par suite de ls suppression des budgets des ministères et des institutions autonomes des différentes commissIons, conseils, etc. lei 21.078.209 ;

b) les économies effectuées à la Présidence du Conseil des Ministres (sur le fonds de 44 millions lei), soit 38.4000.000 ;

c) les éconnmies réalisées au Sous-secrétariat de la Presse et de la Propagande, représentant 3 millions lei ;

d) des économies dans le budget général de l'Etat (Ministère des Finances) :

1. Budget oridinaire lei 515.680.782;
2. Fonds avec affectation spéciale, lei 1.047.223.318 ;
8. Concentration (septembre-novembre 1940, lei 954.600.000 ;
5. Dotation de l'Armée (sept.-novembre 1940), lei 3.230.400.000 ;
5 Palais Royal (liste civile, subventions, impôts) lei 26.800.000 ;
Total lei 5.784.804.100.

Economies réalisées

A. Paiements au moyens de crédits ouverts, lei 657.439.808 ;
B, Paiements du portefeuille, lei 583.000.000.
Total lei 1.240.436.809.
Disponible lei 4 534.267.219.
e) Economies au Ministère de l'Intérieur, lei 41.000.000 ;
f) Economies au Ministère de la Justice (lei 25.315.000) ;
g) Au Ministère de l'Economie Nationale. lei 41,434.435 ;
h) Au Ministère de l'Agriculture, lei 36.000.000 ;
i) Au Ministère du Travail, de la Santé et de la Prévoyance sociale lei 20.975.705 ;
j) Au Ministère des Travaux Publics, du budget, lei 8.777.740 ; des contrats, lei 95.000.000 ;
1. Au Ministère des Affaires Etrangères, lei 58.057.230.

Ces réalisations montrent d'éloquente façon la nouvelle ère de soin des deniers publics ouverte par le Gougernement du Général J. Antonesco.

Petrolul şi gazele naturale în România

Le pétrole et les gaz naturels en Roumanie

par le Dr. Ing. J. BASGAN

Sub titlul acesta d-l **Dr. Ing I. Basgan,** *distinsul technician şi economist, a scos de sub tipar, în editura Institutului Român de Energie, un studiu dintre cele mai competinte asupra aspectelor esenţiale ale problemei petrolului în România.*

Insoţit de o prefaţă plină de laude a d-lui profesor **L. Mrazec.** *într'un elegant volum 16/12 pe hârtie velină, d-nul Basgan a ştiut, în aproape 100 pagini, să ne arate totuşi în acest studiu, cu o conciziune instructivă în cel mai înalt grad, toate fazele problemei petrolului românesc, dela descoperirea sa până în zilele noastre.*

Astfel analizează rând pe rând : **Istoricul Petrolului în România, Petrolul şi legislaţia minieră în România, Zăcămintole petrolifere, Industria extractivă a petrolului, Comercializarea produselor de petrol, Transportul, Gazele naturale, Petrolul şi industria metalurgi ă, Producţia mondială a petrolului şi produsele sintetice.**

O serie de tablouri din cele mai complecte şi de diagrame vorbitoare întăresc acest studiu atât de interesant asupra căruia ne vom face o adevărată plăcere a reveni cu amănunte în numărul nostru viitor.

Această importantă documentare este cât se poate de necesară tuturor acelora cari se interesează de petrolul nostru şi de economia noastră naţională.

Sous ce titre M. le **Dr. Ing. J. Basgan,** *le distingué technicien et économiste, vient de faire paraître sous les auspices de l'Institut Roumain d'Energie, une étude des plus compétentes sur les aspects les plus essentiels du problème du pétrole en Roumanie.*

Accompagnée, d'une préface des plus élogieuses de M. le Professeur **L. Mrazec,** *dans un élégant volume du format de 16/12 sur papier vélin, M. Basgan a su, en presque 100 pages, montrer toutefois dans cette étude, avec une concision néanmoins au plus haut point instructive, toutes les phases du problème du pétrole roumain, depuis ses commencements, jusqu'à nos jours.*

C'est ainsi qu'il examine successivement : **l'historique du pétrole en Roumanie, le pétrole et la législation minière en Roumanie, les gisements pétrolifères, l'industrie extractive du pétrole, l'industrie du traitement du pétrole, la commercialisation des produits du pétrole, le transport, les gaz naturels, le pétrole et l'industrie métallurgique, la production mondiale du pétrole et des produits synthétiques.**

Des tableaux des plus complets et des diagrammes édifiants viennent à l'appui de cette si intéressante étude sur laquelle nous nous ferons un réel plaisir de revenir en détail dans notre prochain numéro.

Cette importante documentation est des plus nécessaire à tous ceux qui s'intéressent à notre pétrole et à notre économie nationale.

Ces jours derniers a eu lieu en grande solennité l'installation par le Ministre de l'Economie Nationale, le général G Potopeanu, de la nouvelle Commission intérimaire de la Chambre du Commerce et d'Industrie de Bucarest.

Celle-ci se compose de MM. l'ing. **C. Orghidan,** président de l'Union des industries métallurgiques et minières, Président de la Chambre de Commerce ; Bucur Bunesco, grand commerçant ; V. Mihăilesco, industriel; Alex. Constantinesco, industriel et M. Canciovici.

*

Noua denumire a Societăţilor „Anglia" şi „Clark". – Peutru 15 Martie au fost convocate adunările generale extraordinare ale acestor societăţi pentru schimbarea denumirei lor.

Societatea „Anglia„ va lua denumirea de „Cablul Românesc", iar „Clark„ se va numi „Remecu„.

Nouvelle dénomination des sociétés „Anglia" et „Clark". — Pour le 15 mars ont été convoqués les actionnaires en assemblées générales extraordinaires afin de changer leur dénomination.

La société „Anglia" prendra le nom de „Cablul Românesc" et „Clark" celui de „Remecu".

„ASTRA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMA
Benzină, Lampant,
Motorină, Păcură,
Cocs, Asfalt
Uleiuri minerale de prima calitate
DISTRIBUTIA
SOCIETATEA ANONIMĂ PENTRU
DISTRIBUIREA PRODUSELOR PETROLEULUI
Bucureşti, Str. G-ral Budişteanu 11. Tel. 3.38-10
DEPOZITE IN TOATĂ ŢARA
Pentru vânzări destinate Exportului
a se adresa :
„ASTRA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMĂ
BUCUREŞTI. — Bulevardul Carol No. 10

Lagărul este inima maşinii Dv.! Atenţiunea cea mai mare trebue dată bronzului pe care îl folosiţi pentru lagărele maşinilor Dv.
BRONZURILE FOSFORATE CLARK
sunt ideale pentru acest scop şi vă vor da deplină satisfacţie.
La CLARK, S. A. R., găsiţi întotdeauna aliajul de bronz corespunzător scopului
CLARK, S. A. R., Ploeşti

Citiţi şi răspândiţi
„România Petroliferă"

C. 12003 — Atelierele Societăţei Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 Bucureşti

ANUL XXI. — No. 378

JOUI 17 APRILIE 1941

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIIU

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI.

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : H. P. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov,conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoi
If undelivered, to be returned to :
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Redacția și sediu pentru Ploești și județul Prahova
PLOEȘTI
Strada M. Kogălniceanu 35, etaj

Gazele naturale din România și valorificarea lor

LES GAZ NATURELS DE ROUMANIE ET LEUR MISE EN VALEUR

par **TRAJAN I. MEȚIANU**
Ingénieur des Mines
Ancien directeur technique à la société „Steaua Română"

Pe lângă numeroasele probleme ce își propune noua orânduire a țărei ai da o soluționare rațională și radicală, este valorificarea la maximum a unei importante bogății naționale, care alături de Petrol și Agricultură o constitue — **gazele Naturale**

Gazele naturale prin faptul că au o mare putere calorifercă, iar prin ardere nu depun cenușă, fiind și lipstite de sulf. constituie o importantă sursă de energie, fiind în acelaș timp, prin ușurința de a'l distribui pe calea conductelor ori unde, combustibilul ideal.

Gazele naturale sunt cunoscute la noi din timpurile cele mai vechi, căci prin degajarea lor la suprafața pământului, printre crăpăturile acestuia era ușor de aperceput, prin mirosul lor penetrant; iar atunci când imprudența unită cu curiozitatea le incercau dacă ard, se producea acele spectacole impresionante în regiunile respective, constituind așa zisele focuri nestinse, până când ploi mari reușeau ale reda liniștea necesară, stingându-le.

Astfel de regiuni, celebre în regiunile Bacului (Rusia), Persia, etc., avem și noi în țară în Regiunea Lopătari-Policiori jud. Buzău, Andreiași jud. Putna, Bazna—Transilvania, etc., prin emanațiuni la suprafața solului așa după cum am spus.

Dar cu ocaziunea executărei sondajelor pentru petrol, s'au atins straturi de gaze la adâncimi și sub presiuni mari, care surprinzând atențiunea personalului conducător al șantierelor respective, s'au produs incendii care au rămas celebre în analele științei noastre miniere. Putem cita câteva, ca exemple: Sonda Soc. Româno-Americană dela Aricești a cărui aprindere în 1921, prin expanziunea gazelor și aprinderea lor, producea un spectacol impresionant. — Sonda Soc. Gaz-Metan, în 1933, care câțiva ani consecutiv, a ars, fără a i se putea ajuta cu ceva la stingerea incendiului din cauza extraordinarei putere de expansiune a gazelor emanate.

Gazele naturale se împart în două grupe distinse:

a) **Gazele emanate de sondele de petro'.**

In general, gazele sunt captate la gura sondelor și conduse prin conducte la stațiile de degazolinare, unde se separă hidrocarburele lichide, iar după această operațiune, gazele—deși numite sărace—au totuși o putere calorifică de 10—11.000 calorii, și se întrebuințează ca combustibil la cazanele cu păcură pe șantiere sau rafinării, sau la motoarele termice, sau ca combustibil la încălzitul locuințelor. In această ordine de idei, avem orașul Ploești, Câmpina și Băicoi, toate în jud. Prahova, alimentate cu gaze de sondă pentru uzul pubic și particular ca combustibil.

b) **Gazul Metan,** care se găsește pe cea mai mare suprafață a țărei, și care constitue o mare bogăție naturală pentru țara noastră, și care este în mod rațional exploatat de Soc. Națională de Gaz Metan în Transilvania în șantierele dela **Sărmășel,** pentru alimentarea orașului și industriilor din Turda, Câmpia Turzei și Ocna Mureșului. șantierul **Saros** pentru Dicio Sânmartin și Tg.-Mureș; șantierul **Bazna,** cel mai vechiu șantier și **Copșa** pentru alimentare la Mediaș și Sibiu și în fine șantierul **Nades** pentru Sighișoara.

Gazele naturale ale bazinului Transilvănean, constitue una din principalele bogății ale acestei Regiuni ale țărei, a cărei rezervă se socotește la 350—380 miliarde m. c., România fiind cea mai bogată țară din Europa în Gaz Metan în ceeace privește cantitatea, și cea dintâi din lume în ceeace privește calitatea și puritatea gazului, ce conține 99,12 CH_4 cu o putere calorifică de 8,125 calorii pe m. c. și Gr. Sp. de 0,554.

Urmare în pag. 4-a

En dehors des nombreux problèmes auxquels le nouvel ordonnancement du pays se propose de donner une solution rationnelle et radicale, se trouve aussi la mise en valeur au maximum d'une importante richesse nationale qui, à côté du Pétrole et de l'Agriculture, est constituée par les **Gaz Naturels.**

Du fait qu'ils possèdent une grande puissance calorique et du fait qu'en brulant ils ne déposent point de cendres, étant également dépourvus de souffre, ils constituent une importante source d'énergie, étant en même temps, le combustible idéal, grâce à la facilité que l'on a de le distribuer n'importe où, au moyen de conduites.

Les gaz naturels sont connus chez nous depuis les temps les plus reculés car, par leur dégagement à la surface de la terre, à cause des fissures de ce dernier, ils sont faciles à percevoir étant donné leur odeur pénétrante. Quand l'imprudence jointe à la curiosité essayaient de voir si ils brulent, se produisait, dans les régions respectives des spectacles impressionnants constituant les feux dits non éteints, jusqu'à ce que les grandes pluies réussissaient à redonner la tranquilité nécessaire en les éteignant.

De semblables régions, célébres dans les régions de Bakou (Russie), en Perse, etc. nous en possédons aussi dans notre pays dant la région de Lopatari-Policiori, département de Buzeu, d'Andreiaș dans le département de Putna, de Bazna en Transylvanie, etc. par des émanations à la surface du sol, ainsi que nous l'avons déja dit.

Mais, à l'occasion de l'exécution des sondages pour le pétrole, des couches de gaz à de grandes profondeurs et sous de grandes pressions ont été atteintes qui, surprenant l'attention du personnel dirigeant des chantiers respectifs, ont produit des incendies qui sont demeurés célèbres dans les annales de notre science minière. Nous pouvons en citer quelques uns comme par exemple: la sonde „Romăno-Americana" de Aricești dont l'incendie, en 1921, produisait un spectacle impressionnant, la sonde de la société Gaz Methane, en 1923, qui, pendant plusieurs années consécutives n'a cessé de brûler, sans que l'on puisse éteindre l'incendie à cause de l'extraordinaire force d'expansion des gaz qui s'en émanaient.

Les gaz naturels se partagent en deux groupes distincts.

a) Les **gaz émanants des sondes de pétrole.**

En général, ces gaz sont captés à l'orifice des sondes et menés par des conduites aux stations de dégazolinage où sont séparés les hydrocarbures liquides. Après cette opération les gaz — bien que dénommés pauvres— possédent néanmoins une puissance calorique de 10-11.000 calories et sont employés comme combustible dans les chaudières à mazout des chantiers des raffineries ou dans les moteurs thermiques, ou bien encore comme combustible pour le chauffage des habitations. Dans cette catégorie se trouvent les villes de Ploești, de Câmpina et de Baicoi, qui sont alimentées avec des gaz de sondes qui servent de combustible tant pour l'usage public que particulier.

b. **Le gaz méthane,** qui se trouve dans la plus grande partie du pays et qui constitue une grande richesse naturelle pour ce dernier, est rationnellement exploité par la Societé dc Gaz Méthan en Transylvanie dans les chantiers de **Sărmășel,** pour l'alimeneation de la ville et des industries de Turda, la plaine de Turda et d'Ocna Mureșului; le chantier de **Saros** pour Dicio-Sânmartin et Tg.-Mureș; le chantier **Bazna** le plus ancien et celui de **Copșa** pour l'alimentation de Mediaș et de Sibiu et enfin le chantier de **Nades** pour Sighișoara.

Les gaz naturels du bassin transylvain constituent l'une des principales richesses de cette région du pays dont la réserve est évaluée à 350-380 milliards de mètres cubes, la Roumanie étant la pays le plus riche d'Europe en gaz méthane en ce qui concerne la quantité et le premier du monde, en ce qui concerne la qualité et la pureté du gaz, lequel contient 99,12CH^4 avec une puissance calorique de 8,125 calories/m. cube et un poids spécifique de 0.554.

suite 4-ème page

Petrolul în economia generală a României[1)]

In pragul noilor orientări. — Câteva idei și sugestii

Le pétrole dans l'économie générale de la Roumanie[1)]

Au seuil des nouvelles orientations. — Quelques idées et suggestions

par CRISTIAN LEU

Să privim, un moment, la tabloul și graficul. de mai jos.

Constatăm, dela 1936 până astăzi, o scădere a producției și exportului de petrol, paralel cu o sporire a consumului intern. Ritmul marcat în coloana indicilor, ca și în grafic, arată că, ne apropiem, de o scadență, fatală, care trebue prevăzută—și nu ocolită.

Ne apropiem, de o primă etapă: de momentul când nu vom mui putea exporta petrol. Apoi, de o a doua etapă: când, petrolul nostru. nu va mai fi capabil să acopere nici nevoile noastre proprii, adică de momentul când, vom fi nevoiți să importâm noi. petrolul necesar consumului intern.

Sunt scadențe, fatale.

Din ritmul arătat de cifrele din tabel ca și din alura graficului menționat prima scadență — aceia în care nu vom mai putea exporta petrol—pare foarte îngrijorătoare.

Regardons un moment le tableau et le graphique ci-dessous.

Nous constatons, depuis 1936 jusqu'à ce jour, une baisse de la production et de l'exportation de pétrole, parallélement à une augmentation de la consommation intérieure. Le rythme marqué dans la colonne des indices, de même que dans le graphique, montre que nous nous rapprochons d'une échéance fatale qui doit être prévue — et non éludée.

Nous approchons d'une première étape : du moment où nous ne pourrons plus exporter du pétrole. Ensuite, d'une seconde étape : celle où notre pétrole ne sera plus capable de couvrir même nos propres besoins, c'est-à-dire du moment où nous serons obligés d'importer le pétrole nécessaire à la consommation intérieure.

Il est des échéances fatales.

Du rythme indiqué par les chiffres du tableau ci-dessous, ainsi que de l'allure du graphique mentionné, la première échéance—celle à laquelle nous ne pourrons plus exporter le pétrole — parrait très inquiétante.

Or notre pétrole doit être le support de base dans l'oeuvre de redressement économique du pays. Il doit nous servir de couverture, dans le travail d'une difficulté insoupçonneé, pour revenir au point abandonné en 1913, à la réfection de toute notre économie agricole. Cela, comme nous l'imposent les impératifs des temps. Cela, comme le demande la nécessité de la continuité d'une tradition millénaire abandonnée dans les années d'après guerre.

Nous n'avons point d'autre possibilité que dans une politique du pétrole roumain ordonnée dans le rythme des transformations, des possibilités et des impératifs du moment de telle façon que la fatalité de

TABLEAU

Année	Production		Export. de pétrole			Consommation intérieure			
	1000 t.	Indice	1000 t.	% [1]	Indice	1000 t.	% [1]	Indice	par habit.
1936 .	8.703	100	6.885	79.2	100	1.546	17.8	100	80
1937 .	7.153	82	5.668	79.2	83	1.620	22.6	105	83
1938 .	6.610	76	4.495	67.0	65	1,674	25.3	106	85
1939 .	6.240	72	4.178	67.0	61	1.784	28.6	115	89
1940 .	5.813	67	3.529	43.5	51	1.875	32.3	121	94

1) du total de la production de pétrole.

Or, petrolul nostru, trebue să fie suportul de bază, în opera de redresare economică a țării. El trebue să servească drept acoperire, în munca nebănuit de grea, pentru a reveni la punctul părăsit la 1913, la refacerea întregii noastre economii agricole. Așa cum o impun imperativele timpurilor. Așa cum o cere necesitatea continuității unei tradiții milenare, părăsită în anii de după războiu.

Nu avem o altă posibilitate, decât numai într'o politică a petrolului românesc ordonată așa fel în ritmul prefacerelor, a posibilităților și imperativelor momentului, încât fatalitatea acelei prime scadențe, să ne găsească pregătiți și nu surprinși de implacabila ei realitate. Aceasta se poate,

*

Dar, se mai pune aci, o altă temă. Și o facem iarăși, prevenind viitorul. Spre a ne acoperi mâine, necesitățile mereu în creștere ale consumului intern, vom fi nevoiți să debursăm noi, în loc să încasăm devize sau alte valori. Va trebui să trimitem peste granițâ, grâne, animale, lemn sau orice alte produse, spre a acoperi o lipsă de două ori grea: a petrolului care va trebui cumpărat de peste granițâ, în loc ca el să fie, alături de grâne, animale și lemn, un aliat și în consolidarea economiei noastre, și în asigurarea unui echilibru atât de necesar, în schimbul de mâine cu străinătatea.

Aci, va trebui să intervină alt factor. De pildă ligniții noștri. Dispunem de un zăcământ de peste $1^1/_2$ miliarde tone. **Problema petrolului sintetic,** din ligniții noștri, este mai actuală ca niciodată.

In al doilea rând, va fi necesară instaurarea unei economii dirijate în **producția și consumul de energie.** Cu o bună gospodărire a generatorilor permanenți și a celor consumabili, de energie.

Pentru ducerea la bun sfârșit a acestui cuplu de probleme, revin iarăși, așa cum am făcut-o zadarnic în anii trecuți, la propunerea de a nu se mai amâna cu organizarea cercetărilor, chiar dacă, momentul nu poate fi tocmai favorabil pentru mari investiții într'un *mare Institut de cercetări al energiei.* Soluția practică fără mari speze realizabilă imediat, am dat-o nu odată în trecut.

Prin urmare: într'o parte, problema redresării economiei noastre agrare, iar în cealaltă acest complex de probleme—căderele de apă, ligniții, petrolul sintetic, metanul, economia consumului și raționalizarea întreținerei utilajului de mașini-motoare, etc., ar înfățișa o încadrare pentru petrolul nostru de azi și de mâine, destul de limpede schițată aci, spre a se trece la înfăptuire.

*

In 1913, consumul intern de petrol era de 93 kgr. de cap de locuitor. Cât de vitregă a fost gospodărirea noastră de după războiul întregirii, o arată cu prisosință și amănuntul că, de abia în 1940, am ajuns la acelaș nivel, când el, ar fi trebuit să fie cel puțin de două ori mai mare. Or, în ritmul progresului de mâine, trebue scontată și o sporire a consumului intern de petrol, mult mai accentuată decât cea actuală. Dacă dela 1925 până în 1940, a sporit dela 62 la 94 kgr. pe cap de locuitor, nu este greu să întrevedem în anii viitori, o accentuare în alura consumului total—paralel, să nu uităm, cu scăderea producției.

Pentru moment, realitatea este aceia pe care o arată cifrele. Intre dorința de a ne spori producția deoparte și posibilitățile reale de executare dealta, trebue să interpunem și să păstrăm permanent prezentă, icoana acelei prime scadențe: **când nu vom mai putea exporta petrol.**

*

Am scris atât de mult, și de atâtea ori în ultimii ani — cam de 15 ani—în ciclul acestor preocupări repetând mereu, aceleași idei și sugestii, și accentuând la tot pasul, cu toate mijloacele de convingere, asupra necesității de a ne orienta politica noastră petroliferă și *în acord cu interesele noastre vitale,* încât astăzi când au sosit și unele scadențe pe care le-am anticipat, zadarnic în trecut, dar și momentul și posibilitatea de a fi în sfârșit, înfăptuite, propunerile noastre nu mă pot reține de a nu stărui

PETROLUL ROMÂNESC ÎN 1936-1940
(CANTITĂȚI INDICE : 1936 = 100)

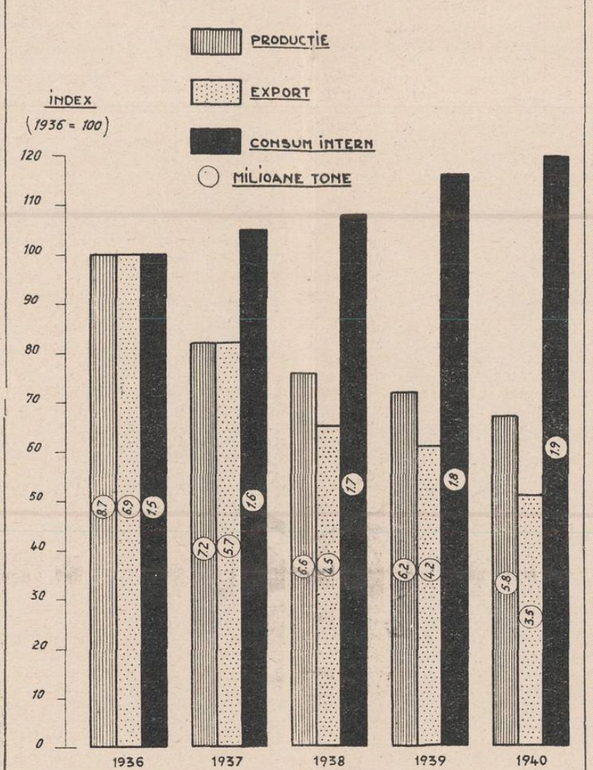

Le pétrole roumain en 1936-1940
(Quantités. Indice : 1936 = 100)
colonne hachurée ; production ; col. pointillée : exportation ; col. noire : consommation intérieure ; O millions tonnes

ca opera care începe, **să fie bine organizată.**

Ca această operă să privească ansamblul tuturor problemelor, și să le atace dintr'odată, cu toată chibzuința dar și cu toată hotărârea impusă de imperativul momentului. Și acessta pentru ca ritmul în care soluționarea deplină a tuturor acelor aspecte, să poată fi obținută **în timp util.**

Or acesta se poate.

1) Reproducerea de cifre, tabele și grafice, nu este permisă decât numai cu indicarea exactă a sursei și autorului.

aux côtés des céréales' des animaux et des bois un allié à la fois dans la consolidation de notre économie et dans l'assurance d'un équilibre tellement nécessaire, dans l'échange de demain avec l'étranger.

Ici devra intervenir un autre facteur. Par exemple, nos lignites. Nous disposons d'un gisement de plus de 1½ milliard de tonnes. **Le problème du pétrole synthétique** extrait de nos lignites est plus actuel que jamais.

En deuxième rang sera nécessaire l'instauration d'une économie dirigée dans la **production et la consommation d énergie.** Avec une bonne administration des générateurs permanents et de ceux consommables d'énergie.

Pour mener à bonne fin ce couple de problèmes j'en reviens. à nouveau, ainsi que je l'ai fait en vain les années dernières, à la proposition de ne plus bagateliser et ajourner l'organisation des recherches — même si le moment ne peut être précisement favorable à de grandes investitions—effectuées dans un *grand Institut de recherches de l'énergie.* La solution pratique, sans de grands frais, immédiatement réalisables, je l'ai indiquée plus d'une fois dans le passé.

Par conséquent, d'un côté le problème du redressement de notre économie agraire, et de l'autre cet ensemble de problèmes—les chutes d'eau, les lignites, le pétrole synthétique, le méthane, l'économie de la consommation et la rationalisation de l'entretien de l'outillage des machines-moteur, etc, représenteraient un encadrement pour notre pétrole d'aujourd'hui et de demain suffisamment esquissé ici, pour passer à la réalisation.

*

En 1913 la consommation intérieur de pétrole était de 93 kg. par tête d'habitant. Combien difficile a été notre vie d'après la guerre de l'Unité Nationale est amplement démontré par le détail que, à peine en 1940, nous sommes arrivés au même niveau alors qu'en réalité il aurait du être tout au moins deux fois plus élevé. Or, dans le rythme du progrès de demain, il faut escompter aussi une augmentation de la consommation intérieure de pétrole, beaucoup plusaccentuée que l'actuelle. Si, de 1925-1940, cette consommation a monté de 62 à 94 kg. par tête d'habitant, il n'est pas difficile d'entrevoir au cours des années à venir une accentuation dans l'allure de la consommation totate——parallélement, ne l'oublions pas, à la diminution de la production.

Pour le moment, la réalité est celle que montrent les chiffres. Entre le désir d'augmenter la production d'une part, et les possibilités réelles d'exécution d'autre part, nous devons interposer et conserver en permanence présente, l'image de cette première échéance : **quand nous ne pourrons plus exporter du pétrole.**

J'ai tant écrit, et tant de fois au cours des dernières années, environ depuis 15 ans, dans le cycle de ces préoccupations, — en répétant sans cesse, les mêmes idées et les mêmes suggestions' et en accentuant à chaque pas, avec tous les moyens de conviction, sur la nécessié d'orienter notre politique pétrolifère aussi en accord avec nos intérêts vitaux. Aujourd'hui où sont arrivées aussi certaines échéances anticipées par moi, en vain dans le passé, et encore le moment et les possibilités pour que nos propositions soient enfin réalisées, je ne puis m'empêcher d'insister pour que **l'oeuvre qui commence soit bien organisée.** Que cette oeuvre embrasse l'ensemble de tous les problèmes, et les attaque, à la fois, avec toute la réflexion mais aussi avec toute la décision imposée par l'impératif du moment. Et cela, pour que le rythme dans lequel l'entière solution de tous ces aspects, puisse être obtenue **en temps utile.**

Or, **cela est possible.**

1) La reproduction des chiffres, tableaux et graphiques n'est permise qu'avec l'indication exacte de la source et de l'auteur.

Problema combustibilului la C. F. R.

Le problème du combustible aux chemins de fer roumains

par le Professeur **CONSTANTIN D. BUȘILA**

De curând, la o consfătuire a reprezentanților marei industrii ținută sub președinția domnului **General I. Antonescu** la Președinția Consiliului de Miniștri, Conducătorul Statului a făcut un călduros apel la patriotismul și la luminile lor pentru ca — într'o strânsă colaborare cu guvernu — să participe nu numai la rezolvarea grelilor probleme cari apasă în momentul de față asupra economiei noastre naționale dar și pentru a ridica țara noastră la rangul ce ea este menită să'l ocupe în economia generală a noui ordine europene.

Conducătorul Statului a cerut în acest scop să i se prezinte memorii și studii cari vor fi supuse unei atente examinări din partea guvernului.

*

Una din principalele probleme cari joacă rolul de căpetenie în vitalitatea unei țări este, fără îndoială. aceea a transportului și prin urmare al combustibilului întrebuințat.

Credem deci oportun să arătăm în acest scop părerile d-lui Prof. ing. *C. D. Bușilă,* Președintele Societății Politechnice din România, acest înalt for al cărei distinși membri au pus pietre solide și rodnice la temelia țărei.

In studiul **„Problema Combustibilului la C. F. R."** apărut de curând in biblioteca Institutului Român de Energie, d-l Prof. **C. D. Busilă,** analizând rând pe rând expunerile d-lor ingineri inspectori generali *C. Păunescu, G. Miulescu și N. Caranfil* făcute în ședințele Consiliului Superior al Transporturilor, crede că : *„prin ceea ce s'a făcut până acum, administrația C. F. R., nu trebue să considere problema combustibului ca rezolvată și va trebui urmărită politica combustibilului pentru trebuințele căilor ferate spre a se obține cele mai raționale și mai avantajoase soluțiuni în interesul administrației. Stabilirea felului de combustibil de întrebuințat pe diferitele porțiuni de cale ferată în concordanță cu existența unor anumiți combustibili în acele regiuni sau a posibilităților avantajoase de a fi procurați ; selecționarea combustibilor de cea mai bună calitate sau chiar de o calitate mai inferioară dar îmbunătățită prin mijloacele științifice și technice existente și azi aplicate în industrie, în așa fel ca să se poată obține efectele cele mai bune pentru exploatarea drumurilor de fier; modul de procurare în ceea ce privește prețurile de plătit, întocmirea contractelor, etc. și o cât mai bună administrațiune a stocurilor de combustibil în interesul exploatării și pentru asigurarea nevoilor de apărare națională, formează un cadru a câtorva chestiuni ce ar trebui sistematic urmărite.*

Și nu trebue a se pierde din vedere economia de combustibil ce se poate realiza prin electrificarea unor anumite porțiuni de linii ferate. In chestiunea aplicării tracțiunii electrice intervin și alte puncte de vedere de o mare importanță, pentru anumite linii; mărirea traficului pe linii de mare trafic chiar dacă nu prezintă rezistențe mari, asigurarea unui serviciu mai regulat și mai intens pentru interesele economiei și apărării naționale. **Bineînțeles că nu poate fi privită problema unei generalizări a electrificării întregei rețele de cale ferată, dar sunt linii, sau porțiuni de linii în care soluționarea electrificări se impune".**

In această privință d-sa dă ca exemplu electrificarea liniei Câmpina-Brașov a cărei amânare a adus mari pagube C. F. R. și propune în continuare electrificarea liniei Câmpina-Ploești-București, care este o linie de mare trafic.

Urmare în pag. 2-a.

A une conférence des représentants de la grande industrie, tenue récemment sous la présidence de M. le **général J. Antonesco,** à la Présidence du Conseil des Ministres, le Chef de l'Etat a fait un chaleureux appel à leur patriotisme et à leurs lumières pour que, dans une étroite collaboration avec le gouvernement, ils participent non seulement à la solution des difficiles problèmes qui pèsent dans le moment actuel sur notre économie nationale, mais aussi pour élever notre pays au rang qu'il est appelé à occuper dans l'économie générale du nouvel ordre européen.

Le Chef de l'Etat a demandé à cet effet que des mémoires et des études qui seront soumis à un examen attentif de la part du gouvernement lui soient présentés.

*

L'un des principaux problèmes qui jouent un rôle essentiel dans la vitalité d'un pays est, sans aucun doute, celui des transports et par conséquent du combustible employé. Nous croyons en conséquence opportun de montrer sur ce point les opinions de M. le Professeur ing. **C. D. Busila,** *Président de la Société Polytechnique de Roumanie,* cette haute Institution dont les distingués membres ont posé des pierres solides et fécondes aux assises du pays.

Dans l'étude **„le Problème du Combustible aux Chemins de Fer Roumains"** récemment paru dans la bibliothèque de l'Institut Roumain d'Energie, M. le Prof. **C. D. Busilă** analysant tour à tour les exposés de MM. les ingénieurs inspecteurs généraux *C. Paunesco, G. Miulesco* et *N. Caranfil* faits dans les séances du Conseil Supérieur des Transports croit: *„que par ce qui a été fait jusqu'à présent, l'administration des chemins de fer roumains ne doit pas considérer le problème du combustible comme résolu et qu'il faudra poursuivre la politique du combustible pour les besoins des chemins de fer, afin d'obtenir les solutions les plus rationnelles et les plus avantageuses dans l'interêt de l'administration. L'établissement de la nature du combustible à employer sur les différentes portions de chemins de fer en concordance avec l'existence de certains combustibles dans ces régions ou des possibilités avantageuses de se les procurer; la sélection des combustibles de la meilleure qualité ou même d'une qualité inférieure mais améliorée par les moyens scientifiques et la technique existante et actuellement appliqués dans l'industrie, de façon à pouvoir obtenir les effets les meilleurs pour l'exploitation des chemins de fer ; la manière d'approvisionnement en ce qui concerne les prix, l'établissement des contrats, etc., une administration aussi bonne que possible des stocks de combustible dans l'intérêt de l'exploitation et pour assurer les besoins de la défense nationale, constituent le cadre de quelques questions qui devraient être systématiquement suivies.*

Et il ne faut point perdre de vue l'économie de combustible qui peut être réalisée par l'électrification de certaines portions de voies férées. Dans la question de l'application de la traction électrique interviennent aussi d'autres points de vue de grande importance, pour certaines lignes : l'augmentation du trafic sur les lignes lourdes, l'intensification du trafic sur les lignes de grand trafic même si de grandes résistances ne se présentent pas, l'assurance d'un service plus régulier et plus intense pour les intérêts de l'économie et de la défense nationale. **Le problème d'une généralisation de l'électrification du réseau tout entier de voies ferrées ne peut bien entendu pas être envisagé, mais il est des lignes ou des portions de lignes dans lesquelles la solution de l'électrification s'impose",**

A ce point de vue M. l'ing. **C. D. Bușila** donne comme exemple l'électrification de la voie Câmpina-Brașov dont l'ajournement a occasionné de grandes pertes aux chemins de fer roumains et en continuation, il propose l'électrification de la ligne Câmpina-Ploești-București, qui est une ligne de grand trafic.

suite 2-ème page

Lire en 4-ème page :

Le nouveau plan dirigeant de la politique du pétrole.

Deux débouchés: le bassin danubien et le bassin méditéranéen.

En 3-ème page :

La contribution de l'industrie minière à l'économie nationale. Les charbons de Comănești-Assău.

In pag. 2-a: Exploatarea rațională a Petrolului în România

Problema combustibilului la C. F. R.

Urmare din pag. I-a

Ocupânduse de politica combustibilului, d-l Prof. Buşilă, constată că până acum administraţia C.F.R. nu a avut o politică a combustibilului care să corespundă intereselor ei, găseşte *„însă natural ca o politică a Statului să necesite anumite sacrificii din partea unei administraţii publice, cum este CFR"* Din aceste sacrificiu se pot trage concluziuni care să servească la o viitoare raţională politice a combustibilului.

Dat fiindcă **păcura**, *cel mai ideal combustibil din toate punctele de vedere*, — atât în timp de pace cât şi de război — constitue o materie foarte preţioasă pentru importante industrii chimice aducând în această direcţie mult mai mari foloase economiei naţionale, iar dânsa fiind deasemeni legată de interese superioare ale Statului, interese ce chiar acum fac obiectul azezării unei noui politici petrolifere — **cărbunele indigen rămâne combustibilul principal pentru căile ferate.**

După ce d-l Prof. Buşilă arată diferite întrebuinţări ce s'ar putea da diverselor calităţi de cărbuni, D-sa este depărere că întrebuinţarea locomotivelor Diesel-electrice ar putea fi mai avantajoasă chiar decât electrificarea unor linii.

Mai departe D-sa este de părere că :

„In orice caz stabilirea unei politici de combustibil pe CFR. va trebui făcută în concordanţă cu politica energetică ce va trebui fixată, în cadrul unei raţionale politici economice a ţării.

O raţională politică de energie trebue a se baza pe următoarele principii: a) *punerea în valoarea şi folosirea, în cele mai bune condiţiuni, a izvoarelor de energie de care dispune România şi* b) *punerea la dispoziţia întregei vieţii economice, şi domestice a ţării a energiei necesare, în cantităţi necesare şi în condiţiunile cele mai avantajoase. Înţelegem energie sub toate formele pe cari izvoarele noastre de energie le poate folosi, şi întrebuinţarea energiei sub toate formele şi pentru toate trebuinţele ;* **nu înţelegem a limita politica energiei la o politică de electrificare cum de multe ori chestiunea a fost privită".**

După ce studiază diversele categorii de combustibilii gazoşi, lichizi şi solizi, arătând întrebuinţarea ce le ar fi mai nemerită în folosul economiei naţionale, D-l Prof. C. Buşilă se ocupă şi de problema stabilirei preţurilor combustibilului ajungând la cloncuzia că Statul trebue să urmărească o degrevare a unor sarcini cu totul neraţionale şi neechitabile şi chiar — în domeniul valorificării izvoarelor de energie şi distribuirei energiei pentru trebuinţele vieţii economice — să execute direct lucrări şi instalaţiuni de interes general, tot aşa cum execută lucrări de drumuri, canale, porturi, etc., cari nu pot fi lipsă de convenienţă executate de iniţiativa particulară.

Terminând, d.Prof. **C.D. Buşila** ajunge la concluzia că: **„o politică raţională a energiei, corespunzând intereselor economiei naţionale. este o necesitate de prima importanţă pentru buna aşezare viitoare a ţării şi pentru propăşirea neamului".**

*

Nu ne îndoim că principiile expuse în acest important studiu vor servi ca baze de orientare a politicii noastre economice. Ar fi de dorit ca factorii de mari iniţiative economice cari în ultimul timp, din motive lesne de înţeles, s'au abţinut de a-şi mai exprima părerile, să readucă prin „tribuna condeiului" contribuţia lor preţioasă la refacerea ţării.

S'occupant de la politique du combustible M. le Professeur **C. D. Buşila** constate que, jusqu'ici, l'administration des Chemins de fer roumains n'a pas eu de politique de combustible qui corresponde à ses intérêts et il touve: *„naturel toutefois qu'une politique de l'Etat nécessite certains sacrifices de la part d'une administration publique comme celle des chemins de fer roumains".*

De ces sacrifices on peut toutefois tirer des conclusions qui servent à une future politique rationnelle du combustible.

Etant donné que le **mazout** *- le combustible le plus idéal, à tous les points de vue* — tant en temps de paix qu'en temps de guerre, constitue une matière très précieuse pour d'importantes industries chimiques, apportant dans cette direction des bénéfices beaucoup plus grands à l'économie nationale et le mazout étant également lié à des intérêts supérieurs d'Etat, — intérêts qui à l'heure actuelle précisément font l'objet de l'établissement d'une nouvelle politique pétrolifère — **le charbon indigène demeure le combustible principal pour les chemins de fer.**

Après avoir montré les différents emplois qui pourraient être donnés aux diverses qualités de charbons, M. le Prof. Buşila est d'avis que l'emploi des locomotives électriques Diesel pourrait être même plus avantageux que l'électrification de certaines lignes.

Plus loin il estime que :

„Dans tous les cas l'établissement d'une politique de combustible pour les chemins de fer roumains pourra être effectué en concordance avec une politique énergétique qui devra être fixée, dans le cadre d'une politique économique rationnelle du pays.

„Une politique rationnelle d'énergie doit être basée sur deux principes : a) la mise en valeur et l'emploi, dans les meilleures conditions, des sources d'énergie dont dispose la Roumanie et b) la mise à la disposition de toute la vie économique et domestique du pays de l'énergie nécessaire, dans les quantités nécessaires et aux conditions les plus avantageuses. **Nous voulons parler de l'énergie sous toutes les formes dont nos sources d'énergie peuvent user, et l'emploi de l'énergie sous toutes les formes et pour tous les besoins ; nous n'entendons toutefois pas limiter la politique d'énergie à une politique d'électrification ainsi que la question a été souvent envisagée".**

Après avoir étudié les diverses catégories de combustibles gazeux, liquides et solides, indiquant l'emploi qui serait le mieux indiqué pour eux au profit de l'économie nationale, M. le Prof. *C. Buşila* s'occupe aussi du problème de la fixation du prix du combustible, arrivant à la conclusion que l'Etat doit poursuivie une dégrévation de certaines charges tout à fait irrationnelles et non équitables et que même—dans le domaine de la mise en valeur des sources d'énergie et de la distribution de l'énergie pour les besoins de la vie économique — il doit exécuter directement des travaux et des installations d'ordre général, de même qu'il exécute des travaux de route, canaux, ports, etc., qui ne peuvent être exécutés par l'initiative privée faute de rentabilité.

En finissant M. le Professeur **C. D. Buşila** arrive a la conclusion que: **„une politique rationnelle de l'énergie, correspondant aux intérêts de l'économie nationale, constitue une nécessité de toute première importance pour la situation future du pays et pour le progrès de la nation".**

*

Nous ne doutons point que les principes exposés dans cete importante étude ne servent de base d'orientation pour notre politique économique. Il serait à souhaiter que les facteurs de grandes initiatives économiques qui, ces derniers temps, pour des motifs faciles à comprendres se sont abstenus d'exprimer leurs opinions, apportent de nouveau par la „tribune de la plume" leur précieuse contribution è la réfection du pays,

EXPLOATAREA RAŢIONALA A PETROLULUI IN ROMANIA

Progrese realizate în perioada 1929—1940

Problema exploatării raţionale a petrolului s'a pus pentru şantierele noastre de petrol cu 12 ani în urmă, începând din 1929.

După cum s'a menţionat şi cu alte ocazii, orientările în discuţiunile teoretice şi în realizările practice, erau date de măsurile luate în această direcţiune de industria de petrol din Statele-Unite. Numeroşi ingineri români au început a întreprinde, încă din 1928-1929, călătorii de studii în Statele-Unite, iar lucrările de specialitate publicate în revistele americane, au fost totdeauna urmărite cu mult interes de technicienii Direcţiei Generale a Minelor şi de technicienii marilor întreprinderi petrolifere.

Soc tim că ar fi interesant să trecem în revistă unele studii şi propuneri făcute pentru exploatarea raţională a petrolului în ultimii 10-12 ani şi a urmări care sunt realizările practice în acest interval de timp. Printre primii ingineri, cari au făcut asemenea călătorii, citâm pe defunctul ing. **E. Dimitriu,** fost director technic al Soc. „Steaua Română"; ing ner **R. Andreiescu,** actual inspector la soc. „Româno-Americana" ; ing. **G. Calleya,** fost comisar special la conducerea soc. „Astra Română", actualmente la soc. „Româno-Americana"; inginer **A. Drăgulănescu,** fost director technic la societatea „Steaua Română" şi actual director general la A. C. E. X. din Ministerul Economiei Naţionale, etc. Au mai vizitat ulterior şantierele din Statele-Unite,— notând din memorie,— ing. **Victor Dumitrescu,** inspector la soc. „Steaua Română", ing. **R. Pleşoianu,** şeful Serviciului de Studii „Steaua Română", inginerii **I. Cristea, C. Dimitriu, St. Voiculescu, N. Alexandrescu, I. Brăileanu, C. Puşcariu,** soc. „Astra Română", **Nic. N. Ştefănescu,** fost soc. I. R. D. P., actualmente administrator-delegat soc. „Aquila Anglo-Americană", **E. Mircea, Tr. Niţescu,** inspectori soc. „Concordia", ing. **M. Constantinescu** şi **I. Costaforu,** dela soc. „Unirea", **G. Pantazi,** soc. „Româno-Americana", etc.

Primele inovaţiuni ce tindeau spre raţionalizarea industriei de petrol în România, au început în anii 1926-1927, când, în urma a numeroase conferinţe ce au avut loc la Ministerul de Industrie şi Comerţ, sub conducerea d-lui ing. **Gh. Damaschin,** pe atunci Director general al Minelor, între reprezentanţii întreprinderilor petrolifere, reprezentanţii Direcţiei Generale a Minelor şi acei ai Institutului Geologic al României, s'au pus primele jaloane ale raţionalizării. Aceste jaloane au dus la unificarea metodelor de observaţie ştiinţifică şi technică în foraje, prin studii în comun a problemelor şi chestiunilor legate de aceste lucrări, studii făcute de către organele Statului şi de către inginerii şi geologii particulari, sub controlul Direcţiei Generale a Minelor. In 1927 se elaborează, pentru prima oară, programele generale de lucru pe şantier şi se alcătuesc planuri generale cu izobate pentru fiecare şantier, care permit a cunoaşte în mod permanent linia de contact între ţiţei şi apa din sinclinal. In acelaş timp se modifică criteriile pentru fixarea distanţelor între sonde, — pe atunci minimul obligator fiind de 30 m. — criterii ce se stabilesc pe şantiere şi depind de condiţiunile de zăcământ şi de caracterul zăcământului.

In 1928, în urma unui raport documentat al d-lui ing. **R. Andreescu,** pe atunci şeful regiunei miniere din Ploeşti, reintors din călătoria de studii din Statele-Unite, se introduce programul de tubaj simplificat, care prevedea înlocuirea a două sau mai multe coloane metalice prin o singură coloană înoroită sau cimentată în spate, în cazul când aceste coloane metalice ar tuba pentru izolarea unor strate de apă, fără ca între ele să existe vreun strat de ţiţei exploatabil. Prin aceste măsuri, costul mediu al forajului s'a redus cu 20-40%. Paralel cu aceste măsuri, s'a permis forajul cu sistemul hidraulic şi pentru perforarea nisipurilor petrolifere, ceeace a scurtat mult durata de foraj a unei sonde şi a contribuit la răspândirea forajului rotativ. In 1926 săparea unei sonde în şantierul Gura Ocniţei la stratul Drader cu troliu Alianţa cca 900 m. necesita cca 18 luni ; în 1928 durata a fost redusă la cca 8 luni, iar cu sistemul rotativ în program simplificat în 1929 durata a fost redusă la cca 2 luni. Prima sondă la care s'a aplicat tubajul simplificat a fost sonda No. 10 Sirius din Gura Ocniţei. Dela 380 kg. tuburi pe metru săpat din 1926, s'a redus la 135 kg. tuburi pe metru forat în acest şantier.

In 1930, d-l ing **G. Calleya,** pe atunci în serv ciul Ministerului de Industrie şi Comerţ, a prezentat, acestui minister, la revenirea sa din călătoria de studii din Statele-Unite, un studiu asupra exploatării raţionale a petrolului, studiu ce a fost publicat în extenso de revista «Analele Minelor din România». Ocupându-se de principiile unui regim de punere în valoare a zăcămintelor petrolifere, autorul susţinea, de atunci, că viteza de epuizare a rezervelor de petrol a unei naţiuni, — respectiv raportul dintre cifra ce indică debitul de producţie şi cifra care indică totalul rezervelor probabile, — trebuesc menţinute sub o anumită limită. Această problemă, pusă încă din 1926. a fost rezolvată în Statele-Unite, din iniţiativă particulară prin acorduri încheiate între marii producători din acelaş şantier pentru reducerea debitului; Statul a dat şi el concurs pentru rezolvarea problemei, studiind prin o serie de comisiuni posibilitatea de restrângere a producţiei prin reglementare legislativă. Al 2-lea principiu important, ce s'a generalizat ulterior şi în şantierele noastre de petrol, este evitarea oricărei risipe de gaze, respectiv introducerea factorului raţia de gaze (gas oil ratio) şi menţionarea acestui factor la cifre convenabile, care să asigure conservarea energiei zăcământului cât mai mult timp posibil. Acolo unde energia gazelor se pierde totuşi destul de repede, refacerea condiţiunilor iniţiale de presiune prin reinjectarea gazelor (degazolinate întâi) în zăcământ prin sonde special amenajate şi cu poziţiuni strategice pe structură, a dat în U. S. A. bune rezultate încă din 1926. Autorul ilustrează tendinţa de conservare a presiunei zăcământului prin o serie de exemple, citând cazurile şantierelor din California (Ventura, Dominguez Hill, Brea) din Oklahama (Delamare Extension Pool Nowata). Citează, deasemenea, legea pentru conservarea petrolului şi gazelor naturale din California, modificată şi intrată în vigoare în August 1929, ale cărei principii rezidă în tendinţa de exploatare unitară a noui straturi geologice în întregime pe baze conservatoare ; acest principiu nu a putut fi aplicat integral, din cauza disputelor şi evaluărilor neconcordante ale întreprinderilor interesate. ci s'a limitat la exploatarea în cooperare, prin acorduri încheiate între aceste întreprinderi.

După expunerea materialului documentar din U. S. A., studiul d-lui ing. Gh. Calleya, cuprindea o examinare a situaţiei exploatării petrolului în şantierele noastre în acea perioadă şi susţinea că o producţie mare nu este totdeauna semnificaţia progresului industrial, dacă ea nu este realizată cu un preţ de cost cât de scăzut, pentru a face faţă concurenţei. In consecinţă propunea punerea la punct a metodelor de foraj şi producţie sub o formă cât mai modernă în introducerea unor mijloace mai ştiinţifice de exploatare. In deosebi, d. ing. Calleya a recomandat că se impune introducerea exploatării unitare, demonstrând avantajele ei şi susţinând modificarea regimului de concesiune şi de exploatare, pentru atingerea acestui scop. A schiţat şi un proect, pentru operaţiunile unitare de aplicat în regiunile cu zăcăminte noui, unde nu s'a început încă exploatarea, şi în regiunile cu zăcăminte în curs de exploatare, în acestea din urmă preconizând a se înfiinţa comitete de producţie şi sindicate regionale de gaze, care să avizeze şi dispună asupra măsurilor adecuate de aplicat.

O problemă care a preocupat industria noastră de petrol şi a cărei rezolvare a prezentat avantaje de ordin practic, a fost standardizarea materialelor întrebuinţate în exploatarea petrolului. Studii asupra standardizării s'au făcut din iniţiativa Asociaţiei Industriaşilor de Petrol din România şi cu concursul Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria Minieră, care în 1930 a creiat un subcomitet technic în acest scop. Lucrările de standardizare s'au mărginit atunci la tuburile de sondaj. Marea majoritate a societăţilor petrolifere au întrebuinţat, atât pentru foraj cât şi pentru extracţie, maşini şi materiale standard de tipul american A. P. I.

Un mare progres s'a realizat în technica forajului din România, prin experimentarea şi înlocuirea tubajului simplificat prin programul coloanei unice, progres care a pus industria de petrol în situaţia de a putea rezista scăderei continue a preţului produselor petrolifere pe piaţa mondială. Acest program prevede traversarea cu trepanul, fără a tuba toate formaţiunile de gaze, apă şi ţiţei, — până la stratul de ţiţei de exploatat, tubarea cu o singură coloană a găurei forate, coloană cimentată în spatele ei şi perforată în dreptul zăcământului de exploatat. Zăcămintele de apă şi ţiţei sau gaze ce nu se exploatează, sunt izolate chiar în stratele lor de origine. Sonda este astfel tubată numai cu 2 coloane,— una technică, sau de ghidaj până la 100-200 m.,— cealaltă coloană unică până la talpă. Prima sondă experimentată a fost săpată şi tubată în acest fel la Boldeşti, de soc. „Steaua Română", în urma autorizaţiei dată de Direcţiunea Generală a Minelor la 22 Noembrie 1930. Problema coloanei unice a fost tratată pe larg de d. inginer **A. Drăgulănescu,** fost inspector la societatea „Steaua Română" la acea epocă şi în prezent Director general la A. C. E. X. din Ministerul Economiei Naţionale, în comunicarea sa prezentată Congresului Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria Minieră din Iulie 1931. D-sa a susţinut, în acel studiu, ca să se introducă în mod oficial programul coloanei unice, închiderile de apă urmând a se face cu o singură coloană cimentată în spate, după identificarea întregului complex prin carotare. Acest program a fost admis de Ministerul Economiei Naţionale şi aplicat cu succes în toate şantierele la sondele noui forate.

In acelaş Congres defunctul inginer **E. Dimitriu** a tratat diversele chestiuni referitoare la zăcămintele de petrol în vederea raţionalizării exploatării lor, într'o comunicare intitulată «Problemele zăcămintelor de petrol», pe care le-a studiat din punctul de vedere geologic, fizic technic, economic şi financiar.

La Congresul mondial de petrol din Londra din 1933, progresele realizate în industria de petrol din România au fost accentuate, cu elogii pentru technicienii români în unele comunicări. S'a relevat atunci modernizarea şi raţionalizarea forajului şi a extracţiei, insistându-se a supra tubajului cu coloana unică.

Este locul a menţiona că tubajul cu coloana unică s'a aplicat abia ulterior în U. S. A. (1935-1936) sub denumirea de metoda selecţionării nisipurilor în exploatarea zăcămintelor de petrol.

Intr'un studiu publicat în 1934 în «Analele Minelor din România», studiu intitulat «Progrese în arta forajului în România», d. inginer **A. Pleniceanu,** inspector technic la soc. «Concordia» în acel an, în prezent Director în Ministerul Economiei Naţionale, releva, deasemenea, progresele realizate de industria de petrol în România, în ultimii ani (1928-1934), când cantitatea de tuburi pe metru săpat a fost redusă dela 380 kg. la 135 kg., când s'a aplicat programul de tubaj simplificat şi la 36 kg. pe metru forat dela aplicarea coloanei unice, pentru o sondă de 1.000 m, adâncime. Au mai făcut progrese forarea de găuri drepte, prin mărirea greutăţii prăjinilor grele (Drill Collar) montate deasupra trapanului direct. Durata de foraj a unei sonde la mare adâncime s'a scurtat în mod sensibil, autorul citând ca exemplu sonda No. 1, de explorare Chiţorani (Prahova), soc. «Creditul Minier» săpată la 3.382 m. în 91 zile de foraj efectiv, iar durata totală de foraj de 139 zile lucrătoare.

Schimbarea sistemelor de producţie şi ameliorările aduse pentru modernizarea lor sunt tratate în câteva studii de fine de an publicate în intervalul 1935-1939 de d. ing. **Victor Dumitrescu,** inspector soc. «Steaua Română». Caracteristica celor trei metode moderne de extracţie — erupţia naturală, gasliftarea şi pompajul, este automatizarea extracţiei şi stabilirea unui regim optim de extracţie pentru fiecare din aceste sisteme. Mecanizarea operaţiilor de extracţie, studiul şi coordonarea regimului sondelor, au fost de mare utilitate în simplificarea organizaţiei şantierelor productive

Ca urmare a călătoriilor de studii făcute de inginerii români în şantierele din Statele-Unite în 1934-1935, s'a introdus în şantierele noastre de petrol o serie de scule şi acarate întrebuinţate în noul Continent, — site vibratorii, indicatoare de presiune, de greutatea suportată de trepan, frâna hidromatică, deasemenea s'a continuat şi completat standardizarea instalaţiilor accesorii forajului şi extracţiei.

Primele încercări pentru injectarea gazelor în strat, în scopul măririi recuperării ţiţeiului. s'au făcut în 1935 la Răzvad, însă fără rezultate concludente. In acelaş an s'au făcut şi primele experimentări de exploatare raţională a zăcământului prin conservarea energiei lui la Bucşani, prin măsurători ale presiunei de fund şi prin repartizarea producţiei permisibile asupra sondelor, în raport cu rezultatul acestor măsurători. Concentrarea exploatării într'o regiune limitată, cu extracţie excesivă, a provocat însă degazeificarea zăcământului şi scăderea producţiei într'un ritm rapid.

Exploata ea sondelor productive prin gaslift a luat o amploare deosebită în regiunea Gura Ocniţei unde soc. «Concordia» a construit importante instalaţii adecuate. Problema exploatării raţionale a sondelor prin gaslift a fost tratată în 1935 într'un studiu publicat de d. ing, **Tr. Niţescu,** inspector la soc. «Concordia», şi în al 2-lea studiu de complectare prezentat de acelaş autor Congresului Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria minieră din 1939.

Lucrările pentru raţionalizarea exploatării şantierului Bucşani au continuat în 1936 ; cunoaşterea elementelor fizice ale zăcământului, trasarea curbelor de liberarea gazelor din soluţie, alcătuirea de hărţi lunare ale presiunei de fund obţinute prin măsurarea presiunilor la toate sondele şantierului, trasarea curbelor de egal gas-oil ratio, au permis a se urmări de aproape cauzele declinului producţiei şi a se lua măsuri în consecinţă prin limitarea producţiei în baza unor formule. Aceste formule aveau în vedere suprafaţa de zăcământ drenată, grosimea stratului, presiunea de fund, raţia de gaze şi indicele de productivitate al sondei. Aceste chestiuni au fost tratate la timp în studii publicate de d-nii ing. **Victor Dumitrescu,** inspector «Steaua Română», ing. **V. Zotinca,** şeful Inspectoratului Târgovişte şi ing. **D. Nicolaescu,** din Ministerul Economiei Naţionale.

In 1937, se generalizează, în ce priveşte extracţia, în şantierele noastre de petrol, pompajul de mare adâncime, trecând în pompaj un mare număr de sonde de 1.800-2.250 m. din Bucşani, Gura Ocniţei, Răzvad, etc.

Inovaţiuni importante au fost introduse în 1938 în tubarea şi exploatarea zăcămintelor de ţiţei, printre care se citează cimentarea în spate a linerului şi perforarea lui ulterioară în dreptul stratelor şi ur productive. In ce priveşte forajul, în acelaş an, se stabilesc înţelegeri între societăţi prin convenţioni de restrictiune, comasări voluntare de terenuri, convenţiuni de foraj şi de exploatare — în special în şantierele Ţintea şi Ceptura.

In anii 1939 şi 1940 exploatarea ţiţeiului în România a intrat într'o fază de activitate technică călăuzită de principiul unei strânse colaborări între societăţi în şantierele cu sonde de mare adâncime, de un regim de cooperaţie ce au dus la formarea de regiuni unitare—la Ţintea, Liliesti şi Ceptura—şi de acorduri de repartizare a producţiei de extras bazate pe principiul conservării energiei zăcământului. Progresele realizate în ultimii 2-3 ani au format obiectul a unor interesante comunicări prezentate Congresului Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria Minieră, publicate în 1940.

Forajul a atins în 1938 adâncimea maximă de 3.080 m. la Concordia Misleа,—în 1939 adâncimea de 3.338 m. la sonda 201 Concordia Ţintea; numărul total de sonde săpate şi intrate în producţie, în intervalul 1928-1941, ce depăşesc 3 000 metri este de 23. Durata de foraj redusă la minim, ca şi buna reuşită a săpării, sunt datorite raţionalizării şi progreselor realizate în exploatarea petrolului.

Această enumerare în ordine cronologică a unora din inovaţiunile şi perfecţionările introduse în perioada 1929-1940 în industria de petrol din România, ne permite a ne forma o idee asupra eforturilor depuse în acest interval pentru ridicarea acestei industrii la nivelul industriei de petrol din Statele-Unite.

★

Din datele de mai sus atât de bine prezentate şi documentate, se poate vedea, încă odată, marea contribuţie pe care valoroşii technicieni români au adus'o la punerea în valoare a petrolului românesc. Astăzi, când noui directive în exploatarea petrolului sunt pe cale a se lua, nu ne îndoim că pleiada de distinşi pionieri ai petrolului românesc, împreună cu tinerii ingineri cari s'au ilustrat prin iniţiativă şi competenţă vor aduce, printr'o rodnică cocolaborare, o nouă contribuţie folositoare economiei naţionale.

La situation difficile de l'industrie pétrolière

Il était tout naturel que la guerre eût des répercussions sur notre industrie pétrolifère, répercussions qui, au début, furent, dans une certaine mesure, assez favorables à cause de la hausse importante des prix, grâce à la lutte d'accaparement de nos produits, mais qui, dernièrement, devinrent très inquiétantes étant donné la situation dans le sud-est européen qui nous priva de nombreux débouchés.

On ne pourra mieux se rendre compte de la situation actuelle inquiétante de notre industrie pétrolifère qu'en jetant un coup d'oeil sur les données ci-dessous extraites du mémoire adressé à M. le Ministre de l'Economie Nationale par l'„Association des Industriels du Pétrole de Roumanie", mémoire signé par absolument **toutes** *les entreprises pétrolières.*

En effet, le susdit mémoire après avoir fait ressortir les grandes difficultés que l'industrie pétrolière a eu à surmonter pour pouvoir maintenir la production à un niveau satisfaisant, attire sérieusement l'attention qu'étant donné les énormes difficultés survenues dans les moyens de transport, tant à pour l'exportation que dans le pays, l'activité de cette industrie au cours de l'année 1940, comparativement à 1939, s'est ressentie dans la mesure suivante :

	Extraction		Traitement		Export. totale		Exportation essences	
	1939	1940	1939	1940	1939	1930	1939	1940
	Milliers de tonnes							
Trimestre I	1.571	1.524	1.419	1.466	1.029	789	581	367
» II	1.530	1.521	1.523	1.456	1.009	864	461	318
» III	1.584	1.482	1.415	1.325	849	815	385	318
» IV	1.554	809	1.480	1.222	939	793	568	274

Il en ressort que l'extraction du pétrole brut est tombée au cours du quatrième trimestre de 1940 à presque la moitié de celle de la même époque de l'année précédente. Les quantités traitées dans les raffineries se maintiennent presqu'au même niveau jusqu'au quatrième trimestre, tandisque l'exportation totale au cours de 1940 est en diminution de 565.000 tonnes par rapport à celle de 1939, les essences marquant une baisse de 718.000 tonnes (pour le dernier trimestre cette baisse est de plus de 50%).

Ceci a amené naturellement l'accroissement des stocks dans les raffineries et les dépôts de Constantza comme suit :

	Janvier 1940	Juin 1940	Août 1940	Octobre 1940	Déc. 1940	Janvier 1941	Février 1941
	Milliers de tonnes						
Essences	230	295	351	392	410	457	495
Lampant	93	87	114	87	74	76	85
Gas-oil	83	82	78	74	50	73	97

Les stocks d'essence des 12 principales sociétés seulement qui, au commencement de 1940, étaient de 230.000 tonnes, montaient au 1 février 1941 à 495.000 tonnes, soit en accroissement de plus de 100%. A ces stocks il faut ajouter, au 1 février 1941, ceux de mazout s'élevant à 220.000 tonnes et ceux de brut dans les raffineries et chantiers marquant 425.000 tonnes.

Sans tenir compte de cette situation qui devait peser lourdement sur l'industrie pétrolière, de nouvelles charges fiscales et d'autres considérablement en augmentation sont venues frapper des revenus en continuelle baisse et apporter de graves répercussions sur l'activité de cette industrie. Il suffit de mentionner une seule taxe en augmentation de 2.000%!

A part ces charges ordinaires les Sociétés ont à supporter des charges extraordinaires s'élevant environ à 1.200 millions de lei par la construction de réservoirs destinés aux produits nécessaires à l'armée, plus d'un milliard souscrit à l'oeuvre de dotation de l'armée, différents autres travaux de protection des raffineries, chantiers, réservoirs, etc., et finalement l'expropriation des conduites construites et appartenant aux Sociétés.

Pendant toutefois, que toutes les charges financières ont continuellement augmenté, les prix encaissés par les sociétés pétrolières ont baissé de la manière suivante :

	Essence aviation		Essence 66 Oct.		Pétrole raffiné		Gas-oil—5°	
	Mai	Déc.	Mai	Déc.	Mai	Déc,	Mai	Déc.
	Lei par tonne							
Prix plafond f.o.b. Constanţa . .	13.120	13.120	7.630	7.630	6.000	6.000	5.490	5.490
Taxes export ad-valorem . . .	3.280	4.198	1.908	2.442	1.500	1. 920	1.373	1.757
Taxes nouvelles export	—	1.207	—	593	—	333	—	411
Transport et frais	1.848	1.836	1.757	1.748	1.334	1.337	1.012	2.010
Prix réel encaissé	7.992	5.879	3.965	2.847	3.166	2.409	3.105	2.312

L'Association des Industriels de Pétrole de Roumanie après avoir amplement exposé dans son mémoire la situation inquiétante actuelle de l'industrie pétrolière, suggére d'urgentes mesures pour remédier à cet état qui peut gravement léser notre économie nationale.

Les principales demandes avec des mesures adéquates à prendre et proposées, sont :

1. Trouver la possibilité d'écoulement des produits pétrolifères.

2. Donner aux entreprises la possibilité d'améliorer leur situation financière, aujourd'hui gravement atteinte, qui menace leur activité par suite du manque de disponibilités.

2. L'étude sérieuse des répercussions provoquées par la monopolisation des conduites pétrolifères appartenant aux Sociétés.

4. Un programme rationnel d'exploration sur une grande échelle qui permette l'augmentation de la production, selon les nécessités demandées. Aujourd'hui les initiatives dans cette direction au lieu d'être encouragées sont tout à fait découragées par suite de l'augmentation de la taxe par hectare concédé avec 500%,

5. L'autorisation de disposer du personnel technique et de la main d'oeuvre nécessaires.

6. Simplification du formalisme excessif dans toutes les branches de leur activité.

*

De ce qui précéde, comme nous le disions plus haut, on peut se rendre compte de la situation difficile de notre industrie pétrolifère et nous ne doutons pas que, dans l'intérêt du pays et de la cause commune à laquelle nous devons contribuer, le gouvernement ne vienne, un moment plus tôt, en aide au pétole roumain.

ELABORATION DU BUDGET DU PAYS POUR L'EXERCICE 1941-1942

Exposé de M. le général N. Stoenesco, Ministre des Finances, devant le Conseil des Ministres

A l'un des derniers Conseils des Ministres tenu sous la présidence de M le général J. ANTONESCO, Chef de l'Etat, M. le général N. Stoenesco, Ministre des Finances, a exposé les principes de base du nouveau budget, duquel il résulte qu'il a été élaboré en tenant compte de la nécessité d'assurer un bon fonctionnement de l'appareil d'Etat et de faciliter un développement aussi intense que possible de la vie économique.

En voici sa structure :

a) Un budget ordinaire comprenant toutes les dépenses d'entretien de la vie d'Etat, pleinement couvert, par les revenus ordinaires ;

b) Un budget spécial de la défense nationale destiné à l'outillage de l'armée et couvert par des ressources budgétaires à caractère extraordinaire ;

c) Un budget des institutions autonomes de l'Etat qui assure les moyens financiers d'administration et l'exploitation du domaine privé de l'Etat.

Conjointement au budget général de l'Etat, la Ministère des Finances a préparé un plan économique d'investitions productives, dont la réalisation est, mise en partie, à la charge des ressources fiscales de l'exercice 1941-1942. Le financement de ce plan sera fait par les moyens spéciaux dont disposera le Trésor.

Le budget ordinaire de l'Etat pour l'exercice 1941-1942 a été fixé à 44.870 millions de lei au regard de 35.542 millions de lei du budget de l'exercice précédent ; c'est-à-dire avec une augmentation apparente de 9.325 millions lei.

Si nous tenons compte toutefois du fait que le budget ordinaire de l'exercice 1941-1942 englobe des fonds avec affectation spéciale d'un montant de 1.643 millions lei lequel dans le budget de l'exercice précédent, s'élevait à 2.053 millions lei, alors le chiffre de 44.870 millions lei ne doit pas être comparé avec le chiffre de 35.542 millions lei, mais avec le chiffre de 37.596 millions lei, au regard duquel il ne représente qu'une plus value de 7.274,2 millions lei.

La principale augmentation de dépenses est représentée par l'augmentation des salaires et accessoires, qui totalisent 6.009 millions lei, l'augmentation des diverses autres dépenses de personnel n'étant que de 572,4 millions lei.

L'augmentation pour les dépenses d'entretien, en augmentation de 1.572,4 millions, les subventions et les dépenses fortuites en augmentation de 1.701,9 millions et les dépenses extraordinaires, qui ne sont majorées que de 94,5 millions lei.

De ce point de vue le budget ordinaire de l'exercice 1941-1942 rompt résolument avec la tradition des budgets antérieurs dans lesquels la majorité des augmentations étaient affectées aux dépenses d'investition, réalisées en sacrifiant l'élément humain se trouvant au service de l'Etat insuffisamment salarisé et par la ruine de l'appareil d'Etat insuffisamment entretenu.

Le budget spécial de la défense nationale englobe cette année le fonds de l'Air et de la Marine.

Le chiffre de ce budget a été fixé à 16 milliards de lei, au regard de 14.285 millions lei correspondants à la somme des mêmes budgets de l'année passée, donc en augmentation de 1.715 millions lei.

Les budgets des institutions autonomes ont été élaborés sur les mêmes principes que le budget ordinaire de l'Etat.

La nouvelle législation qui accompagne le budget 1941-1942 a mieux assuré la fluidité des moyens du Trésor pour le financement des budgets et une consacration légale a été donnée aux règles à respecter dans la matière des opérations qui seront effectuées sur le Trésor.

D'autre part, par une sage réforme de la législation des impôts, une base fiscale satisfaisante a été assurée pour la bonne exécution du budget.

Certaines augmentations de fiscalité — au moyen desquelles sont couvertes les nécessités de la défense nationale — correspondent à une série de dégrévations fiscales rationnelles et à d'autres facilités apportées aux contribuables.

Dans le cadre du nouveau budget, une importante réforme de simplification et d'unification des impôts et des taxes a été effectuée.

*

A la même occasion M. le professeur **Michel Antonesco,** *Ministre d'Etat, a fait au Conseil un exposé sur les résultats des pourparlers qu'il a menés avec les représentants de l'industrie allemande, dans le cadre de l'organisation d'une collaboration germano-roumaine, pour l'amélioration de notre industrie métallurgique, mais sans porter atteinte au fonds de nos richesses nationales — conformément aux principes établis par M. le général J. Antonesco.*

Le fonctionnement des sociétés dont les actionnaires sont domiciliés à l'étranger

Le Moniteur Officiel du 1-er avril 1941 publie le décret-loi suivant :

Art. 1. — Les sociétés anonymes par actions et en commandite par actions dont les actions sont détenues en majorité par des personnes physiques ou juridiques ayant leur domicile ou siège dans des pays étrangers, actuellement en état de guerre, pourront être exemptées de tenir des assemblées générales jusqu'après 6 mois de la cessation de l'état de guerre dans ces pays.

Bénéficieront des dispositions ci-dessus les sociétés qui, sur la demande de leurs administrateurs, introduites dans un délai de 30 jours à partir de la présente loi, auront obtenu l'autorisation du ministère de l'Economie Nationale, constatant que la société entre dans les prévisions de cette loi.

Art. 2. — Les attributions des assemblées générales ordinaires des sociétés tombant sous les prévisions de la présente loi, passent pendant tout cet intervalle aux administrateurs.

Les administrateurs pourront également modifier les statuts de la société, mais seulement en vue de les adapter aux dispositions légales à caractère impératif eten vue de la prolongation de la durée de la société.

Art. 2. — Les administrateurs et les commissaires aux comptes en fonction de l'autorisation, continueront à détenir leurs mandats jusqu'à la réunion de la première assemblée générale.

Art. 4. — Au cas où l'un des administrateurs ou commissaires aux comptes se trouve à l'étranger et dans l'impossibilité de prendre part aux travaux les administrateurs et les commissaires aux comptes réunis coopteront l'actionnaire détenant le plus grand nombre d'actions domicilié dans le pays.

Au cas où l'unique administrateur commissaire au comptes se trouve dans la situation indiquée à l'alinéa précédent, son remplacement sera fait, à la demande de n'importe quel actionnaire ou commissaire aux comptes par ordonnance du tribunal où se trouve le siège social.

Art. 5. - Pendant toute la période de non - fonctionement des assemblées générales, les administrateurs et les commissaires aux comptes seront rétribués en prenant pour base la moyenne des rémunérations de toutes sortes enca

CONTRIBUTION DE L'INDUSTRIE MINIERE A L'ECONOMIE NATIONALE

LES EXPLOITATIONS CARBONIFERES DE COMANEŞTI-ASSAU DE LA SOCIETE „CREDITUL CARBONIFER"

Situation géographique

Les mines de charbons de Comăneşti, propriété de la société **„Creditul Carbonifer"**, société anonyme au capital de 110 millions de lei, sont situées dans le district de Bacău, sur le territoire des communes: *Comăneşti, Lăloaia, Asău, Moineşti* et *Dărmăneşti.*

Le périmètre concédé pour les exploitations, d'env. 7000 ha., est coupé par la voie ferrée de grand trafic *Petru Rareş-Ghimeş-Adjud-Galaţi.*

Le bassin carbonifère de *Comăneşti* est le seul que possède la Roumanie dans sa région de l'Est et — par sa situation géographique favorable — il a pour mission d'alimenter en charbons une superficie d'env. 120.000 km.²

Situation géologique

Les gisements de charbons sont répartis en quatre cuvettes principales ayant une direction générale à peu près N. S., cuvettes d'importance spéciale au point de vue de leur étendue et que, en partant de l'Ouest à l'Est nous nommerons :

1. Cuvette *Lapoşului.*
2. Cuvette *Assău-Sălătruc.*
3. Cuvette *Lăloaia-Galeon.*
4. Cuvette *Leorda-Văsieşti-Dărmăneşti.*

Dans ces cuvettes, au point de vue stratigraphique, nous distinguons dans ladite région les dépôts suivants :

1. Des dépôts paléogènes.
2. Des dépôts pliocènes (méotiens).
3. Des dépôts quaternaires.

Les dépôts paléogènes constituent le fondement de la région toute entière et ils sont formés d'un mélange très varié de roches, parmi lesquelles on distingue des grès, des calcaires, des shistes marneux et argileux.

A la surface des grès, se présentent divers ornements en relief, connus sous le nom de hiéroglyphes et qui comprennent parfois aussi des restes organiques, représentés par des numulites, des variétés d'Echilides, des fragments d'Ostrea, de Brizeirs, etc.

Toutes les roches, découvertes jusqu'ici, appartiennent au paléogène inférieur (eocène).

Le paléogène supérieur est représenté en un seul point, à l'Est de la mine de *Vernești.* par des shistes siliceux de grès blancs.

Les dépôts pliocènes représentent une formation de lacs, ce qui est déduit, tant du caractère de la faune qui y est comprise, que du mode de développement des charbons, lacs qui occupent une surface très grande, allant du sommet des „Berzunţi" à l'Est, à l'Ouest jusqu'au sommet Lapoş-Lăloaia, au sud jusque dans la vallée de "l'Uz" et de la "Doftana", et au Nord jusqu'au dessous du du mont Taşbuga-Moineşti-Lucăcești.

En sections verticales, les dépôts pliocènes se succèdent comme suit.

1. A la base une série marneuse-argileuse. Dans cette série se rencontrent beaucoup de vestiges de plantes, et des restes d'animaux d'*Unio,* de *Congeria,* de *Neritime,* etc.

2. Une série moyenne dans laquelle prédominent les sables en bancs, mais où les marnes et argiles aussi sont assez fréquentes.

3. Une série supérieure composée de shistes argileux avec des *Helix, Planorbis, Limnaeus,* recouverts à leur tour de cendres andesiditices.

Au total l'épaisseur maximum du dépôt pliocène—là où il s'est conservé plus entier — atteint 600 mètres.

Des sondages, des exploitations et des explorations faites jusqu'à ce jour, a été constaté l'existence des couches de charbons suivantes :

1. La *couche Maria* ayant une épaisseur de 0,70-2,20 mètres.

2. La *couche 2 Kalkfloz* ayant une épaisseur presque constante de 50 cm.

3. La *couche Wagner-Lapoş* ayant une épaisseur de 50-60 cm.

La réserve de charbons

La réserve probable et possible de charbons dans toutes les couches et dans l'intérieur du périmètre que la société *„Creditul Carbonifer"* possède dans la région de *Comăneşti* dépasse, selon les dernières recherches, la quantité de 100.000.000 de tonnes, réserve qui fait non seulement l'objet des exploitations actuelles mais qui, à l'avenir, formera l'objet d'une exploitation de grand développement.

Au rythme actuel de l'exploitation, cette réserve est suffisante pour 400 ans.

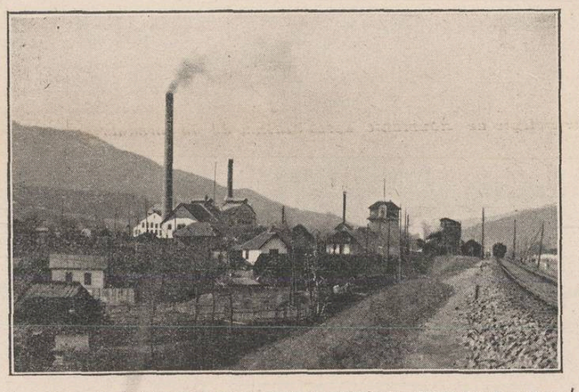

Vue générale des installations de la Société „Creditul Carbonifer"

Historique

Bien que les gisements de charbons de cette région soient connus depuis plus de 100 ans, ils n'ont pu toutefois être mis en valeur dans le passé, par suite du manque de voies ferrées de communications dans la vallée du Trotuş, car c'est à peine après la mise en circulation de la voie ferrée *Tg. Ocna-Palanca* en 1900 que commencèrent aussi plusieurs petites exploitations de charbons à *Assău, Vermeşti* et *Galeon.*

A l'époque le chiffre total fourni par les exploitations atteignait à peine 50 tonnes par jour. Le désintéressement complet témoigné dans la période d'avant guerre pour le combustible indigène, a fait végéter aussi ces petites exploitations.

Il a fallu que vienne la guerre mondiale, qui a mis les chemins de fer roumains presque dans l'impossibilité d'importer du combustible étranger, pour que l'attention soit attirée sur les gisements de charbons de *Comăneşti* auxquels on eu besoin de faire appel ; il a encore fallu ensuite que la Roumanie entre en action en 1916, qu'elle supporte la retraite en Moldavie, pour mettre en relief l'importance capitale des gisements charbonniers de *Comăneşti.*

Sans les mines de *Comăneşti* et sans le Pétrole de *Moineşti* le front de *Mărăşeşti* n'aurait pu être soutenu. Pendant la grande guerre les mines de Comăneşti, avec leur outillage rudimentaire, ont pu faire face à toutes les demandes, fournissant chaque jour aux chemins de fer roumains de 350-380 tonnes de charbons provenant des mines d'*Asău,* de *Galeon,* de *Vermeşti,* de *Maria* et de *Leorda.* Pour atteindre ce résultat il fut nécessaire de créer à *Comăneşti* toute une direction du combustible, ayant à sa tête M. l'ingénieur inspecteur général *Al. Otesco.* aidé par la majorité des ingénieurs de mines que le pays possédait à l'époque.

Immédiatement après la conclusion de la paix — en 1920 — la société *Minele Unite de Cărbuni,* propriétaire des concessions charbonnières de *Comăneşti,* se transforme en société anonyme roumaine **„Creditul Carbonifer"** au capital de 55 millions de lei qui, en 1927, a été élevé à **110.000.000** lei.

Comme suite à ces transformations un plan de travail est élaboré ayant pour objet :

1. Le perfectionnement de l'outillage pour augmenter la production jusqu'au maximum nécessaire aux besoins du Nord-Est du pays.

2. L'amélioration de la qualité des produits.

3. L'acquisition de nouveaux terrains, qui constituent une réserve sûre pour l'avenir.

La qualité des charbons pour les chemins de fer roumains a été élevée d'une FORCE DE VAPORISATION de 3,9 à 5,2-5,4-5,8 kgr. vapeurs par kgr. charbon —selon la qualité -et pour les installations industrielles on peut obtenir avec des blocs de charbon plus de 7 kgr. vapeurs /kgr. charbon.

C'est ainsi que l'on a réussi à mettre à la disposition des chemins de fer, des industries et des particuliers un charbon de bonne qualité et en quantité suffisante pour satisfaire une bonne partie des besoins d'approvisionnement du pays,

Ces résultats ont été obtenus par la société „Creditul Carbonifer" au prix d'efforts persévérants et par des sacrifices financiers importants de plus de 100.000.000 de lei, nécessités par les besoins de l'institution.

Exploitation

Pour l'exploitation des charbons la société **„Creditul Carbonifer"** posséde actuellement deux sièges principaux, l'un secondaire et l'autre de préparation :

1. Le puits *d'extraction No. 1 Assău.* situé à proximité de l'axe de la cuvette *Assău-Sălătruc,* ayant une profondeur de 175 mètres, doté d'un treuil d'extraction électrique, à double ascenseur, ayant une capacité d'extraction de 400 tonnes de charbons par jour.

Ce puits permet d'exploiter seulement la couche *Vagner-Lapoş,* tandisque les couches inférieures sont en cours d'examen.

L'inclinaison des couches étant de 15-20° l'exploitation est effectuée au moyen de galeries directionnelles dirigées du N. au S.

Les horizons d'exploitation ont une longueur de 150-180 m. et une largeur de 70-100 mètres. Par directionnelles, à une distance de 300-350 mètres, sont établis des plans inclinés descendants, qui servent pour l'extraction et pour la création des galeries secondaires d'exploitation

Le transport en abatages avec de petites inclinaisons, est effectué au moyen de couloirs oscillants système Eickhoff.

L'éclairage dans la mine est effectué au moyen de lampes à carbide à flamme ouverte, les gaz explosibles ainsi que la poudre de charbon en suspension faisant complètement défaut.

L'aérage se fait artificiellement, à l'aide de ventilateurs électriques ayant une capacité de 20.000 m. c./heure et de ventilateurs secondaires ayant une capacité de 1.000-10.000 m. c./heure.

Le puits d'extraction d'ASĂU

2. *Le puits d'extraction No. 5 Lumina.* A environ 2 km. vers le sud du puits No. 1 *Assău,* situé sur la côte *Lumina,* dans la cuvette *Assău-Sălătruc,* a été construit un puits d'extraction d'une profondeur de 250 mètres, ayant une capacité d'extraction de 400 tonnes par jour.

Ledit puits sera doté de tout le mécanisme moderne de travail, comme : air comprimé pour perforateurs et marteaux-pilon, couloirs oscillants, etc.

3. *Le puits d'extraction Livada.* A 6.700 mètres au sud de la ligne *Assău* se trouve le point de Livada situé à une ramification vers l'ouest de la grande cuvette Assău-Sălătruc, la séparation de cette cuvette étant effectuée par le massif Eocène Bogma Mare-Bogma Mică.

La capacité de production est de 350 tonnes par jour.

Les galeries de charbons suivent la courbe de niveau du gisement entre les plans inclinés simples, descendants ou ascendants, jusqu'au fond de la cuvette. Entre ces plans inclinés se trouvent les galeries proprement dites d'exploitation, laquelle s'effectue par éboulement.

Le transport est fait au moyen de treuils d'extraction, à couloirs oscillants, à bras d'hommes et avec des chevaux.

Jusqu'à présent l'on exploite les couches *Maria* et *Kalkflotz* et les autres couches supérieures sont en cours d'examen. L'aérage se fait artificiellement avec des ventilateurs de 15.000 m. c./heure et naturellement au moyen de galeries et de puits.

Dans la mine il n'y a point de gaz explosibles ni de poudre de charbon en suspension dans l'air.

4. *La mine Rafira.*

Sur le versant sud-est de la cuvette *Assău-Sălătruc* la soc. *„Creditul Carbonifer"* a commencé une mine nouvelle pour l'exploitation du charbon, mine qui est reliée sous terre avec les travaux du puits d'*Assău.* Jusqu'à l'heure actuelle un plan incliné d'une profondeur de 230 mètres a été établi et l'on procède à l'exploitation dans la couche *Kalk* et *Vagner.*

La capacité de production est de 100 tonnes par jour.

5. *La mine Leorda.*

Une galerie d'exploitation de grand avenir pour l'entreprise est en préparation à Leorda et a atteint la couche *Kalk* et *Maria,* d'une épaisseur de 0,70-1,20 mètres.

Moyens de transport

Pour le transport des produits aux points de chargement sur les chemins de fer la société posséde :

1. Une voie ferrée étroite de 0,75 m. écartement, d'une longueur de 5.250 mètres reliant la mine *Livada* avec le puits *Assău.* Cette voie ferrée est construite avec des rails type 22-24 kgr./m. Elle possède deux tunnels d'une longueur totale de 150 mètres ; deux ponts sur la vallée de *Chiricel,* un garage au km. 3+100 et 42 petits ponts.

Elle est desservie par 5 locomotives et 100 wagons, ayant une capacité de 2-2.5 tonnes chacun.

2. La capacité de transport de la ligne dans les conditions actuelles est de 800-1000 tonnes par jour et elle peut être augmentée jusqu'à 1.500 tonnes par jour.

3. Une ligne funiculaire qui relie le puits *Assău* avec les installations de chargement des chemins de fer roumains de *Lăloaia* d'une longueur de 2.500 m. La capacité de transport est de 60-70 tonnes par heure. Elle sert aussi pour le transport à la mine du matériel bois.

Cinq lignes de garage avec écartement normal type 30, dans la station de chargement de Lăloaia.

4. Des silos avec une capacité d'emmagasinage de 800 tonnes.

Installations de triage

Dans la station de *Lăloaia* la société **„Creditul Carbonifer"** posséde un triage mobile, formé par deux tamis mécaniques. Cela permet la séparation des variétés suivantes de charbons :

0-10 mm., 0-20 mm. et au dessus de 20 mm.

De même un tamis vibrant qui permet le triage de 0-5 mm. et de 5-10 mm.

En cas de demandes pour les blocs, une installation spéciale permet la sélection des blocs plus grands (90-250 mm.).

Briquetage des charbons

L'utillisation rationnelle des combustibles est l'une des questions les plus importantes de la vie économique du pays : l'emploi du mazout dans les locomotives, soit avec des charbons bruns, soit du lignite, dans la proportion d'environ 75% de charbons, a donné de bons résultats tant au point de vue économique, qu'au point de vue de la conservatton des locomotives.

De nombreuses études et articles ont été publiés sur les avantages et les inconvénients présentés par chacun de ces combustibles— mazout et charbons—pour leur emploi dans les locomotives.

Sans entrer dans les détails nous mentionnons toutefois que des études ont été faites pour l'utilisation d'un mélange des deux susdits produits, mélange intime, qui réduirait au minimum les défauts et augmenterait leurs qualités isolées. Les briquettes sont fabriquées d'un mélange de charbons et d'asphalte de pétrole, sous pression, procédé qui a donné de bons résultats.

La société **„Creditul Carbonifer"** projetant l'industrialiastion de ses charbons bruns dans la région de *Comăneşti-Assău* a fait, dès 1927, des études de briquetage qui, aux expériences préliminaires, ont donné des résultats suffisamment concluents, pour déterminer la construction d'une fabrique de briquettes à son siège de *Comăneşti.*

Cette fabrique, terminée à la fin de l'année 1929, a pu fonctionner en 1930 produisant en vue de la commercialisation des produits avantageux et ayant les qualités requises pour un bon combustible : une puissance de vaporisation élevée, une pureté du produit et une longue durée de dépositage, avec un minimum de perte de la puissance calorique et très peu de déchets.

La fabrique comporte deux éléments distincts :

1. Une *raffinnerie* pour l'extraction de l'asphalte du mazout.

2. Une raffinerie de briquettes proprement dite.

La raffinerie

Elle est du système *Borrmann,* à circulation continue. Le mazout, dépourvu d'huiles légères, est pompé hors des citernes ou des réservoirs, à l'aide de deux pompes à vapeurs. Il est conduit dans une série de tubes superposés, installés dans les chambres de gaz chaud d'un four alimenté par un injecteur de mazout.

Le mazout ainsi amené dans le four à une haute température (750-800°) passe dans les couloirs de distillation, les produits étant ensuite refroidis par la circulation de l'eau. Les distillés les plus légers se condensent dans la colonne la plus éloignée, dans la deuxième colonne se condense ensuite l'huile à brûler et dans une troisième colonne l'huile à graissage.

L'asphalte se dépose au fond de la troisième colonne et coule dans un réservoir, d'où il peut être repris par une pompe, pour être poussé dans une chaudière d'asphalte ou bien envoyé directement à la fabrique de briquettes.

Les huiles récupérées sont pompées vers les réservoirs d'emmagasinage, aux fins de livraison, dans l'état où elles se trouvent dans le commerce.

La raffinerie est calculée pour fournir 20 tonnes d'asphalte par jour.

La fabrique de briquettes

La fabrique de briquettes est pourvue de diverses machines ayant pour objet :

a) le transport des matières brutes, asphalte et charbons ;

b) le traitement de ces matières premières ;

c) l'évacuation des produits fabriqués.

Les produits fabriqués sont de deux sortes :

1. Les briquettes parallélépipèdes ayant un poids de 3,5 kgr.

2. Les ovoïdes, ayant la forme d'élipsoïde applati, après sa section moyenne la plus grande et de 85-90 gr. chacun.

Le transport du charbon, à l'état de poudre résultant du triage, se fait directement jusqu'à la fabrique, avec des wagonnets de mine.

Versé dans un broyeur *Carr,* le charbon est pulvérisé.

Ce charbon est élevé à l'aide d'une chaine à godets, verticalement, jusqu'à la partie supérieure du corps de devant de la fabrique, composée de deux silos cylindriques, en béton armé, à fond cônique, d'une capacité de 150 tonnes de charbon pulvérulent chacun.

La poussière qui s'en dégage ensuite tombe dans un cylindre vertical — doseur — pourvu d'une ouverture spéciale, afin de permette l'admission d'une quantité limitée de charbon, dont le poids est connu.

L'asphalte venant fluide de la pompe est également admis dans un appareil de dosage, où il est tenu à l'état liquide et chauffé par une conduite contenant des vapeurs.

Ces deux produits tombent ensuite dans le malaxeur, bain semi-cylindrique, où la masse est pétrie par un arbre pourvu de palettes en fonte.

Le mélange intime se produit et la pâte formée coule par une ouverture réglée par une vanne automatique, dans une hélice de transport, horizontale.

Celle-ci pouvant tourner dans un sens ou dans un autre, conduit ainsi la pâte, ou bien vers la presse de briquettes, ou bien vers celle d'ovoïdes.

La fabrique dispose d'une presse de briquettes, fournie par les *Usines Chalassière de St.-Etienne,* système fermé, et par une presse d'ovoïdes type *Hanrez* (Belgique) formée par deux tambours prévus d'alvéoles croisées et en forme de demi élipsoïde. Les briquettes fabriquées glissent, sur un transporteur à courroies, vers les quais de chargement.

Les ovoïdes sont pris ensuite par une bande de transport et portés dans le dépôt aux fins de refroidissement.

Les briquettes sont placées en tas parallélépipèdes les uns sur les autres, en carrés. Les tas peuvent s'élever jusqu'à la hauteur de 2,5 m. Les ovoïdes sont également versés et placés en tas ayant la forme de tronc de pyramide d'une hauteur de 2,5 mètres.

Ces tas à l'air libre, durent plus d'un an, avec peu de déchets (2%) et une perte minimum de force de vaporisatioa de 4%.

La capacité de production est de 220 tonnes par jour.

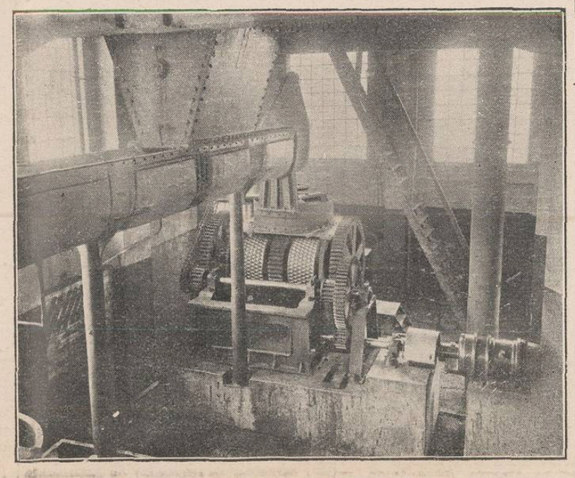

Presse d'ovoïdes (briquettes ovoïdales)

Les expériences faites avec des briquettes, sur des locomotives en marche, par le Service de traction des chemins de fer roumains, ont donné des résultats très satisfaisants, pouvant remorquer n'importe qu'elle sorte de trains.

La production

Un facteur important, tant pour l'économie nationale, que pour une entreprise, est la PRODUCTION.

Dans le tableau et le diagramme comparatifs ci-dessous de la production de charbons nous voyons que, tandisque la production totale du pays a baissé au cours des années de crise 1930-1933, pour revenir en 1939 à ce qu'elle a été en 1930, la production des mines de *Comăneşti* de la société *„Creditul Carbonifer"* a augmenté presque continuellement pour atteindre, en 1939, le double de ce qu'elle était en 1930.

La même courbe d'augmentation a été suivie aussi par la production de briquettes.

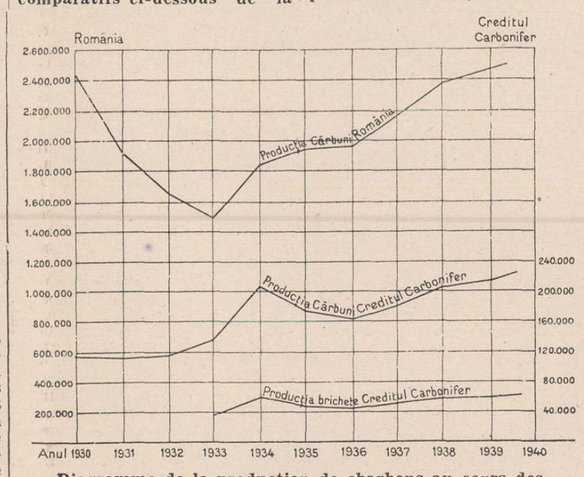

Diagramme de la production de cbarbons au cours des années 1930-1939

Production générale de charbons en Roumanie
" " " " de la Soc. „Creditul Carbonifer"
" " " briquettes " " " "

Production de charbons de la Roumanie
(en tonnes)

Année	Total de la production	Production des exploitations de Comăneşti (Soc. „Creditul Carbonifer") Charbons	Briquettes
1930	2.369.882	118.649	—
1931	1.918.391	112.615	—
1932	1.651.941	119.348	—
1933	1.508.465	136.464	36.011
1934	1.852.194	207.073	61.219
1935	1.945.053	176.014	49.781
1936	1.964.394	165.945	48.230
1937	2.183.508	180.137	51.857
1938	2.395.538	205.252	58.160
1939	2.463.541	212.391	61.190
1940		249.100	

Il est à remarquer que la production de la Société „Creditul Carbonifer" a atteint, en 1940, 249.100 tonnes au regard de 212.391 tonnes, en 1939, c'est-à-dire une augmentation de 18%. Ceci prouve que les dirigeants de la Société ont amplement répondu à l'appel des cercles dirigeants du pays d'augmenter la production nationale dans tous les secteurs.

Un fait qui mérite encore d'être souligné est celui que la Société a réussi au cours de l'année dernière non seulement de satisfaire les besoins intérieurs de combustible, mais aussi d'exporter à l'étranger d'importantes quantités de charbons de ses mines de Comăneşti et de Cozla.

C'est pour la première fois que les charbons roumains passent la frontière, réussissant à se créer de nouveaux débouchés et rendant ainsi possible à l'avenir une mise en valeur sur une plus vaste échelle de ces immenses réserves de charbons.

La qualité des charbons

L'analyse chimique des boules de charbons des mines de *Comăneşti-Assău,* d'après le bulletin de l'*Ecole Polytechnique* de Bucarest No. 395 du 6 avril 1939, est :

I. Analyse sommaire

1. Eau	11.11%
2. Cendres	14.00%
3. Matières volatiles	36.80%
4. Charbon fixe	38.89%
	100.00%

II. Analyse élémentaire :

1. Eau	11.11%
2. Cendres	14.00%
3. Charbon	53.13%
4. Hydrogène	5.22%
5. Souffre	2.71%
6. Azote	1.00%
7. Oxigène et divers	12.83%
	100.00%

III. Puissance calorique :

Supérieure . . . . 5.880 calories
Inférieure . . . . 5.532 „

Dans certaines couches le charbon est plus pur, ayant un pourcentage plus faible de cendres, de sorte que la puissance calorique dépasse 6000 calories.

IV. La puissance de vaporisation varie selon l'installation. C'est ainsi qu'aux chemins defer roumains, à un rendement de la locomotive de 65% et avec un charbon tamisé 16-18 mm., de 5.700 calories, il a été obtenu 5,6 kg. eau/kg. charbon. Dans les installations industrielles avec le même charbon, à un rendement de 80% la puissance de vaporisation dépasse 7 kg. eau/kg. charbon.

Les charbons des mines d'*Assău-Comăneşti* de la société **„Creditul Carbonifer"** sont classés dans la catégorie des charbons bruns, ayant une couleur noire, luisante.

La bonne qualité des produits a été constaté à l'*Institut Technologique* des Chemins de fer roumains et à d'autres laboratoires officiels : *Ecole Polytechnique de Bucarest, Institut de Chimie Industrielle de Bucarest, Institut Géologique de Bucarest.* lesquels ont bien voulu accorder toute leur attention à l'étude des charbons indigènes.

La commercialisation des produits

Au moyen de diverses opérations d'assortage et de mise en valeur, on obtient aujourd'hui des mines d'*Assău-Comăneşti* les produits suivants :

— Charbons en blocs et en boules.
— Charbons tamisés 16-300 mm.
— Charbons tamisés 5-16 mm.
— Carbons menus 0-16 mm.
— Briquettes, ovoïdales.

La plus grande partie de la production est consommée par les chemins de fer roumains pour être brulée dans les locomotives.

Ces charbons sont encore employés avec succès à diverses autres fins, comme :

Chauffage domestique : poëles, chaudières de calorifères, godins, machines de cuisines, etc.

Chaudières à vapeurs industrielles pour la production de vapeur dans les usines thermiques ou pour d'autres objets.

Fabriques de briques.

Par le fait qu'elle exploite aussi les mines de Cozla (Drencova, district Caraş) qui produisent un charbon houille de plus de 7.000 calories, la société *„Creditul Carbonifer"* peut facilement satisfaire toutes les demandes, même les plus exigeantes, des divers consommateurs, comme : charbons pour forges, charbons pour coke, navigation. etc.

Importance nationale des mines de Comăneşti

Le fait qu'en Moldavie, en Bessarabie et en Bucovine, il n'existe point d'autres mines de charbons et qu'en Munténie et en Olténie on ne trouve que des mines de lignite, d'une qualité inférieure aux charbons bruns de *Comăneşti,* prouve amplement l'importance nationale des mines de Comăneşti pour l'approvisionnement en combustible de ces régions. Les difficultés de transport à longue distance qui renchérissent la marchandise sont suffisamment connues et, en des moments critiques comme ceux d'aujourd'hui, elles rendent presque impossible l'approvisionnement des régions éloignées des mines de charbon.

Ainsi que nous l'avons montré plus haut, ce fut une véritable chance pour nous que d'avoir possédé au moment de la guerre de l'Unification Nationale les mines de Comăneşti qui ont assuré les transports des chemins de fer roumains et les autres besoins de combustible, de sorte que la position de ces mines intéresse au plus haut degré la défense nationale.

De même, au point de vue économique, l'exploitation des mines de charbons en général a revêtu une importance toute particulière, tendant à remplacer par du charbon les deux autres combustibles : le mazout et le bois qui peuvent être facilement exportés ou utilisés dans le pays à d'autres fins.

On peut encore se rendre compte de l'importance nationale des exploitations de *Comăneşti,* du fait de leur situation stratégique et par le rapport important de 5,5% des livraisons de charbons aux chemins de fer roumains.

L'Usine centrale

Pour la production de l'énergie mécanique des installations suscitées, la Société possède dans la commune de *Laloaia,* une usine centrale ayant comme capacité :

1. Un groupe formé de deux machines à vapeurs et d'un générateur électrique, pour 600 kw/amp.

2. Une turbine à vapeurs ayant une force installé de 1250 KWA.

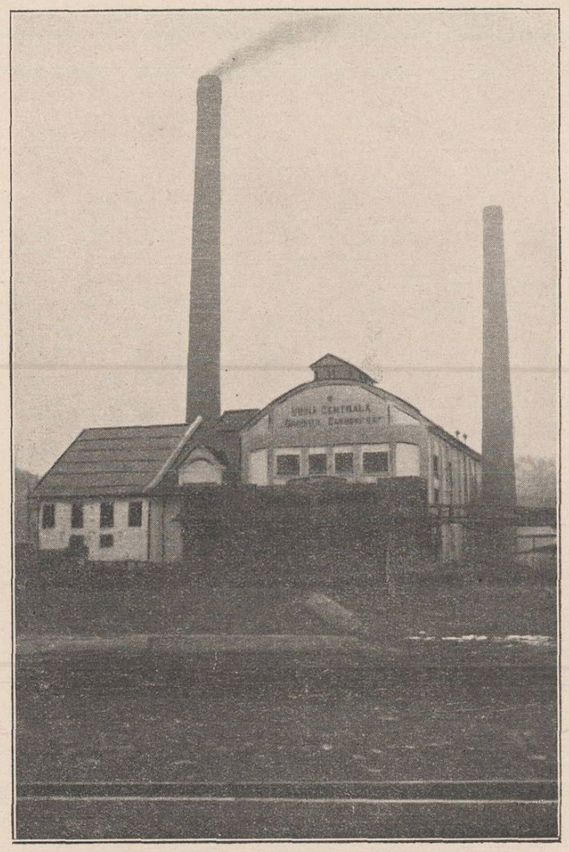

Usine centrale

Ces installations ont permis et permettront à l'avenir les mécanisations les plus complètes dans les exploitations de charbons.

A remarquer que, pour les besoins privés, on consomme dans les chaudières de la poudre de charbons qui est le combustible le plus inférieur des mines ayant toutefois un très bon rendement, grâce aux installations perfectionnées, par l'introduction d'un gril roulant.

Eclairage public et privé

La Société a fait des installations et exploite l'éclairage public et privé, dans les communes de : *Moineşti, Comăneşti* et *Lăloaia.*

Elle se propose de livrer, dans un proche avenir, le courant électrique pour l'éclairage des communes : *Assău, Goioasa' Agăs, Brusturoasa* et *Palanca.*

A l'étude, la construction d'une grande usine centrale électrique, pour transporter le courant au sud-est de la Moldavie.

Oeuvres sociales

La Société emploie présentement environ 2.000 ouvriers, en totalité roumains, la plus grande partie venant des régions limitrophes et le reste de Transylvanie.

Pour encourager les ouvriers étrangers à la région la Société a fait construire environ 700 appartements en différents points de l'exploitation : *Chiricel, Livada, Rafira* et *Comăneşti.* Quant aux autres ouvriers de la région la Société leur a prêté et leur prête des sommes d'argent sans intérêts, remboursables en petites échéances, afin de se faire construire des immeubles.

Pour venir en aide aux malades et aux accidentés dans les premiers jours de maladie ou d'accidents, ou pour venir en aide à ceux qui ont beaucoup d'enfants, la Société distribue annuellement de 500.000-600.000 lei par l'entremise de sa Caisse de secours.

Pour l'éducation ouvrière, la Société a construit :

1. Une école type rurale *Caisse des Ecoles,* avec deux salles de classe et un terrain pour les expériences agricoles dans la commune de *Lăloaia,* village de Supan.

(*suite 4-ème page*)

Gazele naturale din România și valorificarea lor

(Continuarea din pag. I-a

Producția pentru ambele două grupe a fost în continuă creștere pe ultima perioadă de 10 ani, dela 1930—1939 și deși dela 1936, când producția de țiței a atins maximum de 8.704.000 tone este într'o oarecare descreștere, totuși producția de gaze și-a continuat mersul său ascedent, întrucât interesul de a valorifica la maximum această importants bogăție națională s'au supus pentru degazolinizare nu numai gazele în faza lor primordială de emanațiune din sonda productivă, ci și gazele ce au fost introduse în diferite sonde și prin recirculare în zăcământul de petrol au fost din nou supuse procedeului de degazolinizare. Așa de ex. în anul 1936 la producția de țiței sus menționată s'au produs 2.744.000 mii de m.c. din care s'au tratat pentru degazolinizare numai 1.934.284 mii de m.c. producându-se 281.698 tone de gazolină, pe când în 1939 la o producție de 6.240.000 tone de țiței s'au produs numai 1.480.000 mii de m.c., dar s'au degazolinizat 1.950.000 mii de m. c. producându-se 250.000 tone gazolină.

Deasemenea este de reținut faptul că pe când în 1936 cantitatea de gaze perdute (sărace și bogate) este de 1.396.667 mii de m. c., în anul 1939 această cantitate este numai de 210.000 mii de m.c.

Comparate aceste date cu cele din 1939, aceste rezultate sunt și mai impresionante de oarece la 1930 producția de țiței este de 5.744.000 tone iar gazele produse 2.303.651 mii de m.c. din care 1.039.205 s'a degasolinizat, din care s'a extras numai 99.396 tone gazolină, iar restul 1.589.053 mii m.c. ca gaze perdute (sărace și bogate).

In ceeace privește producția de Gaz Metan pe ultimii ani ea este asemenea în creștere. așa în:

1937	avem	256.491.042 m. c.
1938	„	311.378.123 m. c.
1939	„	358.482.688 m. c.
1940	„	334.744.687 m. c. cu

o mică scădere din cauza evenimentelor petrecute.

Valorificarea gazelor. — Timpurile de față ne impune cu toată seriozitatea de a face o utilizare cât mai economică și mai rațională a tuturor izvoarelor de energie.

In materie de combustibil însă este absolut nevoe de o intervenție hotărită a Statului, pentru a împiedeca dacă nu chiar a se opri tăerea pădurilor cu scopul de a se folosi lemnul ca combustibil.

Menirea lemnului în economia generală este cu mult mai înaltă, decât a fi folosit ca combustibil.

Ca prim înlocuitor se recomandă cărbunele acolo unde este ușor accesibil, și din fericire țara noastră posedă bazine numeroase și bogate aproape pe toată întinderea Munților Carpați și pe ambii versanți.

In ordine urmează imediat gazul natural, ca cel mai nobil dintre combustibile prin însușirile sale cu totul remarcabile: **puterea calorifică, ușurința distribuirei** și faptul că se găsește în cantități suficiente.

Intrucât zona cea mai importantă ca producătoare de gaze în România este cuprinsă în județele Prahova, Dâmbovița și Buzău în Muntenia și cele din jud. Târnava Mare, Târnava Mică și Turda din Transilvania, era evident ca în cuprinsul acestor județe, utilizarea gazelor naturale să fie impusă de considerentele mai sus exprimate.

E regretabil că din acest punct de vedere, nu s'a putut păși la un început de realizare a grandiosului proect de alimentare cu gaze a Capitalei țărei care adăpostește o populație de aproape 1.000.000 suflete, și care așteaptă cu drept cuvânt un progres în această direcție.

Desigur, că neajunsurile din iarna trecută au dovedit cu prisosință, că este absolută nevoe a se găsi o soluție favorabilă în această chestiune.

Pe lângă faptul că s'ar procura populației un combustibil eftin și ușor de manipulat, dar s'ar putea desvolta și numeroase industrii, care ar absorbi o mulțime de lume, așa zisa populație flotantă a capitalei, dându-se o ocupație onorabilă.

Dar cel mai important rezultat realizat ar fi, că s'ar economisi enorma cantitate de lemne ce anual se transportă în capitală, un combustibil din cele mai puțin recomandabile.

Transportul gazelor la distanțe, nu mai este astăzi de domeniul teoriei pure, de oarece această chestiune în America a fost cu succes rezolvată, și nu vom cita de cât ca exemplu: Conducta dela Amarillo (Texas) la Chicago (Illinois) lungă de 1.500 km. și 24"=700 mm. diametru, pe care se transportă zilnic 5.660.000 m. c. gaze.

Ungaria proectase o conductă în 1916, care să alimenteze Budapesta cu gaze din Transilvania de circa 800 km. lungime.

Bucureștii se află la 60 klm. de regiunile petrolifere, și la circa 270 klm. de câmpul de gaze de la Copșa Mică, deci proectul alimentărei cu gaze nu numai că este perfect realizabil, dar se impune din înalte considerațiuni economice.

Odată cu realizarea acestui program, se impune ca o înaltă prevedere prelungirea conductelor până la Giurgiu, care în noua conjunctură politică și economică este indicat a juca un rol principal în viitor.

Este deasemenea îmbucurător că în toate întreprinderile industriale acolo unde a fost posibil, în regiunile sus menționate combustibilul, în special păcura a fost înlocuit cu gazele naturale, redând astfel economiei naționale mari cantități din acest prețios material pentru scopuri industriale mai importante, sau pentru a fi exportate, în folosul balanței noastre comerciale.

TRAJAN I. MEȚIANU

La **production** pour les deux groupes a été en augmentation continue pendant la dernière période de 10 ans de 1930-1939 et, bien qu'à partir de 1936, quand la production du pétrole brut à atteint le maximum de 8.704.000 tonnes, celle-ci soit en une certaine décroissance, la production de gaz a continué sa marche ascendante. L'intérêt étant de mettre en valeur au maximum cette importante richesse nationale, on a soumis au dégazolinage non seulement les gaz dans leur phase primordiale d'émanation de la sonde productive, mais aussi les gaz qui ont été introduits dans différentes sondes et qui, en recirculant dans le gisement de pétrole, ont été de nouveau soumis au procédé de dégazolinage. C'est ainsi par ex. qu'en 1936, de la production du pétrole brut sus mentionnée il a était extrait 2.744.000 milliers de m. cubes, dont seulement 1.934.184 milliers de m. c. ont été traités par dégazolinage, produisant 281.698 tonnes de gazoline, tandisqu'en 1939 d'une production de 6.240.000 tonnes de brut ont été produits seulement 1.480.000 millions de m. c. de gaz, il a été dégaz oliné 1.950.000 mil. mètres cubes, produisant 250.000 tonnes de gazoline.

Il est également digne de retenir le fait que, tandisqu'en 1936 la quantité de gaz perdue (riches et pauvres) a été de 1.396.667 milliers de m. c., en 1939 cette quantité n'a été que de 210.000 milliers m. cubes.

En comparant ces données avec celles de 1930, ces résultats sont encore plus impressionnants, vu qu'en 1930 la production de brut était, de 5.744.000 tonnes, les gaz produits 2.303.650 milliers de mètres cubes dont il a été dégazoliné 1.039.205 m. c., produisant seulement 99.396 tonnes de gazoline, et le reste de 1.589.053 milliers de m. c. de gaz (riches et pauvres) a été perdu.

En ce qui concerne la production de gaz méthane pendant les dernières années elle est également en croissance de sorte qu'en :

1937	nous avons	256.491.042	m. c
1938	„ „	311.678.128	m. c
1939	„ „	358.482.638	m. c.
1940	„ „	334.744.687	m. c.

On remarque en 1940 une baisse légère à cause des événements survenus.

La mise en valeur des gaz.— Les temps présents nous imposent très sérieusement de faire une utilisation le plus économique et rationnelle que possible de toutes les sources d'énergie.

En matière de combustible cependant il est absolument besoin d'une intervention résolue de l'Etat, pour empêcher et même arrêter la coupe des forêts dans le but d'utiliser le bois comme combustible.

La mission du bois dans l'économie générale est en effet beaucoup plus importante que d'être employé comme combustible.

Pour le remplacer on recommande en premier lieu le charbon, là où il est facilement accessible et par bonheur notre pays possède des bassins nombreux et riches sur presque toute l'étendue des monts Carpathes et sur leurs deux versants.

Dans l'ordre suit immédiatement le gaz naturel, le plus noble des combustibles, par ses qualités tout à fait remarqables: la **force calorique, la facilité de la distribution** et le fait qu'il se trouve en quantité suffisante.

Etant donné que la zône la plus importante comme productrice de gaz en Roumanie est comprise dans les districts de Prahova, Dâmbovița et Buzău en Muntenie et dans les districts de Târnava Mare, Târnava Mică et Turda en Transylvanie, il était évident que. dans ces districts, l'utilisation des gaz naturels soit imposée par les considérants exprimés plus haut.

Il est regrettable qu'à ce point de vue l'on n'ait pu procéder à un commencement de réalisation du grandiose projet d'alimentation avec des gaz de la Capitale du pays qui renferme une population de près de 1 million d'hahitants et qui attend à juste titre unprogrès dans cette direction.

Il est certain que les désagréments éprouvés l'hiver dernier ont amplement démontré qu'il est absolument besoin de trouver une solution favorable dans cette question.

En dehors du fait qu'un combustible bon marché et facile à manipuler serait procuré à la population, de nombreuses industries pourraient être développées, lesquelles absorberaient une quantité de personnes, constituant la population flotante de la Capitale, en lui donnant une occupation honorable.

Mais le résultat réalisé le plus important serait d'épargner l'énorme quantité de bois qui est transportée chaque année dans la Capitale et qui constitue un combustible des moins recommandables.

Le transport des gaz à certaines distances n'est plus aujourd'hui du domaine de la théorie pure, car cette question a été résolue en Amérique avec plein succès. Nous ne citerons qu'un exemple frappant: la conduite d'Amarillo (Texas) à Chicago (Illinois)1 d'une longueur de 1.500 km. et de 24"=600 mm. diamètre, parl aquelle sont transportés journellement 5.660.000 m. c. de gaz.

La Hongrie avait projeté, en 1916, la construction d'une conduite d'env. 800 km. longueur qui puisse alimənter Budapest avec les gaz de Transylvanie.

Bucarest se trouvant à 60 km. des régions pétrolifères et à env. 270 km· du gisement de gaz méthane de Copșa Mică, le projet de son alimentation avec des gaz est non seulement parfaitement réalisable, mais il impose aussi comme prévoyance la prolongation des conduites jusqu'à Giurgiu, qui, dans la nouvelle conjoncture politique et économique, est appelé à jouer à l'avenir. un rôle principal à l'avenir.

Două debușeuri: Bazinul Dunărean și Mediteran[1]

— Exportul general român între 1919—1/VII/1940 —

Deux débouchés : Le Bassin Danubien et le Bassin Méditeranéen [1]

L'exportation générale roumaine entre 1919—1/VII/1940

par CRISTIAN LEU

Extragem din lucrarea aflată în pregătire, un grafic de actualitate. Debușeul natural al produselor noastre, este Bazinul Dunărean. Și sub raportul tonajului și sub raportul valorificării. In Bazinul Dunărean, am trimis noi cantități mai importante, din produsele noastre, obținând și o mai bună valorificare. Două excepții. Una aparentă. Lemnul, trimis în Bazinul Dunărean, în proporție de 65,3% din totalul exportului nostru, a fost mai slab valorificat de oarece un important lot îl constitue lemnul de foc, expediat în Ungaria — calitate care a primit o foarte slabă valorificare: 0,61 Lei/kgr. In schimb cerealele noastre au fost mai bine plătite în Bazinul Dunărei (4.41 lei față de 3,65 în Bazinul Mediteran), iar petrolul ne-a fost plătit cu 2,97 lei/kgr. față de 2,07.

Graficul cu tabelul rezumativ de date, arată suficient greșita orientare a politicei noastre economice — indisolubil sudată de cea politică, de până acum.

1) Reproducerea de cifre, tabele și grafice, nu este permisă decât numai cu indicarea exactă a sursei și autorului.

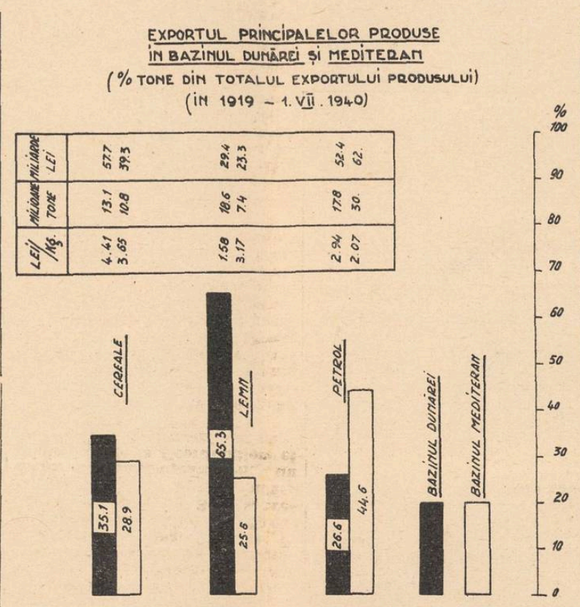

Exportation des principaux produits céréales, bois et pétrole dans le Bassin Danubien et Méditeranéen
(% tonnes de l'exportation totale du produit)
(de 1919 au 1/VII 1939)
Lei par kgr., millions tonnes, milliards lei)

Nous extraxons du travail en préparation un graphique d'actualité. Le débouché naturel de nos produits est le Bassin du Danube. Et, cela aussi bien sous le rapport du tonnage que sous celui de la mise en valeur. Dans le bassin du Danube nous avons envoyé des quantités plus importantes de nos produits, obtenant aussi une meilleure mise en valeur. Deux exceptions. L'une apparente. Le bois, envoyé dans le bassin du Danube dans la proportion de 65,3% du totale de notre exportation a été plus faiblement mis en valeur étant donné qu'un lot important est constitué par le bois de chauffage expédié en Hongrie —qualité qui a reçu une très faible mise en valeur: 0,61 lei par kgr.En échange nos céréales ont été mieux payées dans le bassin du Danube (4,41 lei au regard lei 3,65 dans le bassin méditeranéen), et le pétrole nous a été payé à raison de 2.97 lei par kgr. au regard de 2.07 lei.

Le graphique contenant un tableau résumé de données nous montre suffisamment l'orientation erronnée de notre politique économique — indissolublement soudée à la politique, de jusqu'à présent.

1) La reproduction des chiffres, tableaux et graphiques n'est permise qu'avec l'indication exacte de la source et de l'auteur.

La nouvelle politique pétrolifère de la Roumanie inaugurée sous le régime de M. le général J. Antonesco

L'un des problèmes économiques d'une gravité exceptionnelle qui ait préoccupé et préoccupe aujourd'hni également M. le général J. Antonesco, Chef de l'Etat, est le pétrole.

Cette grande richesse nationale à l'aide de laquelle l'Etat roumain aurait pu développer l'économie nationale roumaine comme rarement aurait pu le faire un autre pays de l'Europe (la Roumanie étant le seul pays pétrolifère européen), n'a servi jusqu'ici qu'à l'enrichissement des étrangers et de tous ceux qui, ne tenant pas compte des intérêts du pays, se sont mis au service des intérêts étrangers.

A cet égard la commission centrale pour la vérification des concessions minières, instituée sur l'ordre de M. le général Antonesco, montrera en son temps la manière dont l'avoir national a été gaspillé par ceux qui étaient appelés à le conserver et à le mettre en valeur au profit du pays.

L'Etat, dépourvu de toute initiative en matière de pétrole, s'était maintenu dans un rôle passif, laissant au compte de l'influence des sociétés étrangères inféodées aux trusts internationaux, de faire la politique de pétrole de la Roumanie tant en ce qui concerne la production qu'en ce qui concerne la mise en valeur.

Il est facile de comprendre que celles-ci ne pouvaient avoir d'autre programme que celui qui leur assurait le bénéfice le plus grand possible de l'exploitation du sous-sol pétrolifère de la Roumanie, indifféremment du fait si les méthodes de travail appliqué l'ésaient gravement les intérêts du pays et épuisaient de façon barbare des gisements précieux.

L'absence d'un système, d'un rét gime pétrolifère rationnel, adéquaux intérêts nationaux, se faisaient de plus en plus ressentir et la diminution de la production ainsi que des réserves positives de ces dernières années, le confirment.

Tous les essais d'instituer un semblable régime, bien qu'ils aient duré des années, ont échoué, car celui-ci n'était désiré ni par ceux qui pouvaient trafiquer de cette richesse du peuple, ni par les trusts étrangers auxquels il ne convenait pas d'abandonner l'initiative en ce qui concerne les destins du pétrole roumain.

Saisi de cette situation chaotique, qui caractérisait notre industrie pétrolifère, M. le général J. Antonesco, a disposé, aussitôt après avoir pris la direction de l'Etat, de dresser, sur la base des principes établis par lui, un vaste plan pour notre politique pétrolifère. Le principe émis par M. le général J. Antonesco qui réside à la base de ce plan, grâce auquel des voies et des horizons nouveaux sont créés à notre industrie pétrolifère est :

1) la remise de l'Etat dans ses droits naturels dont il avait été éliminé par l'abus et par l'ignorance.

2) La conservation et l'exploitation de cette richesse dans l'intérêt général de l'économie roumaine.

C'est sur la base de ce principe que l'on travaille au sous-secrétariat du pétrole, avec la plus grande intensité, à l'institution d'un régime du pétrole qui corresponde aux besoins d'aujourd'hui et de demain du peuple roumain.

Sitot que ce régime aura été approuvé par le Chef de l'Etat, il sera porté à la connaissance du public.

Organisation en Roumanie d'une Section de la „Verein Deutscher Ingenieure" — V. D. I. — de Berlin

Duminică 6 Aprilie 1941, a avut loc în București prima reuniune a membrilor din România „Verein Deutscher Ingenieure" în vederea organizării unei Secțiuni în România a susmențonatei Asociațiuni, cu scopul de a strânge cât mai mult relațiunile de prietenie și colegialitate între Inginerii din România și cei din Germania.

Au asistat circa 60 de persoane.

Dela „V.D.I." Centrala din Berlin au luat parte d-nii Dr. Ing Staebel, Președintele asociației, asistat de d-nii dipl. ing Herbert Stussig, secretar general și ing. Karl Kasper, directorul general al alimentării cu apă al orașului Berlin.

Din București au luat parte d-nii prof. ing. C. Bușilă. Președintele soc. Politechnice, prof. ing. M. Manoilescu, președ. A. G. I. R., prof. ing. Cantuniari, ing. Păunescu sub-dir. g-ral C.F.R., director Ion Hosu, prof. ing. Agripa Popescu, director E. Băiatu, dr. Supprin dela instit. german de științe, prof. dr. V. Patriciu, ing. N. Georgescu, ing. Tr. Meținanu, ing. Al. Teodoreanu, ing. Karl F. Germ, ing. Appel, ing. Mussmacher, ing. Andrei Ionescu secret. g-ral A.G.I.R., ing. Baldovin, ing. Ostașcu, dr. ing. Valeriu Dinu, dr. ing. Stamatiu, dr. ing. Dorin Pavel, ing. Manea, ing. Botez-Kaucaz, etc. etc.

Ținem să menționăm că **„Verein Deutscher Ingenieure"** *a fost întemeiată la 1851 în Germania, fiind cea mai veche și mai bine organizată asociațiune inginerească din lume, numără actualmente peste 50.000 de membri, răspândiți pe toată fața globului.*

In afară de Germania are 5 secțiuni din care 2 în America, iar a 6-a se înființează acum în București, fiind unica în tot Sud-Estul Europei și care sperăm că va fi un focar de știință în această parte a Europei.

Dimanche 6 avril 1941 a eu lieu à Bucarest à la „V. D. I." la première réunion des membres de Roumanie en vue de l'organisation dans notre pays d'une Section de l'Association sus mentionnée, dans le but de resserer le plus possible les relation d'amitié et de collégialité entre les ingénieurs de Roumane et ceux d'Allemagne.

Une soixantaine de personnes y ont assisté.

De la part de la „V. D. I." Centrale de Berlin ont pris part M. le dr. ing Staebel, Président de l'Association, assisté de MM. le dipl. ing. Herbert Stussig, secrétaire général et Karl Kasper. directeur général de l'alimentation en eau de la Ville de Berlin.

De Bucarest on remarquait: MM, le prof. C. D. Bușilă, président de la société Polytechnique, le prof. ing. M. Manoilesco, président de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie (A. G. I. R.), le prof. ing. Cantuniari. les ing. Păunesco. sous directeur général des chemins de fer rouroumains, le directeur J. Hossu, le prof. ing. Agripa Popesco, le direct. E. Băiatu, le dr. Supprin de l'Institut Allemand de Sciences, le prof. dr, V. Patriciu, l'ing. N. Georgesco, l'ing. Trajan Meținanu, l'ing. Al. Teodoreanu, l'ing Karl F. Germ, l'ing. Apgel, l'ing. Mussmacher, l'ing. André Ionesco secrét. général de l'A.G.I.R., l'ing. Baldovin, l'ing. Ostașcu, le dr. ing. Valeriu Dinu, le dr. ing. Stamatiu, le dr. ing. Dorin Pavel, l'ing. Manea, l'ing. Botez-Kaucaz, etc., etc.

Nous tenons à mentionner que la **„Verein Deutscher Ingenieure"** *qui a été créée en 1851 en Allemagne, est la plus ancienne et la mieux organisée Association d'ingénieurs du monde, et compte actuellement plus de 50.000 membres, répandus sur toute la surface du globe.*

En dehors de l'Allemagne elle possède 5 Sections dont 2 en Amérique. Une sixième Section se crée maintenant à Bucarest, étant unique dans tout le Sud-Est de l'Europe et nous espérons qu'elle sera un foyer de science dans cette région.

„UNIREA". — Am arătat de curând rolul îndeplint de către această întreprindere la intensificarea consumului intern de produse petrolifere. Această operă care a cerut mari sacrificii prin costul instalațiunilor și în special prin diferențele apreciabile ce se puteau realiza între prețurile ce se obțin la export și la consumul intern își va găsi compensația într'un viitor, care se întrevede comparând scara descendentă a producției generale a țărli (-6,8% în 1940 față de 1939) cu aceea ascendentă a consumului intern (+9% în 1940 față de 1939).

Intr'altă parte a ziarului menționăm activitatea acestei societăți în 1940, iar din bilanțul publicat vom mai releva contribuția plătită Statului prin suma de lei 1.337.469.75 : sub formă de taxe, impozite, redevențe, etc. față de lei 792.428.515 în 1939.

*

Epoca adunărilor generale ale societăților petrolifere se apropie. Acționarii vor avea ocazia să cunoască pe noui membrii ai consiliilor de administrație, care au suferit—aproape toate—modificări radicale, în urma legei asupra societăților anonime. Nu vom mai avea prilejul de a vedea aceleași și aceleași personalități patronând mai toate adunările generale și cu cari ne obicinuisem ani de zile. Prin restrângerea dreptului de a participa la mai mult de două consilii de administrație, consilierii vor avea astfel timpul necesar pentru a colabora mai activ în această calitate. Era și curios cum personalități cari făceau parte din consiliile unor întreprinderi cu interese cu totul opuse, puteau susține în mod sincer toate aceste interese ?

De pildă, în industria petroliferă, pentru a nu cita decât cazuri tipice: aceeași înaltă personalitate era președinte la o mare societate posedând producție proprie și rafinerie, precum și la o societate posedând numai rafinerii, întreprinderi ale căror interese erau totdeauna în luptă și cari dădeau loc la nenumărate intervenții oficiale pe lângă guvern. De asemenea aceiași personalitate care conducea destinele unei mari societăți având și capital străin, figura în consiliul unei societăți cu capital pur românesc, ai cărei acționari și conducători nu lipseau, fie prin presă, fie la adunările generale, să combată capitalul străin ! Nu ne îndoim de marele aport pe care aceste personalități il aduceau prin colaborarea lor întreprinderilor la care participau, nu rămâne însă neadevărat că aceste situații erau curat curioase.

*

După cât suntem informați, cu toate marile greutăți financiare prin care industria petroliferă trece, absolut toate societățile vor distribui dividende.

„UNIREA".—Nous avons montré dernièrement le rôle accompli par cette entreprise dans l'intensification de la consommation intérieure des produits du pétrole. Cette oeuvre qui a demandé de lourds sacrifices par le coût des installations et spécialement par les différences appréciables que l'on pouvait réaliser entre les prix obtenus à l'exportation et ceux obtenus à l'intérieur, trouvera une compensation dans un avenir, qui se fait entrevoir si l'on compare l'échelle descendante de la production générale du pays (-6,8% en 1940 au regard de 1939) avec celle ascendante de la consommation intérieure (+9% en 1940 au regard de 1939).

Nous mentionnons par ailleurs l'activité de cette Société au cours de l'année 1940, et du bilan publié nous releverons une fois de plus la contribution payée à l'Etat d'un montant de lei 1.337.469.752 sous forme de taxes, impôts, redevances, etc. au regard de lei 792.428.515 en 1939.

*

cum și la o societate posedând numai rafinerii, întreprinderi ale căror interese erau totdeauna în luptă și cari dădeau loc la nenumărate intervenții oficiale pe lângă guvern. De asemenea aceiași personalitate care conducea destinele unei mari societăți având și capital străin, figura în consiliul unei societăți cu capital pur românesc, ai cărei acționari și conducători nu lipseau, fie prin presă, fie la adunările generale, să combată capitalul străin ! Nu ne îndoim de marele aport pe care aceste personalități il aduceau prin colaborarea lor întreprinderilor la care participau, nu rămâne însă neadevărat că aceste situații erau curat curioase.

*

După cât suntem informați, cu toate marile greutăți financiare prin care industria petroliferă trece, absolut toate societățile vor distribui dividende.

LE PLAN DIRIGEANT DE LA POLITIQUE DU PETROLE

Exposé de M. V. Dimitriuc, sous secrétaire d'Etat

Dans le Conseil des Ministres tenu sous la présidence de M. le Général J. ANTONESCO, le 11 crt., M. le Sous-Secrétaire d'Etat *V. Dimitriuc* a exposé le plan dirigeant de la politique du pétrole — dont nous parlons plus haut — qui a été établi sur la base des principes de M. le général J. ANTONESCO. A l'avenir, l'Etat, remis dans ses droits naturels, dirigera d'après un plan bien étudié et rationnel la production de pétrole, laquelle se faisait jusqu'à présent d'une manière chaotique. Il veillera à ce que les richesses naturelles de la nation soient mises en valeur sans aliéner le fonds. M. le Sous-Secrétaire d'Etat *V. Dimitriuc* a ensuite fait ressortir les erreurs commises dans le passé, montrant dans quelle mesure celles-ci pourraient encore être remédiées et a présenté le programme de travail de l'industrie pétrolière pour l'année 1941, en ce qui concerne la production et la découverte de nouveaux gisements pétrolifères, ainsi que d'autres importantes réalisations qui seront faites.

M. le général ANTONESCO a souligné l'importance du problème. A l'avenir. il sera assuré une participation plus accentuée du capital roumain a l'exploitation de cette richesse, dont notre pays n'a pu tirer tous les avantages auxquels il avait droit,

Il sera organisé une exploitation plus rationnelle du pétrole à l'aide de nouvelles explorations, en ménageant les sources et en fabriquant des produits supérieurs, avec une plus grande rentabilité pour l'économie nationale.

*

M. le Sous-secrétaire d'Etat a également énnoncé les procédés suivants qui permettront la nationalisation du capital dans l'industrie pétrolifère: a) une action de concentration des sociétés roumaines; b) encouragement des sociétés roumaines aux consessions que l'Etat accordera ; c) facilités pour l'importation d'appareils et machines nécessaires aux installations techniques ; d) facilités de la part de l'Etat pour l'absorbtion des sociétés étrangères dans le groupe des sociétés roumaines.

A part ceci l'Etat interviendra activement dans l'oeuvre d'exploration par l'intermédiaire de son organe l'A.C.E.X. qui est sur le point de conclure un arrangement avec la société allemande „Continentala A. G." de Berlin. Cet arrangement permettra à l,'Etat une féconde participation aux explorations avec un minimum de risques, grâce au matériel technique que l'Allemagne met à sa disposition.

Les exploitations carbonifères de Comănești-Assău de la soc. „Creditul Carbonifer"

Suite de la 3-ème page

2. Une école avec deux salles de classe et habitation pour le personnel enseignant, dans la colonie ouvrière de *Chiricel*.

3. Une maison de lecture dotée d'une salle de spectacle dans le commune de *Laloaia*.

4. Un casino pour les fonctionnaires de la Société, avec différents jeux distractifs.

5. La bibliothèque **„Ingénieur P. Bejan"** formée d'approximativement 1.000 volumes qui sont mis gratuitement à la disposition des ouvriers et des fonctionnaires de la Société.

Pour l'approvisionnement — dans des conditions économiques et hygièniques — la Société possède trois cantines de consommation à *Assău, Laloaia* et *Chiricel*, où ce qui leur est nécessaire est distribué aux fonctionnaires et aux ouvriers au prix coûtant.

*

En mentionnant ce qui précède nous avons tenu à montrer la contribution apportée au pays par une Société minière roumaine, avec des dirigeants et des techniciens de haute valeur, tous roumains, de même que tout le personnel.

Toate cercurile economice au luat cunoștiință cu mare satisfacție de numirea d-lui inginer Toma P. Ghițulescu ca Sub-secretar de Stat la Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, creat în locul Ministerului Coordonării și statului-major economic, desființat.

Personalitatea noului Subsecretar de Stat este îndeajuns de cunoscută și am avut ocazie să arătăm aceasta anul trecut, când d-sa a fost chemat în calitate de Secretar general la Ministerul Economiei Naționale ca să contribue cu marile d-sale cunoștințe în știința minelor la așezarea pe temelii sănătoase a industriei miniere.

In noul post de mare răspundere în împrejurările grele de astăzi, d-l ing. T. P. Ghițulescu prin măsurile luate, chiar din primele zile, a adus mari mulțumiri populației atât de îngrijorată din cauza lipsei de alimente și a dovedit încă odată că este nu numai un mare technician minier. dar și un mare economist și energic organizator, precum și un bun suflet român.

La rândul nostru îi urăm deplin și bine meritat succes.

Tous les cercles économiques ont pris connaissance avec une grande satisfaction de la nomination de M. l'ing. Thomas P. Ghițulesco en qualité de Sous-secrétaire d'Etat au Sous-secrétariat d'Etat de l'Aprovisionnement, créé en remplacement du ministère de la Coordination et de l'état major économique, supprimé.

La personnalité du nouveau Sous-secrétaire d'Etat est suffisamment connue et nous avons eu l'occasion de la montrer l'année dernière, quand il a été appelé, en qualité de Secrétaire général du Ministère de l'Economie Nationale, pour contribuer, avec ses vastes connaissances dans la science des mines, à asseoir sur de sains fondements l'industrie minière.

Dans la nouveau poste de grande responsabilité dans les difficiles circonstances actuelles, M. l'ing T. P. Ghițulesco, par les mesures prises dès les premiers jours, a vivement reconforté la populatiou tellement soucieuse à cause du manque d'aliments et a prouvé, une fois de plus, qu'il est non seulement un grand technicien minier, mais aussi un grand économiste et un énergique organisateur ainsi qu'un bon Roumain.

A notre tour nous lui souhaitons un plein et bien mérité succès.

Il est également réjouissant de constater que, dans toutes les entreprises industrielles où cela a été possible, dans les régions susmentionnées, le comcombustible et spécialement mazout a été remplacé par les gaz naturels, restituant ainsi à l'économie nationale de grandes quantités de ce précieux matériel pour des buts industriels plus importants, ou pour être exporté, au profit de notre balance commerciale.

Bucarest, 12 avril 1041

Ing. TRAJAN MEȚIANU

Société „CONCORDIA"

ACTIVITÉ AU COURS DE L'ANNÉE 1940

PRODUCTION DE PETROLE BRUT en kgr.

CHANTIER	Quote-part de la société	C. Ocniței + Foraky	Moreni + Sondajul	Bucșani	Liliești	TOTAL
Régie	100%	53.284.0700	1.563.2700	508,1800	15 217.4000	70.572.9200
Conv. Unitaire	34%	—	—	—	8.789.8000	8.789.8000
Colombia (sde 348)	45%	—	—	—	969.4000	969.4000
Steaua Română (12 + 24)	6,10%	—	—	—	129 300	129 3000
Steaua Română (Expl. Convention)	60.48%	—	—	179,2000	—	179.2000
Steaua Română (8 + 9)	45%	—	—	279.6000	—	279.6000
Total participations	—	—	—	458.3000	9.888.5000	10.347.3000
Total général	—	53.284.0700	1.563.2700	966.9800	25.105.9000	80.920.2200

METRES FORES

CHANTIER	Quote-part de la société	Gura Ocnitei	Liliești	Total
Régie	100%	14.478	5.907	20.385
Convention	34%a	—	8.340	3.340
Total		14.478	14.247	28.725

Studii, proiectarea și construirea instalațiunilor complecte de funiculare, execută :

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

Fabrică de Cabluri de oțel din Ploești

CEREȚI VIZITA GRATUITA A INGINERULUI NOSTRU SPECIALIST

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

Fabrică de Cabluri de oțel din Ploești

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVARATA ECONOMIE

C. 12178 — **Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 București**

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXI. — No. 379

MIERCURI 4 IUNIE 1941

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : H. P. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoi
If undelivered, to be returned to:
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Redacția și sediu pentru Ploești și județul Prahova
PLOEȘTI
Strada M. Kogălniceanu 35, etaj

D-l Ion C. Marinescu

Noul Ministru al Economiei Naționale

„Consider ca o onoare pentru mine venirea d-lui I. C. MARINESCU în fruntea departamentului Economiei Naționale". Aceste cuvinte rostite de către fostul titular al acestui Minister, un General de Corp de Armată, cu ocazia instalării d-lui I. C. MARINESCU, sunt îndeajuns de elocvente. Conducătorul Statului apelând — în aceste timpuri atât de tragice pentru economia românească — la luminile, la marea capacitate și putere de muncă a noului Ministru, știe că a încredința țării refacerea economică a țării omului capabil de a'l secunda cu tot sufletul și din toate puterile sale pe calea anevoioasă trasă spre binele României. Răspunzând astăzi acestui apel, d. I. C. Marinescu a dat o dată mai mult dovadă că este un bun Român, luând asupra sa cea mai grea sarcină, pe care toți sunt siguri că o va duce la biruință. În nenumărate rânduri i se mai oferise acest loc și chiar posturi — o putem afirma — de prima răspundere în Stat, pe cari le-a declinat ne primind să lucreze decât sub impulsul românismului.

Este inutil să mai arătăm marea personalitate a d-lui I. C. MARINESCU, destul de cunoscută de toate cercurile din țară și străinătate.

Marile sale înfăptuiri pe terenul economiei naționale sunt o carte de vizită ce îi face cinste. Activitatea sa în fruntea societății „Concordia", a cărei prosperitate i se datorează, leagă nedespărțită persoana d-sale nu numai de această întreprindere și de industria petroliferă dar și de Țară, deoarece în înaltul său patriotism d. I. C. MARINESCU a înțeles că petrolul românesc trebuie să lase urme pozitive de această bogăție a subsolului nostru, în primul loc, folositoare țării și a investit capitaluri imense în crearea uzinei electrice model dela Dobrești, care dă curentul necesar Capitalei, precum și a marilor uzine metalurgice și de armament din Ploești, cari contribuesc la independența noastră industrială.

Pe terenul social înfăptuirile sale oglindesc destul marele său suflet, iar crearea marelui cămin pentru refugiați, la a cărui întreținere contribuie personal, și bursele acordate tineretului din teritoriile trecător cotropite, arată cât suferă și el de suferințele Neamului.

Dacă adăogăm la toate acestea, jurisconsultul de seamă ce este, adânca sa cunoaștere a tuturor chestiunilor economice și financiare, vom înțelege dece toate cercurile politice, economice și marele public au primit cu mare mulțumire vestea că în fruntea departamentului Economiei Naționale se găsește — în sfârșit — omul care trebuie.

Din știrile sosite de peste hotare vedem de asemeni marea încredere de care se bucură.

Iar petrolul românesc are în d. I. C. MARINESCU pe cel mai bun apărător, lozinca sa fiind: Petrolul românesc, Românilor și colaborare cinstită cu străinătatea în folosul țărei. Înfăptuiri ce vor face din bunul Român ce este un Mare Român.

„România Petroliferă" care a fost totdeauna onorată de înaltul său sprijin, sigură de izbânda Domniei Sale, este fericită de marele rol pe care dânsul este chemat să'l îndeplinească.

R. P.

„Je considère comme un honneur pour moi la venue de M. J. C. Marinesco à la tête du Département de l'Economie Nationale". Ces paroles prononcées par l'ancien titulaire de ce Ministère, un Général de Corps d'Armée, à l'occasion de l'installation de M. J. C. Marinesco, sont suffisamment éloquentes. Le Chef de l'Etat en faisant appel — en ces temps tellement tragiques pour l'économie nationale — aux lumières, à la grande capacité et à la force de travail du nouveau Ministre, sait parfaitement qu'il confie la réfection économique du pays à l'homme capable de le seconder de tout son coeur et de toutes ses forces dans la voie difficile tracée pour le bien de la Roumanie. Répondant aujourd'hui à cet appel, M. J. C. Marinesco, a fait une fois de plus la preuve qu'il est un bon Roumain, assumant la charge la plus difficile, que tout le monde est certain de la voir mener à bonne fin. A plusieurs reprises on lui avait deja offert cette place et même — nous pouvons l'affirmer — des fonctions de toute première responsabilité dans l'Etat, fonctions qu'il a déclinées, n'acceptant de travailler que sous l'impulsion du roumanisme.

Il est superflu de faire ressortir encore la grande personnalité de M J. C. Marinesco, suffisamment connue par tous les cercles du pays et de l'étranger. Les grandes réaliastions sur le terrain de l'économie nationale sont une carte de visite qui lui font honneur. Son activité à la tête de la société „Concordia", dont la prosperité lui est due, lie inséparablement sa personne non seulement à cette entreprise et à l'industrie pétrolifère mais aussi au pays, vu que, dans son haut patriotisme M. J. Marinesco a compris que le pétrole roumain doit laisser des traces positives de cette richesse de notre sous-sol, en premier lieu utiles au pays et a investi des capitaux immenses dans la création de l'usine électrique modèle de Dobrești, qui fournit le courant nécessaire à la Capitale, ainsi que des grandes usines métallurgiques et d'armement de Ploești, qui contribuent à notre indépendance industrielle.

Sur le terrain social ses réalisations refflètent suffisamment la grandeur de son coeur et la création du grand foyer fondé pour les refugiés, à l'entretien duquel il contribue personnellement, ainsi que les bourses accordées à la jeunesse roumaine des territories passagèrement occupés, montrent combien lui aussi souffre des souffrances de la Nation.

Si nous ajoutons à tout ce qui précède, le jurisconsulte éminent qu'il est, sa profonde connaissance de toutes les questions économiques et financières, nous comprendrons pourquoi tous les cercles politiques et économiques de même que le grand public ont accueilli avec une vive satisfaction la nouvelle qu'à la tête du Département de l'Economie Nationale se trouve — enfin — l'Homme qui y est nécessaire.

Les nouvelles reçues de l'étranger nous montrent également la grande confiance dont il y jouit.

D'autre part le pétrole roumain a en M. J. C. Marinesco le meilleur défenseur, sa devise étant: le pétrole roumain, aux Roumains et une collaboration honnête avec l'étranger au profit du pays. Réalisations qui en feront du bon Roumain qu'il est un grand Roumain.

„La Roumanie Pétrolifère" qui a toujours été honorée de son haut appui, sûre de sa pleine réussite, est heureuse du grand rôle qu'il est appelé à jouer.

INSTALLATION du nouveau Ministre de l'Economie Nationale

L'installation de M. le **Ministre J. C. Marinesso**, a eu lieu en présence de MM. le **Général Potopeanu**, ancien titulaire de ce département ; V. Dimitriuc, ancien sous-secrétairə d'Etat du pétrole ; l'ing. T. P. Ghițulesco. ancien sous-secrétaire d'Etat de l'approvisionnement ; du général Zwiedenek, sous-secrétaire d'Etat des Colonisations ; D. D. Negel, sous-secrétaire d'Etat de l'approvisionnement : Paul Iacobesco, Em. Marian, Ceaușeanu, Gorski, ingénieur Tr. Nițesco, et général Paplica, secrétaires généraux, ainsi que du personnel supérieur du Ministère de l'Economie Nationale et du Sous-secrétariat de l'Approvisionnement.

M, le **Général Potopeanu** prenant la parole montre les conditions difficiles dans lesquelles il a pris la direction de ce département et la mission qu'il a eue de discipliner la vie économique dans une époque de crise et de désorientation. Il a remercié MM. les Secrétaires généraux et le corps de directeurs —l'un des corps de fonctionnaires les plus selects que nous possédions — et auxquels il conservera de la reconnaissance et de l'a mitié pour leur collaboration dévouée et consciencieuse.

M. le **Général Potopeanu** quitte ce département avec la conviction que **M. I. C. Marinesco**, dont il considère la succession comme **un honneur pour lui même**, correspondra avec grand succès à la mission qui lui a été confiée.

Discours de M. le Ministre J. C. Marinesco

M. **I. C. Marinesco,** *le nouveau Ministre de l'Economie Nationale, dans sa réponse, fait l'éloge de l'activité de M. le Général Potopeanu, tant comme Ministre de l'Economie Nationale, que comme militaire. Appelé à ce poste dans des circonstances difficiles il a mis dans ses actions beaucoup de coeur et beaucoup de conscienee roumaine.*

„Appelé par la haute confiance du Chef de l'Etat à ce poste de responsabilité — a-t-il dit — je viens du grand monde du travail. Dans toute mon activité j'ai été conduit par deux idées essentielles: l'idée de travail et l'idée d'honnêteté. Je crois a l'honnêteté et je crois au travail.

Je viens avec la ferme volonté de redresser l'économie du pays par l'intesification de la production et par un surplus de travail. Mais l'on ne peut demande un surplus de travail sans que ce travail soit stimulé.

Je viens au Ministère de l'Economie Nationale, après 25 ans de travail dans la vie privée, avec la décision inébranlable de faire tout ce qui est en mon pouvoir pour intensifier la production et redresser l'économie nationale. Les grandes complications de la guerre mondiale font souffrir non seulement les pays participant à la guerre mais aussi ceux qui ne prennent point part aux sanglantes batailles. Notre pays, l'un des pays les plus riches, n'a pas connu jusqu'à présent les préoccupations que nous avons aujourd'hui. L'abondance dans laquelle il vit nous a presque toujours évité de connaitre ces préoccupations. Il faudra en conséquence faire tous les efforts dont est capable notre peuple, pour arriver à bon port. Pour gagner la bataille il nous faudra faire preuve non seulement d'un labeur opiniâtre, mais aussi de beaucoup de coeur,

A la base d'activité humaine doivent être placés les deux grands principes: du travail et del'honnêteté. En ce qui me concerne je ne m'en suis jamais séparé dans ma vie et j'espère que, vous aussi, les partagez et les appliquerez.

Méthodes pour redresser l'économie nationale

Dans notre action en vue de l'intensification de la production il ne faudra point oublier le grand rôle de l'industrie roumaine. Cette importante branche de production, qui apporte à l'Etat plus de 61 milliards de lei par an.

Pour l'intensification de la production générale du pays et le redressement de l'économie nationale, nous devons avoir pour formes les règles suivantes :

— Une stabilité de la légalité;
— La revision des nombreuses lois et des nombreux réglements qui constituent à l'heure actuelle un labyrinthe, dans lequel personne, ne sait presque comment se débrouiller. Ils doivent être réduits au minimum et présentés sous des formes claires et précises.

Un dosage en conséquence de toutes les mesures d'ordre administratif et, en première ligne, la suppression, si posible, des infinies commissions, qui souvent compliquent inutilement l'appareil d'Etat. Prenons exemple des organisations particulières, où n'existent ni conseils nombreux ni commissions. Chaque membre de ces administrations prenant la responsabilité de l'accomplissement de ses attributions. On connait de longue date le dicton: „Si chez nous vous voulez tuer une question, envoyez la devant une commission". Le fait est connu et reconnu depuis longtemps par tout le monde, mais nous devons constater avec regret que, même jusqu'à présent, rien de ce qui devait être fait n'a été réalisé dans cette direction.

Finissons, en conséquence, avec ces multiples conseils et commissions et que chaqun de nous prenne la responsabilité des actions que la loi nous attribue.

Dans ce sens je chercherai pour le moment à connaître vos vues sur les différents problèmes à l'ordre du jour pendants de ce département et je vous demande de me présenter, par des rapports, vos suggestions.

En général, nous devons être conduits par l'idée de la simplification aussi grande que possible des formalités compliquées et nombreuses. qui — la plupart du temps — constituent de véritables chinoiseries. Il n'est point admissible, par exemple, qu'une sonde de pétrole puisse être forée dans un intervalle de deux mois seulement, alors que, il faut pour le moins six mois pour obtenir une autorisation. Ce sont là des états de choses qui ne doivent plus continuer.

J'ai la conviction que vous m'aiderez de tout votre coeur au travail que nous entreprenons et que, si nous réussissons à réaliser les deux objectifs principaux: l'augmentation de la production et le redressement de l'économie nationale nous pourrons dire que nous aurons travaillé avec âme et conscience et que nous aurons préparé l'avenir brillant qu'attend la Nation.

M. le Ministre a précisé ensuite que la présence d'un spécialiste en pétrole à la direction de ce département a rendu inutile l'existence du Sous-secrétariat pour le pétrole qui a été supprimé et, a remercié **M. V. Dimitriuc** pour tout le labeur qu'il a déployé aussi longtemps qu'il a dirigé le Sous-secrétariat supprimé.

Unind glasul nostru la acela al întregei Națiuni, cu prilejul aniversării nașterii marelui și iubitului ei Conducător, rugăm A-Tot-Puternicul să-i dea sănătate și puteri de muncă pentru binele Patriei.

Die Einsetzung des neuen Wirtschaftsministers

Die Einsetzung des neuen Wirtschaftsministers **Ing. Ioan C. Marinescu** fand in Anwesenheit seines Vorgängers, **General Potopeanu**, des gewesenen Unterstaatssekretärs für die Petroleumwirtschaft Dimitriuc, des gewesenen Unterstaatssekretärs für die Versorgung, Toma Ghițulescu, des Unterstaatssekretärs für Kolonisierung General Zwiedineck, des Unterstaatsserketärs für Versorgung D. Negel, sowie der Generalsekretäre Paul Iacobescu, Em. Marian, Cenușeanu, Ing. Nițescu, Gorski und General Paplica und der Ministerialdirektoren statt.

General Potopeanu, ergriff das Wort und sprach über die schwierigen Bedingungen, unter denen er die Führung des Wirtschaftsministeriums übernommen hatte. Dies geschah zu einer Zeit, in der die Regierung die Aufgabe hatte, die Ordnung wierderherzustellen und eine schwierige Lage zu meistern, vor die der rumänische Staat gestellt worden war. Er hatte jedoch das Glück — führte er weiter aus — dass er die ganze Zeit über die ergebene Mitarbeit einer auserlesenen Beamtenschaft genoss, der er bei dieser Gelegenheit seinen Dank ausspreche, mit der Versicherung, dass er ihrer stets in Dankbarkeit und Freundschaft gedenken werde. Er verlasse das Ministerium mit der Ueberzeugung, dass sein Nachfolger, Herr Marinescu, dessen Betrauung auch er, der Redner, **als eine Ehre für sich selbst ansehe**, seiner Aufgabe in überreichem Masse gewachsen sein werde.

Die Ansprache des Ministers Ioan Marinescu

Der neue Minister für nationale Wirtschaft Ioan C. Marinescu unterstrich in seiner Antwort die Tätigkeit des Generals Potopeanu sowohl als Minister, wie auch als Offizier. Er sei unter schwierigen Verhältnissen in die Regierung berufen worden und hätte in seiner Tätigkeit seine ganze Begeisterung und seinen rumänischen patriotischen Sinn bewiesen.

„Vom Staatsführer auf diesen verantwortungsvollen Posten berufen — erklärte der Redner weiter — trete ich hier, aus der praktischen Arbeit kommend, in meine neue Tätigkeit ein. Ich habe mich bisher von zwei wesentlichen Gedanken leiten lassen: Von dem Gedanken der Arbeit und dem Gedanken der Ehrlichkeit. Ich glaube an die Ehrlichkeit und ich glaube an die Arbeit.

Ich bin mit dem entschlossenen Willen hiehergekommen, die Wirtschaft des Landes durch Steigerung der Erzeugung und durch Förderung der Arbeit wieder in richtige Bahnen zu lenken. Ich kann aber keine Mehrarbeit verlangen, ohne nicht einen Anreiz für die Arbeit zu bieten.

Ich komme in das Wirtschaftsministerium nach 25 Jahren Arbeit in der Privatwirtschaft mit dem unerschütterlichen Entschluss, alles zu tun, was in meinen Kräften steht, um die Erzeugung zu fördern und die Nationalwirtschaft zu verbessern. Die schwerwiegenden Folgen des Weltkrieges bewirken es, dass nicht nur die Länder, die an dem Kriege teilnehmen, sondern auch diejenigen, die ausserhalb der blutigen Auseinandersetzungen stehen, zu leiden haben. Unser Land, eines der reichsten Länder, hat bis jetzt derartige Aufgaben, wie wir sie jetzt zu bewältigen haben, nicht gekannt. Unser Reichtum hat uns bisher immer davor behütet, vor solche Aufgaben gestellt zu sein. Wir müssen deswegen alle Anstrengungen machen, die unser Volk fähig ist, um die rettende Küste zu erreichen. Um die Schlacht zu gewinnen, brauchen wir nicht nur hartnäckigste Arbeit, sondern auch viel Begeisterung.

Der menschlichen Tätigkeit müssen zwei grosse Prinzipien zu Grunde liegen: Der Arbeit und der Ehrlichkeit. Von diesen Grundsätzen bin ich niemals in meinem Leben abgegangen und ich hoffe, dass auch Ihr — sagt der Minister zu den Anwesenden gewendet — sie anwenden werdet oder sie teilet.

Die Methoden zur Wiederaufrichtung der nationalen Wirtschaft.

In unserer Tätigkeit zur Förderung der Erzeugung dürfen wir nicht auf die grosse Rolle der rumänischen Industrie vergessen, dieses bedeutendsten Zweiges der Produktion, der dem Staat über 61 Milliarden jährlich einbringt. Zur Förderung der allgemeinen Produktion des Landes und der Wiederaufrichtung der nationalen Wirtschaft müssen wir uns folgende Regeln zur Richtschnur nehmen :

Stabilität in der Gesetzgeung.

b Ueberprüfung zahlreicher Gesetze und Verordnungen, die heute ein Labyrint darstellen, in welchem sich fast niemand mehr auskennt.

Sie müssen auf ein Mindestmass verringert und in klarer und knapper Form abgefasst werden.

Es ist daher ein richtiges Mass aller verwaltungsmässigen Massnahmen und in erster Linie womöglich die Beseitigung der unzähligen Kommissionen notwendig, die vielfach in unnötiger Weise den Staatsapparat belasten. Nehmen wir uns an den privaten Organisationen ein Beispiel, bei denen es weder zahlreiche Ausschüsse, noch Kommissionen gibt. Jedes Mitglied der Verwaltung nimmt hier die Verantwortung dafür auf sich, dass er seine Aufgaben erfüllt. Es gibt bei uns seit langem ein Sprichwort : „Wenn du willst, dass etwas schief gehen soll, dann lege es einer Kommission vor !" Diese Tatsache ist bekannt und seit langem von aller Welt bestätigt, doch mit Bedauern müssen wir feststellen, dass bis zum heutigen Tage in dieser Hinsicht nichts getan worden ist. Hören wir deswegen mit den vielfachen Ausschüssen und Kommissionen auf und übernehmen wir, jeder von uns ,die Verantwortung für die Handlungen, die das Gesetz uns auferlegt. In dieser Hinisicht werde ich vorläufig trachten, eure Ansichten über die verschiedenen auf der Tagesordnung stehenden Fragen kennenzulernen, die diesem Ministerium zustehen, und ich verlange von euch die Vorlage eurer Vorschläge in Form von Berichten.

Im allgemeinen müssen wir uns vom Gedanken einer möglichst grossen Vereinfachung der komplizierten und zahlreichen Formalitäten leiten lassen, die — in den meisten Fällen — ein Chaos darstellen. Es ist nicht zulässig, dass — um ein Beispiel zu geben — an der Bohrung einer Sonde zwei Monate gearbeitet wird, während bis zur Erlangung der Bewilligung sechs Monate vergehen. Es gibt zahlreiche Dinge, die nicht mehr so weitergehen.

Ich habe die Ueberzeugung, dass Ihr mich aus ganzem Herzen in meiner Arbeit, die wir jetzt beginnen, unterstützen werdet, und wenn es uns gelingt, die beiden hauptsächlichsten Ziele: die Förderung der Produktion und den Wiederaufbau der Wirtschaft des Landes, zu erreichen, wir behaupten können, dass wir mit Begeisterung und Gewissenhaftigkeit gearbeitet und jene glänzende Zukunft vorbereitet haben, die das Volk erwartet.

Niemand kann Wunder machen — fügte der Minister hinzu - doch das Land muss leben. Arbeiten wir und begreifen wir die Pflicht, leiden zu müssen".

*

Der Minister führte des Weiteren aus, dass die Tatsache, dass ein Petroleumfachmann an der Spitze diesses Ministeriums stehe, das Vorhanden eines Staatsekretariates für Petroleum unnötig mache, weswegen er es hiemit auflöse. Er dankte dem Herr V. Dimitriuc im Zusammenhang damit für die Arbeit, die dieser als Leiter des abgeschafften Staatssekretariates geleistet hat.

ALUMINIUM UND STAHL

Entscheidende Faktoren des Krieges

Leistungsfähigkeit in der Kriegsrohmateriallienversorgung.—Vergleichende Lage der Kriegsführenden Mächten. Die Ueberlegenheit der Achse.

Von CRISTIAN LEU

Publicăm în limba germană pentru cititorii noștri din Germania un extras din interesanta conferință **„Oțelul, factor determinant în războiul actual"** *ținută de către mult apreciatul nostru colaborator d.* **Cristian Leu,** *în ziua de 27 Mai 1941 la Cercul Militar din București, la festivalul de gală pentru prezentarea filmului* **„Ein Lied vom Stahl".**

Din graficele și tabelul atât de sugestive, cetitorii noștri vor judeca cum se cuvine această palpitantă problemă la ordinea zilei,

*

MOTTO. — «Der Zusammenbruch Deutschlands wird, «wegen *Mangel an Erdöl*, spä«testens in 6 Monaten er«folgen» (Sept. 1939.— Intern. Presse).

— «Der Zusammenbruch «der Achse ist, wegen *Unter«legenheit in Stahlerzeugung* «gegenüber der angelsächsi«schen Mächte, unabwendbar» (Mai. 1941. — Dieselbe Nachrichtenquelle)

U. s. w.

I.—Gleich am Anfang des jetzigen Krieges, wurde die ganze Welt, durch eine Unmenge, angeblich tiefbegründeten Nachrichten überschwemmt, die, den festen Beweis erbringen wollten, dass, *Deutschland, spätestens in 6 Monaten, wegen dem Mangel an Erdöl, bestimmt zusammenbrechen werde.*

Die Fälligkeit dieses „unabwendbaren" Begebnisses — ist nun seit 15 Monate her, vor über!...

Heute, erfahren wir dass jener Zusammenbruch, doch, bevorsteht, Die Begründung fehlt selbstverständlich nicht, Es sei, Mangel an Chrom, an Wolfram, neulich an Nickel u. s. w. Aber, insbesondere wird neuerlich nachdrücklich betonnt. und sogar „bewiesen", dass der neuentdeckte und felsenfest dastehende Grund, nun *die Unterlegenheit der Leistungsfähigkeit in der Stahlerzeugung der Achsenmächte* sei.

Wir wollen auf dieses Thema eingehen, und durch einige graphische Darstellungen, die reine Wahrheit hervorbringen.

*

II. — Um dieser Frage, eine sachgemässe, genügende und endgültige Lösung zu geben, bringen wir die Tabelle (10) und einige graphische Darstellungen zur näheren Betrachtung vor [1]).

Die schwarzen Stellen des Bildes (3), stellen die proz. Antheile Europas an der jährlichen Weltförderung-resp. Welterzeugung aller kriegswichtigen Rohstoffe Europas. (im Jahre 1938), dar. Die punktierten Stellen gehören der angelsächsischen Mächten-d. h. dem Britischen Weltreiche u. der Vereinigten Staaten. Ueber *Kohle, Braunkohle u. Eisenerz* bringen wir das Bild (12) zur Schau.

[1]) Zur Vervollständigung wollen wir noch hinzufügen dass, alle Daten die der Tabelle (10), sowie der Bilder (2), (3). (7), (8) u. (12) zu Grunde stehen, *aus den offiziellen Veröffentlichungen des Genfer statistischen Amtes, entnommen wurden.*

Es ist sofort ersichtlich dass Europa, an Bauxit— d. h. Luftwaffe ! — neben Eisenerz, der nächst wichtigste *Kriegsrohstoff, mit nicht weniger als 54:24% weit überragt!*

Ferner, besitzt Europa allzugenügende Versorgungsmögichkeiten an: *Quecksilber* (74:18%) *Zink* (29:42%), *Chrom* (30:44%), *Antimon* (18:2%)[2]). *Blei* (18: 51%): *Mangan* 10-35)[3]), *Wolfram* (10:24%[4]), *Kupfer* 8:55)[5]), *Molibden* (3:92%) *Cobalt*[6]), u.s.w. Es bleibt, aber nur scheinbar, die *Frage des Nickels,* ofen.

In Europa, sind drei Nickelvorkommen bekannt. *Griechenland* und *Norwegen* weisen in 1938, einen 2 %. Antheil an der Weltförderung an, Das dritte, aber eine der wichtigsten Nickelfundstätte der Welt, ist seit längerer Zeit in *Finland* bei *Petsamo* entdeckt worden. Die Grube wurde von der kanadischen Nickel-Mond Ges. erworben, *aber nicht im vollem Betrieb gesetzt.* Die Erklärung : *Kanada, steht selbst vorragend* (im Jahre 1938:88%)! an der Spitze der Weltförderung, und hat die finnische Fundstätte, aus Vorsichtsmassgründen—genauer: aus Börsenschiebereienrücksichten—für „spätere" Zeiten zurückgestellt.

ALUMINIUM
REINMETALLERZEUGUNG

PRODUCȚIA

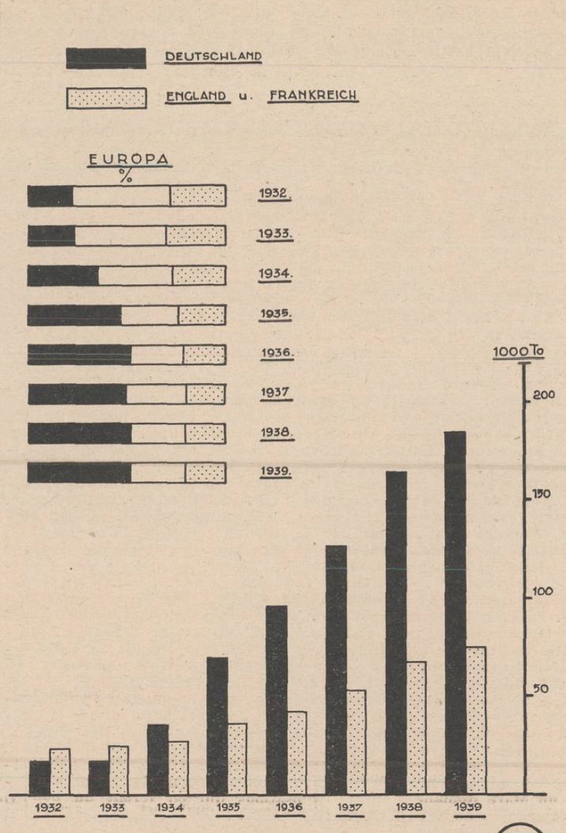

Nun, scheint es, jene „spätere" Zeiten, seien schon da.!....

*

III. — Aus der Taffel (10) und dem Darstellungsbilde (3) wollen wir nur noch eine sehr interessante Sonderheit, die einzig und allein dasteht-herauslesen.

Grossbritanien, ist—ausser an Kohle (19%), *und wenig Eisenerz* (5 %) — *das allerärmste Land an Kriegsrohstoffen auf dem ganzen Erdball.*[7])

Es giebt aber auch kein anderes Land auf der Erde, wo der Boden, in gleichem Ausmasse beharrrlicher, ja direkt verzweifelt, doch vergeblich, durchstöbert wurde.

[2]) *Antimon :* Bolivia 25%.
[3]) *Mangan :* U. R. S. S. 35%
[4]) *Wolfram :* U. R. S. S. 48% : China 28%,
[5]) *Kupfer :* U. R. S. S. 5%, Japanreich 4%.
[6]) *Cobalt:* Maroc 30%.
[7]) *England : Blei* 1.8%, *Wolframm* 0,5%. England besitzt doch ansehenliche Rohstoffbearbeitungswerken für : *Kupfer, Aluminium, Zinn-u. Zinkgewinnung.* Das Rohmaterial wird aber über See verschafft.

(suite 3-ème page)

Participation de la Deutsche Bank à l'économie bancaire roumaine

A la suite de la cession à la Deutsche Bank des actions de la Banque Commerciale Roumaine appartenant à la Banque de l'Union Parisienne de Paris, à la Société Générale de Belgique de Bruxelles et à la Banque d'Anvers, d'Anvers, MM. les administrateurs : M. Boutry, R. Paquelin, Gr. Băläceanu-Stolnici, G. Plagino, Prof. Dem. Pompeiu et avocat M. Antoniade ont donné leurs démissions.

L'Assemblée Générale a nommé comme Administrateurs : MM. Hermann J. Abs, membre de la Direction Générale de la Deutsche Bank de Berlin, Jean C. Marinesco, directeur général de la société „Concordia", Emil Schmutzler, co-proprietaire de la Fabrique de drap et tissus de Brașov, Wilhelm Scherg & Cie, l'ing. Cesar Popesco, directeur général de la société „Distribuția".

Le Conseil d,Administration a accepté à la date du 15 Mai la démission de M. G. M. Dobrovici des fonctions de directeur général et a nommé à sa place M. le Dr. Albrecht Von Ressig, une personnalité bien connue dans les cercles financiers du pays et de l'étranger.

M. Georges Tranco, vice-président de l'Association des Banques Roumaines, et membre dans le Conseil Supérieur Bancaire, directeur-secrétare général de la Banque, conserve la qualité de directeur de la Banque.

*

La Banque Commerciale Roumaine a été fondée en 1905 au capital de 50.000.000 lei, avec le concours de la Deutsche Bank de la Wiener Bankverein, du Crédit Anversois et de la Banque de l'Union Parisienne. Elle a englobé dès sa fondation le „Crédit Belgo-Roumain" une création en Roumanie du Crédit Anversois qui s'occupait spécialement avec l'exportation des céréales.

A se ceti :

în pag. 4-a :
Apăsarea trecătoare a războiului asupra industriei noastre petrolifere.

în pag. 3-a :
Diagrame lămuritoare.

APORTUL SOCIETĂŢEI „DISTRIBUŢIA" LA ECONOMIA NAŢIONALĂ

Intensificarea consumului intern

In diverse rânduri am arătat rolul indeplinit de către Societatea „*Distribuţia*" nu nnmai pentru intensificarea consumului intern de produse petrolifere, ci şi aportul pe care această întreprindere il aduce Statului şi economiei naţionale.

Datele şi expunerile de mai jos extrase din Raportul pe anul 1940 al acestei societăţi, arată cu prisosinţă enorma activitate a „Distribuţiei" în folosul ţării.

*

Producţiuuea de ţiţei a ţării, în ultimii 4 ani, continuă a fi în scădere şi ca o consecinţă şi prelucrările de ţiţei în rafinării, după cum se constată din tabloul de mai jos :

Année	Production de pétrole brut tonnes	indice	Traitements dans les raffineries tonnes	indice
1937	7.140.000	100	6.656.000	100
1938	6.610.000	92	6.219.000	93
1939	6.240.000	87	5.821.000	87
1940	5.810.000	81	5.469.000	82

Cu toată această scădere a producţiei şi prelucrărilor, cantităţile de derivate ce se obţin în rafinării din ţiţeiul prelucrat, depăşesc cu mult nevoile consumului intern, rămânând importante contingente pentru export.

Situaţiunea cantităţilor de produse petrolifere consumate în ţară şi a celor exportate, în ultimii 4 ani, este următoarea :

Année	Exportation tonnes	indice	Consomation intérieure tonnes	indice	Proportion de la consommation intérieure de la production des dérivés %
1937	5.670.000	100	1.620.600	100	22,2
1938	4.490.000	79	1.735.000	107	27,8
1939	4.180.000	74	1.837.000	113	36,6
1940	3.490.000	62	1.955.600	121	35,9

Raportul în care se găseşte consumul intern faţă de producţia rafinăriilor este intre 22,2% şi 36,6%.

In general, deci, consumul intern de produse petrolifere, este cu prisosinţă asigurat, cu excepţiunea păcurii de ars al cărui consum este în continuă creştere, iar producţia în descreştere.

Faţă de producţia de păcură, consumul ţării este următorul, în ultimii 4 ani :

Année	Production de mazout	Consommation intérieure de mazout	ou % de la production
1937	2.331.000	995.700	42,72
1938	2.128.000	1.058.100	49,72
1939	1.954.000	1.103.900	56,49
1940 cca.	1.800.000	1.161.700	64,54

Consumul se sporeşte cu cantităţi importante necesare fabricaţiei combustibilului special, pentru calorifere şi intrebuinţării în scopuri industriale, în timp ce din producţia de păcură urmează să fie defalcate cantităţi importante necesare fabricării uleiurilor minerale, precum şi a calităţilor de păcură speciale cari nu pot fi destinate arderii fără pierderi mari pentru întreprinderi şi economia naţională.

Mai trebuesc avute în vedere cantităţile de păcură necesare vapoarelor ancorate în porturile româneşti (bunker), cari sunt considerate exporturi.

Am atras atenţiunea, încă din anii precedenţi, factorilor interesaţi, cu deosebire autorităţilor mari consumatoare de acest produs, asupra acestei probleme

Consommation générale de produits pétrolifères dans le pays (inclusivement le Service Maritime Roumain, la Navigation Fluviale, la Marine Royale et la Société de Navigation sur le Danube) :

	1939 tonnes	1940 tonnes
Essence légère	132.110	171.490
„ lourde	29.360	25.640
Lampant	194.280	198.370
Gas oil	150.220	142.000
Mazout et combustible spécial	1.237.690	1.338.030
Hüiles	25.460	26.050
Paraffine	3.840	3.300
Asphalte	48.860	36.190
Coke	15.120	14.630
Total	1.836.940	1.955.610

„*Distribuţia*" a participat la acoperirea acestui consum în anul 1940, cu 75,2% faţă de 67,7%, cota sa corespunzătoare aceleia destinată de societăţile sale furnizoare din prelucrările generale de ţiţei.

Prin pierderile de teritorii, consumul intern s'a resimţit.

Comparând consumul general intern din ultimele 4 luni ale anului 1940, cu consumul din aceleaşi luni din anul 1939, se constată :

1939: Septembrie-Decembrie, consum	tone 688.000
1940: Septembrie-Decembrie, consum	tone 598.000
diferenţă de consum	— 90.000
sau	13%

fără a se ţine seama de majorarea, dela an la an, a consumului şi de consumul excepţional al armatelor germane in România.

Pentru a încheia expunerea situaţiunii generale, reamintim dificultăţile de transport datorate împrejurărilor excepţionale din anul 1940, cari au influenţat desvoltarea consumului în ţară.

Consecventă principiilor sale, societatea „*Distribuţia*" a căutat şi în acest an să ajute şi să desvolte consumaţiunea internă, servind importanta sa clientelă : autorităţi de Stat, industrii, agricultori şi particularii, cu produse de calitate şi în bune condiţiuni de aprovizionare, cu toată vitregia împrejurărilor.

Totdeodată, datorită organizaţiei sale de desfacere, a putut să coopereze cu autorităţile de Stat la rezolvarea problemelor dificile ivite în anul 1940.

„*Distribuţia*" a colaborat la rezolvarea grelei probleme a circulaţiei vagoanelor cazane.

De comun acord cu autorităţile militare responsabile a rezolvat în mod favorabil—cu largul concurs al societăţilor sale furnizoare—problemele speciale de aprovizionare şi de formare de stocuri, sau de depozite adhoc, pentru nevoile armatei.

Cu prilejul dureroaselor evenimente ale evacuării teritoriilor cedate, a adus concursul său eficace în ceeace priveşte nevoile de carburanţi, atât ale armatei. cât şi ale autorităţilor de Stat.

Şi în anul 1940, nevoile armatei au impus rechiziţionarea unui important număr de autovehicule de transport micşorând astfel parcul nostru de autocisterne, ridicând problema grea a aprovizionării din depozite a consumatorilor de toate categoriile—cu deosebire a Capitalei, cu combustibil pentru industrii şi calorifere.

Problema s'a complicat şi prin lipsa dela serviciu a personalului de toate categoriile, mobilizat, respectiv concentrat.

Graţie, însă, concursului larg al societăţilor sale participante şi înţelegerii găsite la autorităţi, societatea „Distribuţia" a reuşit să satisfacă aprovizionările, în condiţiuni mulţumitoare.

Evenimentele nu ne-au permis să repunem în consumaţie benzina de automobile ethylată „Fulger", în schimb am continuat cu desfacerea benzinei de calitate „Osin" şi cu imbunătăţirea calităţii de marcă „Vega Oil", produs de societatea Concordia. Am stăruit cu introducerea motorinei neutrale, în consumaţiunea internă, carburantul corespunzător al autovehiculelor şi tractoarelor înzestrate cu motoare „Diesel".

Vânzările „*Distrbuţiei*" în anul 1940, direct din rafinării, din depozitele de desfacere şi staţiunile sale de tot felul, au fost în total :

Benzină uşoară	tone	125.100
Benzină grea	„	18.010
Petrol	„	143.900
Motorină	„	107.810
Păcură şi comb. special	„	976.390
Uleiuri	„	18.030
Smoală	„	29.810
Cocs şi brichete	„	11.150
Parafină	„	3.110
	tone	1.433.310

Suma obţinută de „*Distribuţia*" în anul 1940 din vânzarea celor 1.433.310 tone produse a fost de lei 5.389.400.000.

Taxele şi impozitele ce s'au plătit în legătură cu vânzarea acestor 1.433.310 tone, sunt :

a) **Taxe de consumaţie**	**Lei 1.749.420.000**
b) **Taxe de drumuri**	„ 209.039,000
c) **Taxe comunale**	„ 57.871.000
d) **Taxe de transport pe C. F. R.**	„ 317.532.000
e) **Impozit cifra de afaceri**	„ 331.818.000
f) **Timbre şi taxe de înregistrare**	„ 128.503.000
g) **Taxe comunale ad-valorem**	„ 13.499.000
h) **Impozite fiscale, comerciale şi comunale**	„ 20.137.000
i) **Impozite asupra salariilor plătite de funcţionarii societăţii**	„ 30.112.009
	Total Lei 2.861.931.000

La suma de mai sus, trebue adăugată suma de *181.680.000* lei, reprezentând imobilizarea în taxe şi impozite asupra a 37.000 tone, produse aflate în stoc la depozitele de desfacere, la 31 Decembrie 1940.

Aceste cifre arată rolul important ce societatea l-a avut în perceperea impozitelor şi taxelor pentru Stat.

La o vânzare brută de lei 5.389.409.000, taxele şi impozitele aferente au fost de lei 2.861.9000, ceeacereprezintă cca. 53%, astfel că, creditele acordate de societate clientelei sale — în cea mai mare parte autorităţii de Stat — reprezintă în proporţia de mai sus, numerar avansat pentru ele, Statului, ca taxe şi impozite.

Niciunul dintre fabricatele industriale nu este impus fiscal într'o astfel de proporţie şi sperăm că atunci când imprejurările vor fi mai favorabile, problema aşezării taxelor şi impozitelor va fi examinată şi soluţionată într'un spirit de echitate, pentru ca desvoltarea consumului să se poată face normal.

Rezultatele obţinute de societatea „*Distribuţia*" se datoresc organizaţiei şi investiţiunilor sale a căror valoare—la 31 Decembrie 1949—era de *602.476.505 lei* în depozitele de toate categoriile şi în material de distribuire.

In această cifră nu se cuprinde şi valoarea de cost a investiţiunilor şi materialelor de distribuire rămase in teritoriile cedate cari au însumat *83.734.155 lei* la 31 Decembrie 1940.

Din această pierdere în investiţiuni am reţinut în bilanţ —după deducerea amortismentelor — suma de lei 21.103.989 pentru investiţiunile din Transilvania şi Dobrogea cedate.

Valoarea investiţiunilor din Basarabia şi Nordul Bucovinei au fost trecute în sarcina societăţilor acţionare: Steaua Română, Astra Română şi Româno-Americană, proporţional cu capitalul deţinut, deoarece „Distribuţia" este numai oficiul de desfacere şi nu are beneficii care să-i permită acoperirea unor astfel de pierderi.

La finele anului 1940, ne-au mai rămas in funcţiune, in diferite puncte ale ţării :

Depozite :

92 depozite principale de distribuire cu ridicata şi amănuntul, 8 depozite secundare de distribuire cu ridicata şi amănuntul. aprovizionate de depozitele principale.

Staţiuni :

18 grupuri edilitare.
93 cabine.
13 gherete.
31 prăvălii.
31 pompe coloane.
16 pompe coloane automate în faţa depozitelor centrale.
8 staţiuni la Aeroporturi.

Autovehicule comerciale :

179 autocisterne, autocamioane pickupuri, dube şi aviotankuri pentru transportul produselor

L'APPORT DE LA SOC. „DISTRIBUŢIA" A L'ECONOMIE NATIONALE

A diverses reprises nous avons montré le rôle joué par la Société „*Distribuţia*", non seulement à l'intensification de la consommation intérieur de produits du pétrole, mais aussi l'apport de cette entreprise envers l'Etat et l'économie nationale.

Des tableaux publiés ci-dessus nos lecteurs se rendront compte non seulement de la situation du pétrole roumain au cours des dernières quatre années, ainsi que de la consommation intérieure en continuelle croissance, mais aussi de l'apport de la Société „*Distribuţia*" en faveur du pays.

Ainsi au cours de l'année 1940, la „*Distribuţia*" a contribué à la consommation totale intérieure de produits de *1.955.610* tonnes, avec non moins de *1.433.310* tonnes, soit avec 75.2 %.

En ce qui concerne la valeur brute de cette quantité de 1.433 310 tonnes obtenue par suite de leur ventes elle a été de 5.389.400.000 de lei, sur laquelle les divers impôts, taxes transport sur chemins de fer. etc. se sont chiffrés à *2.861-931.000 lei*, soit *53 %* !

Etant donné que le principal client de la Société est l'Etat il s'en suit que la „*Distribuţia*" a avancé à ce dernier le numéraire déboursé pour le paiement des taxes et impôts ci-dessus.

Quantités de produits du pétrole distribués à l'intérieur du pays par la société „Distribuţia"

Année	TONNES Essence	Lampant	Gaz oil	Mazout	Huiles	Asphalte	Coke	Paraffine
1908— 9	3.254	20.994	2.681	203.441	2.641	455	—	496
1909—10	5.751	20.852	4.461	221.482	2.874	651	—	679
1910—11	6.708	20.658	5.480	187.825	3.418	839	—	885
1911—12	14.206	27.330	12.456	313.213	3.815	1.125	—	991
1912—13	18.056	24.708	13.651	397.323	3.610	1.355	—	1.050
1913—14	20.956	28.684	18.020	428.316	3.722	2.034	—	1.364
1914—15	20.422	36.098	20.509	371.217	4.491	927	—	1.124
1915—16	23.685	42.881	30.739	461.641	7.161	2.069	—	2.076
1916—17	27.886	24.179	21.033	380.536	7.174	1.493	—	802
1917—18	5.941	5.432	549	20.171	1.447	7	—	81
1918—19	10.133	18.605	9.879	92.246	4.921	158	—	203
1919—20	37.386	41.947	35.474	326.612	11.193	715	—	955
1920—21	18.745	57.439	67.618	291.120	17.457	1.283	—	400
1921—22	85.321	97.841	76.881	285.210	17.901	1.655	—	893
1922	49.306	49.357	51.425	222.443	15.246	1.009	—	1.148
1923	47.546	18.976	48.801	221.984	18.432	1.700	—	1.489
1924	48.222	26.511	32.760	232.158	14.780	919	—	1.588
1925	30.587	28.158	24.931	213.196	13.820	1.760	—	1.928
1926	23.540	32.536	26.095	244.406	18.517	2.253	—	2.055
1927	24.526	33.155	22.150	191.818	12.600	2.087	1.560	2.611
1928	28.461	37.859	35.491	218.796	13.063	2.389	3.168	3.374
1929	36.506	58.544	37.006	344.067	16.723	2.813	2.555	3.434
1930	24.993	39.800	31.177	318.963	14.357	3.577	5.155	2.874
1931	34.847	66.978	29.727	290.126	11.648	5.696	7.771	2.537
1932	37.971	80.159	39.321	371.069	11.684	10.443	14.346	1.992
1933	34.759	78.569	38.457	428.811	9.362	12.239	13.966	1.821
1934	52.366	92.509	54.432	592.709	14.114	23.218	18.091	2.287
1935	62.093	93.258	57.744	647.530	11.308	25.483	22.582	2.679
1936	68.057	108.100	59.029	618.464	11.782	21.639	18.299	2.635
1937	77.681	114.339	72.630	749.332	12.338	30.159	28.751	2.474
1938	92.330	123.153	77.411	742.539	16.963	35.480	17.261	2.506
1939	107.903	136.638	113.648	795.895	17.591	37.504	10.046	3.045
1940	143.110	143.900	107.810	976.390	18.030	29.810	11.150	3.110

STEAUA ROMÂNĂ

L'assemblée générale de notre plus ancienne société pétrolifére a eu lieu cette année en présence d'un grand nombre d'actionnaires et d'un conseil des plus réduits.

La séance a été présidée par M. E. NECULCEA, président du Conseil d'administration, assisté de M. l'ingénieur C. Mătăsaru, directeur général, ainsi que de MM. I. G. BOAMBA, G. CANTACUZINO, J. CARAGEA membres du Conseil, avocat J. SOLACOLU, ing. B. SERJESCO, directeurs et du conseil des censeurs.

Après lecture du Rapport du Conseil de Administrations divers actionnaires ont montré leur satisfaction de pouvoir prendre entière connaissance de l'activité de leur société et des tous les postes du bilan, grâce au Rapport envers les actionnaires qui est des plus explicites et ont présenté leurs remerciements aux dirigeants pour les heureux résultats obtenus.

Les résultats de sont soldés par un bénéfice net de lei 116.517.001 et ont permis la distribution d'un dividende brut de 10%.

L'assemblée a approuvé le compte-rendu du Conseil et à élu M. Mircea Cancicov dans le Conseil.

Voici quelques données sur l'activité de la société au cours de 1940.

*

La production du brut a été de 643.783 tonnes contre 732.874 tonnes en 1939, soit en diminution de 12%.

On a foré 24.473 9 mètres au regard de 22.041 mètres en 1939.

La production de la gazoline a été de 32.754 tonnes contre 35.975 t. en 1939.

Dans les raffineries de Câmpina et de Moineşti on a traité 596.741 tonnes au regard de 2,898 t. en 1939.

La fabrique d'acide sulfurique a produit 2.393 t. au regard de 2.878 t. en 1939.

La société a exporté 311.452 tonnes soit 8,9% de l'exportation totale de produits pétroliers de la Roumanie, au regard de 327.765 t. en 1939, qui représentait 8% de l'exportation totale.

Le Steaua Română posséde 422 sondes en exploitation, c'est-à-dire le plus grands nombre de sondes en production de toutes les sociétés du pays.

Le bénéfice brut de la société s'est elevé à 1.183.491.318 lei la contribution envers l'Etat, sous forme d'impôts et diverses taxes, a été de 610.364.362 lei et les amortissments se sont élevés à 291.582.591 lei.

GASLIFT ŞI REPRESSURING

Expresiunile „gaslift" şi „repressuring" se referă la operaţiuni distincte, urmăresc scopuri şi au sfera de acţiuni deosebite. Totuşi ele sunt de multe ori confundate şi întrebuinţate una în locul alteia, ca şi cum noţiunile ce le exprimă ar fi identice.

Gasliftul este o metodă de extracţie prin vehicularea, cu ajutorul gazelor comprimate introduse din exterior, a ţiţeiului acumulat în sondă până la un nivel oarecare, ţiţei ce nu mai poate fi ridicat la suprafaţă prin energia şi presiunea gazelor proprii asociate lui, adică ce numai poate veni la suprafaţă prin erupţie naturală. Prin un procedeu technic, o parte din gazele provenite din erupţia naturală, — gaze în prealabil desbenzinate, — sunt comprimate şi introduse din nou **în sondă**, la un nivel inferior celui la care se află ţiţeiul ce trebuia ridicat la suprafaţă. Aceste gaze se amestecă cu fluidul din sondă (ţiţei şi gaze asociate lui), care se transformă în o spumă uşoară ce se ridică la suprafaţă, provocând astfel o erupţie artificială. Ele au menirea de a adauga fluidului un plus de energie, ceî lipseşte pentru a erupe naturaî. In nici un caz gazele comprimate nu trebuesc să fie coborâte mai jos de nivelul perforaţiunilor coloanei de tuburi şi presiunea de comprimare să nu depăşească presiunea de fund a sondei. Altfel efectul introducerei lor este negativ, căci ar pătrunde în zăcământ şi ar goni ţiţeiul din zona de drenaj a sondei spre zone altor sonde din apropiere

Gasliftul este, deci, o metodă de a produce o erupţie artificială folosind energia gazelor comprimate introduse din exterior în sondă, fără ca aceste gaze să pătrundă în zăcământ Zăcământul constitue, în acest caz, sursa de alimentare. ce trimite prin energia lui proprie ţiţei şi gaze care să înlocuiască pe cei aflat în sondă şi ridicat la suprafeţă prin gaslift. Când zăcământul este suficient de bogat în ţiţei şi gaze, astfel încât drenajul spre sonda în gasliftare să se facă în mod permanent, operaţia de extracţie prin această metodă se face în mod continuu; în cazul când ţiţeiul dranat din strat pătrunde în cantităţi mai mici decât cantitatea ce se gasliftează, operaţia se execută în mod intermitent, — judicios orânduită,— pe măsură ce ţiţeiul dranat din strat se acumulează în sondă.

Necesitând instalaţii speciale pentru comprimarea gazelor, pentru transportul şi distribuirea lor la sondele ce se exploatează prin această metodă pentru injectat gazele şi adus ţiţeiul la suprafaţă, ea este aplicată numai de intreprinderi mari ce dispun de mijloace financiare edevărate şi de mai multe sonde productive cărora li se poate adapta această metodă. Societăţile ce nu sunt în această categorie sau care nu socotesc oportun a face investiţiile aferente, trec sondele a căror erupţie naturală a încetat, direct în pompaj.

In România gasliftarea se aplică cu succes, cca 38—40% din producţia anuală de ţiţei fiind extrasă prin această metodă.

Introducerea gazelor comprimate, — în prealabil degazolinate, — **direct în zăcământ,** — despre care face menţiune autorul pasajului reprodus mai sus, — constitue o altă operaţie, ce nu are nici o legătură cu gaslift. Această operaţie poartă denumirea **de repressuring**, iar gazele injectate nu mai es la suprafaţă, — după ce se îmbogăţesc, — prin aceeaş sondă prin care au fost introduse.

Pe când gasliftarea este o operaţie de extracţie a ţiţeiului din o sondă, având drept rol a produce o erupţie artificială, după ce erupţia naturală a încetat, — repressuring constă în injectarea gazelor comprimate, **direct în zăcământ,** pentru mărirea energiei zăcământului, deci pentru îmbogăţirea şi întinerirea zăcământului. Operaţia de repressuring poate urmări diferite scopuri :

a) Conservarea presiunei zăcământului. In acest caz, metoda se aplică chiar dela primele începuturi ale exploatării şantierului, în scopul de a păstra energia zăcământului la nivelul iniţial, căutând a se asigura o exploatare raţională, economică şi cu maximum de randament din strat.

b) Ridicarea presiunei zăcământului. Metoda se aplică după o exploatare mai intensivă, deci după ce s'a extras o cantitate de ţiţei şi gaze din strat, ceeace a produs scăderea treptată a presiunei zăcământului. Introducerea de gaze comprimate din exterior, înlocueşte pe cele extrase odată cu ţiţeiul, întârzie degazificarea zăcământului, dând posibilităţi de prelungire a duratei de viaţă a unui şantier.

In Statele-Unite, se aplică în principalele şantiere această metodă, ceeace permite o recuperare maximă a ţiţeiului din zăcământ.

c) Extracţia ţiţeiului rezidual sau remanent în şantierele vechi. Extracţia ţiţeiului prin metode normale,—erupţia naturală, gaslift şi pompaj, — aduce la suprafaţă numai 25—30% din conţinutul zăcământului, care este considerat epuizat pe această cale. Pentru extracţia pe cât posibilă a ţiţeiului rămas în strat, — numit ţiţei remanent sau rezidual, — injectarea gazelor comprimate — repressuring — a dat bune rezultate în Statele-Unite. Gazele comprimate injectate micşorează fluiditatea ţiţeiului, — reduce aderenţa lui pe roca zăcământului, împinge ţiţeiul pe care-l liberează, de rocă spre alte sonde în exploatare. Este o metodă scumpă de extracţie, a cărei aplicare impune colaborare de studii şi de acţiune a întreprinderilor interesante în exploatarea şantierului.

In România, operaţiuni pentru injectarea gazelor în zăcământ, în scopul măririi presiunei şi energiei zăcământului s'au încercat pe lucrările făcute de soc. Astra Română şi pe o scară redusă în unele şantiere. Citâm ca exemplu încercarî la Boldeşti în 1936, pentru sporirea producţiei de ţiţei a unor sonde. Modificarea regiumului gazelor din regiune a dus la insuficienţa acţiunei lor şi a scurtat durata eficace a acestor încercări.

Literatura technică română posedă câteva lucrări referitoare le rolul gazelor în extracţia ţiţeiului. extracţia prin gaslift şi aplicarea metodei repressuring pentru menţinerea presiunei zăcământului. D-l ing. A. Pleniceanu, Director în Ministerului Economiei Naţionale, fost Director technic Soc. Concordia, a ţinut la radio în 1932 o interesantă conferinţă asupra rolului gazelor în extracţia ţiţeiului, D-l ing. Tr. Nătescu, Secretar general în ministerul Economiei Naţionale, fost Inspector şi Director technic la soc. Concordia, a publicat 2 lucrări asupra extracţiei prin gaslift, din care una a format obiectul unei importante comunicări la Congresul Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria Minieră din 1939. D-l ing. Drăgulănescu, Director general la A. C. E. X. din ministerul Economiei Naţionale, fost Director technic la soc. Steaua Română, a ţinut o conferinţă la Asociaţia Industriaşilor de Petrol din România în 1935, întitulată „Mijloace noui pentru reducerea preţului de revenire al ţiţeiului", în care printre altele a citat exemple practice datorite metodei repressuring indicată în şantierele principale din S. U. A. pentru menţinerea presiunei zăcământului.

Literatura americană este bogată în asemenea lucrări, publicate in broşuri speciale de Bureau of Mines, sub formă de articole şi studii de Petroleum Engineer, Oil Weckley şi Oil and gas Journal.

Asupra exploatării raţionale a petrolului prin menţinerea presiunei zăcământului, un studiu interesant a fost publicat de inginerul Corvencov din Moscova, reprodus şi de Monitorul Petrolului Român, în August 1940.

UNE MISE POINT

Les causes des nos difficultés économiques

A d'innombrables reprises il a été montré à l'opinion publique roumaine, de façon documentée que la situation critique économique, dans laquelle nous nous trouvons aujourd'hui, est dûe à un ensemble de circonstances les unes à caractère intérieur (une année agricole médiocre, des transformations politiques import ntes, des concentrations massives, ou des mobilisations) et d'autres de nature extérieure, provoquées par l'actuel état de guerre international. Malgré cela, des éléments étrangers à la Nation et au Pays roumain ainsi qu'à nos intérêts supérieurs, ont essayé de faire une propagande dans le sens que les manques qui existeraient aujourd'hui sur le marché, spécialement dans le secteur alimentaire, seraient dus à la présence ou au passage de troupes allemandes en Roumanie.

L'opinion publique a été nettement éclairée sur ce problème en lui montrant — ainsi que la montré d'ailleurs personnellement dans ses déclarations faites il y a quelque mois le Chef de l'Etat, M. le général J. Antonesco — que l'approvisionnement des troupes allemandes de passage en Roumanie a été fait absolument avec ses propres moyens.

Une partie des cotes d'exportation prévues dans l'accord économique roumano-allemand conclu le 4 décembre 1940 à Berlin, a été employée dans le pays, pour les troupes allemandes, facilitant ainsi aussi nos moyens de transport, tellement agloméres présentement. Telle est la situation réelle de l'approvisionnement des troupes allemandes.

En ce qui concerne notre exportation en Allemagne on constate ce qui suit : par l'accord économique du 8 août on avait fixé certaines cotes d'exportation, dans l'hypothèse d'une récolte normale

A la fin de l'année agricole on a constaté cependant que la récolte a été en général au dessous de la normale et M. le Général J. Antonesco a immédiatement commencé des pourparlers en vue de la réduction de certaines des cotes fixées.

Le Reich allemand a convenu de réduire les cotes qui avaient été fixées par l'accord du 4 décembre 1940.

Cette renonciation en faveur de la Roumanie d'un contrat déjà signé est la preuve la plus éclatante de l'amitié étroite et pleine de compréhension que le Reich allemand témoigne à la Roumanie.

Mais ces cotes elles-mêmes n'ont pu être entièrement exécutées par nous

Nos alliés, aussi bien l'Allemagne que l'Italie, malgré tous leurs propres besoins, comprennent aussi les nôtres avec toute la profondeur nécessaire.

Les quantités de céréales et de bétail exportées en Allemagne

Ce qui a été donné jusqu'à ce jour à l'Allemagne, à titre d'exportation ou pour la consommation des troupes allemandes, sur la cote d'exportation représente que fort peu de chose par rapport à la production, ainsi qu'il résulte du tableau suivant :

En 1940 il a été récolté :

Blé, 159.365 vagons, dont on n'a rien exporté pour l'Allemagne.

Seigle, 8.900 vagons, dont on n'a rien exporté pour l'Allemagne.

Colza, 1.368 vagons, dont on n'a rien exporté pour l'Allemagne,

Haricots, 2.310 vagons, dont on n'a rien exporté pour l'Allemagne.

Orge et avoine. 88.552 vagons, dont on a exporté 6.100 vagons, soit environ 8 pour cent,

Maïs, 318.900 vagons, dont on a exporté 12.000 vagons, soit 3,75 pour cent.

Poids, 6.178 vagons, dont on a exporté 3.500 vagons, soit 50 pour cent.

Lentilles, 2 500 vagons, dont on a exporté 500 vagons, soit 18 %.

En ce qui concerne l'exportation des produits animaux, il a été exporté 120 vagons d'oeufs, 4.089 boeufs, 5.080 porcs, 755 moutons et 1.500 chevaux (dont 1.000 en vue de la consommation).

Le fait qu'une partie de ces produits a été consommée sur place par les troupes allemandes à leur passage par la Roumanie a facilité l'exécution des transports.

En rapportant les quantités exportées à destination de l'Allemagne ou consommées par les troupes allemandes au moment de leur passage en Roumanie, aux quantités représentant la production de l'année 1940, n'importe qui peu constater combien minime est la proportion de cette exportation et l'on peut en tirer la conclusion que ce n'est point du fait de cette exportation qu'ont été provoqués les manques actuels de notre pays, lesquels proviennent des causes que nous avons montré au commencement du présent article :

Ces explications étaient certainement nécessaires pour une mise au po nt des détracteurs qui travaillent contre les intérêts de la Roumanie.

Desfiinţarea subsecretariatului de Stat pentru petrol şi exploatări miniere

ART. 1. — Subsecretariatul de Stat pentru Petrol şi Exploatări Miniere, depe lângă Dopartamentul Economiei Naţionale, se desfiinţează pe data prezentului Decret-Lege.

ART. 2. — Domnul Ministru Secretar de Stat la Departamentul Economiei Naţionale este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului Decret-Lege.

Dat in Bucureşti, la 26 Mai 1941

Conducătorul Statului Român
şi
Preşed. Consiliului de Miniştri
General, ION ANTONESCU

„CONCORDIA"

Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului Bucureşti

Extras

din Procesul-Verbal al şedinţei Consiliului de Administraţie din 19 Mai 1941

1. Demisiuni din Consiliul de Administraţie.

Consiliul de Administraţie, de acord cu Domnii cenzori, primeşte cu regret demisiunile Domnilor General Radu Rosetti, L. Meeus, F. Carlier şi A. Maistriau din Consiliu şi le aduce mulţumiri pentru preţioasa d-lor colaborare.

2. Cooptări de membri în Consiliul de Administraţie.

D-nul C. Osiceanu, membru în Consiliul de Administraţie, constată că în urma decesului D-nului George René Stoicescu şi a demisiunilor din Consiliu a Domnilor General Radu Rosetti, L. Meeus, F. Carlier şi A. Maistriau, Domnia-sa a rămas singur în Consiliu şi de acord cu D-nii cenzori, cooptează ca membri în Consiliul de Administraţie pe Domnii Profesor EftimieAntonescu, Hans Brockhaus, Profesor G. Cuza, Doctor Ernst Rudolf Fischer, Heinz Osterwind, Hans Ioachim Raab şi Eugen Savu.

„CONCORDIA"

Société Anonyme Roumaine pour l'Industrie du Pétrole Bucarest

Extrait

du procès-verbal de la séance du Conseil d'Administration du 19 Mai 1941

1. Démissions du Conseil d'Administration.

Le Conseil d'Administration, d'accord avec MM. les censeurs, accepte avec regret les démissions de MM. le général Radu Rossetti, L. Meeus, F. Carlier et A. Maistriau et leur apporte ses remerciements pour leur précieusse collaboration.

2. Cooptations de membres dans le Conseil d'Administration

M. C. Osiceanu, membre du Conseil d'Administration, constatés qu'à la suite du décès de M. Georges René Stoicesco et des démissions du Conseil de MM. le Général Radu Rosetti, L. Meeus, F. Carlier et A. Maistriau, il est resté seul au Conseil et, d'accord avec MM. les censeurs, il coopte comme membres du Conseil d'Administration MM. le Professeur Eftimie Antonesco, Hans Brockhaus, le Professeur G. Cuza, le Docteur Ernst Rudolf Fischer, Heinz Osterwind, Hans Ioachim Raab et Eugène Savu.

Citiţi şi răspândiţi

„România Petroliferă"

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

„CREDITUL CARBONIFER"

SOCIETE ANONYME ROUMAINE MINIERE

Bucarest — Matei Millo No. 15

BILAN arrêté au 31 décembre 1940

ACTIF				PASSIF		
Immobilisations:				**Dettes de la société envers elle-même:**		
Concessions	34.397.107			Capital		110.000.000
Installations	97.587.408			Réserve légale		9.056.685
Immeubles et terrains	26.137.390			Fonds d'amortissement		176.699.647
Mobilier	1.871.945			Réserves pour débiteurs douteux		10.600.000 306.356.332
Animaux et vehicules	1.936.912			**Dettes envers les tiers:**		
Fabrique de briquettes et raffinerie	35.276.887	197.207.649		Créditeurs divers		104.659.062
Mine Cozla		11.416.365	208.624.014	Comptes transitoires : salaires, taxes, impôts et div. à payer		15.356.575 120.015.637
Réalisable et disponible:				**Comptes de résultats :**		
En caisse		5.977.072		Réport de 1939		82.478
Portefeuille		23.118.504		Bénéfices de 1940		13.942.988 14.025.466
Débiteurs: Clients	77.649.361					
Divers	74.138.154	151.787.515				
Matériaux		42.091.240				
Stocks		1.719.232	224.693.563			
Travaux en cours		—	7.079.858			
			440.397.435			440.397.435
Comptes d'ordre		—	267.674.326	Comptes d'ordre		— 267.674.326

COMPTE DE PROFITS ET PERTES au 31 décembre 1940

DOIT				AVOIR		
Dépenses d'administration		—	4.357.366	Report de 1939		— 82.478
Frais de chantiers		—	10.430.777	Revenus de l'exploitation		— 58.727.109
Impôts, timbres et taxes		—	15.842.328			
Dépenses sociales		—	6.825.530			
„ financières		—	1.145.775			
Amortissement		—	6.182.345			
Bénéfices:						
Réport de 1939	82.478					
Bénéfices de 1940	13.942.988	14.025.466				
		58.809.587				— 58.809.587

Le président du Conseil d'administration, **Ion Marinescu**

Directeur général, **Ing. P. Bejan** — Le chef de la comptabilité, **P. Georgescu**

Verifié et trouvé conforme aux livres

Les censeurs: **J. Destexhe, Dr. C. Stănescu, Dr. A. Ştefăn

ALUMINIUM UND STAHL

Entscheidende Faktoren des Krieges

IV. In welchem Ausmasse, das neue Deutschland — d. h. nach Machtübernahme — sein Augenmerk auf die *Aluminiumerzeugung*-lese: *Luftwaffe!* - gerichtet hat, bezeugt dieser prachtvolle Verlauf des vergleichenden Bildes (2). Eine Erscheinung die bezeichnend für das dritte Reich dasteht. Und welche, überall, in jedwede Richtung, in welche man den Rytmus der deutschen Evolution betrachtet, zum Vorschein, ausnahmslos und ansdrucksvoll, sich bekundet.

Die punktierten Stellen zeigen den Verlauf der Aluminiumerzeugung von England und Frankreich zusammen. Es ist der sehr interessante Umstand dabei noch zu erwähnen, dass Frankreich nicht wenniger als 17% der Weltföderung an Bauxit (im Jahre 1938) aufweist.

*

V.—Und nun lassen wir jetzt zwei *Lieder ohne Worte* folgen. (Bild (7) u. (8).

EISEN - GUSSEISEN
FIER - FONTA

I u. II	DEUTSCHLAND	ENGLAND Ü. FRANKREICH
III	D. REICH (MIT OSTMARK SUDETEN - U. SAARGEBIET)	ENGLANND, FRANKREICH, POLEN, BELGIEN Ü. NIEDERLANDE
IV[4]	ACHSE	ENGLAND
V	DREIMÄCHTEPAKT [3]	U.S.A. Ü. BRIT. REICH

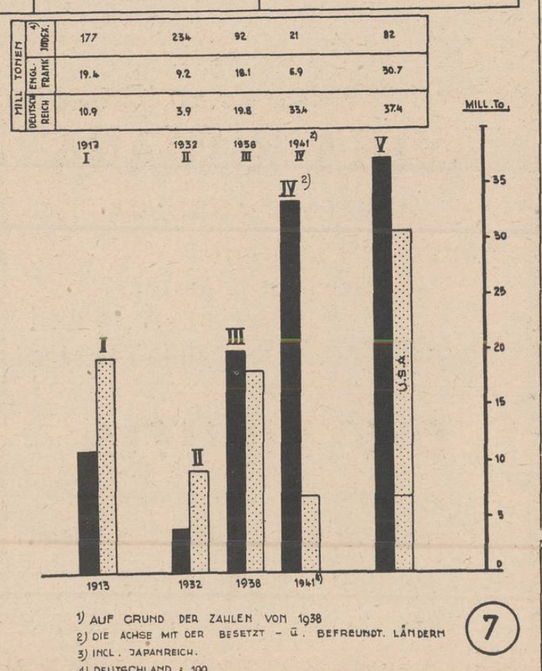

1) AUF GRUND DER ZAHLEN VON 1938
2) DIE ACHSE MIT DER BESETZT - Ü. BEFREUNDT. LÄNDERN
3) INCL. JAPANREICH.
4) DEUTSCHLAND = 100

7

STAHL
OTEL

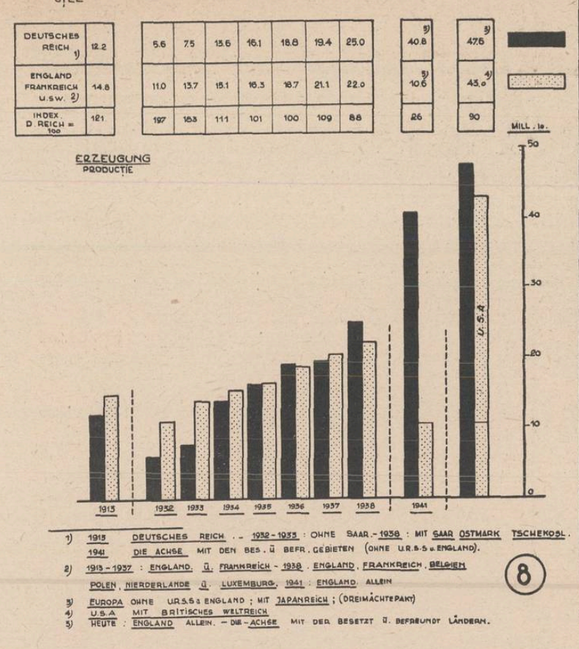

1) 1913 DEUTSCHES REICH. - 1932-1933: OHNE SAAR. - 1936: MIT SAAR OSTMARK TSCHEKOSL. 1941 DIE ACHSE MIT DEN BES. Ü BEFR. GEBIETEN (OHNE U.R.S.S. u. ENGLAND).
2) 1913-1937: ENGLAND, Ü. FRANKREICH - 1938: ENGLAND, FRANKREICH, BELGIEN POLEN, NIEDERLANDE Ü. LUXEMBURG, 1941: ENGLAND, ALLEIN
3) EUROPA OHNE U.R.S.S. ENGLAND; MIT JAPANREICH; (DREIMÄCHTEPAKT)
4) U.S.A. MIT BRITISCHES WELTREICH
5) HEUTE: ENGLAND ALLEIN. — DIE - ACHSE MIT DER BESETZT Ü. BEFREUNDT LÄNDERN.

8

I. — 1913 : Deutschland. — II. Deutschland vor Machtübernahme.— III,--Das dritte Reich. — IV.— Die Achse (heute). — V. Dreimächtepakt.

*

VI. — *Also, zusammenfassend, in der Aluminium u. Stahlerzeugungsfrage — d. h. auf die zwei Hauptgebiete wo das Schicksal des heutigen Krieges sich abspielt, erweisen sich die einer neuen Ordung zustrebenden Mächte, überlegen.* — Oder, prägnanter, in Zahlenverhältniss: [1]

Aluminium, 225: 100
Stahl, 110: 100.

[1]) 1938.

Damit schliessen wir unsere kurze Darlegung, — Weiter auf das Thema einzugehen, wäre überflüssig. — Wir glauben, die Wahrheit und die Wircklichkeit in der Leistungsfähigkeit der Kriegsrohstoffversorgungsfrage —vergleichend für die beiden Parteien, klar, objektiv, und beweisbringend zu Genüge dargelegt zu haben.)*

CRISTIAN LEU

Bukarest, 27.V.1941

*) **ZUR BEACHTUNG**

Die vorliegende Arbeit, enthält einige, aus meinem am 27 V.1941, gelegentlich der festlichen Uraufführung des Tonfilmes „Eln Lied vom Stahl" gehaltenen Vortrage: *Stahl, entscheidender Faktor des Krieges* — herauserlesenen Auszüge.

Das dokumentarische Material stammt nur aus offiziellen Quellen. Die Darstellungsbilder sowie die Tabelle (10), die in dieser Arbeit vorgelegt wurden, sind aus einer in Bearbeitung sich befindenden Veröffentlichung ausgezogen.

Nachdruck, nur mit ausdrücklicher Bewilligung des Verfassers, gestattet,

Verfasser

*

Notă. — Materialul documentar din lucrarea de față, are la bază numai publicațuni oficiale.

Graficele și tabelul (10), sunt extrase dintr'o lucrare desvoltătoare în pregătire.

Este interzisă reproducerea acestor tabele și grafice, fără aprobarea expresă a autorului.

Installation de M. D. Negel au Sous-secrétariat d'Etat de l'Approvisionnement

Après que M. le Ministre **J. C. Marinesco** eut pris réception du département de l'Economie Nationale, l'assistance toute entière a passé au Sous-secrétariat d'Etat de l'Aprovisionnement pour assister à l'installation de M. le Sous-secrétaire d'Etat D. Negel.

M. l'ing. **T. P. Ghițulesca**, ancien Sous-secrétaire d'Etat, sent de M. Negel sur le terrain économique, exprimant sa conviction qu'il répondra avec succès à la mission qui lui a été confiée.

Il expose les difficiles problèmes de ces derniers temps, que le Sous-secrétariat d'Etat de l'Approvisionnement a été appelé à résoudre et que, en grande partie, il a d'ailleurs résolus facilitant ainsi l'action future de ce département.

M. D. Negel, le nouveau Sous-secrétaire d'Etat à l'Approvisionnement, remercie M. l'ing. Ghițulesco des bonnes paroles qu'il lui a adressées et exprime l'espoir qu'à la vérité la connaissance des hommes et des états de fait de la vie pratique, dans laquelle il a milité jusqu'à présent, lei viendront en aide pour répondre à la confiance qui lui a été adressée par le Chef d'Etat.

Il est vrai que nous traversons de grandes difficultés, mais j'ai toute la conviction que nous réussirons à les vaincre et à passer sans encombre le court intervalle qui nous sépare encore de la nouvelle récolte où l'aube d'une vie nouvelle et meilleure devra se lever,

M. J. C. MARINESCO, Ministre de l'Economie Nationale, prenant la parole résume les principes dirigeants qu'il a exposés au moment de son installation au Ministère de l'Economie Nationale. Il remercie M. Ghițulesco de tout ce qu'il a réalisé pendant le court intervalle où il a dirigé le Sous-secréteriat d'Etat de l'Approvisionnement et déclare qu'il aura recours à ses lumières toutes les fois où il en aura besoin. Il termine en exprimant sa conviction que, grâce au travail qui sera déployé, on obtiendra la confiance publique qui a parfois faibli et que nous pourrons mener vers des jours meilleurs le char de l'Etat.

Le commerce extérieur de la Roumanie au cours des trois premiers mois de 1941

L'exportation totale de la Roumanie pendant la période janvier-mars 1941 a été de 847.086 tonnes au regard de 1.428.721 tonnes, pendant la même période de 1940. Etant donné la majoration des prix de nos produits la différence de leur valeur n'est pas aussi grande.

La valeur des marchandises exportées au cours des 3 premiers mois de 1941 a été de 6.756.030.000 lei au regard de 8.807.373.000 lei pendant la même période de 1940. Quantitativement l'exportation a été donc de 47.71 % moindre, tandisque la valeur n'a baissé que de 12%. Ceci fait que la valeur moyenne de la tonne exportée a été en janvier-mars 1940 de 6.166 lei, au regard de lei 7.975,50 en janvier-mars 1941, soit une augmentation de 29,34 % de la valeur de la tonne exportée.

L'Allemagne occupe la première place de notre exportation avec 434.284 tonnec d'une valeur de 3.947.149.000 de lei, soit 58,43% de la valeur totale de notre exportation.

L'Italie se place au second rang avec 134.322 tonnes d'une valeur de 852.756.000 tonnes.

Suivant ensuite l'U. R. S. S. avec une exportation de produits pétroliers d'un tonnage de 51.755 tonnes en valeur de lei 517.532.000, la Suisse avec 47.224 tonnes d'une valeur de 455.769.000 lei, le Protectorat de Bohême et Moravie avec 273.266 tonnes d'une valeur de 229.133.000 lei. etc.

Aucune exportation n'a été faite en Angleterre, Malte, Gibraltar, Egvpte, Tunisie et autres pays hors de la Méditerranée.

En ce qui concerne l'importation au cours de la même époque elle a été en 1941 de 72.260 tonnes, au regard de 122.250 tonnes en 1940. Soit 40,97 % de moins. Sa valeur a été de 4.586.962.000 en 1941, au regard de 6.514.243.000 lei en 1940, soit une différence de 29,6 %.

La valeur moyenne de la tonne importée a été de 53.284 lei en 1940, au regard de 63.396 lei en 1941, soit un renchérissement de 19 % par tonne.

Il en résulte que les prix des produits exportés en 1941 ont subi une augmentation de 29,34% au regard de 1940, tandisque les prix des marchandises importées n'ont augmenté que de 19 %. Ceci à l'avantage de notre production nationale.

La situation générale de la balance pour le premier trimestre est donc de lei 4.580.962.000 importation contre 6.756.030.000 lei exportation, soit un solde de 2.175.068.000 lei en notre faveur. La valeur de l'exportation est donc avec 32,20% plus grande que celle de l'importation.

Les produits pétroliers occupent la première place de l'exportation,

Cifre edificatoare din bilanțurile pe 1940 publicate până acum de Societățile petrolifere

	Contribuție către Stat (impozite, redevențe, etc.	Beneficiul net
Unirea	Lei **1.337.469.752**	Lei **55.823.938**
Prahova	„ **191.583.440**	„ **26.635.202**
Steaua Română	„ **610.364.362**	„ **116.517.011**
Redevența	„ **35.635.548**	„ **20 519.797**
Creditul Minier	„ **1.304.079.205**	„ **98.359.000**
Distribuția	Lei **2.861.931.000**	Lei **151.375.365 (brut)**

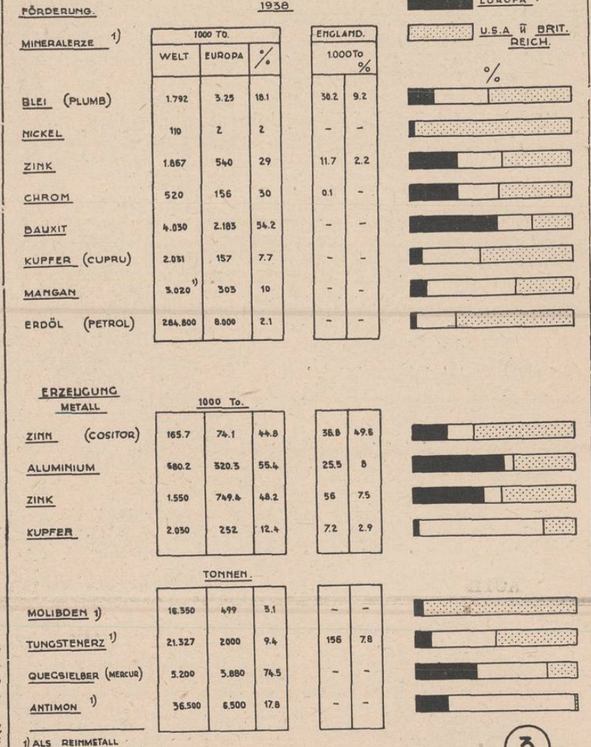

1) ALS REINMETALL (CONTINUT IN METAL PUR)
2) OHNE U.R.S.S. u. ENGLAND

3

Petrolul în Irak

Evenimentele militare ce au loc în Irak,—ca un episod local în strânsă legătură cu războiul actual, — au pus la ordinea zilei zăcămintele petrolifere din această țară.

Asupra acestor zăcăminte d. dr. C. P. Nicolescu a publicat în 1934 un interesant studiu în limba franceză, în care problemele aferente valorificării acestor zăcăminte sunt tratate în ansamblul lor, din punct de vedere științific, technic, politic și economic.

Zăcămintele din Irak împreună cu cele din Iran formează zona petroliferă cea mai bogată din Asia, ce se întinde pe o lungime de cca 4.700 km. începând din Mossul și terminând la Golful Persic. Zona din Irak are o lungime de cca 400 km. Petrografia și stratigrafia regiunei este similară cu aceea din Iran, iar din punctul de vedere teoretic, anticlinalele propriu zise cu caracter diapir sunt dominante, domurile mai rare.

In studiul său „Les gisements de pétrole", d. Prof. dr. G. Macovei, Directorui Institutului Geologic al României, arată că zăcămintele de petrol din Irak se găsesc în seria **calcarului Eufratului,** ce corespunde cu seria **calcarului d'Asmari** din Persia, din Oligocenul superior și Burdigalianul inferior. Grosimea acestei serii variază între 500 și 700 m. și formează principala rocă-magazin pentru țițeiul din Irak și Iran.

A doua unitate constituită din Burdigalianul superior și o parte din miocen, este cunoscută sub denumirea **Seria din Fars,** formațiunea saliferă constând din argile și marne verzi și roșii, sare, anhidrite, gresii și rare calcare, unitatea având o grosime de 1.200-2.000 metri.

In fine, **seria Bakhtiari** cuprinde o unitate ce înglobează miocenul inferior și o parte din pleistocen, ce poate atinge până la 5.000 m. grosime, format din conglomerate, nisipuri și pietrișuri de origine fluvială.

Seria calcarului **Asmari** (Eufrat) constitue principala formație productivă din Irak. Prima sondă, răzbită în 1927, a fost săpată pe flancul anticlinalului din regiunea **Kerkouk** în apropiere de localitatea **Baba-Gurgur,** la 463 m. adâncime. In această regiune, eocenul, oligocenul și seria Asmari formează un complex în care calcarul este cunoscut sub denumirea de **Main Limestone.** Erupția sondei din Baba-Gurgur a durat 6 zile cu un debit total de cca. 60.000 tone, iar după captarea sondei, producția a continuat un timp îndelungat cu un debit de 12.000 tone pe zi. O campanie intensivă de foraj urmată în perioada 1927-1939 a pus în producție cca 70 sonde până la finele anului 1934 dela adâncimi între 300-1.000 metri.

Anticlinalul Kerkouk formează un câmp petrolifer în exploatare de cca 50 km. lungime și 5 km. lățime, fiind cel mai prolific din regiune. Alte lucrări de explorare au pus în valoare câmpuri petrolifere mai puțin bogate : **Khagarah,** situat la 75 km. sud de Mossul. **Palkhaneh** la sud de Krakouk și **Khanekine,** aproape de frontiera cu Iranul, formând o prelungire a câmpului Naphte Khane din Iran.

Producția de țiței a Irakului, din 1934 până în 1940, a fost următoarea :

1934	617.200 tone
1935	3.606.900 „
1936	3.974.300 „
1937	4.167.100 „
1938	4.191.600 „
1939	4.040.000 „
1940	3.600.000 (ev.)

In lucrarea din 1934 „The construction of the Irak-Mediterranean Pipe-Line" găsim informațiuni interesante referitoare la istoricul petrolului în Irak. Aflorimente de gaze și petrol erau cunoscute în partea de nord-est a țării de mulți ani. Țițeiul colectat de locuitori în secolul al XIX-lea prin mijloace primitive, era distilat prin mijloace tot atât de primimitive, pentru trebuințe locale. Cercetări și prospectări mai serioase au fost făcute înainte de războiul mondial de concesionari americani, englezi și germani. Ele s'au intensificat atrăgând atențiunea a diverse misiuni geologice, imediat după rezultatele favorabile ale explorărilor din Persia de Sud. In 1911 s'a constituit prima societate cu garanții de seriozitate intitulată „African and Eastern Concessions Ltd." cu concursul capitalului german și englez. Această societate a fost premergătoarea societății actuale „The Iraq Petroleum Company". Refăcută și asanată în 1912 și 1914, când a fost denumită „The Turkish Petroleum Company", a obținut dela guvernul turc în acel an, o importantă concesiune în Mossul și vilaetul Bagdad. Până în 1925 nu s'a întreprins nici o activitate, atât din cauza războiului mondial, cât și din cauza nesiguranței concesiunei față de noul Stat al Irakului. In Martie 1925, Societatea se reface, fără participarea capitalului german, cu participarea capitalului francez și ulterior și a celui american. Sedii secundare fură deschise la Bagdad, Tuz și Kirkuk. A urmat 18 luni de cercetări geologice și prospecțiuni, în Aprilie 1927 începând primul foraj de explorare la Baba-Gurgur, terminat la 14 Octombrie 1927 cu mare succes.

Convențiunea încheiată cu guvernul din Irak în 1925 prevedea construcția unei conducte pentru transportul țițeiului la Marea Mediterană, în termen de 4 ani. Ea a fost modificată ulterior și, în schimbul unor avantaje redevențiare acordate guvernului, termenul pentru construcția conductei a fost prelungit, planurile urmând a fi prezentate guvernului în August 1931 și lucrările terminate până la 31 Decembrie 1935.

Construcția conductei din Irak este exemplul tipic al technicei moderne, care a permis să învingă marile dificultăți întâlnite, datorite configurației și situației geografice a regiunilor străbătute, traseul ei traversând deșerturi pe o mare întindere și regiuni cu climat torid lipsite de apă și de orice vegetație.

Tonajul conductei a fost de 123.000 tone, fiind furnizat de uzine engleze, franceze, germane și poloneze. Diametrele tuburilor întrebuințate au fost de 12″ 110.800 tone, 10′ 15.190 tone și 8″ 1.100 tone.

Pornind dela Kirkuk, centrul exploatărilor petrolifere din Irak, conducta se compune din 2 linii paralele până în localitatea Haditta pe Eufrat ; de aci ele se despart în 2 direcții: una traversează Siria și se termină la portul mediteranian Tripoli, iar alta traversează Transjordania și Palestina, terminându-se în portul Haiffa

Debitul conductei este de 4.000.000 tone pe an, putând fi mărit până la 6.000.000 tone. Investițiunile făcute de Franța în portul Tripoli sunt modeste ; cele făcute de Anglia în portul Haiffa sunt însă de mare importanță, întrucât prin acest port s'a scurs anual cca 75% din producția câmpurilor petrolifere din Irak. Conducta Kirkuk-Haifa are o lungime de 1.000 km., iar Kirkuk-Tripoli de 656 km. Sunt înzestrate cu 12 stațiuni de pompare, din care 7 stațiuni situate pe teritoriul Irakului. Stațiunile posedă rezervoare în capacitate totală de cca 500.000 tone și 9 din aceste stațiuni sunt situate în deșert. Punctele finale sunt înzestrate cu 8 conducte submarine. Linii telegrafice și telefonice leagă stațiunile între ele. Costul total al conductei este evaluat la cca 10 miliarde lire steriine.

Țițeiul din Irak este parafinos și în alte părți asfaltos. Are o densitate de 0.846-0.850, un conținut în sulf de 1,8-2%. Prin distilare produce cca 15% benzină, 11% lampant, 14% motorină, 13% uleiuri minerale, 13% asfalt și 22% reziduuri.

După evaluări recente, menționate în lucrarea d-lui Prof. dr. G. Macovei „Les gisements de pétrole", rezervele de țiței din Irak se ridicau la 387.000.000 tone la începutul anului 1938.

Industria rafinajului este reprezentată prin o singură rafinărie, a cărei construcție a început în 1938, având o capacitate de prelucrare de cca 2.800.000 tone țiței pe an, situată la Haiffa. Aproape întreaga producție de țiței a Irakului a fost în trecut exportată, alimentând rafinăriile din Franța și Anglia.

D. inginer Victor Dumitrescu a fost numit pe termen de 4 ani, membru în comitetul de conducere al Administrației comerciale pentru prospecțiuni și explorări miniere (A.C.E.X.), în locul d-lui Grigore Oghină, demisionat.

*

M. l'ingénieur Victor Dumitresco a été nommé pour une période de 4 années membre dans le comité de direction de l'Administration commerciale pour prospection et explorations minières (A.C.E.X.), à la place de M. Grégoire Oghina, démissioné.

MARILE ADUNARI GENERALE

CREDITUL MINIER

Beneficiul net lei **97.459.000** în 1940
Beneficiul net lei **94.722.332** în 1940

Adunărei Generale din anul trecut căreia d. **Costin Stoicescu,** astăzi președintele Consiliului de Administrație, anunța prompta consolidare a Creditului Minier, a urmat anul acesta din partea Domniei Sale o expunere din cele ma detaliate și reconfortante nu numai asupra frumoaselor realizări ale acestei societăți — cifrele de mai sus vorbesc dela sine — ci și asupra rolului românesc ce Creditul Minier l-a îndeplinit anul trecut în folosul Statului precum și asupra aceluia care este menit a-l îndeplini în viitor.

Adunarea Generală a avut loc sub președinția d-lui **Costin Stoicescu,** președinte, asistat de d-nii ing. **T. Dobrescu,** director general al societății, **C. P. Brătășianu,** vice-președinte, **N. Budurescu, Savel Rădulescu,** prof. dr. **Dan Rădulescu,** membri ai consiliului, și în prezența unui număr mai restrâns de acționari însă din tot ce viața noastră economică are mai select.

După citirea dării de seamă d. **Costin Stoicescu** luând cuvântul expune frumoasele rezultate obținute în cursul anului trecut, regretând însă că nu putem trăi cu bucuria acestor rezultate, astăzi când trăim cu speranța să revenim la munca românească reintregită.

Aceste rezultate cari s'au soldat cu un beneficiu net de **97.459.00** lei dintr'o cifră de afaceri totală de **4.289.178.630** lei, ar fi fost considerabil mai mare dacă taxe excesive nu ar greva industria petrolului. Suntem însă mândri, spune d. președinte, să contribuim în mod atât de larg la nevoile Statului.

Producția societății a fost în 1940 de **292.165** tone adică 96.5% față de aceea din 1939.

Urmând programul său de foraj și în folosul economiei naționale, **Creditul Minier** a forat 11.158 metri pe terenuri de exploatare și 4.200 pe terenuri de explorare, adică 1/3 forajuri de explorare.

In cursul anului 1941 se vor fora nu mai puțin de 17.100 m. explorări.

In rafineria dela Brazi s'au prelucrat **369.780** tone țiței, adică 6,8% din prelucrarea totală a țării.

Instalațiunea pentru producerea benzinelor de aviație, din Isooctan tehnic, singura din Europa, care trebuia executată de specialiști americani a fost terminată și pusă în funcțiune de valoroși tehnicieni ai societății în frunte cu directorul general, spre cinstea tehnicei românești.

In cursul anului trecut, din cauza războiului, calea exportului nostru a trebuit să sufere modificări importante, iar în urma convențiunii comerciale cu Germania ne-am văzut într'o situație dificilă pentru a putea executa obligațiunile noastre, dat fiind structura diverselor societăți cari nu puteau exporta direct produsele în Germania. Statul a dat mandat Creditului Minier de a efectua acest export, dânsa cumpărând produsele diverselor întreprinderi și exportându-le pe contul ei a adus astfel cel mai mare serviciu atât țării cât și mai cu seamă celor cari au luat petrol dela noi. Buna înțelegere și tactul cu care s'au făcut aceste transacțiuni între societățile străine și Creditul Minier merită toată lauda.

Exportul total în Germania efectuat de către Creditul Minier s'a ridicat în 1940 la 576.000 tone, s'au 16,50% din totalul exportului petrolifer cu o cotă de 473.000 tone pentru Germania, adică 33% din exportul total de produse petrolifere în acea țară.

Totuși societatea a mai contribuit la consumul intern cu 111.997 tone.

Cu toate masivele amortismente însumând **161.634.149,** diverse investițiuni noui și participarea cu **39.118.104** lei la depozitele cerute de armată, beneficiul a permis distribuirea unui dividend de 13%, adică un cupon de 65 lei brut, sau lei 41.35 net, care se plătește cu începere dela 2 Iunie crt.

„Creditul Carbonifer"

Etant donné que M, **J. C. Marinesco,** Président du Conseil d'Administration, a reçu la grande mission de Ministre de l'Economie Nationale, l'Assemblée générale tenue aujourd'hui a été présidée par M. **J. Duqué,** le plus ancien des membres, assisté par M. l'ingénieur **P. Bejan,** directeur général, **J. Destexhe** et autres membres du Conseillet du Comité des censeurs, dans lamême chaude et enthousiaste atmosphère des actionnaires présents.

Ouvrant la séance le Président a donné lecture du Compte Rendu, duquel il ressort une fois de plus l'important rôle joué par cette Société dans la production carbonifère et l'industrialisatiou du charbon de notre pays. En 1940, la production du charbon a été de 249.100 tonnes, au regard de 212.391 tonnes, en 1939. La production de la fabrique de briquettes a été de **72.640** tonnes, au regard de 61.190 tonnes en 1939.

Si la production a été dès plus satisfaisante, tant pour les bessoins de combustibles du pays que **pour satisfaire des demandes du dehors,** on ne peut en dire autant des prix qui sont demeurés dans un état de grande infériorité par rapport à la permanente hausse du prix du materiel et des salaires, en continuelle ascension. Il est à espérer que la Régie des Chemins de Fer roumains —le principal client—résoudra favorablement, au plus tôt, cette question, qui permettra à la Société de faire de grandes investitions au profit du maintien de la production.

Déduction fait des importants amortissements. le bénéfice net de lei 14.052,466 a permis la distribution d'un dividende brut de lei 50.

Pour terminer M. **J. Duqué** a apporté un pieux hommage à la mémoire du général Adjutant E. Ballif, lequel a été pendant de nombreuses années président de la Société, ainsi que de M. J. Vandersinden, administrateur, dont leur collaboration a été des plus fructueuses pour le „Creditul Carbonifer".

M. **Al. Bondoc,** au nom des actionnaires, a apporté les plus vifs remerciements à la direction pour les féconds résultats obtenus et a prié le Conseil de vouloir bien accorder un dividende **net de lei50.**

M. l'ing. **P. Bejan,** directeur général, ayant expliqué qu'étant donné la prudente prévision de la Direction qui avait réservé au cours de l'année dernière des fonds pour des éventuels nouveaux impôts, qui n'ont pas eu lieu — ceux-ci pourraient permettre de venir en aide à la demande des actionnaires.

Le Consei d'accord avec les actionnaires a décidé la distribution d'un dividende net de lei 50, moins l'impôt personnel, ce qui porte à **lei 45,50** le coupon.

L'Assemblée générale aprés avoir approuvé à l'unanimité le Rapport et donné décharge de leur gestion au Conseil et à la Direction a élu à la place vacante dans le Conseil M. **Al. Ștefănesco,** jusqu'à présent censeur et à sa place M. Al Macedon.

Aux applaudissements unanimes M. le Président et les actionnaires ont encore une fois remercié M. **P. Bejan** ainsi que tous ses collaborateurs pour leur sage et fécond travail.

WELTFÖRDERUNG u ERZEUGUNG
1938

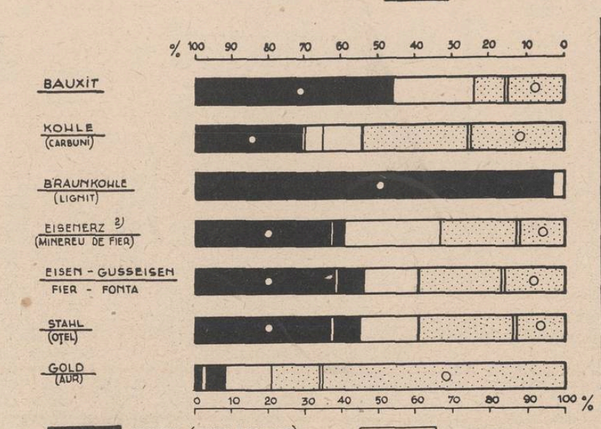

	MIL. To.	%	MIL. To.	%
BAUXIT	2.183 1)	54	972 1)	24
KOHLE (CARBUNI)	423	35	658	54
BRAUNKOHLE (LIGNIT)	232	97	8	3
EISENERZ 2) (MINEREU DE FIER)	30.5	41	24.8	33
EISEN - GUSSEISEN FIER - FONTA	40.2	46	34.3	39
STAHL (OTEL)	47.6	44	43.0	39
GOLD (AUR)	78 1)	8	789 1)	79

1) 1.000 TONNEN.

2) ALS REIN METALL

12

ADUNAREA GENERALA A UZINELOR TITAN, NADRAG, CALAN

Adunarea Uzinelor Metalurgice Unite Titan, Nadrag, Calan, s'a ținut sub președinția d-nului dr. A. Pordea, vice-președintele consiliului.

D. președinte al adunării constată că, în conformitate cu statutele și codul de comerț, adunarea generală a fost convocată prin publicația apărută în termenul hotărît de statutele societății în Monitorul Oficial Nr. 81 din 4 Aprilie 1941, și că bilanțul a fost publicat în Monitorul Oficial Nr. 93 din 18 Aprilie ; că, la 30 Aprilie 1941, când s'a făcut prima convocare, d-nii acționari nu au depus un număr suficient de acțiuni, astfel că adunarea generală urmează a se ține cu orice număr de acționari prezenți sau reprezentați.

Adunarea generală, în unanimitate, luând cunoștință de darea de seamă a consiliului de administrație și de raportul cenzorilor, aprobă bilanțul și contul de profit și pierdere, dând descărcare consiliului de administrație și comitetului de censori de gestiunea lor pe anul 1940.

Adunarea generală, în unanimitate, hotărăște repartiția beneficiului net al anului 1940, de lei 64.364.261, trecându-se 10 la sută pentru fondul de rezervă și acordându-se un dividend brut de lei 50.000.000 la capitalul social de 500.000,000 lei.

Adunarea generală, în unanimitate, ratifică cooptarea d-nului Const. Moldoveanu, făcută în ziua de 2 Aprilie 1940, în calitate de membru al consiliului de administrație.

Adunarea generală, în urma propunerii d-lui președinte, alege în unanimitate, ca cenzori pentru exercițiul 1941, pe d-nii: C. Ștefănescu-Brăila, Sp. Iacobescu și colonel Alex. Tărtășescu, iar ca censori supleanți pe d-nii: general Domășneanu, I. Miclescu și C. Zarifopol.

FÖRDERUNG:	MILL TONNEN			1000 TONNEN							TONNEN			
	EISEN (FIER)	KOHLE (CĂRBUNI)	LIGNIT	BAUXIT	MAN-GAN.	KUPFER	BLEI (PLUMB)	ZINK	CHROM	NICKEL	QUECK-SILBER.	ANTI-MON	TUNG-STEN	MOLYB-DEN.
WELT	75	1.222	240	4.036	3.020	2.031	1.792	1.867	520	110	5.200	36.500	29.300	16.350
U.R.S.S. %	14.6 (19)	139.2 (11)		250 (6)	1.050 (35)	98 (5)	69	70	90 (17)	2.0	2.68 1) (5)		14.200 (48)	
U.S.A %	16.1 (21)	354.5 (29)		316.4 (8)	93.8	531 (26)	335.4 (19)	468.7 (25)	32.1	0.4	620 (12)	590 (1.6)	1.657 (6.0)	15.013 (92)
BRIT. REICH %	8.8 (12)	302.8 (24)	8.2	656.2 (16)	956.6 (32)	597.7 (29)	579.2 (32)	316.5 (17)	195.6 (38)	96.6 2) (88)		113	5.402 (18)	33
JAPAN REICH %	2.1	73.7 (6)			34	84.6	22	22	15.4		20		73 3)	40
EUROPA %	32.0 4) (43)	580 5) (46)	232.0 (97)	2.183 (54)	305 6) (10)	157 7) (6)	325 8) (18)	540 9) (29)	156 10) (30)	2.0	3.876 (75)	6500 (18)	2.000 11) (7)	499 (3)
DEUSCHLAND (GERMANIA) %	4.6 (14)	200.2 (35)	207.9	93	250.5 (82)	30.8 (9)	100 (31)	222 (41)			95 12)	1.246 13) (19)		
ENGLAND (ANGLIA) %	3.6 (11)	230.7 (40)					30.2 (9)		0.1				154 (8)	
FRANK REICH (FRANȚA) %	10.1 (32)	46.5 (8)		683.4 (34)			4.0	0.9					13	15
GRIECHENLAND (GRECIA) %				180 (8)	3.2		8.5		20.0 (15)	1.0				
ITALIEN %	0.5	1.0		360.8 (17)	15.0 (5)	1.1	35.0 (11)	88.0 (16)			2.301 (59)	925 (14)	3	
NORVEGEN %	1.0	0.6				21.6 (14)	0.1	7.7	0.2	1.2			11	462 (95)
RUMÄNIEN %	0.1	0.3	2.1	11.8	21.7 (7)		7.4 14)	6.3						
SCHWEDEN (SUEDIA) %	8.4 (25)	0.4			2.2	9.3 (6)	8.6	34.6 (6)					110 (6)	
SPANIEN %	1.2	6.8			0.4	30.0 (19)	32.0 (10)	35.0 (6)			1.450 (37)		30 7)	
TÜRKEY %		1.4			1.0		4.9	9.6	107 (69)		18	580 (9)		37 (7)
UNGARN %	0.1	1.0	8.3	540.7 (25)	8.9									
JUGOSLAVIEN %	0.3	0.5	5.3	406.4 (19)	1.4	42.3 (27)	77.7 (24)	41.7 (8)	28.0 (18)			3.670 (57)		

1) 1934. 2) CANADA 93.600 To. — 3) CHINA 8.033 To. 7% — 4) LUXEMBURG 1.6 Mill. To. — 5) BELGIEN 29.6 (5%) — 6) POLEN 38.1 Mill. To. — 7) BULGARIEN 0.8. — 7) PORTUGAL 4.9 8) FINLAND 14.1, POLEN 5.3. — 9) POLEN 70, BELGIEN 3.0. — 10) BULGARIEN 0.6. — 11) PORTUGAL 1.887 To. (63%). — 12) INCL. SAAR, SUDETENL Ü. OSTMARK. — 13) TSCHEKOSL. in 1937. — 14) TSCHEKOSL in 1937. — 15) MAROC 100 To. — 16) 1937. — 17) 1934.
*) DIE JAHRESFÖRDERUNG 1938. — PRODUCȚIA ANULUI 1938. — REINMETALLGEHALT (CONȚINUT IN METAL.)

10

Apăsarea trecătoare a războiului asupra industriei noastre petrolifere

Repercusiunile cari la început au influențat favorabil asupra situației industriei noastre petrolifere, cu începere din toamnă au luat un caracter îngrijorător. care, din fericire, merge spre îmbunătățire paralel cu clarificarea situației în sud-estul european.

Dăm mai jos unele fapte cari ne mai îndreptățesc în aceste speranțe :

Nouile prețuri

Chestiunea cea mai importantă la ordinea zilei lei aceea a prețurilor cari din toamnă au scăzut în mod mai mult decât simțitor, pe când diversele taxe au fost încontinuu majorate, producând o adevărată periclitare a industriei petrolifere, după cum relatează memoriul **„Asociației Industriașilor de Petrol"** adresat Ministerului Economiei Naționale, a fost în parte recent rezolvată,

Scăderea prețurilor provenită din lipsa de concurență între cumpărători din cauza sistării exportului prin Constanța, export ce va reîncepe foarte curând a fost soluționată în acord deplin — după cum știm— cu industria petroliferă. Aceasta ceruse o majorare cu 12% a prețurilor fixate de Minister. Majorarea ce s'a făcut este de 9% asupra prețurilor existente la 31 Martie 1941, cu efect retroactiv dela 1 Aprilie crt.

Scăderea voită a producției

In privința scăderei producției noastre de țiței, care dela 6.610.000 tone, în 1938, a coborât la 5.700.000 tone în 1940, descrescând încă în primele 4 luni ale anului 1941 în raport cu aceeași perioadă din 1940, scădere care înainte nu îngrijora decât cercurile economice, iar, care astăzi interesează pe toți românii este necesar să precizăm că :

Nu există nici un motiv de alarmare. România are și va avea multă vreme petrol de exportat, deci și pentru consumul intern. Dacă din 1938 până în 1940 producția în loc să crească a scăzut, aceasta se datorește politicei greșite a petrolului — asupra căreia nu mai revenim. Iar faptul că în ultimele luni scăderea s'a accentuat, aceasta nu este decât o scădere artificială, la care am fost constrânși să ajungem, neavând posibilitatea de scurgere peste hotare a produselor petrolifere. Se știe că exportul prin Constanța a stagnat. Pe Dunăre. iarna ne-a ținut pe loc 5 luni, iar în urmă, din cauza războiului cu Yugoslavia traficul a fost complect suspendat până zilele trecute, când a fost reluat și va continua tot mai intens

Dealtfel, în curând exportul pe Mare reîncepând, sperăm să putem livra cantități considerabile putând astfel lăsa producția să revină la creșterea ei normală.

Mijloacele pentru creșterea producției

Pentru ca producția să revină la creșterea ei normală, ne trebue materiale de foraj pe care suntem obicinuiți a crede că numai din America le putem avea.

Toate aceste materiale, însă le avem în Germania, unde industria petroliferă a dat comenzi ce sunt în curs de executare urgentă pentru o valoare de 1.500.000.000 lei. In afară de aceste comenzi, Statul german ne-a oferit 20 de aparate complecte de foraj, din cari 17 au și sosit. Din acestea,—după câte știm,—se vor remite cele necesare A.C.E.X.-ului. dându-i astfel posibilitatea de a începe o activitate folositoare, iar restul se va pune la dispoziția societăților pentru explorări imediate spre a ne asigura rezerve în viitor.

Legea Minelor

In privința modificărei legei minelor astăzi când. în fruntea departamentului Economiei Naționale se află omul cel mai cunoscător al nevoilor românești din petrol, putem afirma că :

Legea minelor — care va vedea lumina zilei în curând—va fi, de data aceasta, o lege românească și numai în interesul românesc.

Ea va fi modificată astfel ca să înlăture toate piedicile în drumul desvoltării descoperirei zăcămintelor de petrol prin explorări masive. Noul regim în pregătire va încuraja activitatea de foraj, în sensul că se vor explora și exploata, nu ca până acum, porțiuni mici, ci structuri întregi, pentru a evita periclitarea zăcămintelor de petrol și deviațiunile de sonde.

Se va stabili o nouă cheie de distribuire a terenurilor de explorare pentru a constitui o încurajare. Se va institui un sistem unitar de explorare și exploatare sub supravegherea Statului, pentru a realiza o raționalizare cât mai perfectă.

Pentru a ușura exploatările ce necesită cheltuieli mari, Statul va favoriza constituirea de sindicate de explorare și exploatare cooperând la nevoe cu ele".

P. D.

La pression passagère de la guerre sur notre industrie pétrolière

Les répercussions de la guerre qui, au commencement, ont influencé favorablement sur la situation de notre industrie pétrolifère ont, depuis cette automne, pris un caractère inquiétant lequel, par bonheur, va en s'améliorant parallélement à la clarification dans le Sud-Est européen.

Nous donnons plus bas certains faits qui justifient encore pour nous ces espérances.

Les nouveaux prix

La question la plus importante à l'ordre du jour, celle des prix. qui depuis l'automne ont diminué de façon plus que sensible alors que les diverses taxes ont été continuellement majorées, mettant sérieusement en danger l'industrie pétrolifère ainsi que le relate le mémoire de l'**„Association des Industriels du Pétrole"** adressé au Ministère de l'Economie Nationale. a été en partie récemment résolue.

La diminution des prix provenant de l'absence de concurrence entre les acheteurs à cause de l'arrêt de l'exportation par Constantza, exportation qui recommencera à très bref délai a été solutionnée—ainsi que nous le savons — en plein accord avec l'industrie pétrolifère. Cette dernière avait demandé une majoration de 12% des prix fixés par le Ministère. La majoration qui a été faite est de 9% sur les prix existants le 31 mars 1941, avec effet rétroactif à partir du 1 avril crt.

Diminution voulue de la production

Pour ce qui est de la diminution de notre production de pétrole brut qui de 6.610.000 tonnes, en 1938, et descendue à 5,700.000 en 1940, pour diminuer encore durant les 4 premiers mois de l'année 1941 par rapport à la même période de 1940, diminution qui auparavant n'inquiétait que les cercles économiques mais qui, aujourd'hui, intéresse tous les Roumains, il est nécessaire de préciser que :

Il n'existe aucun motif de s'alarmer. La Roumanie a et aura encore pendant longtemps du pétrole à exporter, en conséquence aussi pour la consommation intérieure. Si, depuis 1938 jusqu'en 1940, la production, au lieu d'augmenter à diminué, cela est du à la politique erronnéee du pétrole — sur laquelle nous ne reviendrons pas. Quant au fait que, pendant les derniers mois, la diminution s'est accentuée, cela ne constitue qu'une diminution artificielle, à laquelle nous avons été contraints d'arriver, n'ayant pas la possibilité d'écouler nos produits pétrolifères au-delà des frontières. On sait que l'exportation par la voie de Constantza a stagné. Par la voie du Danube, l'hiver nous a tenu sur place pendant 5 mois et, par suite de la guerre avec la Yougoslavie le trafic aété complétement suspendu jusqu'à ces jours derniers quand il a été repris et continuera de façon toujours plus intense.

P. D.

Au demeurant l'exportation par la voie de mer ayant recommencé, nous espérons pouvoir livrer des quantités considérables, pouvant ainsi laisser la production revenir à son augmentation normale.

Moyens pour augmenter la production

Pour que la production revienne à son augmentation normale, nous avons besoin de matériaux de forage que nous sommes habitués à croire que nous ne pouvons obtenir que d'Amérique.

Tous ces matériaux cependant nous les avons en Allemagne où notreindustrie pétrolifère a donné des commandes qui sont en cours d'exécution urgente pour une valeur de 1.500.000.000 de lei. En dehors de ces commandes, l'Etat allemand nous a offert 20 appareils complets de forage, dont 17 sont déjà arrivés. De ce nombre ceux qui sont nécessaires seront remis à l'„A. C. E. X." lui donnant ainsi la possibilité de commencer une activité utile et le reste sera mis à la disposition des sociétés aux fins d'explorations immédiates pour nous assurer des réserves à l'avenir.

La loi des mines

En ce qui concerne la modification de la loi des mines aujourd'hui que, à la tête du département de l'Economie Nationale se trouve l'homme qui connait le mieux les besoins roumains du pétrole, nous pouvons affirmer que :

La loi des mines — qui verra sous peu la lumière du jour — sera, cette fois ci, une loi roumaine et uniquement dans l'intérêt roumain.

Elle sera modifiée de façon a écarter tous obstacles dans le chemin du développement de la découverte des gisements de pétrole au moyen d'explorations massives. Le nouveau régime en préparation encouragera l'activité de forage, dans le sens que l'on explorera et l'on exploitera, non comme jusqu'à présent, de petites portions, mais des structures entières, pour éviter de péricliter les gisements de pétrole et les deviations de sondes.

On établira une nouvelle clé de distribution des terrains d'exploration afin de constituer un encouragement. Il sera institué un système unitaire d'exploration et d'exploitation sous la surveillance de l'Etat afin de réaliser une rationalisation aussi parfaite que possible. Afin de faciliter l'exploitation qui nécessite de grandes dépenses l'Etat favorisera la constitution de syndicats d'exploration et d'exploitation, coopérant au besoin avec eux.

P. D.

Studii, proiectarea și construirea instalațiunilor complecte de funiculare, execută :

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

Fabrică de Cabluri de oțel din Ploești

CEREȚI VIZITA GRATUITA A INGINERULUI NOSTRU SPECIALIST

CABLUL ROMÂNESC S. A. R.

Fabrică de Cabluri de oțel din Ploești

NUMAI CALITATEA ESTE ADEVARATA ECONOMIE

PRIX À L'EXPORTATION

Fob Constantza, Giurgiu, Oltenitza et franco Negru-Voda et fob Orsova, franco Curtici, Jimbolia, Tunnel et Dornești au-dessus desquels ou perçoit la taxe de 80% ad-valorem prévue à l'art. II du Décret-Loi No. 888/940

PRODUITS	Fob Giurgiu, Constanța, Oltenița, et franco Negru-Vodă	Fob Orșova, Franco Curtici, Jimbolia, tunnel et Dornești
Essense d'aviation min. 73 oct.	14.166	15.490
Essence d'aviation min. 70 oct.	12.819	14.143
Essence légère	8.484	9.807
Essence tourisme min. 60 oct. pf. 190°C.	8.184	9.507
Essence tourisme min. 66 oct. pf. 190°C.	8.234	9.557
Essence tourisme min. 69 oct. pf. 190°C.	9.252	10.575
Essence lourde point in. 100° p. f. 185°C.	6.899	8.197
Lampant raffiné	6.499	7.868
« distilé	6.359	8.219
White spirit raffiné qualité I	6.899	7.728
» » » » II	6.766	8.087
Gas oil +5°C. congelé	5.795	6.160
» » 0°C. »	5.871	6.238
» » —5°C. »	5.938	6.306
» » —10°C. »	6.006	6.372
» » —15°C./20C. congelé	6.078	6.446
» » asph. sous-20C. »	6.228	6.594
Mazout combust. +35°/40C. congelé	3.128	3.522
» » +20°C. »	3.161	3.553
» » +10°C. »	3.215	3.609
» » 0°C. »	3.291	3.685
» » —10°C. »	3.368	3.763
» » —15°C. 20 congelé et point decong. supérieur à + 20°C.	3.402	3.794
Mazout asphalteux	3.859	4.251

Prix du pétrole brut

QUALITÉS DE BRUT	Prix à l'exportation Lei par wagon	Prix pour les ventes à l'intérieur Lei par wagon
Brut non-parafineux contenant de l'essence d'aviation, indice d'oct. supérieur à 70	20.350	15.350
Buștenari et Baicoi léger	16.100	14.600
„ moyen	17.850	14.850
„ paraffineux	16.070	14.070
Moreni Dacian non-huileux	15.850	13.850
„ pataffineux I	16.070	13.070
Tzintea non-paraffineux	16.350	13.850
„ paraffineux	16.070	13.570
Boldești	15.070	13.070
Ceptura	14.070	12.070
Copăceni	17.350	14.850
Ochiuri non-paraffineux	17.350	14.850
„ paraffineux	16.100	13.100
Gura-Ocniței paraffineux	16.100	13.100
„ „ Dacien I	16.100	13.600
„ „ „ II	15.070	13.078
Bucșani	15.070	13.070
Arbănași	15.070	12.570
Brut de Moldavie	14.570	13.070

Revizuirea autorizațiilor de apariție a periodicelor de orice natură

D. Mihail A. Antonescu, Ministru secretar de Stat și Ministru al propagandei ad-interim, a dat următoarea decizie :

Art. 1.—Se institue pe data prezentei deciziuni, pe lângă ministerul Propagandei, o comisiune permanentă însărcinată cu revizuirea autorizărilor de apariție a publicațiilor de orice natură.

Această comisiune va propune anularea autorizațiilor date până în prezent, în cazurile în care constată că publicațiunile autorizate au contravenit condițiuuilor de înaltă ținută etică și națională a presei.

Comisiunea va fi consultată în mod obligator oridecâteori se va cere autorizarea de apariție a unor noui periodice.

Art. 2.—Comisiunea prevăzută la art. 1 are compunerea următoare :

Președinte : d. Romulus Dianu.

Membrii d-nii : Alexandru Bădăuță ; Emil Ciuceanu ; șeful cenzurii militare ; Dumitru Simionescu.

„ASTRA ROMANA"

SOCIETATE ANONIMA

Benzină, Lampant, Motorină, Păcură, Cocs, Asfalt

Uleiuri minerale de prima calitate

DISTRIBUTIA

SOCIETATEA ANONIMĂ PENTRU DISTRIBUIREA PRODUSELOR PETROLEULUI

București, Str. G-ral Budișteanu 11. Tel. 3.38-10

DEPOZITE IN TOATĂ ȚARA

Pentru vânzări destinate Exportului

a se adresa :

„ASTRA ROMANA"

SOCIETATE ANONIMĂ

BUCUREȘTI. — Bulevardul Carol No. 10

Bursa și noul ministru al Economiei Naționale

La Bursa de efecte, acțiuni și schimb din București s'a ținut înainte de deschidere o ședință omagială ocazionată de numirea d-lui Ion C. Marinescu ca ministru al economiei naționale.

Au participat comisia interimară a bursei, precum și d-nii Al. Săvulescu, președinte, ing. Iorgovici, apoi membrii comisiunii, d-l Sever Dan Sindicul Bursei, Roșca S. comisarul guvernului, agenții oficiali și un numeros public.

D. președinte Alexandru Săvulescu a rostit câteva cuvinte amintind celor de față personalitatea noului titular al ministerului economiei naționale.

Activitatea neobosită în viața noastră economică a d-lui ministru Ion Marinescu — a spus d-sa — marea sa competință, energia și puterea sa de muncă, ne dau credința că problemele bursiere vor găsi soluționarea cea mai potrivită și mai grabnică.

A răspuns d. profesor dr. N. N. Stoika în calitate de membru al Asociației Bursei care salută cu satisfacție venirea în capul ministerului economiei naționale a d-lui ministru Ion Marinescu, ce reprezintă o chezășie pentru soluționarea grelelor probleme ce se impun în general economiei țării. precum și a celor bursiere cari așteaptă deasemeni a fi soluționate.

RECENZIE

Principii de Electrotechnică de Ing. *Ștefan Georgescu-Gorgan* (Editura „Cartea Românească", București

D-l inginer **Ștefan Georgescu-Gorgan**, Profesor de Electricitate și Electrotechnică la Școala de Maeștri Minieri și Electromecanici din Petroșani, Director al revistei Asociației Inginerilor și Technicienilor din Industria Minieră (Analele Minelor din România), a publicat recent în editura Cartea Românească București, ediția III-a a volumului intitulat **„Principii de Electrotechnică".**

Prima ediție a acestei lucrări a apărut în 1933 și a fost premiată de Scoala Politechnică din București ; a doua ediție, în 1939, a fost aprobată de Ministerul Educației Naționale ca manual de consultație pentru liceele industriale Ediția recentă a fost dictată de faptul epuizării rapide a celei precedente înainte de împlinirea anului și de unele îmbunătățiri și întregiri de adăugat.

După cum arată autorul în prefața primei ediții, lucrarea constitue un manual, care are ca scop de a servi drept isvor de informație generală, asupra chestiunilor mai de seamă ale electrotechnicei. Ea este destinată maeștrilor și lucrătorilor specialiști în electricitate, cât și technicienilor nespecialiști pentru rememorarea cunoștințelor în acest domeniu, obținute în școală,

Ultima ediție a acestui manual cuprinde 11 mari capitole, care îmbrățișează și tratează în mod practic,—noțiunile teoretice abordate fiind reduse la strictul necesar înțelegerei și explicării părților practice,— problemele cu aplicațiuni imediate la electricitate și electrotechnică. Definițiunile diferitelor legi, descrerea aparatelor și mașinilor, întrebuințarea lor, sunt redate într'un stil clar, ușor de înțeles ; autorul a căutat ca tratarea unui material ce, la prima vedere ar părea oarecum arid, să fie făcută sub o formă plăcută, atrăgătoare și cât mai puțin obositoare. Fundamentele teoretice ale electricității pe cale chimică, sunt subiectele de ansamblu tratate în primele 5 capitole ale manualului. Descrierea mașinilor de curent continuu, alternon și motoare de curent alternativi transformatori, comsutatorii, redresorii și aparatajul, (respectiv) aparate de pornire, de reglare, de proecție și întrerupătoare) formează subiectele tratate în celelalte capitole.

Tablouri cu date practice referitoare la secțiunile de sârmă de aramă la unitățile de măsură, la la simbo urile și prescurtări e din fizică și electricitate, etc., schițe explicative și demonstrative, diagrame, scheme și fotografii de aparate și instalații, însoțesc din abundență textul, contribuind la ușurarea înțelegerei depline a chestiunilor tratate.

Cu multă îngrijire tipărită, forma sub care se prezintă manualul, adaugă o calitate în plus la fondul și importanța subiectelor tratate. Este, deci, explicabilă atențiunea ce Corpul didactic de specialitate a dat'o acestei lucrări, introducând-o ca manual de consultare în marea majoritate a școalelor technice.

D-l ing. Ștefan Georgescu-Gorgan nu se află la prima lucrare de acest gen. D-sa a publicat în editura Institutului Român de Energie în 1933 un volum tratând despre aplicațiunile electricității în industria carboniferă, iar recent «Electricitatea în gospodăria noastră». In colaborare cu d-l inginer E. Mareș a publicat «Cartea Ucenicului mecanic și turnător» și în colaborare cu d-l ing. A. Buttu «Cartea Minerului». Deasemenea: «Manualul Instalatorului Electrician» și «Bobinaj și Construcți Electrice», sunt titlurile a două noui lucrări de folos practic,— ce le are în pregătire.

Odată cu lucrarea de față a eșit de sub tipar o altă lucrare intitulată «Minunata poveste a Electronului», o carte ce ușurează prin cuprinsul ei priceperea fenomenelor electrice, și care este premergătoare și în strânsă legătură cu «Principii de Electrotechnică».

Cu ocazia venirii sale în fruntea Ministerului Economiei Naționale, d. I. C. MARINESCU a primit numeroase telegrame de felicitări din întreaga țară cari exprimau toate nădejdile ce se pun întrânsul.

Asociațiile economice și industriale în ședințele lor au omagiat pe noul ministru, arătând intensa sa activitate și exprimându-și toată siguranța de îndreptare a greutăților cari apasă asupra economiei naționale.

*

Publicăm mai jos textul telegramei conducătorilor și personalului societății „Concordia' care arată cum un Șef este stimat și iubit :

„La locul de onoare și cinste unde vă găsiți gândul întregului personal al Societății „Concordia" în frunte cu conducerea tuturor Departamentelor, care v'a urmat cu tot devotamentul în munca zi de zi pentru prosperarea Societății, păstrându-vă aceiași nețărmuită dragoste și întreg devotamentul, vă roagă să primiți cu toată mândria ce o simțim, felicitările cele mai cordiale și asigurarea că, munca noastră a tuturora va fi și mai mare cu acelaș devotament pentru Dv., ca întotdeauna, ca o dovadă în plus de indestructibilă dragoste și încredere cu care vă urmăm".

Conducerea și personalul Soc. „Concordia"

*

A doua zi după numirea sa, un numeros grup de invalizi și văduve de război ședeau pe porțile societății „Concordia" în speranță de a putea vedea pe marele lor binefăcător.

Cu cât era de mare bucuria lor cu atât păreau îngrijorați aflând că „d. I. Marinescu, — care — „este pâinea săracului" nu mai este la Concordia.

Au trebuit convinși că de la locul de frunte unde se află domniasa va fi de mare folos pentru îmbunătățirea soartei lor.

Aceste semne de încredere și de dragoste dela cei mai mari și până la cei mai oropsiți, mulți le-ar dori !

*

ACTIVITATEA ȘANTIERELOR IN CURSUL PRIMELOR 4 LUNI 1941. — Activitatea pe șantiere în primele patru luni ale anului a mers tot crescând după cum rezultă din datele oficiale de mai jos :

	Explorations Mètres forés	Exploitations Mètres forés	Production Tonnes
Janvier	838	6.572	324.141
Février	1.344	10.892	413.588
Mars	4.235	15.456	455.536
Avril	1.507	16.167	455.537

*

ASTRA ROMÂNĂ S. A.— Consiliul cooptează ca membru în consiliu de administrațiu al societății d. Dr. W. F. Mathias în locul D-lui J. B. Aug. Kesler al cărui loc a fost declarat vacant.

*

D-nii Lucian Burchi, secretar general al Camerei de Comerț și Industrie din București și Grigore Popescu, secretarul general al Camerei de Comerț și Industrie din Lugoj, au fost delegați secretari generali ai Ministerului Economiei Naționale pe lângă subsecretariatul de Stat al Aprovizionării.

*

D. inginer Iuliu Orbonaș a fost numit secretar general al Ministerului Economiei Naționale.

*

ACTIVITÉ DES CHANTIERS AU COURS DES PREMIERS QUATRE MOIS DE 1941.—L'activité sur les les chantiers au cours des premiers quatre mois de l'année courante a été en continuelle ascension. ainsi qu'il résulte des données officielles ci-dessous :

ASTRA ROMÂNĂ S.A.— M. le Dr. W. F. Mathias a éte coopté par le Consiel en qualité de membre du conseil d'Administration à la place de M. J. B. Aug. Kessler, déclarée vacante.

*

M. l'ingénieur Jules Orbonaș a été nommé secrétaire général pu Ministère de l'Economie Nationale.

*

Aflăm în ultimul moment că veneratul Profesor Dr. V. Iscu a încetat din viață. Vom reveni în numărul viitor asupra activității acestui pioner al petrolului românesc, care a adus o contribuție însemnată technicei române a petrolului.

„România Petroliferă" ia o sinceră parte la crunta durere a familiei.

CREDIT MINIER

Société Anonyme Roumaine pour le Développement de l'Industrie Minière

Bilan au 31 décembre 1940

ACTIF				PASSIF		
Caisse			17.510.278	Capital	605.000.000	
Disponible aux banques			42.218.459	Fonds de réserve statutaire	15.565.858	
Stocks de brut, dérivés et minerais			133.617.284	Fonds d'étude et pour l'enseignement geologique	8.826.956	
Effets publics et actions			170.968.906	Fonds pour créances douteuses	20.858.888	650.251.702
Participations			142.011.462	Anciens engagements aux banques		252.704.414
INVESTISSEMENTS				Engagements aux banques pour investissements et nouvelles acquisitions		228.326,445
Sondes et investissements aux chantiers	257.763.872			Engagements chez les fournisseurs et autres créanciers		375.836.909
Amortissement pour 1940	69.454,101	188.309.771		Avances sur documents pour produits exportés		157.084,226
Raffinerie Brazi	316.680.693			Comptes divers		112.201.150
Amortissement pour 1940	49.206.971	267.473.722		**BÉNÉFICE**		
Installation d'iso-octanes	65.157.006			Reporté de 1939	2.736.668	
Amortissement pour 1940	3.492.833	61.664.173		Bénéfice net 1940	94.722.332	97.459.000
Station d'exportation, dépôts et pompes	20.581.500					
Amortissement pour 1940	5.267.612	15.313.888				
Wg. citernes et matériel roulant	19.911.695					
Amortissement pour 1940	13.052.167	6.859.628				
Matériaux		173.660.578				
Terrains pétrolifères et concessions minières	109.425.501					
Amortissement pour 1940	3.752.620	105.672.881	818.954.641			
Immeubles	25.338.557					
Amortissement pour 1940	1.168.052		24.170.505			
Automobiles, animaux et véhicules	12.451.255					
Amortissement pour 1940	1.100.513		11.350.742			
Mobilier	3.961.983					
Amortissement pour 1940	302.115		3.659.868			
Droits de redevances			1			
DEBITEURS						
Clients internes		34.928.265				
Clients exportation		28.787.726				
Débiteurs divers		147.033.997				
Affiliations		49.373.106	260.123.094			
Produits exportés			157.084.226			
Actifs divers			92.194.380			
			1.873.863.846			1.873.863.846
Comptes d'ordre			1.624.815.751	**Comptes d'ordre**		1.624.815.751

Comptes de profits et pertes exercice 1940

DOIT			AVOIR		
Frais d'exploitation chantiers raffinerie et ventes		334.242.499	Bénéfice reporté de l'année dernière		2,736.668
Transport par C. F. R. et conduites		597.579.225	Produits propres et acquis vendus à l'intérieur et à l'export.		1.878.763.449
Coût du brut et des produits achetés, y compris les redevances des particuliers		1.473.157.398	Produits vendus sur base de mandat		2.309.587.271
Taxes de consommation, routes, export., impôts et taxes minières Etat (en lei) impôts commerciaux, bâtiments, communaux, etc.		1.304.077.205	Commissions des opérations de mandat		5.633.337
Frais généraux		120.087,635	Revenus d'effets publics et actions		11.569.897
Intérêts et commissions		72.201.622	Revenus divers		80.888.008
Perte aux actions et effets publics vendus	26.283.307				
Différence de cours aux effets publics et actions	63.338.486				
PARTICIPATIONS					
Aux : dépôts pétrolifères exigés par l'Etat et contribution de notre société pour constructions de défense passive à la Raffinerie et reservoirs de tous les dépôts	39.118.104	128.739.897			
AMORTISSEMENTS					
Sondes et investissements aux chantiers	69.454.101				
Raffinerie Brazi	49,206.971				
Installation Iso-octane	3.492.833				
Station d'exportation. dépôts et pompes	5.267,612				
Citernes et matériel roulant	13,052.167				
Terrains pétrolifères et concessions minières	3.752.620				
Immeubles	1.168.052				
Automobiles, animaux et véhicules	1.100.513				
Mobilier	302.115	146.796.984			
Fonds pour créances douteuses		14.837.165			
BÉNÉFICE					
Reporté de l'année 1939	2.736.668				
Bénéfice net 1940	94.722.332	97.459.000			
		4.289.178.630			4.289.178.630

Président du Conseil d'Administration, **Costin Stoicescu**

Directeur Général, **Inginer Teodor Dobrescu**

Chef de la Comptabilité, sous-directeur, **Vasile Modoran**

Vérifié et trouvé conforme aux régistres.

Commissaires aux comptes : **I. D. Clinceanu**, expert-comptable ; **I, M. Dumitrescu, C. Grigoriu**

C. 12306 — **Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 București**

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ANUL XXI. — No. 380

VINERI 4 IULIE 1941

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoi
If undelivered, to be returned to:
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI—IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938.
Camera de Comerț și Industrie din București

Director-Proprietar: H. P. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Guvernul „Reclădirii"

de ROMULUS DIANU

Așa se va numi, în Istorie, echipa de oameni care poartă grijile supreme ale țării, în aceste sfinte ore de jertfă.

A fost destul ca altă mână să formeze guvernul, și alte metode să se afirme în guvernare, pentruca, din nou, virtuțile naționale să desmorțească poporul nostru, sentimentul onoarei să ceară, pentru el, o reparație a umilințelor (pe muzică) la care neamul românesc a fost supus, și fruntariile noastre firești să prindă a se desemna cum au fost, mai frumoase decât au fost.

D-l GENERAL I. ANTONESCU

Generalul Antonescu a apărut în viața politică a României în clipa când, într'adevăr nu se mai ivea nici o speranță, de nicăeri. Totdeauna, în cele mai amare momente, disperarea poate fi socotită drept cea mai mare dintre erorile posibile, — fiindcă totdeauna, se întâmplă ceva neașteptat!

Neașteptată a fost ivirea în inimile noastre a razei care ne-a luminat. Un militar prigonit, pentru care, până nu de mult, nimeni nu era destul de puternic încât să-l poată ajuta sau mângâia, a refăcut legăturile Românilor între ei, și a adâncit sentimentul lor față de Patrie, și în mănunchind toate energiile, a pornit la un sacru război, împotriva liftelor ce ne-au otrăvit viața de mai bine de douăzeci de ani, după ce, dealungul istoriei noastre seculare, ne-au amărât sărbătorile, ne-au invadat câmpiile, ne-au trădat Domniile.

In privința bolșevismului sunt multe de spus. Nu e o doctrină, ci e forma de existență a unei civilizații primitive, forma organizată prin care panslavismul poate deveni hegemonic și amenințător. Politica Stalinistă față de Europa a fost o politică de gropar, de tâlhar de morminte, și s'a exemplificat în persoana lui Stalin ca în cea mai abjectă expresie a sa. Războiul contra comunismului nimbează de sfințenie fruntea Führerului Hitler, și a Generalului Ion Antonescu, comandantul suprem al forțelor româno-germane din România.

Trebuia să așteptăm ivirea omului providențial al țării noastre. Generalul Antonescu a avut onoarea de a fi bărfit de aceia cari au risipit zestrea țării pentru parăzi și vanități catastrofale; a fost surghiunit de aceia cari nu puteau suferi în jurul lor, nici o spinare dreaptă, nici o inimă demnă; și a fost umilit de aceia cari, pentru a salva situații personale, au sfărâmat integritatea teritorială a țării.

Astăzi, Generalul conduce bătăliile reclădirii noastre, cu tot tumultul iubirii celor ce-și dau sângele pentru o Românie mai bună și mai iubită de Românii viitorului, decât de aceia cari au reprezintat trecutul

Iar frontul ordinii, frontul păcii laborioase care trebue să susțină războiul, frontul moral și economic al țării, este condus de un tânăr din generația celor ce deabia au trecut de 36 de ani, — de d. Mihai A. Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, și prim ministru-interimar. Este un om care face onoare generației sale, și care prin acțiunea sa ordonată și susținută, rehabilitează rândurile tinerilor de tot ce a putut să se răsfrângă asupra lor de pe urma unor criminale greșeli, comise în Ianuarie 1941, și pe care le blamează orice adevărat Român.

D-l Profesor MIHAI A. ANTONESCU
Vice-Președintele Consiliului de Miniștri
și Prim-Ministru interimar

Doi oameni, doi prieteni, din două generații deosebite, și cari nu se înrudesc decât prin idealuri, și-au dat seama, în aceeaș clipă, că o țară nu se poate reface din tributul vorbelor, ci din tributul sângelui, și că nu se poate întemeia o revoluție națională, pe o înfrângere morală și politică.

Aceasta e realitatea, dura realitate, instructiva realitate.

Cine nu înțelege că trebue să urmeze acest fior de înnoire sufletească și națională, în clipa când fruntariile României se ridică din cenușa păcatului lor, acela e demn de streang.

Nimeni nu are dreptul să se schismeze de neam, în clipa când acești doi oameni ai norocului românesc, și ai vredniciei noastre, fac războiul reintregirii.

România de mâine va fi numai a acelora cari o vor fi meritat în aceste ceasuri de grea jertfă.

...„PENTRU A FI DEMNI DE INALȚATOARELE MOMENTE ISTORICE PE CARE LE TRAIM, PE LANGA SPRIJINUL STATULUI TREBUE SA GASIM IN PATRIOTISMUL NOSTRU IMPULSUL NECESAR CA SA DAM FIECARE DIN NOI O MUNCA IN PLUS, ATAT IN BIROURI, CAT ȘI IN FABRICI ȘI ATELIERE, SPRE A MARI PRODUCȚIA ȘI A INLESNI EFTENIREA VIEȚII. ACEST SPOR DE PRODUCȚIE ȘI ACEASTA EFTENIRE A PREȚURILOR NU SE POT OBȚINE NUMAI CU UN PLUS DE MUNCA; ELE RECLAMA ȘI O VOINTA HOTARATA DE SACRIFICII"...

Acestea sunt îndemnurile patriotice expuse de d. I. C. MARINESCU, Ministrul Economiei Naționale, la adunarea generală a Uniunii Generale a Industriașilor din România.

O PROBLEMA LA ORDINEA ZILEI

Intrebuințarea rațională a păcurei

Astăzi, când trebue să intensificăm sporirea producției prin toate mijloacele, principala problemă la ordinea zilei este, fără îndoială, valorificarea cât mai bine a păcurei. Dăm aci date de cel mai mare interes.

*

In intervalul ce s'a scurs până în prezent dela încheierea păcei mondiale din 1918, întrebuințarea păcurei drept combustibil pentru consumul intern și la export, a trecut prin diverse etape.

In perioada de refacere a industriei de petrol când producția de țiței nu atingea încă nici limita producției din 1913, politica preconizată de Stat și de întreprinderile petrolifere tindea la înlocuirea combustibilului lichid prin combustibil solid (cărbuni) și combustibil gazos. Cerințele economice și financiare ale Statului impuneau intrarea de devize în țară, deci o încurajare a exportului de produse petrolifere, — inclusiv și a păcurei.

După datele ce le publică d. ing. Gh. Damaschin în lucrarea sa din 1924 „Problema combustibilului și politica de Stat", situația producției de combustibil în 1921 era următoarea:

Țiței	1.164.000 tone	putere cal. cca	12.000 calorii
Cărbune	1.800.000 „	„ „ cca	9.750 „
Gaze . . . cca	2 miliarde „	„ „	12.000 „

Din aceste cantități s'au exportat cca. 881.000 tone produse petrolifere, restul rămânând în țară. Trebuie să menționăm că la acea epocă, captarea și întrebuințarea rațională a gazelor era în faza embrionară, o mare parte din această producție risipindu-se în aer.

Ca o consecință a acestei situațiuni întreprinderile petrolifere cereau Statului o politică de protecție pentru reducerea consumului de păcură la C. F. R. și în industria particulară, precum și o intensificare a consumului de cărbuni. Insăși aceste întreprinderi luau măsuri severe pentru reducerea consumului de păcură și țiței pentru trebuințele lor proprii în șantiere și rafinării.

Treptat cu mărirea productiei de țiței a țării, cantitățile de păcură disponibile sporesc anual. In consumul intern întrebuințarea păcurei drept combustibil se lovește de întrebuințarea combustibilului solid, iar la export produsele petrolifere, — în special păcura, — se lovesc de concurența produselor petrolifere străine — cele americane și în special de cele rusești în perioada politică de dumping practicată la timp de Rusia sovietică.

Aglomerarea stocurilor de păcură în rafinării împiedica funcționarea normală a acestora. Propaganda pentru intensificarea consumului de păcură releva calitățile ei și avantajele ce le prezintă drept combustibil față de cel solid, discuțiuni de ordin științific și technic desvoltându-se în favoarea unuia sau altuia din acești combustibili.

Intreprinderile petrolifere studiază problema întrebuințării păcurei și în alte scopuri decât drept combustibil; ele caută a îmbunătăți randamentele rafinăriilor prin sporirea produselor ușoare și de valoare, în dauna produselor grele. Se dă atenție deosebită fabricării de uleiuri minerale și se introduc instalațiile de cracking, unde păcura găsește un debușeu important ca materie primă.

Odată cu scăderea producției de țiței situația tinde a se schimba din nou. Cerințele pieței în produse ușoare, în special în benzină, — impun o lărgire a instalațiilor de cracking și noui perfecționări în metodele de distilație, care reduc randamentul păcurei. Ajungem astfel la situația din 1940, când „Asociația Industriașilor de Petrol din România" a cerut ministerului de Industrie, printr'un memoriu înaintat în Februarie, Comisariatului general al Petrolului, să se studieze din timp, înlocuirea combustibililor lichizi cu alți combustibili. Această cerere era dictată de scăderea producției de țiței, deci și de scăderea producției acestui derivat, precum și de intensificarea crackingului în România.

In cele ce urmează, după acest succint istoric, vom urmări evoluția producției, a întrebuințării păcurei drept combustibil, la export și pentru cracking în ultimii ani, comentând în tablouri datele statistice aferente luate din diverse lucrări documentare, — în special din „Industria Extractivă a României" redactată de Ministerul Economiei Naționale și din „Monitorul Petrolului Român" pentru acelea ce nu le găsim în lucrarea de mai sus.

Tabloul următor, — alcătuit după datele publicate de „Industria Extractivă a României" pentru anii 1929—1938 (ultima ediție apărută fiind cea pentru anul 1938) și de Monitorul Petrolului Român, pentru anii 1939 și 1940, — include cantitățile de țiței supuse prelucrării în rafinării, păcura obținută, consumul drept combustibil în rafinării, consumul intern și exportul păcurei. Datele pentru produse totale obținute, păcură obținută și consum intern pentru anii 1939 și 1940 au fost corectate, în sensul că s'a înglobat și cifrele ce reprezintă consumul de combustibil păcură în rafinării, întrucât acesta, indiferent de întrebuințarea ce li s'a dat, aparține producției rafinăriilor și consumului total.

Anul	Țiței supus prelucrării	Produse obținute			Consum intern de păcură		Exportul păcurei
		Total	Păcură		Total	Comb. rafinării	
			Tone	% din total			
1929 .	4.647.500	4.556.600	2.237.000	49,1	788.300	323.000	784.300
1930 .	5.616.600	5.503.400	2.647.900	48,-	472.300	477.300	1.103.900
1931 .	6.583.400	6.477 300	3.093.600	47,8	786.500	378.900	1.142 400
1932 .	7.010.200	6.908.700	3.30[illegible].200	47,8	850.700	462.900	1.469.400
1933 .	7.294.500	7.163.300	3.360.700	46,8	937.400	474.700	1.791.400
1934	8.015.800	7.887.400	3.442.300	43,6	904.000	458.100	2.020.800
1935 .	8.134.300	7.999.800	3.463.800	43 3	945.400	412.200	1.012.500
1936 .	8.043 000	7.885.900	3.322.300	42,1	975.100	309.100	1.764.600
1937 .	6.656.000	6.538.100	2.786.400	42,6	995.800	268.600	1.454.200
1938 .	6.227.600	6.082 800	2.538.600	41.7	1.131.900	242.700	917.200
1939 .	6.837.000	5.501.500	2.043.900	36,1	1.167.100	89.200	770.200
1940 .	5.469.500	5.108.400	1.926.900	37,0	1.217.800	123.400	521.100

Din datele concentrate în acest tablou rezultă următoarele observațiuni:

1) In 1929 producția de păcură a rafinăriilor de 2.237.000 tone reprezenta 49.1% din totalul produselor de 4.556.600. Această cotă a urmat o alură descendentă, atingând în 1939 și în 1940 numai 36,1% și 37,0%. Scăderea este în favoarea produselor ușoare, grație îmbunătățirilor aduse rafinăriilor.

2) Consumul total intern de păcură a urmat o alură ascendentă trecând dela 788,300 tone din 1929 la 1.217.800 tone în 1940. Sporul este de 429.500 tone sau de cca 54%. Față de producția de păcură, consumul intern total reprezenta în 1929 o cotă de 35,2% (788.300 tone față de 2,237.000 tone), iar în 1940 o cotă de 60% (1.217.800 tone, față de 1.926,900 tone).

3. Păcura arsă în rafinării drept combustibil a trecut dela 323.000 tone în 1929 la 123.400 tone în 1940. Consumul a urmat un ritm descendent mai accentuat în ultimii ani. Acest fapt este datorit măsurilor luate de rafinării, de a reduce proporția de consum de combustibil și de a-l înlocui prin gaze naturale.

Pe când în 1929 păcura arsă drept combustbil în rafinării reprezenta 40,9% din consumul intern de păcură (323.000 tone față de 788,300 tone consum total), 14,4% din producta totală de păcură (2,237.000 tone) și 6.8% din cantitatea totală de țiței supusă prelucrării, în 1940 datele respective sunt următoarele: 10 1% din consumul intern de păcură, 6,4% din producț'a totală de păcură și cca 2% din țițeiul supus prelucrării în rafinării.

(Urmare în pag. 4-a

DIN TRECUTUL PETROLULUI ROMÂNESC[1]

de CRISTIAN LEU

Nebănuit de instructiv, pentru cunoașterea evoluției economiei noastre generale, pentru lămurirea cauzelor unor situații critice, moștenite — și mai cu seamă pentru aflarea celor mai bune căi ale viitorului, este aprofundarea pe calea criticei statistice, ale acestui trecut.

Din Tabelul rezumativ de mai jos, se constată importanța pentru schimbul nostru cu streinătatea, pe care o dețin cele trei posturi importante — **cereale, lemn** și **petrol** — și care, laolaltă totalizează 93.4% în tonaj și 79.3% în valori, din exportul României Mari. Din ultima coloană, se poate afla și prețul mediu, cu care aceste produse, au fost valorificate în sistemul monetar de schimb sprijinit pe etalonul-aur, dela 1919—1.VII.1940.

Exportul principalelor produse, 1919—1.VII. 1940

	Cantități		Valori		Preț unitar
	1000 tone	%	1.000 lei	%	Lei/kgr.
Cereale	37.298	26,2	160.741	33,9	4.31
Lemn	28.553	20,-	60.959	12,8	2,13
Petrol	67.145	47,1	153.628	32,4	2:29
Total . . .	132.996	93,4	375.328	79,3	2,82
Totalul exportului general	**142.668**	**100,-**	**474.433**	**100,-**	**3,33**

Pe când, produsele noastre principale, erau devalorizate în schimbul internațional, produsele importate de noi, obțineau — **pe calea deprecierei monetei românești** — o nouă scoborâre, pe care o ilustrează suficient, graficul (83). El arată, pe calea Indexului nostru de inferioritate (L), **câte kgr. petrol au fost trimise peste graniță, în schimbul a 100 kgr. produse generale importate de noi.** Cea mai bună valorificare, o constatăm în anul 1922, cu un echivalent de 338 kgr. petrol exportat pentru 100 kgr. import, iar cea mai slabă, în 1931, cu 1.960 kgr. pentru aceiaș echivalent, de 100 kgr. produse importate.

De fapt, acesta este raportul dintre cota de valorificare pe piața internațională, a produsului românesc, față de cele streine. Cel mai slab preț pro kgr. petrol exportat, ni s'a „acordat" de regizorii etalonului-aur, în 1934 cu 1.10 lei.

Cota favorabilă, din prima parte a deceadei a II-a, 1920-1929, coincide — de altfel ca în numeroase alte direcțiuni constatate de noi — cu prezența în fruntea intereselor românești, a lui Vintilă Brătianu, *care a acționat* singur, *înfrânând dinafară și opunând bariere în calea jafului organizat din afară, în contra bogățiilor noastre.*

*

Nu putem intra în amănunte, în spațiul limitat al acestei expuneri. Putem însă preciza câte-va puncte esențiale, din constatările noastre.

Imediat după marea reformă agrară, a fost depreciată valuta română, la un nivel care, după oscilații numeroase, atinge în sfârșit, cu „bunăvoința" „marilor noștri aliați", a 32-a parte din valoarea-aur, ante-belică. La un moment dat chiar, leul românesc cota sub a 50-a parte, din această valoare. A fost primul și principalul atentat, dintr'un vast plan de subminare a României Mari.

Intărind valutele țărilor vecine, cu mult mai sărace de cât România, deoparte, și subminând leul românesc de alta parte, s'au fixat adevărate ventuze pe trupul țării, pentru sărăcirea noastră.

Ținta era bine definită: **România, nu trebue să devină o putere economică** — indicată prin bogățiile ei **unice** pe Continent — **spre a nu se trasforma în putere independentă politică.** Eventualitate care, i-ar devia linia ei de orientare, dela Occidentul mai îndepărtat, spre Europa Centrală, căreia prin poziția ei geo-politică, îi aparține de fapt.

Pe linia adoptată, s'a emis apoi, lozinca pe care o constatăm, nedesmințită, ca **unica** linie de conduită în tratamentul aplicat petrolului românesc: **epuizarea cu un moment mai curând și pe orice cale, a zăcământului petrolifer și răpirea rodului cuvenit României din exploatarea aurului negru.** Un întreg arsenal de mijloace, a fost organizat și pus în aplicare pentru ca adevărul să nu fie niciodată cunoscut. O cenzură implacabilă, nevăzută, intercepta absolut orice încercare de demascare.

România, a adoptat astfel, linia de conduită impusă de regizorii din afară ai sistemului bazat pe etalonul-aur.

România nu și-a putut impune, unica linie logică de orientare în acord cu interesele ei reale de orientare: o politică **conservatoare** pe plan de exploatare **cantitativă** și de întreținere a zăcământului și de superioară valorificare **calitativă** a derivatelor.

*

Nimeni în această țară, nu a cutezat să demasce sistemul diabolic instaurat prin impunerea anumitor burse internaționale (pentru noi, Fob Gulf Mexic).

Urmărit-a oare, cine-va, ce s'a petrecut peste graniță, cu produsele noastre? Unde s'au dus, **cum și de cine au fost valorificate?**

Avut-a oare cineva curiozitatea, să cerceteze, dacă, **produsele înregistrate la eșirea din țară, sunt, atât cantitativ cât și calitativ, exact aceleași care după datele oficiale, din țările de sosire, sunt înregistrate și acolo?** Cercetat-a oare cineva — și aceasta cădea în sarcina organelor oficiale — ce **fel de produse și în ce procente, s'a obținut, din petrolul românesc** — decretat aci a fi **inferior,** — în **puzderia de rafinerii construite de-alungul Dunărei?** Rafinerii care au răsărit ca ciupercile, cu sprijinul marei finanțe internaționale și care constata că petrolul nostru, inferior aci, este totuși suficient de bun, spre a legitima „sacrificiile" făcute pe această cale, dincolo de granițele țării?

Ceiace se cere astăzi, este ca **să nu nesocotim învățămintele trecutului.**

*

Anglia, este, — față cu imensitatea imperiului ei — cea mai săracă țară de pe glob, în petrol. **A avut prin urmare, interesul să-și cumpere petrolul ALTORA, la prețul cel mai redus cu putință.**

Și, după grele și lungi războaie de culise, s'a ajuns, cu marea finanță yankeie la acordul dintre liră și dolar și pe terenul petrolului, care avea să răpească, tuturor statelor posesoare de zăcăminte, rodul cuvenit de drept lor. Sistemul, extrem de simplu — arătat mai sus, ne-a fost și nouă, ca și tuturor statelor din afara sistemului anglo-saxon, fatal. Acelaș capital, cu acelaș control — divizat deoparte în **exploatare și în producție** — iar de alta, în **comercializare.** Primele, lucrând la limita minimă a rentabilității, iar **de regul, în „pierdere"** — celelalte sustrase controlului statelor producătoare, — și totalizând beneficiile comune, împărțite apoi în umbră. Ambele, dictând, prin sistemul burselor internaționale, prețurile pentru petrolul brut, ca și pentru principalele derivate

Graficul (83), înfățișează sumar, un modest aspect din drama petrolului românesc. Pe căi și cu mijloace diferite, au fost devalorizate și celelalte produse: **cerealele și lemnul.** Trei produse, capitale pentru economia statului modern. Fără de care, nu se poate concepe nici echilibru, nici progres. Fără **lemn,** nu se poate construi nimic. Nu poate exista șantier. Fără **petrol,** întregul sistem al uzinei moderne, al transportulor etc. ar fi paralizat. Fără **cereale,** nu se poate asigura o echilibrare în alimentarea populațiunilor. **In toate aceste trei compartimente, România, deține locul de frunte pe Continentul european și totuși!...**

Și, să-mi fie îngăduit a pune aci, o întrebare, celor cari au avut rolul de veghe, **ieri** — dacă poziția României, cu aceste trei categorii de bogății **unice pe Continent,** — pe plan economic intern și internațional, **trebue să fie așa cum a fost ea moștenită la 6 Septembrie 1940.** Dacă este logic ca, pentru un kg. produs importat, să trimitem peste graniță de pildă 20 kg. petrol (1932). 15 kg. cereale (1933), 19 kg. lemn (1932). Dacă pentru un kg. textile importate, este logic să trimitem peste graniță 44 kg. cereale,—și **dacă, după urma atâtor bogății fără egal în Europa, trebuia ca această țară să ajungă cerșetoarea lumii, cu valuta cea mai slabă și batjocorită, — datoare țărilor în care bântue sărăcia lucie în bogățiile naturale, — în loc ca ea să fie creditoare?**

De combien a été dévalorisé le pétrole roumain

Du graphique publié plus bas nos lecteurs pourront se rendre compte-d'après les données de notre collaborateur Cristian Leu — combien la Roumanie d'après la grande guerre (1919—1940), avec ses richesses incomparables, céréales bois et pétrole à eu à lutter contre les pressions du dehors sur notre économie nationale.

En effet, par suite de la dépréciation par tous les moyens de notre monnaie, concomitamment avec le renforcement des valutes des pays depourvus de toutes richesses naturelles, on a cherché à empêcher la Roumanie de devenir la grande puissance économique qu'elle devait être, ce qui lui aurait aussi permis une indépendance politique.

Ce graphique fait ressortir combien de kgr. de la plus précieuse richesse, c'est-à-dire de notre pétrole, la Roumanie a du exporter pour pouvoir importer 100 kg. de diverses autres marchandises.

Cette simple vision n'a plus besoin d'autre commentaire!

LIRE 3-ème PAGE:
La participation du capital allemand à nos grandes soc. pétrolières: . CONCORDIA" et „ASTRA ROMANA".
LIRE EN 4-ème page:
Le pétrole dans la guerre de l'Angleterre, par le Dr. Hans Bahr.

IN PAG. 2-a:
Industria de petrol în U. R. S. S.
IN PAG. 4-a:
Care sunt principiile care trebue să stea la baza unui regim minier, de ing. DORIN NICOLAESCU

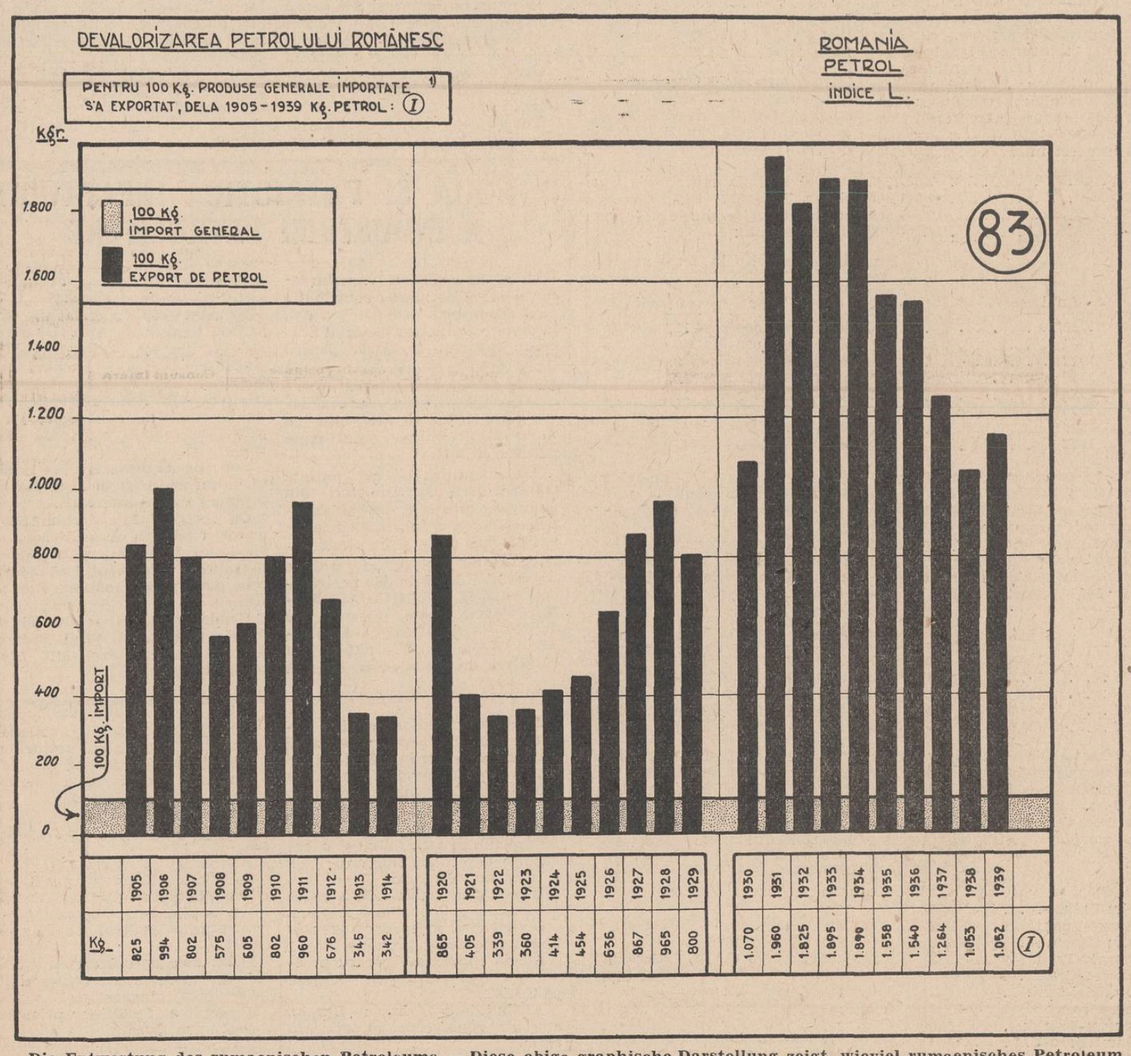

Die Entwertung des rumaenischen Petroleums. — Diese obige graphische Darstellung zeigt, wieviel rumaenisches Petroleum für 100 klg. verschiedener eingeführter Waren durchschnittlich ausgeführt werden musste.

[1]) Graficul (83), face parte din lucrarea în pregătire asupra evoluției economiei generale a României. — Reproducerea, este formal interzisă.

Auf der 2. Seite:
Bericht des Verwaltungsrates der Gesellschaft „Concordia".
3. Seite:
Die Regierung des Wiederaufbaues...

INDUSTRIA DE PETROL IN U. R. S. S.

Industria de petrol a Rusiei a înregistrat în ultimii 2-3 ani o atură lentă în desvoltarea ei, în raport cu ultimul plan cincinal. Afirmația este făcută de o revistă sovietică «Neftianoe Chosiaistvo». Programele oficiale pentru diferitele departamente au fost realizate în 1940, numai în proporția de cca 63-64%. Activitatea forajelor de explorare și de exploatare a fost mai redusă în regiunile Baku și Grosny. Deasemenea, desvoltarea producției de țiței în regiunea Bachkiria numită «al doilea Baku», a format obiectul unei atențiuni deosebite din partea cercurilor diriguitoare.

Ultimul plan cincinal pentru perioada 1939-1942 prevedea următoarea producție de țiței :

1939	32.800.000 tone
1940	36.200.000 »
1941	40.900.000 »
1942	54.000.000 »

In fruntea regiunilor productive se află, — după cum se știe, — regiunea Baku, care furnizează cca 75% din producția totală a Rusiei. Regiunile Grosny și Maikop complectează încă 15%, astfel încât aceste 8 regiuni dau 90% din total. Atențiunea acordată regiunei Emba, situată la sud de Urali, între ramificațiile acestor munți și Marea Caspică, nu a fost la nivelul prevederilor geologilor. Rusia Centrală, situată între Volga și Urali, cu centrele Ichimbajevo, între Samaria și Ufa, a format obiectul unor exploatări mai intensive, care a sporit producția din 1933 dela 35.000 tone, la 1.300.000 tone în 1940.

Producția Rusiei, dela începutul înregistrării datelor statistice 1859 până la Ianuarie 1941, a fost de 621.263.000 tone, ceeace reprezintă cca 12,30% din producția mondială în aceeaș perioadă.

Tabloul următor indică, după «Oel und Kohle» din 22 Mai 1941, următoarea evoluție a producției de țiței a Rusiei Sovietice pot fi evaluate la 6.532.900.000 tone, reprezentând cca două treimi din rezervele mondiale. Deasemenea a arătat că rezervele sigure de țiței din regiunea cuprinsă între Uralii de vest și bazinul Volga puteau fi evaluate în 1936 la 150.000.000 tone. Rezervele totale din regiunea Baku ar reprezenta 29% din total.

1025/26	8.454.000
1926/27	10.446.000
1927/28	11.652.000
1928/29	13.694.000
1929/30	17.360.000
1930	18.825.000
1931	23.096.000
1932	22.309.000
1933	22.458.000
1934	25.612.000
1935	26.795.000
1936	29.200.000
1937	30.715.000
1938	32.225.000
1939	33.500.000
1940	34.200.000

Câmpurile petrolifere exploatate sunt situate în regiunile Baku, Grosny, Oural-Emba, Kuban-Maikop, pentru a cita pe cele mai importante. In anii 1929-1932, cercetări geologice și prospecțiuni geofizice au identificat o serie de câmpuri cu situațiuni favorabile a umulărilor de țiței și gaze în regiunea cuprinsă între Uralii de vest și fluviul Volga, ce a fost denumită de specialiști «al doilea Baku». Importanța acestor câmpuri a fost relevată la Academia de Științe din Moscova de savantul geolog Goubkine ; geofizicianul Chumulin a afirmat că există cca 190 domuri favorabile acumulărilor de țiței. Lucrările de explorare terminate în 1932 au pus în valoare zăcăminte bogate în câmpul Ichimbajevo (Bachkiria), centrul principal actual de exploatare în regiunea aceasta. In perioada 1932-1940 au mai fost valorificate cca 15 câmpuri productive între Volga și Urali, a căror producție pentru anul 1939 a fost de cca 4.000.000 tone. Planul cincinal prevede sporirea producției celui de «al 2-lea Baku», la cca 7.000.000 tone în 1940.

Intr'o revistă sovietică, inginerul Vasilevici, orientându-se după Comunicările prezentate Congresului Internațional de Geologie, ținut la Moscova în 1937, a susținut că rezervele totale de țiței ale Rusiei Sovietice pot fi evaluate la

1929	11.097.000	tone	sau	80%	din	producția	de țiței
1930	19.619.000	»	»	68%	»	»	» »
1931	19.297.000	»	»	85%	»	»	» »
1932	20.735.000	»	»	92%	»	»	» »
1933	18.517.960	»	»	35%	»	»	» »
1934	20.735.000	»	»	86%	»	»	» »
1935	21.453.000	»	»	84%	»	»	» »
1937	26.197.000	»	»	92%	»	»	» »
1938	26.725.000	»	»	88%	»	»	» »

Consumul intern a înregistrat urcări însemnate grație intensificării industriei automobilelor, a motorizării agriculturii și desvoltării navigației aeriene, cât și a aviației militare. Planul oficial cincinal dă o mare atențiune consumului intern. Tabloul următor arată desvoltarea consumuiui intern de produse petrolifere în perioada 1920-1938 (tone); el a sporit în acest interval cu cca 306%:

1929	7.852.000
1930	10.571.000
1931	12.546.000
1932	14.860.000
1933	13.834.000
1934	15.506.000
1935	17.112.000
1936	19.000.000
1937	22.000.000
1938	23.850.000

In ce privește exportul de țiței și produse petrolifere, planul cincinal se desinteresează de ei și îl lasă a fi orientat după împrejurări, din disponibilul consumului intern. Iată, după revista «Oel und Kohle» variația exportului în perioada 1929-1937, indicându-se și cotele absorbite din acest export de Germania :

Anul	Exportul total Tone	Exportul în Germania Tone	Exportul în Germania % du total
1929/30	4.542.001	483.000	10,7%
1931	5.224.000	499.000	9,6%
1932	6.002.000	540.000	9,0%
1933	4.891.099	506.000	10,3%
1934	4.315.000	459.000	10,7%
1935	3.354.000	489.000	14,4%
1936	2.663.000	321.000	12,0%
1937	1.929.000	361.000	15,6%

In 1937 exportul de produse petrolifere reprezenta o cotă de cca 42% din cel făcut în 1929/1930. Se remarcă, deasemenea, o ameliorare treptată a exportului de produse rusești în Germania, care în 1937 reprezenta 15,8% din cel total.

In 1935 exportul rusesc reprezenta o cotă de 5,7% din cel mondial ; în 1938, când a fost de 1.100.009 tone, cota era numai de 1,6%.

Tabloul următor arată variația exportului rusesc pe produse petrolifere în perioada 1934—1938 (tone) :

Anul	Benzină	Lampant	Motorină	Păcură	Uleiuri minerale	Țiței	Total
1934	1.119.900	435.510	650.600	1.300.800	304.300	503.900	4,315.000
1935	658.200	416.209	607.600	1.133.700	311.700	226.601	3.354.000
1936	425.500	385.000	545.000	875.300	253.000	181.200	2.665.060
1937	400.909	180.000	300.000	500.099	330.000	219.000	1.929.990
1938	330.090	70.000	150.000	380.000	120.000	50.900	1.100.000

Rețeaua de conducte pentru transportul țițeiului și produselor petrolifere avea în 1917 o lungime de 1.320 km. ; până la finele anului 1936 s'au mai construit 4.580 km. conducte, astfel că lungimea totală era de 5.906 km. Tabloul următor indică principalele conducte, lungimea lor și anul construcției, după datele ce le găsim într'un număr din The Oil Weeckly» 1939 August :

	Anul de construcție	Lungimea km.	Diametru țoli	
Baku-Batum	1928	935	10"	
Grosny-Tuapse	1928	618	10"	
Baku-Batum	1630	822	16"	
Armaviv-Trudovaya	1932	485	10"	(Ucraina
Grusgef-Orsk	1932	700	12"	Marea Csspică
Koschalyl-Orsk	1935	119	10"	
Kala-Grosny	1935	155	12"	
Syrzran-Batraki	1936	22	10"	
Ichimbajevo-Ufa	1937	166	6"	
Malgobek-Grosny	1938	106	10"	
Gorskaya-Grosny	1938	56	10"	

Transportul produselor petrolifere dispune de un parc de cca 15.000 vagoane-cisterne. de câte 6-10 tone capacitate. Deasemenea dispune dă o flotă maritimă de 33 nave-cisterne cu o capacitate de cca 200.000 tone și de o flotă fluvială având o capacitate de transport de 160.000 tone. Construcția navelor-cisterne a fost foarte activă în 1939 și 1940, în special în șantierele navale din Cherson și Zaporovsjkia.

Producția de autovehicule a luat o mare desvoltare în ultimii 7 ani. Pe când în 1933 ea era de 50.000 unități. din care 40.000 autocamioane și autocamionete pentru transport industrial și comercial, statisticele din sursă sovietică arată pentru anul 1938 o producție de 214.000 unități, din care 184.000 sau 87% în scopul de mai sus. Atențiune deosebită s'a dat și motoculturii, producția de tractoare pentru agricultură fiind de 78.000 unități în 1933, înregistrând urcări până în 1936, când a fost de 112.000 unități, pentru a scădea la 80.000 unități în 1937 și 50.000 unități în 1938. Iată evoluția producției de automobile sovietice în perioada 1933-1938 :

Anul	Autoturism	Camioane și camionete	Tractoare agricole
1933	10.000	40,000	78.000
1934	17.000	55 000	94.000
1935	10.000	78.000	111,600
1936	5,000	133 000	112,000
1937	18.000	182.000	80.000
1938	27.000	184.000	50.000

Industria valorificării **gazelor naturale** nu a luat extensiune în Rusia Sovietică. După datele publicației Ministerului de Comerț din Statele-Unite «Foreign Gffice Weelkly», s'a captat în 1939 cca 2,9 miliarde m³ gaze naturale din câmpurile petrolifere din Baku. Grosny și Maikop, din care cca 300.000.000 m³ s'a utilizat drept combustibil în șantiere, iar o mare cantitate a fost transportată prin conducte pentru alimentarea orașelor și stațiunilor electrice din apropierea șantierelor.

Planul cincinal 1938-1942 a unificat toate organizațiunile ce activau în domeniul industrializării gazelor naturale și a prevăzut programe de lucru în regiuni gazeifere din districtele Stalingrad, Saratov și alte centre industriale lipsite de combustibil. Programele de lucru prevăd săparea de sonde pentru gaze în regiunile Dagestan din Ukraina centrală, la Izhura din republica Komi. In Ukraina occidentală, care înglobează exploatările petrolifere din Polonia, producția de gaze din șantiere este evaluată la 200.000.000 m³. Conducte de transport sunt proectate a fi construite pentru alimentarea orașelor Lwow, Boryslaw și Drohobyez.

Geologii ruși evaluează rezervele totale de gaze naturale din șantierele de petrol și din câmpuri gazeifere la cca 300 miliarde m³.

Se dă o atențiunedeosebită și exploatării petrolifere din insula **Sakhalin.** Această insulă este producătoare de petrol în partea nordică unde activează Rusia prin trustul Sakhalinaft și Japonia prin societatea North Sakhaline Oil Co., în baza unei convenții din 1925 pentru 10 ani, prelungit în 1936 pentru o nouă perioadă de 5 ani. Tabloul următor indică producția obținută de Rusia și Japonia în perioada acordului, începând din 1926 :

Anul	Cota de producție a Rusiei Tone	Cota de producție a Japoniei Tone	Producția totală Tone
1926	—	29.800	29.800
1927	—	78.700	78.700
1928	17.000	104.000	121.000
1929	26.000	187.000	213.000
1930	96.000	193.000	289.000
1931	133.000	275.000	408.000
1932	120.000	250-000	370.000
1933	141.000	204.000	345.000
1934	190.000	186.000	376.000
1935	250.000	151.000	401.000
1936	307.000	186,000	494,000
1937	345.000	215.000	560.000

Japonia exploatează 50% din suprafața totală a câmpurilor petrolifere ale insulei, evaluată la 5.200 km², contra unor redevențe progresive în raport cu producția extrasă.

O rafinărie ce există la Chabarowsk în Siberia pe Amur, prelucrează țițeiul rusesc. Transportul se face din șantierul Okha la portul Moskalvo prin o conductă de 33 km. De aci este transportat cu tancuri pe Amur până la portul Chabarowsk.

Șisturile bituminoase ocupă întinderi apreciabile în regiunile Leningrad, Gdov,—mai puțin desvoltate în Caucaz, Kazahstan și Azerbeidan. Rezervele totale sunt evaluate la cca 60 milioane tone. Totuș nu există o industrie prea desvoltată pentru valorificarea combustibilului lichid, care, în alte țări ca Estonia, Japonia, Manciuria formează obiectul unor atențiuni deosebite. In urma încercărilor și studiilor făcute de Academia de Științe din Moscova, s'a construit și pus în funcțiune în 1939 o uzină pentru tratarea șisturilor bituminoase cu o capacitate de tratare de cca 500.000 tone pe an și de producție de cca 30.000 tone combustibil lichid și 50.000 tone bitum rutier.

*

Relevând în acest articol, desvoltarea tehnică și economică a industriei de petrol din Rusia după note documentare din revistele de specialitate din țară și străinătate pentru trecut, din revista germană „Oel und Kohle" pentru ultimii ani, — ținem a sublinia că conducătorii sovietici au căutat totdeauna a se servi și de această industrie, ca armă pentru propaganda bolșevismului și pentru lovirea economică a țărilor cunoscute ca extrem de potrivnice acestui regim. România a fost și ea lovită de politica Sovietelor, care, în perioada de supraproducție și de criză economică mondială, au aplicat dumpingul și au căutat prin toate mijloacele să depărteze produsele petrolifere românești, deși superioare din punct de vedere calitativ celor rusești, — din țările balcanice și din bazinul Mediteranian. S'au făcut mari eforturi de industria noastră petroliferă pentru păstrarea debușeurilor din această țară, debușeuri câștigate cu multă trudă și perseverență. Pierderile ce le suferea industria noastră de petrol din cauza dumpingului rusesc, au trebuit a fi compensate prin mijloace tehnice ce au reușit a ieftini costul pe vagon extras și de vagon de țiței prelucrat de rafinării.

Tot în scopul de mai sus, marea majoritate a agenților ruși creiate în Germania, Franța și în Balcani, erau conduse de propagandiști iscusiți ai teoriilor bolșevice.

La încercările făcute de Statele-Unite de a stabili o înțelegere universală pentru restrângerea producției mondiale de țiței, Rușii au opus totdeauna un „veto" categoric : au refuzat a participa și a trimite delegați la conferințele ce s'au ținut în acest scop la Londra, Paris și New-York, conferințe la care au luat parte și delegații României.

Când conducătorii politicei rusești și-au dat seama că nu vor putea reuși în acțiunea lor de propagandă bolșevică pe această cale, au renunțat la dumping și au desființat treptat sucursalele de desfacere din străinătate. Neglijând exportul, pentru care, după cum s'a arătat, nu-l mai prevedeau în planurile cincinale, au început a creia mari rezerve de produse petrolifere în țara lor, construind stațiuni de rezervoare pline cu produse și conducte interne ce sunt răspândite pe teritoriul rusesc. Aceste acumulări de rezerve, ce nu erau dictate de vr'un interes imediat de sporire a consumului intern, au format preludiul pregătirilor de acțiune forte, preludiul războiului ce urmăreau a-l deslănțui, și care nu se poate duce fără petrol.

O NOUA ȘI PATRIOTICA INFAPTUIRE A INDUSTRIEI PETROLIFERE

Industria petroliferă românească, în afară de marea contribuție ce o aduce bugetului țării, a dat, în toate ocaziile, tot sprijinul Statului. Aportul ei masiv pentru înzestrarea Armatei și inimosul ajutor dat pe teren de către societatea „Distribuția" la evacuarea refugiaților în acele zile de dureroasă amintire, sunt fapte cari nu se uită.

Astăzi, pentru a da putința marei armate de muncitori din șantiere, rafinerii etc. și funcționari de tot felul, să-și îndeplinească fără grije și cu toată puterea ei de muncă ajutorul ce trebue să-l dea bravilor noștri ostași — adică PETROLUL ROMANESC care poate juca un rol decisiv, — ASOCIATIA INDUSTRIAȘILOR DE PETROL a luat hotărîrea de a-i procura imediat alimentele necesare, scutind-o astfel de multe neajunsuri.

In acest scop s'a creiat un Organism Central de Aprovizionare, alcătuit din toate întreprinderile petrolifere, care va distribui salariaților lor prin sindicatele petrolifere din toate regiunile, nu numai alimente ci și obiecte de prima necesitate, ca: talpă, bocanci ,etc...

Locurile de desfacere vor fi cât mai numeroase și în imediata apropiere a celor interesați.

Cu sprijinul Ministerului Economiei Naționale această nouă și patriotică înfăptuire a Industriei Petrolifere este menită să aducă cele mai mari foloase României.

Conducătorul al acestui organism a fost ales d. Virgil Eremia din conducerea Societății Româno-Americana.

Atribuțiile noilor secretari generali din Ministerul Economiei Naționale. — Atribuțiile d-lui dr *David Preda*, secretar general la Ministerul Economiei Naționale, se repartizează după cum urmează :

Direcțiunea petrolului și a celorlalte exploatări miniere.
Institutul Geologic.
Direcțiunea comercială a redeventelor și a impozitelor miniere.
Direcțiunea măsurilor, greutăților și metalelor prețioase.
Ad-ția comercială pentru prospecțiuni și exploatări miniere (A.C.E.X.).

Atribuțiile d-lui *Lucian Burchi*, secretar general se repartizează astfel :

Direcțiunea circulației și prețuri;
Direcțiunea activării producției industriale și controlul prețurilor.
Direcțiunea producției.
Serviciul secretariatului, personalului și administrației.
Secțiunea agricultură.
Secțiunea relații cu străinătatea.
Secțiunea legislației.
Secțiunea informații, presă.
Direcția contabilității.

Atribuțiile d-lui *Grigore Popescu*, secretar general, se fixează astfel :

Diviziunea aprovizionării generale și reglementării consumului.
Secțiunea transporturi.
Direcțiunea materiilor prime.
Secțiunea armata.
Secțiunea combustibil.
Institutul Național al Cooperației.

BERICHT DES VERWALTUNGSRATES der „CONCORDIA"

Aktiengesellscheft für Petroleum-Industrie an die 33. ordentliche Vollversammlung der Aktionäre vom 25. Iuni für das Geschäftsjatr 1940

Geehrte Aktionäre.

Im Einklang mit den statutarischen und gesetzlichen Bestimmungen haben wir die Ehre, Ihnen den Bericht über den Gang der Gesellschaftsoperationen im Laufe des Jahres 1940 vorzulegen und die Bilanz sowie das Gewinn-und Verlustkonto, abgeschlossen am 31. Dezember 1940, Ihrer Genehmigung zu unterbreiten.

Das Jahr 1940 war ein durch die Ereignisse der internationalen Politik als Folgeerscheinung der Ausdehnung des europäischen Krieges getrübtes Jahr. Im Rahmen der schmerzlichen Heimsuchungen, denen unser Land ausgesetzt war und nach Augenblicken der durch den Verlust einiger allen Rumanen teuren Provinzen verursachten Enttäuschung waren die Thronbesteigung **S. M. des Königs Michael** und die Machtergreifung durch den Staatsführer, Herrn General **Ion Antonescu**, die einzigen erfreulichen Ereignisse, die geeignet waren, unsere seelische Haltung zu stärken und unsere Hoffnungen auf eine bessere Zukunft zu beleben.

Im Laufe ds vergangenen Jahres hatten wir den Verlust unseres geliebten Präsidenten des Verwaltungsrates, Generaladjutant Ernst **Ballif**, zu verzeichnen, dessen wertvolle Mitarbeit viele Jahre hindurch die Arbeiten unseres Verwaltungsrates lenkte. Gleichfalls in diesem Jahre erlitten wir den schmerzlichen Verlust unseres Verwaltungsratmitglie des George René Stoicescu. Wir bringen dem Andenken dieser wertvollen und ergebene Mitarbeiter unsere Huldigung dar.

Im Einklang mit den gesetzlichen Bestimmungen betreffend die Tätigkeit der Handelsgesellschaften, auf Grund deren die Zahl der Verwaltungsratmitglieder herabgesetzt wurde, und die Zahl der verwaltungsratsitze, die eine Person in Aktiengesellschaften innehaben kann, beschränkt wurde, sowie gelegentlich der Ueberleitung einer beträchtlichen Anzahl von Aktien der „Concordia" aus dem Besitz der belgischen Gruppe in das Eigentum der deutschen Gesellschaft **„Kontinentale Oel-Aktiengesellschaft"** Berlin, haben folgende Herren ihren Rücktritt aus dem Verwaltungsrat und dem Aufsichtsrat unterbreitet:

Vizepräsidenten :
Prinz C. Basarab-Brâncoveanu
Herr L. Meeus, Ingenieur

Mitglieder:
die Herren: Ing. C. Bonnami
M. Boutry, Bankier
E. Cahen-Fuzier
Ing. F. Carlier
Ing. G. Hannecart
I. Marinescu, Rechstanwalt
Ing. S. Marino
Ing. A. Maistriau
General Radu Rosetti
Ing. M. Voinescu

Zensoren :
die Herren: Prof. P. Beniest
J. Bith

Zensoren-Stellvertreter:
die Herren: M. Constantinescu
St. Iosif.

Wir sprechen all den genannten Herren unseren Dank aus und werden ihnen fuer die wertvolle Mitarbeit an der Entwicklung der Gessellschaft, die von günstigen Ruckwirkungen auf die rumänische Wirtschaft begleitet war, wobei die Vertreter der belgischfranzösischen Gruppe neben bemerkenswerten Fachkenntnissen auch einen wertvollen finanziellen Beitrag für unsere Gesellschaft geleistet hatten, ein dankbares Andenken bewahren. Wir drücken deswegen allen unseren Dank für ihre bei Führung unserer Gesellschaft eingesetzte unermüdliche Arbeit aus, die grösstenteils von ihnen 20 Jahre ununterbrochen im Dienste der Gesellschaft „Concordia" geleistet wurden.

Die Bilanz, die wir Ihnen vorlegen, bezieht sich auf das 32. Geschäftsjahr der Gesellschaft. In den folgenden Ausführungen werden wir in eingenender Weise die Tätigkeit und die Bedingungen schildern, in denen sich die Arbeit in den einzelnen Abteilungen entwickelte :

Abteilung Petroleum

Der Rahmen, in welchem sich die Tätigkeit entwickelte

Im Laufe des Jahres 1940 entwickelte sich die Tätigkeit unter dem Einfluss des Kriegszustandes in Europa, der sich auch auf das Mittelmeerbecken ausdehnte. Diese Ausdennung führte zur Unterbrechung der Seewege und lähmte damit die Tätigkeit des Hafens Constanza.

Der Export nach Deutschland, das unser grosster Aufkäufer wurde, musste zum Teil über die Donau, zum Teil auf dem Schienenweg durchgeführt werden. Zur Erleichterung dieses Exportes begann eine deutsche Gruppe mit dem Bau einer Oelleitung von 9 von Ploești nach Giurgiu. Die Inbetriebnahme dieser Leitung, die wir in den nächsten Tagen erwarten, wird das Problem des Exportes und der Anhäufung von Vorräten lösen.

Das Problem der Produktionssteigerung konnte im Jahre 1940 nicht gelost werden. Von 6.350.000 Tonnel Oel, die im Jahre 1939 erzeugt wurden ging die Produktion des Landes auf 5.810.000 Tonnen im Jahre 1940 zuruck, was einen Rückgang von 9.73 v. H. gegenüber dem Vorjahre darstellt. Dieser Rückgang beginnt im Jahre 1937, als die Gesellschaften die Regierung auf die Notwendigkeit aufmerksam machten, das Minengesetz zu ändern und die Bohrungen zu fördern. Da im Jahre 1940 keine Erweiterung der für die Petroleumbohrungen reservierten Gebiete vorgenommen wurde, was von Tag zu Tag dringender wird, und da der Inlandbedarf von Jahr zu Jahr als Folge der Industrialisierung des Landes steigt, macht die für den Export bestimmte Menge auch ihrerseits einen Rückgang mit. Die nachfolgende Tabelle enthält in dieser Hinsicht einige aufschlussreiche Ziffern :

	Produktion Tonnen	Inlandsverbrauch Tonnen	Export Tonnen
1936	8.703.000 = 100%	1.545.600 = 100%	6.884.000 = 100%
1937	7.147.000 = 82%	1.626.000 = 105%	5.670.000 = 82%
1938	6.61.000 = 76%	1.735.000 = 112%	4.490.000 = 65%
1939	6.250.000 = 72%	1.837.000 = 119%	4.180.000 = 61%
1940	5.810.000 = 67%	1.955.000 = 127%	3.490.000 = 51%

Indem wir mit Genugtuung feststellen, dass die Regierung sich jetzt ernstlich mit dem Problem beschäftigt, neue Oelfelder zu finden und dass die geologischen Forschungen ausreichende, wahrscheinlich oelhaltige Gebiete zeitingen werden, hoffen wir, dass eine neue Aera der Tätigkit und des Fortschrittes für die Petroleumindustrie und für Ihre Gesellschaft beginnt.

Die Produktion und die Bohrungen der Gesellschaft

Die Oelförderung im Jahre 1940 betrug 744.202 Tonnes gegenüber 824,445 Tonnen im Jahre 1939. womit unsere Gesellschaft den zweiten Platz, den sie in der Petroleumindustrie des Landes inne hat, aufrecht hält, indem ihr Anteil an der Produktion des Landes 12,81% ausmacht. Nachstehend legen wir eine Tabelle über die Monatsproduktion im Jahre 1940 im Vergleiche mit dem Jahre 1939 vor:

In Tonnen

MONAT	1939	1940
Januar	72.764	70,901
Februar	65.635	67.060
März	73.676	70.374
April	65.358	63.755
Mai	63.605	64.788
Juni	59.946	62.175
Juli	68,402	65.202
August	69.358	62.182
September	67,668	53.332
Oktomber	70.128	57.091
November	74.011	52.952
Dezember	73.894	54.390
Total	824.445	744.202

Wie schon in der Vergangenheit, hat die Minensteuer und der Anteil zu Gunsten des Staates einen grossen Teil der Produktion unseres Gesellschaft aufgebraucht. Im Jahre 1940 betrugen diese Naturalabgaben 151,133 Tonnen. oder 20.31% des Gesamtbruttoproduktion.

Im Jahre 1940 wurden 29,381 Meter gegenüber 39,577 Meter im Jahre 1939 gebohrt. Die Vermindrung der Bohrungen ist zum Teil auf die Schwierigkeiten bei der Einfuhr der notwendigen Materialien zurückzuführen, zum audern Teil auf die Uebereinkommen zur rationellen Ausbeutung der Bodenschätze des Landes. Wie schon im vergangenen Jahr, haben wir unser Eigentum an Oelfeldern weiterentwickelt und gefestigt, indem wir denAnkauf von Oelfeldern in verschiedenen Teilen des Landes fortsetzten und die vorher erworbenen Rechte prolongierten. Die Produktion an Gas steigerte sich von 142,000.000 m³ im Jahre 1939 auf 156,000.000 m³ im Jahre 1940. Aus diesem Grunde stieg die Produktion von Gasolin von 37,900 Tonnen im Jahre 1939 auf 38,802 Tonnen im Jahre 1940. Durch eine rationellere Verwendung und durch eine Erhöhung der Nachfrage ging die ungenützt in die Luft entwichene Menge von Gas fühlbar zurück: von 27,229,000 m³ im Jahre 1939 auf 7,404 m³ im Jahre 1940.

Oelleitungen und Oeltanks

Zum Transport des Rohöls von der Bohrstelle zur Raffinerie verfügt unsere Gesellschaft über ein Leitungsnetz von 600 km Länge. Unsere Anlagen, die in gutem Zustand erhalten werden, sichern uns sowie unseren Kunden wie früher din Transportmöglichkeit. Wegen der Verringerung der Produktion sind auch die transportierten Mengen zurückgegangen. Obwohl die Transporte zurückgingen — trotzdem die Betriebskosten anwuchsen — hielt unsere Gessellschaft daran fest, den Transport von Oel im Eigentum dritter Hand zu den alten, seit Jahren unveränderten Tarifen zu versichern.

Raffinerie

Im Laufe des Jahres 1940 destillierte unsere Raffinerie VEGA unsere gesamte Oelproduktion sowie das von dritter Hand gekaufte Oel, u. zwar insgesamt 809.888 Tonnen gegenüber 942,840 im Jahre 1939. Ausserdem destillierten wir für Rechnung Dritter 27,527 Tonnen, also insgesamt 837,415 Tonnen. Cracking verarbeitete im Jahre 1940 193,728 Tonnen gegenüber 194,430 Tonnen im Jahre 1939. Die für die Erzeugung von Oelen verarbeitete Rohölmenge stieg von 60,574 Tonnen im Jahre 1939 auf 62,841 Tonnen im Jahre 1940.

Verteilung und Verwertung der Erzeugnisse

Wir exportierten im Jahre 1940 403,321 Tonnen gegenüber 756,352 Tonnen im Jahre 1939. Diese Rückgang ist sowohl der Suspendierung der Ausfuhr über Constanța wie auch den Schwierigkeiten des Transportes mit der Eisenbahn zuzuschreiben, wodurch wir zu einer ungewohnt hohen Vorratsbildung gezwungen waren.

Was die Preise anbelangt, haben diese, obwohl gestiegen, nicht in dem gleichen Verhältnis die Produktion des Jahres 1940 beeinflusst. da diese Steigerung nur scheinbar war, weil durch Schaffung neuer Abgaben und durch die Erhöhung der bereits bestehenden zum grössten Teil nur der Staat der Nutznieser dieser Steigerung war. Es muss noch hinzugefügt werden, dass wegen der Verteuerung der Arbeitskraft und des Materials sowie infolge der Steuer- und Abgabenerhöhungen auch die Unkosten grösser waren, als im vergangenen Jahre.

Dan Ansteigen des Inlandverbrauches von 289.530 Tonnen im Jahre 1939 auf 314.350 Tonnen im Jahre 1940 sowie die Aufrechterhaltung der vom 4 September 1939 an giltigen, niedrigen Preise — um eine Verteuerung der Lebenshaltung zu vermeiden,—beeinflusste gleichfalls das geschaeftliche Ergebnis des Jahres 1940.

Die elektrische Abteilung

Im Laufe des Jahres 1940 erzeugten unsere fuenf Zentralen insgesamt 150.000.000 Klwst., gegenüber 142.000.000 Klwst. im Jahre 1939. Davon wurden 4.010.020 Klwst. von Dritten abgenommen.

Der Ausbau unserer Hochspannungsleitungen sowie der Schwachstromleitungen, sowie der Ausbau der Transformatorenstationen wurde zur Befriedgung der wachsenden Bedürfnisse unserer Kunden eifrig fortgesetzt.

Unter den bedeutenderen Arbeiten erwähnen wir die Fertigstellung der Leitung von 60 Klw. Campina-Sinaia, die für die Engergieübertragung in den nördlichen Sektor, insbesondere nach Kronstadt, notwendig war. Weiter wurden auch Arbeiten zur Erhöhung der Leistungsfähigkeit der Kraftanlagen durchgeführt .

In der Zentrale Floresti wurden die Arbeiten zur Erhöhung der verfügbaren Kraft rege fortgesetzt.

Obwohl die Materialausgaben, die Arbeitskraefte und die Steuern stiegen, blieben die Stromtarife trotzdem unverändert.

Die Abteilung der Metallwerek

Unsere Stahlgiesserein und ten sich normal, wie wir dies bereits in unserem vorjahrigen Bericht mitteilen konnten.

Unsere Bemunungen richteten sich insbesondere auf die Herstellung der fur die Petroleumindustrie notwendigen Geräte, deren Einfuhr aus Amerika unmoglich geworden ist, sowie auf die Herstellung von Munition und Geschutzen für die rumänische Armee.

Unsere Stahlgiessereien und Kupferrahtzieherei, die verbessert wurden, machten es uns moglich, Halbfertigwaren herzustellen, die wir andernfalls und von anderer Seite her hätten beschaffen müssen.

Die Zahl der in unseren Werkstätten beschaftigten Arbeiter beziffert sich auf fast 3.000, unsere Lehrlingsschule aber, die seit dem Jahre 1938 besteht, bildet jährlich ungefähr 100 Facharbeiter aus.

Neben diesen beiden Hauptgebieten der Produktion haben wir uns auf die Herstellung von Fahrzeugen spezialisiert, von denen eine grosse Anzahl auf allen Strassen Rumäniens in Verkehr ist.

Ueberdies haben wir zahlreiche Zisternen und Karosserien für Lastwagen geliefert.

Abteilung der Grubenindustrie

Kohlen

Unsere Lignitminen im Becken von Schitu Golești haben im Jahre 1940 insgesamt 147.960 Tonnen Lignit gegenüber 138.434 Tonnen im Jahre 1939 gefördert. Davon wurden 54.170 Tonnen entwässerten Lignits auf Grund der bestehenden Beträge an die Eisenbahn geliefert wurde, wobei die Lieferung zum alten Preise erfolgte. Da die Arbeitskräfte, die Materialien und die Steuern sich beträchtlich erhöht haben, verlangten wir von der Eisenbahn die Ueberprüfung des jetzigen Preises.

Der Durchschnittsverkaufspreis konnte trotzdem dank der Tatsache verhöht werden, dass im Jahre 1940 der Export von Lignit in die Schweiz begann, wobei ein erster Vertrag über 12.500 Tonnen abgeschlossen wurde.

Der Verkauf an Private bezifferte sich im Jahre 1940 auf insgesamt 6.659 Tonnen gegenüber 3.492 Tonnen im Jahre 1939, was eine Erhöhung von 90 v. H. ausmacht. unsere elektrische Zentrale in Schitu Golești, die die Stadt Bukarest mit Strom beliefert und die mit Kohlenfeuerung betrieben wird, verbrauchte im Jahre 1940 55.738 Tonnen Lignit.

Gold

Im Geschäftsjahr 1940 richtete sich die Tätigkeit auf die Mine von Baia de Aries. Durch Eröffnen der gefundenen Adern erhöhten sich die sichtbaren Reserven.

Um die goldhältigen Erze zu verwerten, wurde der Entwurf und die Planung einer Anlage für die Goldflotation beendet. Obwohl die Maschinen bestellt sind, konnten sie wegen der eingetretenen Ereignisse noch nicht geliefert werden.

In den Werken von Bukarest-Rovine-Borsești war wegen der jetzigen Umstände die Tätigkeit beschränkt.

Durch die Abtretung eines Teils von Nordsiebenbürgen haben wir die Gruben im Gebiete von Baia-Mare verloren. Aus denselben Gründen verloren wird noch die Grubenkonzessionen im Gebiete der Berge von Gurghiu, die der Gesellschaft „Concordia-Auriferă" gehören, an der wir beteiligt sind.

Es wurden Vorsprachen beim Wirtschaftsministerium eingeleitet damit die Gesellschaft für die erlittenen Verluste entschädigt werde.

In der ersten Hälfte des Jahres 1940 erwarb unsere Gesellschaft die Gesellschaft „Toplița-Măgura-Concordia", die goldhältige Gruben im Gebiete der Munți Apuseni besitzt und zwar: 623 ha Konzessionen zur Goldgewinnung und anschliessend daran Grunbengelände im Ausmass von ungefähr 800 ha im Gebiete von Băița (Hunedoara).

Lasten und Steuern

Die Gesellschaft leistete im Jahre 1940 an den Staat Zahlungen in der Höhe von 2.000.608.000 Lei gegenüber 1.631.621.000 im Jahre 1939 und 1.400.095.000 im Jahre 1938. In dieser Summe sind auch die Frachtgebühren für die Eisenbahn, die Konsumtaxen, die Exportgebühren, sowie die Minensteuer und die an den Staat in Natura abgeführten Anteile enthalten.

Diese Beträge wurden auf Grund einer Reihe sehr verworrener Steuergesetze bezahlt.

Eine Herabsetzung, Vereinheitlichung und Vereinfachung des Steuerwesens sowie der Transporttarife sind notwendig, um den Gesellschaften die Summen zu belassen, die für wichtige Investiotionsarbeiten notwendig sind, die unternommen werden müssen.

Gewinn-und Verlustkonto

Wir unterbreiten Ihnen die Bilanz und unser Gewinn-und Verl

Die Regierung des Wiederaufbaues...

Von ROMULUS DIANU

So wird in der Geschichte einmal die Gruppe von Männern genant werden, die in diesen heiligen Stunden des Opfers die höchsten Geschicke des Landes lenken.

Es war ausreichend, dass eine andere Hand die Regierung bilde und andere Methoden in der Regierung durchgesetzt werden, damit neuerlich die völkischen Tugenden unseres Volkes aus ihrem Schlafe geweckt werden und das Gefühl der Ehre auch seinerseits eine Wiedergutmachung der Demütigung fordere, der das rumänische Volk unterworfen worden ist, und damit schliesslich unsere natürlichen Grenzen sich wieder abzuzeichnen beginnen, schöner als je zuvor.

General Antonescu tauchte im politischen Leben Rumäniens in einem Augenblick auf, in dem tatsächlich von nirgends her mehr irgend eine Hoffnung zu scheinen schien. Immer aber kann in den bittersten Augenblicken die Verzweiflung als einer der grössten nur denkbaren Fehler betrachtet werden — denn immer tritt etwas Unerwartetes ein.

Das Unerwartete war diesmal der Lichtschein, der uns wieder Mut gab. Ein verfolgter Offizier, den niemand bis vor kurzem zu helfen oder zu trösten wagte, stellte die innere Einheit der Rumänen wieder her, vertiefte ihr Gefühl für das Vaterland und begann, alle Energien in einer Hand vereinend, einen heiligen Krieg gegen das Gewürm, das unser Leben mehr als 20 Jahre vergiftet hat, nachdem es während unserer hundertjährigen Geschichte uns immer wieder das Leben vergällte, unsere Felder überfiel unde unsere Fürsten verriet.

Über den Bolschewismus kann viel gesagt werden. Er ist keine Welt anschauung, sondern die Lebensform einer primitiven Zivilisation, eine Organisationsform, durch die der Panslawismus herrschaftslüstern und bedrohlich werden kann. Die Politik Stalins gegenüber Europa war die Politik eines Totengräbers, eines Leichenschänders, die in der Person Stalins selbst ihren abstossendsten Ausdruck erhielt. Der Krieg gegen den Kommunismus verleiht dem Führer Hitler und dem General Ion Antonescu als Oberbefehlshaber der rumänisch-deutschen Streitkräfte in Rumänien neuen Nymbus.

Wir mussten das Auftreten des von Schicksal entsandten Mannes in unserem Lande abwarten. General Antonescu hatte die Ehre, von jenen verunglimpft zu werden, die den Richtum des Landes für Paraden und ihren katastrophalen Ehrgeiz vergeudeten. Er wurde von denen unterdrückt, die in ihrer Nähe keine aufrechte Haltung, kein offenes Herz dulden wollten. Er wurden von denen gedemütigt, die, um ihre persönliche Stellung zu retten, die territoriale Einheit des Landes zertrümmerten. Heute lenkt der General die Schlachten unseres Wiederaufbaues, getragen von der stürmischen Liebe jener, die ihr Blut für ein besseres und von den Rumänen der Zukunft mehr geliebtes Rumänien hergeben, als dies je in der Vergangenheit gewesen ist.

Die Front der Heimat aber, die Front der friedlichen Arbeit, die den Krieg unterstützen muss, die moralische und wirtschaftliche Front des Landes, wird von einem Angehörigen der jungen Generation geleitet, der kaum das 36. Lebensjahr überschritten hat, von Mihai A. Antonescu, der stellvertrenden Ministerpräsidenten. Es ist ein Mann, der seiner Generation Ehre bereitet und der durch sein planmässiges und konsequentes Handeln die Jugend rehabilitiert und von jedem Schatten reinwäscht, der nach den verbrecherischen Fehlern im Januar 1941, die jeder wahre Rumäne ablehnt, auf sie habe fallen können.

Zwei Männer, zwei Freunde, zwei verschiedenen Generationen angehörend, die nur durch ihre Ideale verwandt sind, die sich bewusst sind, dass in diesem Augenblicken ein Land nicht durch leere Worte sondern nur durch den Blutzoll wiederaufgebaut werden kann und die wissen, dass eine nationale Revolution nicht auf eine moralische und politische Niederlage aufgebaut werden kann!

Dies ist die Wirklichkeit, eine harte Wirklichkeit, eine lehrreiche!

Wer nicht einsieht, dass er sich diesem Sturm seelischer und nationaler Erneuerung anschliessen muss, im Augenblicke, das die Grenzen Rumäniens, sich aus der Asche der früheren Fehler erheben, ist wert, an die Wand gestellt zu werden.

Niemand hat das Recht, sich abseits zu stellen, im Augenblicke da diese zwei Vertreter des glücklichen rumänischen Geschicks und unserer Tapferkeit den Krieg der Wiedervereinigung durchführen.

Das Rumänien von morgen wird nur für jene da sein, die es sich in diesen Stunden des schweren Opfers verdienen.

POSSIBILITES D'AUTARCHIE EN EURORE

pour la consommation de produits pétrolifères

La revue allemande „OEL UND KOHLE" du 22 mai 1941 a publié une intéressante étude sur la consommation des produits du pétrole dans les principaux pays de l'Europe et sur les possibilités futures d'autarchie dans cette direction.

Prenant pour base de consommation normale l'année 1938, qui a précédé la guerre européenne, la répartition par pays de cette consommation, évaluée à 27 060.000 tonnes, est la suivante :

France	6.960.000	tonnes
Italie	2.800.000	„
Roumanie	1.950.000	„
Hollande	1.430.000	„
Suède	1 180,000	„
Danemark	850.000	„
Belgique	760.000	„
Norvège	640.000	„
Espagne	510.000	„
Suisse	450.000	„
Grèce	340.000	„
Hongrie	260.000	„
Finlande	250.000	„
Portugal	200.000	„
Yougoslavie	130 000	„
Bulgarie	100.000	„
Autres pays	8.250.009	„
Total	27.060.000	tonnes

Cette consommation a été alimentée par les pays suivants producteurs de pétrole brut :

Vénézuela et autres pays de l'Amérique de Sud	36%
U. S. A.	26%
Irak	12%
Iran	10%
Roumanie	7%
Mexique	4%
U. R. S. S.	2%
Indes néerlandaises	1%
Autres pays	2%

En conséquence l'alimentation de la consommation provient d'autres continents avec une cote de 91%, en tant que la Roumanie et l'U. R. S. S. fournissent respectivement 7% et 2% de cette consommation.

En présence de cette situation la revue esquisse un programme d'activité dans un proche avenir, afin de faciliter autant que possible aux pays européens d'éviter leur interdépendance d'autres continents. A ce programme doivent participer et donner des directives les deux puissances de l'Axe : l'Allemagne et l'Italie. Voici le programme esquissé :

1. l'ALLEMAGNE : a) augmentation de la production d'essence synthétique ;

b) Intensification de l'activité pour l'augmentation de la production de pétrole brut tant en Allemagne que dans le Gouvernement général ;

c) Augmentation de la production de pétrole brut en Alsace.

2. ITALIE : a) Augmentation de la production de pétrole brut en Albanie ;

b) Installations nouvelles pour le traitement des charbons bruns en vue de l'extraction de combustible liquide et intensification de l'exploitation des mines de charbons ;

c) Intensification de l'extraction de combustible liquide des schistes bitumincux ;

d) Intensification de l'exploitation des gisements de gaz méthane ;

e) Intensificatien de l'obtention d'énergie provenant du bois et des céréales.

3. ROUMANIE : a) Intensification de l'exploitation au moyen de nouvelles sondes des champs pétrolifères connus, dont les réserves sont évaluées à 40/45 millions de tonnes ;

b) Intensification des explorations de Moldavie et de Munténie dans les régions suposées pétrolifères.

4. AUTRES PAYS DES BALKANS : a) Intensificafion de l'exploitation des gisements découverts en Hongrie ;

b) Recherches et explorations pour le pétrole en Yougoslavie et Slovaquie ;

c) Prospections et travaux d'explorations en Bulgarie et en Grèce.

5. SCANDINAVIE : Intensification de l'emploi de l'énergie alimentée par des gaz extraits des bois.

D'après la même revue voici la répartition de la consommation des produits pétrolifères par tête d'habitant dans les principaux pays (kgr.).

	Produits légers	Produits lourds
	Essence, benzol	Gas-oil et mazout
Angleterre et Irlande	112	83
Danemark	83	92
Suède	76	66
France	73	61
Norvège	60	119
Belgique	58	22
Suisse	49	43
Italie	15	38

Notons qu'aux Etats-Unis la consommation est de 469 kgr pour les produits légers et de 437 kgr. pour les produits lourds.

Prix du pétrole brut

QUALITÉS DE BRUT	Prix à l'exportation Lei par wagon	Prix pour les ventes à l'intérieur Lei par wagon
Brut non-parafineux contenant de l'essence d'aviation, indice d'oct. supérieur à 70	20.350	15.350
Buștenari et Baicoi léger	16.100	14.600
„ moyen	17.850	14.850
„ paraffineux	16.070	14.070
Moreni Dacian non-huileux	15.850	13.850
„ pataffineux I	16.070	13.070
Tzintea non-parafineux	16.350	13.850
„ paraffineux	16.070	13.570
Boldești	15.070	13.070
Ceptura	14.070	12.070
Copăceni	17.350	14.850
Ochiuri non-paraffineux	17.350	14.850
„ paraffineux	16.100	13.100
Gura-Ocniței paraffineux	16.100	13.100
„ „ Dacien I	16.100	13.600
„ „ „ II	15.070	13.078
Bucșani	15.070	13.070
Arbănași	15.070	12.570
Brut de Moldavie	14.570	13.070

La participation du capital allemand à nos grandes Sociétés pétrolifères

„CONCORDIA"

Le principal évènement de l'industrie pétrolière roumaine est sans nul doute la reprise de la collaboration du capital et de la technique allemandes avec notre pétrole . La reprise de cette collaboration a été effectuée —dès la fin de l'année écoulée —par le retour des intérêts allemands dans la Société „Concordia" qui fut créée en 1908 par ces derniers. Aussi M. le Professeur **Eftimie Antonesco,** *membre du Conseil d'Administration, présidant l'Assemblée Générale — dont nous donnons le compte-rendu plus bas — a-t-il exprimé sa conviction que les nouveaux administrateurs de la Société continueront avec succès l'oeuvre si féconde réalisée jusqu'à présent pour le profit de la „Concordia" et du pays.*

*

Participation de la „Concordia" aux charges de l'Etat :

Chiffres qui n'ont plus bessoin de commentaires :

1.000.000.000	de lei	en		1936
1.250.000.000	„	„	„	1937
1.400.095.000	„	„	„	1938
1.631.621.000	„	„	„	1939
2.000-608.000	„	„	„	1940

*

La séance de l'Assemblée Générale

„Avant l'Assemblée Générale à laquelle vous avez été convoqués, M. **J. C. Marinesco,** *Directeur Général de la Société, a été appelé, de par la haute confiance du Chef de l'Etat, à exercer les fonctions importantes de Ministre de l'Economie Nationale.*

„Nous éprovouns un plaisir tout particulier à adresser nos sincères hommages à la compétence et au labeur infatigable qu'il a déployés en qualité d'administrateur et de directeur général de la Société pendant 20 ans sans interruption et nous lui exprimons notre entière reconnaissance pour le développement continu donné à la Société et pour avoir élevé celle-ci au rôle prépondérant qu'elle détient dans l'économie générale du pays", --dit le Rapport.

Tenue dans une atmosphère de chaude cordialité, cette première assemblée générale de la Société nouvellement réorganisée a été aussi la première assemblée d'après la grande guerre, tenue sans la présence de M. **J. C. Marinesco,** l'animateur de la „Concordia", appelé à la haute et difficile mission de Ministre de l'Economie Nationale.

La séance fut ouverte sous la présidence de M. le Professeur **Eftimie Antonesco,** membre du Conseil d'Administration, assisté de MM. **Heinz Osterwind, Hans Joachim Raab,** représentants du groupe allemand, Eugène Savu, ancien ministre, membres du Conseil, **Silvio Marino, J. Destexhe,** directeurs, etc., en présence de nombreux actionnaires.

Après un pieux hommage rendu par le Président à la mémoire du général aide-de-camp Ernest Ballif, ancien président de la Société, qui apporta à cette dernière pendant nombre d'années une précieuse collaboration et à Georges René Stoicesco, membre du Conseil d'Administration, lecture a été donnée du Rapport du Conseil pour l'exercice 1940 ainsi que de celui des censeurs.

Le rapport rappelant les événements douloureux que notre pays a traversés par suite de la perte de provinces chères à tous les coeurs roumains, montre les grands espoirs du peuple roumain dans un meilleur proche avenir, à la suite de l'avènement au Trône de S. M. le **Roi Mihai** et de la venue à la tête de l'Etat du **Général J. Antonesco.**

Puis le rapport mentionne :

„Conformément aux dispositions légales relatives au fonctionnement des sociétés commerciales, en vertu desquelles le nombre des administrateurs a été réduit ainsi que le nombre des places d'administrateurs qu'une personne peut occuper dans les sociétés anonymes par actions et à l'occasion du passage d'un important nombre d'actions de la Société **„Concordia"** *du groupe belge dans le patrimoine de la Société allemande* **Kontinentale Oel Aktiengesellschaft"** *de Berlin, les personnes composant l'ancien Conseil d'Administration ont donné leurs démissions.*

Nous leur présentons à tous nos hommages et nous leur conserverons un souvenir reconnaissant pour leur contribution précieuse à l'oeuvre de développement de la Société, avec repercussions favorables sur l'économie roumaine, oeuvre à laquelle en dehors de compétences remarquables, les représentants du groupe belgo-français ont apporté aussi un précieux concours financier et commercial à votre Société.

Nous leur exprimons en conséquence nos remerciements à tous pour le travail assidu que la plupart d'entr'eux ont déployé, pendant 20 ans sans interruption au service de la Société **„Concordia".'**

La production du brut a représenté **744.202** tonnes au regard de 824.445 tonnes en 1939, soit 12,81% de la production totale du pays qui a été de 5.810.000 tonnes.

La société a foré **29.381** mètres au regard de 39.577 **m.** en 1939. La Société a continué comme par le passé à développer et consolider son patrimoine de terrains dans diverses régions du pays.

La production des gaz a atteint 156.000.000 m³ cubes contre 142.000.000 m³, en 1939. La gazoline a passé de 37.990 tonnes en 1939 à 38.802 tonnes en 1940.

La raffinerie a **„Vega"** a traité 809.888 tonnes de brut contre 942.840 tonnes en 1939. Il a été craqué une quantité de 193.728 tonnes contre 194.430 tonnes en 1939. La quantité traitée pour la fabrication des huiles a été de **62.841** tonnes au regard de 60.574 tonnes en 1939.

L'exportation, étant donné la situation, a baissé de 756.342 tonnes en 1939, à 403.321 tonnes en 1940, tandisque la Société a livré pour la consommation intérieure 314.350 tonnes contre 289.530 tonnes en 1939, aux mêmes bas prix existant au 4 septembre 1939.

La „Concordia" a émis, en 1940, par ses cinq centrales, électriques un total de **159.000.000** kw. au regard de 142.000.000 kw en 1939.

Les vastes usines métallurgiques de la Société ont encore apporté, de plus en plus, une appréciable contribution à l'oeuvre d'armement du pays par la fabrication de canons et de munitions ainsi qu'à l'économie nationale par la fabrication des outils et appareils nécessaires à l'industrie pétrolière. A part ces deux principales branches d'activité, les usines se sont aussi spécialisées dans la fabrication des machines routières, citernes et carosseries pour camions.

Les mines de lignites de **Schitu-Goleşti** ont produit, en 1940, 147.960 tonnes de lignites contre 138.434 tonnes en 1939.

Grâce à la qualité de ces lignites le charbon roumain a réussi pour la première fois à être demandé au dehors de nos frontières, la Société ayant mis les bases d'une intense exportation en Suisse.

*

A un capital versé de lei 1.015.000.000, l'avoir de la Société s'élève à 8.980.947.160 lei, dont non moins de 6.482.612.090 lei représentent la valeur des installations diverses. Le fonds d'amortissements atteint lei 4.480.171.250 et les réserves lei 384.470.340. Le bénéfice de lei 2.261.838.664 y compris le report de l'année précédente, déduction faite des amortissements s'élevant à non moins de 364.235.142 lei, des frais généraux et d'exploitation, se solde avec un bénéfice net de lei **184.608.937,** permettant la distribution d'un dividende de **8 %** net.

*

M. Tzinco, au nom des actionnaires, après avoir relevé notre belle fraternité d'armes avec le grand Reich allemand espère que la fraternité des capitaux et techniciens allemands et roumains aura les plus heureux effets pour la „Concordia" et l'économie roumaine. Faisant ressortir la part prépondérante que M. J. C. Marinesco a pris à la prospérité de la Société, il regrette son absence momentanée, mais à la place qu'il détient il est appelé à rendre les plus éminents services au pays. Il est d'avis que l'assemblée lui exprime télégraphiquement tous ses hommages et ses remerciements.

Prenant la parole M. le Professeur Eftimie Antonesco **remercie les actionnaires pour le chaleureux accueil fait au nouveau Conseil d'Administration, lequel, à son tour, exprime tous ses hommages et ses remerciements à M. J. C. Marinesco s'associant de tout coeur à la demande de M. Tzinco.**

*

L'assemblée ayant approuvé à l'unanimité le compte rendu du Conseil d'Administration le Rapport des censeurs, le Bilan et le compte de profits et pertes, a donné décharge au conseil d'administration, à la direction et aux censeurs de leur gestion pour l'exercice expiré.

On a ensuite ratifié la cooptation de MM. le Professeur Eftimie Antonesco, Hans Brockhaus, le Prof. Gh. Cuza, le Dr. Ernst Rudolf Fischer, Heinz Osterwind, le Prof. J. Petrovici, Hans Joachim Raab et Eugène Savu, comme membres du Conseil d'Administration.

*

Nous donnons plus bas quelques données sur l'activité de la „Concordia" depuis sa création :

Année	Capital versé	Bénéfice brut	Bénéfice net	Prod. tonnes	Dividende
1907/8	25.000.000	4.440.317	1.760.796	176.179	7%
1908	—	3.426.269	922.553	126.468	4½%
1909	—	2.746.776	Pertes 726.558	113.237	—
1910	—	2.619.304	„ 1.804.083	99.265	—
1911	—	2.265.392	„ 2.698.911	83.231	—
1912	12.500.000	2.991.026	667.283	134.088	5%
1913	—	3.578.015	668.812	82.400	5%
1914	—	2.216.306	„ 342.761	82.500	—
1915	—	1.866.692	„ 1.470.692	77.889	—
1916	—	5.380.697	„ 2.704.220	8.234	—
1917	—	7.870.632	1.754.179	26.822	10%
1918	—	19.695.683	390.433	72.274	—
1919	40.000.000	11.213.862	1.739.940	65.077	10%
1920	—	25.895.565	7.113.095	65.264	15%
1921	—	68.294.293	30.932.455	72.236	30%
1922	140.000.000	207.967.356	126.080.086	148.485	75%
1923	245.000.000	451.708.392	297.525.756	166.544	100%
1924	490.000.000	248.293.639	14.065.755	112.799	—
1925	500.000.000	175.817.578	15.134.795	147.594	—
1926	—	385.659.964	135.617.782	389.539	20%
1927	—	414.559.540	69.841.084	422.883	10%
1928	—	624.948.746	122.595.184	583.810	20%
1929	—	788.628.684	131.450.672	574.421	20%
1930	650.000.000	955.799.519	122.932.560	595.146	12%
1931	—	625.188.682	51.355.972	859.727	10%
1932	—	782.160.664	61.350.807	1.027.545	5%
1933	—	759.534.625	60.749.030	1.055.552	5%
1934	—	682.767.642	52.942.728	1.163.346	5%
1935	—	833.067.217	72.570.432	1.229.838	7½%
1936	867.000.000	969.441.497	115.610.019	1.192.747	8%
1937	—	1.102.424.631	160.594.465	912.330	10%
1938	1.015.000.000	1.325.124.398	126.987.682	844.322	8%
1939	—	1.560 356.741	179.166.737	824.445	10%
1940	—	2.250.255.279	184.608.937	744.202	8%

Este momentul să reamintim că d-l I. C. MARINESCU, în calitatea sa de membru al Consiliului de Administrație din anul 1920, a fost acela care a susținut în ședința Adunării Generale din 21 Iulie 1921, ținută sub președinția D-sale, să se acorde o cotă de 20% din mărirea capitalului subscriitorilor români.

Adunarea Generală de atunci, l'a rugat a supraveghea personal această hotărîre. Astfel „CONCORDIA" a putut avea și acționari români.

„ASTRA ROMÂNĂ"

„Je puis vous affirmer que notre Société deviendra la plus grande et la plus puissante de l'Europe", —a déclaré M. le Professeur Em. N. Antonesco, Président du Conseil d'Administration.

Il était tout naturel que la plus grande de nos Sociétés pétrolières s'adaptât aussi aux nouvelles directives économiques de notre pays. A cet effet son Conseil d'Administration a subi les modifications voulues ainsi que celles demandées par nos lois.

Aussl l'assemblée générale tenue le 30 juin a-t-elle été présidée par M. le Professeur Em. **N. Antonesco,** Président du Conseil d'Administration, assisté par MM. l'ing. **J. H. W. Rost von Tonningen,** Directeur général, **Tr. N. Radulesco,** directeur, **Em. Pantazi,** vice-président, **Al. Em. Lahovary,** le colonel **H. von Ritgen, C. Athanasovici,** membres du Conseil, et des membres du conseil dès censeurs.

Ont été désignés scrutateurs M. l'ing. **César Popesco,** représentant le groupe hollandais ainsi que M. **Albert Forasi,** et M. **Trajan N. Rădulesco,** secrétaire.

Un nombre de 3.146.120 actions ayant droit à 157.314 votes ont été déposécs, le quorum nécessaire étant de 2.034.000 actions.

Après lecture du rapport du Conseil d'Administration et de celui des censeurs le Président apportant à la connaissance des actionnaires les circonstances qui ont entraîné, la modification du Conseil d'Administration et sa venue à la tête de ce conseil, a tenu à montrer la belle et sérieuse organisation qu'il a trouvée dans tous les services de la Société, exprimant ses hommages et ses remerciements à l'ancien conseil et direction pour la bonne administration de la Société, qui est à l'abri de toute épreuve.

Présentant le nouveau directeur général M. l'ing. **J. H. W. Rost van Tonningen,** un émérite technicien et administrateur, un sincère ami de notre pays où il a séjourné et où il a retrouvé le plus chaleureux accueil, il est certain que ce dernier est une garantie que l'Astra Română continuera à suivre sa voie de belle prospérité. Les actionnaires prenant également connaissance des mesures prises par M. Rost van Tonningen, mesures qui sont dans l'assentiment de la Nation, l'ont vivement félicité et acclamé.

Relevant ensuite la personnalité du vice-président du Conseil d'Administration, M. **E. von Klass,** le représentant de la vie économique de l'Allemagne en en Hollande, du colonel **V. von Ritgen** et du Dr. W. F. Mathias, un éminent jurisconsulte, M. le Professeur Em. Antonesco a déclaré qu'à la suite des nouveaux arrangements intervenus au cours de cette année, **l'Astra Română deviendra la société la plus grande et la plus puissante de l'Europe, contribuant de plus en plus à la prospérilé de l'économie roumaine.**

Passant en revue l'activité de la Société au cours de l'année écoulée, le Président montre que a production a été de **1.110.095** tonnes au regard de 1.314.330 tonnes en 1939. Le forage s'est maintenu presqu'au même niveau soit **46.783** mètres contre 46.962 mètres forés en 1939.

La raffinerie a traité **1.200.183** tonnes de brut au regard de 1.461.158 tonnes, en 1939.

Parlant de l'inquité du régime des explorations qui a été une véritable entrave dans la mise en valeur des nouveaux gisements découverts, la société „Astra", après avoir investi dernièrement plus de 300 millions de lei dans des explorations, a vu les gisements découverts par elle mis à la disposition d'autres entreprises, subissant de cette façon non seulement de sérieux préjudices mais éprouvant aussi un réel découragement. Les mesures voulues ont été prises à cet effet et tout nous permet d'être certains que le nouveau Ministre de l'Economie Nationale instaurera un régime d'équité pour la prospérité du pétrole roumain et du pays.

Malgré les difficultés survenues dans l'exportation des produits par Constantza et du plafond appliqué aux prix par le gouvernement, les bénéfices réalisés en 1940 ont permis l'allocation d'une réservés de 467.111.726 lei pour les fonds bloqués à l'étranger. des amortissements de lei 318.775.300 et, déduction faite des frais d'exploitation et autres, le bénéfice net de lei **408.190.032** a encore permis l'allocation de lei **40.819.903** à la réserve statutaire, ainsi que la distribution d'un dividende de 10%. Le solde qe lei **161.274.731** étant reporté à nouveau.

Après cet exposé fait par l'éminent Président, dans une chaude atmosphère de cordialité, l'assemblée a vivement remercié le Conseil et le Directeur Général pour la féconde et prudente activité déployées et a approuvé le Bilan et le Compte de Profits et Peftes pour l'année 1940, donnant décharge au Conseil d'Administration pour sa gestion. Elle a élu le nouveau Conseil ainsi composé : MM. le Professeur **Em. N. Antonesco. Em. Pantazi, E. von Klass, Al. Em. Lahovary. N. N. Săveanu, Prof. Dr. Mironesco, H. von Ritgen, Dr. W. F. Mathias** et **Albert Ferasi.**

MM. **T. C. Botter, Vasile Popescu** et **Petre Anghel,** ont été élus censeurs.

Exploatarea rațională a petrolului în România

Sub titlul de mai sus arătam în Nr. 378 al ziarului nostru, progresele realizate în această direcție în perioada 1929—1940, cu concursul a numeroși și valoroși tehnicieni români.

Pentru complectarea celor relatate este necesar să amintim de anul 1927 când s'au început primele realizări de ordin practic.

Incercările cele mai cutezătoare făcute referitor la simplificarea tubajului s'au executat pe baza programelor de lucru întocmite la Moreni de către D-nii: Ing. Celarian Popescu, Inginer Dorin Nicolaescu și Geolog Ștefănescu.

In ceiace privește începuturile exploatării raționale trebuește să le fixăm tot în acest an, când Subinspectoratul Minier Moreni a luat dispoziția ca sondele să fie puse în producție captat.

Ne executarea acestei măsuri, a făcut ca sonda Nr. 10 R. A. Țuicani, care a fost pusă în producție cu 50—100 vagoane pe zi dela stratul I Meoțian, prin erupție liberă, să fie baritată de Șeful Subinspectoratului Minier Moreni de d-nul ing. Dorin Nicolaescu.

Dela baritarea acestei sonde s'a trecut la exploatarea captată.

Este încă de amintit că'n 1927 cu ocazia inaugurării localului Subinspectoratului Minier Moreni, s'a pus la dispoziținea Intreprinderilor și tuturor celor interesați, în cuprinsul acestui local, o colecție cu diferite probe de teren și fosile caracteristice din etajele Dacian, Pontic și Meoțian, precum și hărți cu izobate referitoare la regiunea Piscuri-Moreni-Gura Ocniței.

Datele de mai sus arată încă odată contribuția technicei românești la punerea în valoare a petrolului nostru, contribuție care a fost pe larg tratată în expunerea din ziarul nostru — mai sus amintit — și care a provocat un viu interes în toate cercurile competente.

Progresele technicei realizate în trecut sunt și astăzi un îndemn și o constantă preocupare de noui realizări pentru numeroși tineri și distinși ingineri români, pe cari îi rugăm să binevoiască a expune cetitorilor noștri lucrările d-lor.

DAS OEL IM ENGLISCHEN KRIEG

(PETROLUL IN RAZBOIUL ANGLIEI)

DAS OEL IM ENGLISCHEN KRIEG

(Le pétrole dans la guerre de l'Angleterre)

par le Dr. HANS BAHR

Dr. Hans Bahr, o personalitate cu autoritate pe terenul petrolului, a publicat recent, ca supliment al revistei germane **„Oel und Kohle"** [1]), un studiu cu titlul de mai sus. Lucrare de actualitate presantă. Asupra mișcărei petrolului, în timpul războiului, datele sunt extrem de rare. Războiul, care a răsturnat atâtea teorii, a infirmat atâtea truisme pe teren economic, financiar și militar — a adus evident și pe terenul petrolului o adevărată revoluționare. Previziunile antebelice, statornicite cu multă grije pe baza datelor trecutului războiu mondial, au căzut în covârșitoarea lor majoritate. Cine s'ar fi gândit, să emită, în Octombrie 1939, teza că, aceia care va avea de suferit din cauza unei crize a petrolului, nu va fi Germania. ci... Anglia? Cine ar fi putut bănui că, Germania ieri, Axa astăzi, Europa mâine — vor putea susține războiul mecanizărei și motorizărei totale, cu succes — fără legăturile de odinioară cu marele isvcare de alimentare cu petrol?

*

In penuria de informații asupra mișcărei petrolului — și în special cu privire la petrolul în actualul război — lucrarea emeritului specialist **Dr. Hans Bahr,** este binevenită.

Intelegem nu numai să-i dăm atenția cuvenită prin recenzia de față — dar ne vom îngădui în numerele viitoare, să spicuim din interesanta lucrare, și unele date mai apropiate de interesul nostru românesc în petrol.

*

Se știe — mai cu seamă din lucrările lui **Friedensburg** — în ce măsură penuria petrolului, a fost fatală Puterilor Centrale, în războiul mondial. Aceasta a fost ideea inițială, care a făcut să germineze până în Sept. 1939, pretutindeni, teza că **Germania nu va putea face războiul din cauza lipsei de petrol.** Nenumărate erau lucrările, care demonstrau, fără urmă de replică posibilă, certitudinea prăbușirei germane în cazul când Marele Reich va cuteza să facă războiul. Noi, am demonstrat imediat după declanșarea acestui război — comentând teze le lui **Gustav Egloff, Kessler, Godeau, Edmond Schmitz,** etc., că **Germania nu va putea pierde războiul, pe tema lipsei de petrol** [2]). Noi ne-am întemeiat teza în prima linie pe producția de petrol sintetic german, și am emis pentru sintetizarea situației, ideia războiului dintre petrolul natural și cel sintetic, ca aspect inedit al marelui războiu de astăzi, pe terenul care ne preocupă pe noi.

Dr. Hans Bahr, restabilește situația amendând această teză, și demonstrând cu date exacte, cum alimentarea Puterilor Axei, casi a tuturor ținuturilor amice sau ocupate, se face astăzi, suficient și pe numeroasele căi care duc până la ivoarele petrolului natural: **petrolul românec,** importantele **zăcăminte polonaise,** apoi cele **germane, austriace,** apoi recentele descoperiri de **zăcăminte ungare,** zăcămintele din **Alsacia,** etc.

*

Dacă prin urmare, ravitalierea suficientă pentru necesitățile industriale, casi pentru economia războiului, pe Continent sunt asigurate — dincolo de Canalul Mânecei, situația, spre marea surprindere a cercurilor anglo-saxone, atinge tragicul. Anglia, își realizase din timp de pace o rețea subterană, cu centre de distribuire dispunând de un total de 5 milioane tone, ca primă rezervă. Noi credem totuși că, în Britania insulară, s'a găsit la începutul războiului, un stoc de circa 20 milioane tone. Autorul lucrărei aduce date nebănuit de interesante, cu privire la poziția petrolului englez, astăzi — în războiul pe care și l-a dorit și provocat.

Anglia insulară, se știe că — afară de fier (5% din producția mondială — și cărbuni, din abondență), este cea mai sărac-ă țară de pe glob, în materii prime. Nu există un al doilea ținut, pe întregul glob, care să fi fost cercetat mai cu râvnă ca Britania insulară, pentru descoperirea de atari materii prime, dar mai ales pentru petrol. In afară de șisturile bituminoase din Scoția, destul de sărace, cu o producție medie de 100.000 tone anual, această țară nu posedă nimic. Incercările de a întemeia, imitând pe Germani, la Billingham-on-Tees, o mare industrie pentru petrol sintetic, au dat greș. Procedeele germane, nu se pot adapta cărbunelui englez.

Bazată pe atotsupremația puterei navale, Anglia și-a închipuit însă că nu va putea duce lipsă vre-odată, de petrol. Or astăzi, cu tăiarea punții de aprovizionare spre Tamisa—Canalul Mânecei — cu periclitarea căilor Atlanticului, cu dificultățile din Mossul-Irak pentru Bazinul mediteran, cu rezerve care sunt foarte aproape de epuizare — Marea Britanie se vede d'intr'odată, pusă în fața unei realități tragice, — fără posibilitate de ește satisfăcătoare de aci. Este cursa întinsă altora, în care a căzut ea însăși

Le Dr. **Hans Bahr,** une personnalité des plus autorisées sur le terrain du pétrole, a publié récemment, comme supplément de la revue allemande **„Oel und Kohle",**[1]) une étude ayant le titre de plus haut. Travail d'actualité pressante. Sur le mouvement du pétrole, durant la guerre, les données sont extrêmement rares. La guerre, qui a renversé tellement de théories, a infirmé tant de truismes sur le terrain économique, financier et militaire, a produit évidemment, aussi sur le terrain du pétrole, une véritable révolution. Les prévisions d'avant guerre, établies avec beaucoup de soins sur la base des données de la précédente guerre mondiale, n'ont pas été réalisées dans leur immense majorité. Qui aurait songé, par exemple, à émettre en octobre 1939, la thèse que le pays qui aurait à souffrir à cause d'une crise de pétrole ne serait pas l'Allemagne, mais l'Angleterre ? Qui aurait pu soupçonné que l'Allemagne **hier,** l'Axe **aujourd'hui,** l'Europe **demain** — pourront soutenir la guerre de la mécanisation et de la motorisation totale, avec succès — sans posséder les liens de jadis avec les grandes sources d'alimentation en pétrole ?

*

Dans la pénurie d'informations sur le mouvement du pétrole — et spécialement concernant le pétrole dans la guerre actuelle — le travail de l'émérite spécialiste dr. **Hans Bahr,** est le bienvenu.

Nous n'entendons pas seulement lui attribuer l'attention qu'il mérite par le présent compte rendu, mais nous nous permettrons dans les prochains numeros, d'extraire de ce remarquable travail aussi quelques données intéressant de plus près notre pétrole.

*

On connaît — surtout par les travaux de Friedensburg—dans qu'elle mesure la pénurie du pétrole a été fatale aux Puissances Centrales dans la guerre mondiale. Telle a été l'idée initiale qui a fait germer partout, jusqu'en septembre 1939, la thèse que **l'Allemagne ne pourra pas faire la guerre à cause du manque de pétrole.** Innombrables étaient les travaux qui démontraient, sans trace de réplique possible, la certitude de l'effondrement allemand dans le cas où le **Grand Reich** oserait faire la guerre. Pour ce qui est de nous, nous avons démontré sitôt après le déclanchement de cette guerre, combattant les thèses de **Gustav Egloff, Kessler, Godeau Edmond Schmitz, etc., que l'Allemagne ne pourra pas perdre la guerre sur le thème du manque de pétrole** [2]). Nous avons fondé notre thèse, en premier lieu sur la production de pétrole synthétique allemand et pour synthétiser la situation nous avons émis l'idée de la guerre entre le pétrole naturel et le pétrole synthétique, comme aspect inédit de la grande guerre actuelle. sur le terrain qui nous préoccupe.

Le Dr. **Hans Bahr,** amendant cette thèse rétablit la situation, démontrant au moyen de données exactes comment l'allimentation des puissance de l'Axe, de même que de tous les pays amis ou occupés, se fait aujourd'hui, suffisamment aussi à l'aide des nombreuses voies qui mènent jusqu'aux sources du pétrole naturel : **le pétrole roumain, les importants gisements polonais, puis les gisements allemands, autrichiens, les récentes découvertes de gisements hongrois les gisements d'Alsace, etc.**

*

Si par conséquent, le ravitaillement suffisant pour les nécessités industrielles de même que pour l'économie de la guerre est assuré sur le Continent, au delà du Canal de la Manche, la situation, à la grande surprise des cercles anglo-saxons, atteint le tragique. L'Angleterre avait réalisé en temps de paix un réseau sous-terrain, avec centres de distribution, disposant d'un total de 5 millions de tonnes comme première réserve. Nous croyons cependant que, dans la Grande Bretagne insulaire, il se trouvait au commencement dela guerre un stock d'environ 20 millions de t

INTREBUINŢAREA RAŢIONALA A PĂCUREI

Urmare din pag. I-a

La rezultatele acestea s'a ajuns şi prin introducerea consumului de gaze aduse din şantiere şi provenite din rafinării. După datele publicate de Monitorul Petrolului Român, consumul de gaze naturale exprimate în echivalentul tone de păcură a fost în 1938 de 422.400 tone, în 1939 de 466.800 tone, iar în 1940 de 452.200 tone. (M. P. nr. 3/941 pag. 101).

4. Exportul de păcură a urmat o curbă ascendentă, înregistrând un maximum de 2.020.800 tone în 1934, ce reprezenta o cotă de 59% din producţia totală de păcură din acel an de 3.442.300 tone. Din acest an exportul de păcură a scăzut treptat atingând în 1940 cifra de 521.100 tone, sub limita exportului din 1929, pe care-l depăşia în 1934 cu 1.236.500 tone sau cu 158%.

Dacă din cifra de mai sus se scade consumul pentru vapoare de 136.000 tone, a rămas disponibil şi s'a exportat real în diverse ţări numai 384.700 tone păcură.

Progrese însemnate s'au realizat şi în introducerea crackingului în România. După un studiu publicat de d-l dr. V. Cerchez, profesor la Şcoala Politechnică din Bucureşti, studiu intitulat „Privire generală asupra rafinăriilor de petrol din România", la o capacitate de prelucrare de 10.900.000 tone ţiţei pe an, ceeace dă 36.344 tone ţiţei pe zi, concentrată în 48 rafinării, instalaţiile de cracking din ţară concentrate la 7 rafinării au o capacitate maximă de 2,206.000 tone, cu o medie pe 7.353 tone pe zi.

Iată repartizarea capacităţii de cracking la rafinării:

Astra Română	700.000
Româno-Americană	400.000
Concordia	210.000
Steaua Română	270.000
Creditul Minier	162.000
Colombia	300.000
Petrol-Block	144.000

Societăţile Columbia şi Unirea obţin produse cracate prin tratarea materiei fierbinte.

După un studiu al d-lui ing. Gh. Georgescu, intitulat „Industria de petrol în cadrul politicei româneşti din 1940", capacitatea de lucru şi utiizarea instalaţiilor de cracking în perioada 1932—1939 a fost următoarea (tone):

Anul	Cap. de lucru	Prelucrat	Folosit %
1932	833.600	798.200	95,7
1934	1.059.300	849.800	80,2
1936	1.489.000	1.119.300	75,2
1937	1.588.500	1.141.200	71,9
1938	2.073.000	1.257.200	60,7
1939	2,216.000	1.394.000	62,9

Crackingul în România se află într'un stadiu mult inferior celui din U. S. A. Datele din tabloul următor ne arată situaţia comparativă pentru perioada 1932—1938 pentru benzina obţinută prin distilaţie directă, cracking şi desbenzinare (tonaj). (După Monit. Petr. Rom.):

Tabloul următor arată datele comparative pentru aceiaş perioadă în procente:

Anul	Distilaţia directă		Cracking		Desbenzinare	
	U. S. A.	România	U. Ş. A.	România	U. S. A,	România
1932 . .	48.9	77,6	42,8	12,0	8.3	10,4
1933 . .	48,0	76,1	44,4	10,9	7,6	11,0
1934 . .	48,8	78,0	43,2	11,1	8,0	10,9
1935 . .	43,7	75,7	42,6	12,7	7,7	11,6
1836 . .	45.3	72,1	47,0	14,0	7,7	13,9
1937 . .	44,5	65,9	47,5	16,5	8,0	17,6
1938 . .	43,1	61,2	48,8	22,4	8,1	16,4

Din aceste tablouri rezultă că în Statele-Unite benzina obţinută prin distilaţia directă reprezintă o cotă de 43,1%, iar cea obţinută prin cracking de 48.8%. In acelaş an 1938, în România benzina din distilaţia directă reprezenta 61,2%, iar cea din cracking 22,4%.

In Statele-Unite, capacitatea de cracking este 105.401,200 tone, sau de 351.338 tone pe zi, reprezentând o cotă de 64,2% din capacitatea mondială de cracking.

România are o capacitate de prelucrare a ţiţeiurior de 2.89% din cea mondială şi 1.34% din cea de cracking. România este întrecută, în ce priveşte capacitatea de cracking, de U. S. A., Franţa, Canada, Indiile Olandeze, Iran. Ea este, deci, întrecută şi de unele ţări ce au o producţie de ţiţei inferioară României şi chiar neinsemnată. In această direcţiune sunt multe de făcut încă.

In prima linie, urmează a se da posibilitatea de utilizare a capacităţii totale a instalaţiilor de cracking, care în 1939 şi 1940 au întrebuinţat numai 1.324.000 tone materie primă, respectiv 62.9%, iar în 1940 numai 1.356.900 tone, respectiv 61%. Pentru a se da această posibilitate, urmează a se reduce, în departamentele diferite, întrebuinţarea păcurei drept combustibil, pentru a se dispune de materie primă pentru cracking.

Introducându-se combustibil solid complet la C. F. R. s'ar obţine o economie de cca. 468.000 tone, cota de păcură ce şi-o rezervase această instituţie pentru anul 1940. Deasemenea o altă sursă ar fi înlocuirea combustibilului lichid cu combustibil solid, pentru alimentarea vapoarelor (S. M. R., N. F. R., etc). de unde ar rezulta o economie de 136.400 tone.

Suprimarea completă a consumului de păcură în rafinării înlocuindu-se cu gaze, ceiace este foarte uşor, pentrucă majoritatea lor sunt situate în jurul municipiului Ploeşti, deci aproape de şantiere, ar aduce o nouă cantitate disponibilă de 123.000 tone păcură.

Pentru încălzirea centrală, combustibilul special a înregistrat o sensibilă urcare în perioada 1933—1940 trecând dela 52.600 tone la 170.500 tone, deci triplându-se aproape. Inlocuirea lui cu cărbuni, — dispozitivul Autocalor al soc. Petroşani ca şi brichetele furnizate de această societate şi de Creditul Carbonifer, s'au dovedit foarte satisfăcătoare la calorifere, — ar aduce o nouă economie.

In fine, sursa cea mai importantă ce ar pune disponibilităţi de păcură din consumul intern, este înlocuirea ei drept combustibil industrial cu gaze, la centrele industriale din Capitală şi din apropierea şantierelor de petrol, ceiace se va realiza odată cu executarea proiectului pentru ducerea gazelor prin conductă la Bucureşti şi în oraşele industriale din apropierea traseului conductei.

Numai din sursele de mai sus ar rezulta o economie de păcură ce ar rămâne la dispoziţia instalaţiilor de cracking, de ca. 900.000 tone.

România mai trebue să menţină la nivelul progreselor realizate în alte ţări în aplicarea crackingului. Perfecţionări importante se constată în această direcţiune.

In 1938 s'au introdus în rafinăriile din U. S. A. instalaţiuni care permit cracarea păcurei până la coks. Aceste instalaţiuni au de scop de a obţine din păcură, în anumite perioade când nu găseşte debuşeu uşor, un produs mai uşor de vândut şi anume benzină „furnace" şi cocs.

In 1939 „Universal Oil Products Company" a pus la punct metoda de cracking catalitic, care permite a se obţine din motorină 85% benzină, având un indice octanic de 81 şi mai mult; crackingul termic reprezentat prin metoda Dubbs şi alte metode, obţine din motorină numai 70—75% benzină, având un indice octanic de 72.

Procedeul Houdry constituie, de asemenea, unul din progresele crackingului catalitic, care permite a se obţine o benzină specială cu o mare putere antidetonantă, pentru aviaţie.

ANUL	Distilaţie directă		Cra king		Desbenzinare		T O T A L	
	U. S. A.	România	U. S. A.	România	U. S. A.	România	U. S. A.	România
1932	22.989.000	1.404.000	20.104.000	216,000	3.922.000	190.000	47.015.000	1.810.000
1933	23.011.000	1.414.000	21 253.000	197.000	3.655.000	199.000	47.919.000	1.810.000
1934	24.277.000	1.551.000	21 461.000	220.000	3.952.000	217.000	49.600.000	1.988.000
1935	26.500.000	1.587.000	23.749 000	266.000	4.201.000	245.000	54.450.000	2.097.000
1036	27.212.000	1.609.000	28.194.000	313.000	4.624.000	810.000	60.035.000	2.232.000
1937	29.603.000	1.270.000	31.546.000	318.000	5.316.000	338.000	66.465.000	1.926.000
1938	28.002.300	1,104.500	31.820.200	404.500	5.350.100	295.600	65.262.000	1.804.600

Care sunt principiile care trebue să stea la baza unui regim minier

de ing. DORIN NICOLAESCU

D-l ing. D. Nicolaescu, Director în Ministerul Economiei Naţionale, publică în „Analele Minelor din România" din 20 Iunie a. c., un interesant studiu, care pune în discuţie principii noui ce trebue să formeze baza unui regim minier adaptat condiţiunilor actuale de progres realizate în industria noastră minieră, în special în industria petroliferă, cât şi nevoilor şi intereselor Statului, în calitate de îndrumător al activităţii tuturor ramurilor de producţie ale ţării.

Sugestiunile din acest studiu şi principiile enunţate sunt rezultatele unei îndelungate experienţe pe care d-l inginer Nicolaescu a dobândit-o în exercitarea funcţiunilor sale de subinspector şi inspector minier, în contact cu şantierele şi cu lucrările ce se executau. D-sa a mai publicat şi alte studii în legătură cu raţionalizarea exploatărei petrolului, iar la ultimul Congres al Asociaţiei Inginerilor şi Technicienilor din Industria Minieră din 1939 a fost Presedintele Sectiunei care a desbătut problemele profesionale şi sociale în legătură cu industria minieră.

Sugestiunile sale se referă la exploatarea zăcămintelor lichide sub presiune, unde progresele realizate impun o atentă raţionalizare şi o verificare cât mai exigentă a metodelor ce se aplică.

După autor, exploatarea zăcămintelor lichide sub presiune trebue să se facă, într'un viitor cât mai apropiat, pe unităţi întregi, în mod uniform, simultan şi după toate regulile capabile a asigura posibilitatea de a scoate cea mai mare cantitate de ţiţei din zăcământ, deci cu randament maxim şi economic.

Intr'un asemenea regim, sonda constituie un element, a cărei exploatare nu se poate face independent de programul stabilit pentru întreaga unitate sau structură. Ea este numai un mijloc de execuţie al acestui program, extracţia ţiţeiului pentru ea sau un grup de sonde putând fi oricând suspendată parţial sau total, dacă cerinţele conservărei energiei zăcământului şi a exploatărei raţionale a unităţei impun astfel de măsuri. Amplasamentul sondelor şi numărul lor va fi stabilit numai după criteriile technice şi ştiinţifice dictate de interesele zăcământului.

Ca o consecinţă a unui asemenea regim, drepturile miniere ce se găsesc în cuprinsul unităţii de exploatare, urmează a fi supuse unor restricţiuni impuse de condiţiunile programului. Ele nu mai sunt libere şi independente unele de altele, ci toate drepturile pentru terenurile înglobate în aceeaş unitate sunt subordonate şi pot fi colaţionate pentru realizarea programului de exploatare raţională a unităţii. Drepturile câştigate, ce ar urma să sufere modificări, — d. ex. prin imposibilitatea de ordin technic şi raţional de a se săpa o sondă, — pot fi compensate, fie prin lichidarea valorii bunurilor lor, fie pe calea participaţiei, — evaluându-se aportul adus de aceste bunuri, — la rezultatele celorlalte sonde ce se forează în cuprinsul unităţii.

D-l ing. D. Nicolaescu susţine principiul exploatării simultane a tuturor sondelor fixate de programul de raţionalizare şi devenite productive. Prin urmare, deţinătorii de drepturi câştigate, cărora prin programul de lucru, li s'a alocat sonde spre executare, nu le vor putea pune în extracţie la răzbire în mod independent, iar producţia zilnică ce se va extrage va trebui să corespundă cotei alocate impusă de producţia totală zilnică, stabilită de exploatarea raţională a zăcământului.

Noul regim preconizat de autor pentru o exploatare raţională a zăcământului lichid sub presiune, nu mai acordă drepturilor câştigate exerciţiul liber al drepturilor de exploatare, ci le subordonează intereselor unităţii în exploatare.

Pentru realizarea programului de lucru impus de cerinţele zăcământului, este indispensabil, — după autor, — a se modifica şi regimul de concesiune.

Concesiunea terenului în exploatare nu se mai poate face luând drept bază sonda, numărul de sonde de executat sau perimetrul; ea trebue să se acorde pe întreaga unitate. Deţinătorii de drepturi câştigate pentru concesiuni pot fi cointeresaţi în proporţia drepturilor lor reale, fie prin participarea la exploatarea unităţii, fie numai la rezultatele exploatării.

Regimul nou impune o sindicalizare a celor interesaţi, — a exploratorilor, cari au pus în valoare regiunea, a Statului, care a pus terenurile la dispoziţia explorării, a deţinătorilor de drepturi câştigate pentru terenurile particulare, aflate în cuprinsul unităţii explorate şi a întreprinderilor cari eventual ar dori să participe la exploatare.

D-l inginer D. Nicolaescu insistă, în partea II-a a studiului său, asupra condiţiunilor în care trebue să se execute prospecţiunea şi explorarea în noul regim minier. Lucrările de explorare trebue să determine, înainte de a trece la exploatare, nu numai prezenţa ţiţeiului într'un zăcământ descoperit. Ele trebue să identifice cu precizie conturul zăcământului, deci întinderea unităţii de supus unei exploatări raţionale, să determine limitele între zonele de gaze-ţiţei-apă. Deasemenea, trebuesc studiate şi determinate condiţiunile fizice ale zăcământului descoperit: porozitatea, permeabilitatea, presiunea statică şi cea dinamică.

O explorare în asemenea condiţiuni nu se poate limita la rezultatele obţinute prin una sau două sonde. Ea necesită un număr mai mare de sonde, dictate de întinderea zăcământului, unele din ele urmărind numai studii geologice, fără a putea sau a fi destinate să fie transformate ulterior în sonde de exploatare.

Exploatarea unui zăcământ explorat complet în condiţiunile de mai sus, trebuie să fie orânduită nu numai de raţionalizarea extracţiei din unitatea supusă exploatării, dar şi de necesităţile economiei naţionale. Autorul susţine că exploatarea unei unităţi pe o durată cât mai lungă, dar cu o producţie zilnică redusă la limitele dictate de trebuinţele economiei naţionale, constitue exploatarea cea mai raţională. In cazul când economia naţională ar reclama un spor de producţie, problema trebue în prealabil studiată, pentru a se vedea dacă acest spor se poate obţine prin intensificarea extracţiei sondelor din unitatea respectivă, fără a se dăuna exploatărei raţionale a zăcământul lui.

In asemenea cazuri, este bine ca să se dispună de unităţi de rezervă explorate, care să fie puse în exploatare, când economia naţională ar cere acest spor de producţie, ce nu s'ar putea obţine din unitatea suficient exploatată.

Executarea programelor impuse de acest nou regim este în funcţiune de colaborarea tuturor, colaborare ce nu se poate realiza decât sub controlul şi îndrumările Statului. Lui îi revine sarcina de a stabili unităţile ce trebuesc explorate în baza studiilor făcute de organele sale de specialitate şi competente, de a fixa condiţiunile de explorare şi de exploatare pentru fiecare unitate, cantitatea anuală de ţiţei de extras, repartizarea ei pe sonde forate, preţul de concesiune, redevenţele cuvenite Statului, sau deţinătorilor de drepturi câştigate. In fixarea acestor condiţiuni, trebue să se ţină seamă şi de rentabilitatea exploatării, care, pe lângă cheltuelile aferente ei, trebue să acopere şi cheltuelile de prospecţiune şi de explorare, precum şi despăgubirile de acordat celor cu drepturi câştigate, a căror terenuri fac parte din unitatea de exploatat. Este absolut necesar, — susţine autorul, — ca, dela început, când se decide prospecţiunea şi explorarea unei structuri, să se cointereseze toate întreprinderile şi deţinătorii de drepturi câştigate pe terenurile aceleiaşi structuri, prin sindicalizare cu cei cari vor face explorarea. Este, deasemenea, indispensabil a se stabili dela început că, pe o unitate fixată, nu vor putea lua parte la exploatare, decât cei cari au făcut prospectarea şi explorarea unităţii, direct sau prin sindicalizare.

In rezumat, noul regim minier preconizat de d-l ing. D. Nicolaescu se bazează pe următoarele 4 principii enunţate de D-sa:

1) Drepturile câştigate se vor respecta în viitor prin participarea la valorificarea subsolului: dreptul de explorare şi exploatare se limitează în raport cu condiţiunile care să asigure o explorare eficace şi o exploatare raţională.

2) Pentru prospecţiune, explorare şi exploatare, se vor cointeresa toate drepturile pe baza valorii lor, prin sindicalizare cu cei cari vor executa aceste operaţiuni.

3) Concesionarea pentru exploatare se va face asupra întregei unităţi, pe baza unui preţ, a unei redevenţe şi pentru exploatarea unei anumite cantităţi de ţiţei.

4) Pe o unitate, nu vor putea lua parte la exploatare decât acei ce au făcut prospectarea şi explorarea ei sau s'au sindicalizat în acest scop.

D-l ing Nicolaescu încheie interesantul său studiu, concentrând schematic, într'un plan alcătuit în baza principiilor de mai sus, — plan după care urmează a se face explorarea, concesionarea şi a se acorda drepturile şi participările celor ce s'au sindicalizat, sau au drepturi câştigate.

Recomandăm cititorilor noştri să examineze acest plan schematic ce însoţeşte studiul în original şi care include principiile anunţate de d-sa mai sus.

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

SARDEP

STR. BENITO MUSOLINI No. 27 BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

DAS OEL IM ENGLISCHEN KRIEG

(Le pétrole dans la guerre de l'Angleterre)

(*Suite de la troisième page*)

Dr. **Hans Bahr**, aduce o bogată documentare cu privire la situaţia mondială a Angliei, pe terenul petrolului. El atinge apoi, şi alte subiecte înrudite cu tema, ca de pildă: **Economia petrolului african, Petrolul japonez, Motorul în războiu, Porturile petrolifere de pe Glob, Situaţia petroliferă a Americei de Sud.** In linie generală, lucrarea aduce o viziune excelentă asupra problemelor **actuale**, legate de petrol. Notăm între altele încă, o **Cronică petroliferă a războiului actual.**

Un Capitol special se ocupă de **petrolul românesc**, şi de toate aspectele care-l interesează. Autorul aduce unele interesante sugestii, constatării şi aprecieri inedite, care trebuesc cunoscute.

Lucrarea, bogat ilustrată cu grafice şi hărţi şi sprijinită pe numeroase tabele, acoperă o lacună real resimţită astăzi — şi trebue să mulţumim autorului pentru grija deosebită cu care a tratat-o.

CRISTIAN LEU

M. le Dr. **Hans Bah** apporte une riche documentation concernant la situation mondiale de l'Angleterre, sur le terrain du pétrole. Il touche ensuite aussi à d'autres sujets apparentés avec ce thème comme par exemple: **l'économie du pétrole africain, le pétrole japonais, le moteur pendant la guerre, les ports pétroliers du globe, la situation pétrolifère de l'Amérique du Sud.** En ligne générale, le travail donne une vision excellente sur les problèmes **actuels** en liaison avec le pétrole. Citons encore entr'autres une **chronique pétrolifère de la guere actuelle.**

Un chapitre spécial s'occupe **du pétrole roumain** et de tous les aspects qui l'intéressent. L'auteur apporte d'intéressantes, constatations et appréciations inédites, qui doivent être connues.

Ce travail, richement illustré de graphiques et de cartes et appuyé sur de nombreux tableaux, remplit une lacune réellement ressentie aujourd'hui. Nous devons remercier l'auteur du soin tout particulier avec lequel il l'a traité.

CRSTIAN LEU

D. Inginer G. G. ANTONESCU, director la Creditul Minier, a fost numit administrator-director al Asociaţiei Intreprinderilor Petrolifere (A. I. P. D. A. N.) cu depline puteri de a reprezenta singur Asociaţia şi lucrând cu cele mai depline puteri.

*

Din inimoasa iniţiativă a d-lui Ing. C. Orghidan, Presedintele Camerei de Comerţ şi Industrie, U. G. I. R-ul a hotărît înfiinţarea imediată şi întreţinerea unui spital cu 100 paturi pentru răniţi din războiu.

*

BLOCAREA DIFERITELOR MATERIALE DEŢINUTE DE SOCIETATEA „STEAUA ROMÂNA". — Printr'o decizie dată de Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării s'a blocat la dispoziţiunea Ministerului Aerului şi Marinei materialele aflate în posesiunea Soc. „Steaua Română", menţionate în tablourile care fac parte integrantă din această decizie.

*

D. dr. D. M. PREDA, distinsul geolog, profesor la facultatea de ştiinţe din Bucureşti, sub director al Institutului geologic al României, a fost numit secretar general al ministerului economiei naţionale.

*

S. P. R. Soc. petroliferă română

In urma demisiunilor d-lui presedinte prof. Eftimie Antonescu şi a d-lui director general dr. Horia Grozescu, consiliul numeşte pe d-nii consilieri G. Popescu şi ing. C. Baluţescu ca administratori delegaţi şi însărcinează cu conducerea technică şi administrativă a societăţii pe d. director ing. I. Basgan.

Din comitetul de direcţie fac parte şi d-nii dr. I. Costinescu şi ing. Al. Dinopol, membri în consiliu.

*

D inginer Traian Niţescu, fost secretar general a fost numit consilier tehnic în ministerul economiei naţionale.

FORAJE LEMOINE. — *L'assemblée générale qui a eu lieu dernièrement après avoir approuvé le rapport du conseil d'administration et des censeurs a donné décharge aux administrations, aux censeurs, au comité de direction et à la direction pour leur gestion au cours de l'année expirée.*

L'assemblée prend acte de la démission du conseil d'administration de MM. D. Alexandrache, du Dr. I. Stanesco, V. Andronet. P. Zahariade, et élit dans le conseil MM. le dr. I. Stanesco, Henry de Frahan et réélit MM. I. Iorgovici et Oscar Lemoine.

Le bénéfice net de lei 14.417.852 a été ainsi réparti: réserve statutaire, lei 1.41.785; lei 3.300.000 dividende aux actionnaires; lei 808.201, aux administrateurs et censeurs, lei 8.867.866 au fonds spécial.

INFIINŢAREA „Asociaţiei Intreprinderilor Petrolifere pentru Construirea Depozitelor necesare Apărării Naţionale"

In „Monitorul Oficial" din 1 Iulie a apărut Decretul Lege în baza căruia se înfiinţează ASOCIAŢIA INTREPRINDERILOR PETROLIFERE PENTRU CONSTRUIREA DEPOZITELOR NECESARE APARARII NAŢIONALE, pe scurt A.I.P.D.A.N. care devine persoană juridică, fără îndeplinirea vre-unei formalităţi de constituire.

Acest Decret Lege a fost decretat de către Conducătorul Statului în urma următorului Raport al d-lor Miniştri ai Economiei Naţionale, Apărării Naţionale şi Finanţelor către Conducătorul Statului:

DOMNULE GENERAL,

Prin Decretul-Lege nr. 51 din 16 Ianuarie 1940, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 14 din 17 Ianuarie 1940, şi prin jurnalul Consiliului de miniştri nr. 1147 din 16 Mai 1940, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 113 din 17 Mai 1940, s'a impus întreprinderilor petrolifere obligaţia să construiască şi să umple cu produse depozite în regiunile alese, potrivit cu nevoile apărării naţionale.

In vederea simplificării raporturilor dintre autorităţi şi întreprinderi şi a întreprinderilor petrolifere între ele, precum şi pentru o cât mai promptă şi lesnicioasă executare a lucrărilor, întreprinderile petrolifere au convenit a se constitui într'o Asociaţie, care să fie organul comun şi unic pentru construirea acestor depozite.

Decretul-Lege propus are scopul de a reglementa organizarea şi funcţionarea acestei Asociaţii, care va purta denumirea „Asociaţia Intreprinderilor Petrolifere pentru Construirea Depozitelor necesare Apărării Naţionale", sau pe scurt „A. I. P D. A. N.".

Asociaţia va îngriji de construirea şi aprovizionarea depozitelor necesare Apărării Naţionale, procurându-şi fondurile şi produsele dela întreprinderile petrolifere, în raport cu importanta lor, aşa cum se prevede în actul constitutiv

Pentru ca Asociaţia să nu-şi vadă stânjenită activitatea sa de interes public, prin faptul că întreprinderile petrolifere nu şi-ar achita integral şi la timp contribuţiunile ce cad în sarcina lor, s'a prevăzut dreptul pentru Asociaţie de a recurge la procedura de urmărire a veniturilor publice pentru încasarea acestor contribuţiuni.

De asemenea, întrucât Asociaţia nu urmăreşte nici un folos propriu patrimonial, ci întreaga sa activitate se rezumă numai la executarea fără scop lucrativ a unor sarcini impuse întreprinderilor petrolifere pentru satisfacerea nevoilor apărării tării, s'a prevăzut că înfiinţarea, funcţionarea ca şi toate operaţiunile încheiate de Asociaţie pentru îndeplinirea obligaţiunilor sale, sunt scutite de orice fel de taxe şi impozite prezente şi viitoare.

In fine, s'a prevăzut că terenurile necesare pentru instalarea depozitelor vor putea fi expropriate cu formele speciale pentru lucrările de interes militar, înscrise în legea de expropriere pentru utilitate publică, modificată la 5 Februarie 1937.

Pe măsura terminării, depozitele intră de drept şi de fapt în posesiunea Statului, care devine proprietar, după ce valoarea lor a fost integral acoperită din sporul de pret la export al produselor petrolifere, acordat cu începere dela 1 Aprile 1941. Acest spor care rezultă din preţul stabilit prin Decretul-Lege nr. 1504 din 21 Mai 1941, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 119 din 22 Mai 1941, a fost obţinut de către Stat tocmai în scopul achitării costului de construcţie al depozitelor.

Produsele ce se înmagazinează în depozite se vor factura cu preţul loco fabrică în vigoare la data livrării, iar achitarea se va face după livrare, potrivit unei convenţii ce se va încheia între Ministerul Apărării Naţionale şi Asociaţie.

Prin Decretul-Lege ce propunem, se completează şi precizează obligaţiile întreprinderilor de petrol de a construi şi umple depozitele de produse petrolifere necesare Apărării Naţionale, asigurându-se o bună şi grabnică executare.

In baza dispoziţiunilor Decretelor-Legi nr. 3052 din 5 Septembrie şi nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoare să vă supunem spre semnare, alăturatul Decret-Lege pentru autorizarea construirii şi funcţionării „Asociaţiei Intreprinderii Petrolifere, pentru construirea depozitelor necesare Apărării Naţionale".

Primiţi, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Ministrul Economiei naţionale,
ION C. MARINESCU
Ministrul Finanţelor,
G-ral de Brigadă N. STOENESCU

Ministrul Apărării Naţionale,
General de Corp de Armată Adjutant IOSIF IACOBICI
1942, Iunie 28

ACTUL CONSTITUTIV

a fost semnat de următoarele societăţi:

Astra Română, Concord a, Romano-Americana, Steaua Romana, Unirea, Colombia, Creditul Minier, Prahova, Petrol-Block, I. R. D. P., Redevenţa şi Xenia.

Scopul şi obiectul Asociaţiei este îndeplinirea obligaţiunilor de construire şi instalare a 12 depozite cu rezervoare pentru benzină auto şi aviaţie, petrol şi motorină, în capacitate totală de 124.818 m³, şi bordeie pentru depozitarea de butoaie şi cutii pentru uleiuri şi unsori, în capacitate totală de 6800 m³, precum şi instalaţii, accesorii de manipulare, încărcare şi descărcare. In sarcina Asociaţiei intră şi umplerea cu produse petrolifere în cantităţile şi calităţile fixate de Ministerul Economiei Naţionale, de acord cu Marele Stat Major, potrivit obligaţiunilor ce decurg din jurnalul Consiliului de Miniştri nr. 1147 din 16 Mai 1940, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 113 din 17 Mai 1940. Asociaţia va reprezenta întreprinderile în toate chestiunile în legătură cu îndeplinirea acestor obligaţiuni, atât faţă de autorităţi, cât şi faţă de terţi, persoane fizice sau juridice de orice fel.

Tabloul cotelor de avansuri, a umplerii cu produse şi al numărului de voturi

INTREPRINDEREA	Cota de avansuri în numerar şi de prod. petrolifere pentru umplere	Voturi
Astra Română	25,22	25
Concordia	15,76	16
Româno-Americană	13.64	14
Steaua Română	11,43	11
Unirea	8,60	9
Colombia	8,02	8
Creditul Minier	6,34	6
Prahova	5,49	5
Redevenţa-Xenia	2.53	3
Petrol-Block-I. R. D. P.	2,97	3
	100,—	100,—

„CONCORDIA"

SOCIÉTÉ ANONYME ROUMAINE POUR L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

ACTIF — **Bilan arrêté au 31 décembre 1940** — **PASSIF**

Immobilisations:			**Dettes envers la société:**		
Concessions, sondes, installations et divers		6.482.612.090	Capital	—	1.015.000.000
Réalisable:			Réserve statutaire	131.321.827	
Titres et effets en portefeuille	120.828.108		Fonds d'amortissements	4.480.171.256	
Débiteurs divers	1.160.856.801		Réserves diverses	253.148.513	4.864.641.596
Matériaux et tubes en dépôts, matériaux en route, embal.	573.311.626		**Dettes envers les tiers:**		
Stocks de brut et produits petrolifères, charbons et produits métallurgiques	527.654.298	2.382.650.833	Créanciers divers et acomptes s/com.		2.916.696.627
			Compte des résultats:		
			Bénéfice		184.608.937
Disponible:					
En caisse et aux banques		115.684.237			
Total lei		8.980.947.160	Total lei		8.980.947.160
Compte d'ordre:			**Compte d'ordre:**		
Effets, garanties et cautionnements déposés		644.698.825	Effets, garanties et cautionnements en dépôt		644.698.825

DOIT — **Compte de profits et pertes au 31 décembre 1940** — **AVOIR**

Frais généraux et d'exploitation	1.712.994.585	Report de l'année 1939	11.583.385
Amortissements	364.235.142	Revenus divers de l'année 1940	2.250.255.279
Bénéfice	184.608.937		
Total lei	2.261.838.664	Total lei	2.261.838.664

Le Conseil d'Administration.

Pour comptabilité: **Fl. Georgescu**, expert-comptable.

Dacă aveţi neplăceri cu lagărele Dvs. de bronz, adresaţi-vă imediat:

TURNĂTORIEI DE METALE REMECU S. A. R.

(fost CLARK S. A. R.)

care stă la dispoziţia Dvs. cu bronzuri fosforate speciale pentru lagăre.

Pentru a obţine rezultate bune, folosiţi lagăre bune.

Bronzuri: PURIN No. 10
PURIN No. 14
PURIN No. 20

TURNĂTORIA DE METALE REMECU S. A. R.

(fost CLARK S. A. R.) PLOIEŞTI

C. 12436 — Atelierele Societăţei Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIATIUNII SIBIIU

ANUL XXI. — No. 381

LUNI 11 AUGUST 1941

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoi
If undelivered, to be returned to:
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Director-Proprietar: P. D. DURAND
Inregistrat sub No. 7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

JERTFA PENTRU REFACERE

de ROMULUS DIANU

Prin manifestul proclamației celei de a doua uniri cu Bucovina și Basarabia; prin actele solemne ce au însoțit acest istoric moment; prin ceeace afirmă schimbul de telegrame între factorii conducători ai României, și factorii aliați, ca și prin toate articolele de presă publicate cu acest prilej, s'a afirmat că provinciile unite cu prețul atâtor jertfe de sânge vor forma, de aci înainte, un fel de model de țară nouă, în care munca și creația națională vor deveni scopuri supreme, în așa fel încât Basarabia și Bucovina vor fi niște șantiere ale hărniciei noastre proprii, și niște grădini de îndrăsneață experiență.

Acest avertisment trebue să descurajeze orice tentativă de aventură, orice gând de a relua, acolo, năravurile politicianiste care ne-au nefericit timp de douăzeci de ani, după unirea cea dintâi. Regimurile ce au descurajat aceste două provincii, ca și restul țării, au primit și risipit o moștenire a miilor de morminte, apoi s'au retras lăsând încă odată Armatei misiunea de a ridica zidurile, pentru a reîncepe jocul.

Jocul nu va mai reîncepe.

Chiar la Cernăuți, în prima zi a sosirii sale acolo, Conducătorul Statului, Generalul Ion Antonescu a declarat că Armata își va continua opera sa de ridicare și de moralizare a provinciilor românești liberate de stăpânirea bolșevică.

Trebue înțeleasă amărăciunea cu care Conducătorul Statului a putut face o asemenea declarație. Toate urmele unei vicioase decăderi erau scrise pe ziduri, strigau dintre ruine, și formau nenorocirea unei populații de izbeliște. O asemenea țară, cu rănile deabia legate, nu se dă pe mâni nesigure, nu se lasă la discreția aventurilor pe care banul le poate imagina, și nu se lasă sub invazia „civilizată" a unor elemente de scursură incertă, cântători de ocazii pentru o rapidă îmbogățire.

Chibzuința Conducătorului Statului, și de data aceasta, lua înainte oricărei inițiative.

Astăzi se pune, pentru generațiile de români vrednici, problema refacerii țării. Desigur, e vorba de întreaga noastră țară, dar în primul rând de provinciile pârjolite de barbari, jefuite și prihănite. E vorba de orașele devastate, de căminurile evacuate și incendiate, de populațiile refugiate, și de combaterea molimilor ce vin pe urmele războaielor, ca niște stoluri de muște infecte.

Pentru această refacere vom găsi mijloacele chiar în resursele noastre naționale.

Guvernul Generalului Antonescu va face apel la sentimentele patriotice ale fiecărui cetățean român. Nu va împuțina avutul și economiile nimănui prin procedee inflaționiste, ci dimpotrivă va face ca economiile să poată găsi un fericit plasament în opera constructivă care va începe.

In locul unei absurde tezaurizări neproducătoare, și periculoasă pentru circulația noastră fiduciară, vom avea o descongestie și o bună plasare a banului economisit. Pungile de sânge economic închegat, vreau să spun: banii din saffe-uri, banii leneși și încremeniți de incertitudine, vor putea să producă proprietarilor lor și în acelaș timp să ajute opera națională a reconstrucției.

Soluția unui împrumut intern este mai bună decât oricare alta fiindcă scutește finanța de expedientul periculos al sporului de circulație fiduciară (lucru care ar micșora valoarea banului), și în plus dă o fizionomie voinică sentimentului cu care pornim să ne ridicăm țara din ruine, contribuind după puterile noastre la reconstrucție.

Continuăm războiul nostru istoric, plin de jertfă. Tot soldați vom fi, în vecii vecilor. Pentru viața asta este nevoie să fim harnici și inteligenți. Vom câștiga în ochii lumii drepturile noastre, în funcție de rapiditatea cu care ne vom reface. Nu e timp de a sta pe gânduri. Animația economică pe care o va determina opera de reclădire va spori valoarea banului investit până la etalonul hărniciei noastre, iar în lume vom fi din nou o națiune cu fruntea sus, ca niște santinele ale civilizației, mereu gata să-și ridice cuibul, după fiecare încercare a destinului, oricât de dureroasă.

APELUL
d-lui general Antonescu
pentru împrumutul reintregirii

De pe pământul desrobit, în mijlocul luptei pentru Cruce și Dreptate, îmi îndrept gândul către tot Neamul nostru și tuturor le cer să sprijine Statul în aceste ceasuri mari.

D. GENERAL ANTONESCU

Ca să cinstim jertfa eroilor;

Ca să ne înălțăm Patria;

Ca să ridicăm din cenușa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna;

Ca să dovedim că am înțeles cutremurarea Patriei;

Ca să meritâm liniștea câștigată și bunurile pâzite de lupta bravei noastre oștiri;

Ca să putem închina recunoștința Neamului către urmașii celor cari s'au înfrățit cu pământul luptei;

Ca să putem da Basarabiei și Bucovinei tot ceeace au pierdut prin silnica cutropire și să putem păși la mari lucrări de interes național;

Români!

Aștept să dați obolul economiei voastre, pentru ca Statul să facă din el o nouă și mare împlinire pentru Țară și pentru fiecare.

Nu vă cer contribuții de jertfă, vă cer să dați Statului numai economia voastră.

Și cu aceeași sfântă grije, cu aceeași neîndurată râvnă, cu aceeași curată muncă, voiu veghia ca banul vostru să fie întrebuințat pentru împlinirea marilor scopuri naționale.

General ION ANTONESCU

Apelul d-lui I. Marinescu
Ministrul Economiei Naționale

D. I. Marinescu, Ministrul Economiei Naționale, la adunarea extraordinară de zilele trecute a „U. G. I. R."-ului în cuvinte vibrante a arătat că așa precum pentru război se găsesc voluntari ai morței, se vor găsi între industriași și comercianți, numeroși subscriitori care să arate că dau mai mult chiar decât pot da — pentru reîntregirea țării.

D-sa a afirmat că în această operă de asigurare a mijloacelor de susținere a războiului este cu totul alături de d. ministru ai finanțelor, dovedind prin aceasta că e alături de comercianți și industriași a căror prosperitate va fi mult mai bine asigurată într'o țară mărită, reconstruită și bine apărată.

Noua orientare
în politica combustibilului

de Ing. VICTOR FRIGURĂ

Efectele războiului

Războiul actual a răsturnat multe din teoriile elaborate în timp de pace.

Astfel în materie de combustibil, mulți din cei cari s'au ocupat cu acea problemă, au susținut până acum recent următoarele teorii:

— Trebue să preferim la ardere păcură, căci este un combustibil eftin, comod și de calitate superioară. Rezultatul acestei teorii greșite a fost că după războiul trecut, atât la CFR cât mai ales în industrie și consumul privat, s'a mărit mult consumul de produse petrolifere, prin transformarea instalațiunilor cari înainte ardeau cărbuni. Astăzi aceste produse petrolifere sunt cerute la maximum pentru alte scopuri, în special acelea isvorîte din necesitățile războiului, pentru noi și aliații noștri.

— Lemnul este un combustibil care trebuie preferat la încălzitul locuințelor. fiindcă nu lasă miros și nu are cenușe prea multă. Rezultatul a fost devastarea pădurilor noastre și criza lemnului.

— Cărbunii de calitate inferioară, cum sunt ligniții, trebuesc înlăturați din consumul CFR și particular, unde trebuesc preferați cărbuni mai supeirori, în loc ca acești din urmă să fie valorificați la export sau alte scopuri speciale.

Urmarea acestor teorii, s'a dus în ultimii 13 ani o politică de restrângere a producției de cărbuni, care a scăzut dela 3.223 000 tone în 1927, la 1.508.000 tone în 1933, ca apoi să revină la 2.640.000 tone în 1940. In acest timp, alte țări au dublat sau triplat producția lor de cărbuni.

Consumul de combustbil al țării în ultimii ani a fost în mediu următorul:

	Cantitate		Calorii milioane	la %
1. Gaze	1.168.000.000	m. c.	13.324.000	17,6
2. Cărbuni	2.340.000	tone	14.240.000	26,3
3. Produse petrolifere	1.410.000	„	14.100.000	26,7
4. Lemne de foc	4.700.000	„	15.510.000	29,4

Se vede din acest tablou procentul prea ridicat ce-l deține petrolul și lemnul, față de cărbuni.

Necesitatea măririi producției de cărbuni.

Iată că vine războiul, această scadență a tuturor greșelilor, care cere eforturi pe care numai un organism sănătos le poate da.

Toate teoriile arătate mai sus, s'au prăbușit și acum, pe primul plan, stă **mărirea** *producției de* **cărbuni**, *în scopul de a asigura:*

— Aprovizionarea cu combustibil a Căilor Ferate, care au fost nevoite să rechiziționeze — manu militari — începând dela 15 Mai, întreaga producție de cărbuni a minelor furnizoare.

— Aprovizionarea industriilor cari consumau și până aci cărbuni, dar care s'au aflat într'o situațiune foarte grea, prin rechiziționarea cărbunilor de CFR.

— Consumul domestic al locuințelor, care din cauza lipsei lemnelor și produselor petrolifere, se îndreaptă tot mai mult spre cărbuni.

— Nevoile de combustibil, în țară, ale armatelor aliate germane.

— Acoperirea cererilor de export cărbuni, care au devenit foarte insistente, cu prețuri remuneratorii și interesante chiar pentru Apărarea Națională, prin creiarea de import în compensație a unor articole ce ne lipsesc în țară.

Noua politică economică a d-lui ministru Marinescu.

A fost bine venită numirea în fruntea Ministerului Economiei Naționale a d-lui ministru I. Marinescu, *un profund cunoscător al problemelor economice și în special a celor miniere. Domnia sa a ținut chiar din primul moment al venirii sale la minister, prin discursul de prezentare, să pună accentul pe* **mărirea producției industriale.** *Era chiar timpul ca* **producția** *— sursa vitală care întreține întregul organism economic — să aibă preferință față de alte probleme cari nu sunt decât anexe ale producției: consumul, distribuția, factorul social, latura financiară, etc.*

(Urmare în pag. 3-a)

Un salut omagial
cu ocaziunea promovării la demnitatea de Ministru Secretar de Stat la Departamentul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor a d-lui Profesor Inginer C. BUȘILA

„Omul potrivit la locul potrivit" este celebrul dicton care definește perfect situațiunea.

In împrejurările excepțional de grave, prin care trece țara, toate forțele capabile a da maximum lor de randament în folosul patriei, au fost mobilizate în vederea succesului final.

Este lupta supremă pe care a angajat-o țara întreagă pentru salvarea ei — este supremul efort cu toate riscurile ca și cu toate sacrificiile impuse de împrejurări, pentru creearea poporului Român un loc de onoare în concernul de mâine al familiei popoarelor din continentul European.

In această supremă și eroică încordare a tutulor forțelor de care dispune țara, este bine că s'a rezervat d-lui profesor inginer C. Bușilă departamentul pe care îl cunoaște deja de pe timpul când a funcționat ca Secretar General, și cu ocaziunea reuniunei numeroaselor comisiuni technice la care colaborează în mod activ de numeroși ani fără întrerupere în cadrul preocupărilor sale technico-științifice.

La Departamentul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor sunt atâtea probleme importante de resolvat și atâtea lucrări de executat pentru complectarea multor lipsuri atât de resimțite, în împrejurările excepționale de astăzi, care de sigur vor absorbi numeroase și importante capitaluri.

Refacerea și organizarea provinciilor desrobite Basarabia și Bucovina precum și completarea căilor de comunicație de pe întreg cuprinsul țărei, impunea la conducerea acestui departament, ca și în alte țări, persoana cea mai calificată și cea mai representativă.

Vechiu profesor la Școala Politechnică din București, și Pro-Rector al ei, Președinte al „Societății Politechnice din România" **cea mai veche asociațiune Inginerească din România,** Membru Fondator și Primul Președinte al Asociațiunei Inginerilor din România-A.G.I.R. — Președinte și Fondator al Institutului Român de Energie — I.R.E. — Pro-DECAN al Colegiului Inginerilor din România, **Președinte și Membru în numeroase Comisiuni cu caracter technic, d. Prof. Ing. C. Bușilă, este persoana care acumulează toate cunoștințele în legătură cu necesitățile technice și economice ale țărei.**

Pe baza multelor sale studii și a bogatei sale experiențe, fructul activității sale neobosite în lunga sa carieră inginerească, va ști să găsească la timp cele mai potrivite soluții în numeroasele probleme ce se pun actualmente, și mai cu seamă, care se vor pune după terminarea războiului.

In colaborare cu distinsul D-sale Coleg dela Departamentul Economiei naționale, d. Ministru I. MARINESCU, eminent jurisconsult și un excelent Administrator, care întreaga activitate în cursul carierei sale de aproape 30 ani s'-a consacrat-o chestiunilor economice, vor găsi soluțiunile așteptate de numeroasele chestiuni cu caracter economic. Știut fiind că după experiența ultimilor evenimente, problema comunicațiilor de tot felul este pe primul plan al preocupărilor în toate țările, și deci și la noi unde a ajuns o chestiune vitală și de extremă urgență, — va fi abordată cu toată atențiunea precum și cu toată grija pentru binele public și interesele superioare ale țărei.

Urăm D-lui Profesor Ing. Bușilă să ducă la bun sfârșit opera ce i s'a încredințat de către Conducătorul Statului d. Prim-Ministru General I. Antonescu.

București, 30 Iulie 1941.

TRAIAN I. MEȚIANU
Inginer de Mine
fost Director Tehnic la Soc. Steaua Română și Președinte A.G.I.R., S. IV-a

Relațiunile noastre cu Franța[1)]

de CRISTIAN LEU

Nu vom intra prea mult în amănunt. Socotim că exemplarul documentar — graficul (82) — prezentat aci, exprimă destul de limpede evoluția raporturilor noastre de schimb, cu Franța.

Inaintea războiului mondial, aduceam mai cu seamă, nimicuri inutile: confecțiuni de modă, parfumerii, mătăsuri, blănuri, puține mașini. Țara putea ușor suporta această slăbiciune. Și putea răscumpăra un chintal — 100 kgr. — din aceste produse pariziene, cu 1.400 kgr. din bogățiile noastre. La epoca paritățiî leului românesc cu francul galic — sacrificiul putea fi ușor suportat.

După războiul mondial, aspectul relațiunilor schimbului cu Franța a suferit prefaceri radicale. Totuși, începând din 1922, influența relațiunilor strânse cu lumea pariziană, amixtiunea tot mai vie în economia țării a cercurilor franceze, duc sistematic la o devalorizare tot mai accentuată a produselor românești, în favoarea celor franceze. Atingem astfel, momentul culminant — 1929 — când isbucnește criza economiei mondiale. Pe noi, ne surprinde, cu propria noastră criză financiară, în plină desfășurare.

Este epoca „experților", a controlorilor străini, a tutelei finanței streine — care cerea „garanții" pentru împrumuturile de pomină, pentru „sacrificiile" făcute în sprijinul redresării leului nostru, etc.

Rodul „sfaturilor" și „îndrumărilor" primite dela solii marei noastre surori latine, în numele unei dragoste asurzitor trâmbițate pretutindeni, cu care eram copleșiți — se vede limpede din alura vertiginoasă pe care o înfățișează anii de după 1929, până la 1932. Bobul, semănat și cultivat cu grije, ani de-arândul, de pricepuți grădinari din afară, a rodit în sfârșit — spicul. In 1932, pentru 100 kgr. produse diferite, aduse din Franța, România cea Mare, și — mai ales **bogată** — trimitea înapoi, laolaltă — grâu, vite, petrol și lemne, — în cantitate de **5.470 kgr. Adică de 55 ori mai mult!**

❖

Dacă în 1905—1914, nimicurile inutile pariziene — modele, parfumuri, etc. — cotau de 14 ori mai mult decât munca țăranului român — apoi la epoca în care sfaturile unui Charles Rist și Auboin, cu toată legiunea lor de „experți", de „îndrumători" etc. — avea să-și dea rodul, produsele noastre atât de prețioase în valoarea lor intrinsecă, **reală**, — cotau de 55 ori mai puțin decât cele franceze! **Pentru o roabă, trimeteam peste 5 tone, iar ca volum, un vagon. Un Francez, la 1932, producea tot atât cât 55 Români. Opt ore de muncă franceză, echivalau cu 440 ore, de muncă românească, etc.**

Descreșterea care urmează în alura graficului, nu se datorește nici decum unei înviorări. Unei vârșit după 1929. Vom face o simplă comparație asupra indexului de inferioritate „L", din graficul (82), din 1922, față cu cel din 1932. Oare, pentruce grâul, lemnul sau petrolul nostru, să prețuiască în 1932, de 9 ori mai puțin decât în 1922? — Oare, la distanță de 10 ani, s'a schimbat, reducându-se la o zecime, valoarea **intrinsecă** a acestor produse? Oare, dintr'o tonă de grâu la 1932, s'a făcut numai 1/10 din pâinea obținută din aceiași cantitate, la 1922? Oare, petrolul din 1932, are calorii de zece ori mai puțin decât în 1922? Oare, munca și întregul utilaj depus pentru producerea lor, s'a redus la o zecime față de 1922?

Nimeni nu a îndrăznit să atace sistemul. S'au închinat toți, în fața lui. I-au preamărit înfailibilitatea. Au crezut ca în sfintenia unei Evanghelii. Au acceptat sistemul, și nu au îndrăznit să-l verifice niciodată, prin rezultate. S'au creiat și legitimat doctrine. A tronat vițelul de aur, și i s'au închinat toți. Formula „liberalismului economic" — hipnotizase pe toți, și pe cei ce o pricepeau, și pe cei cari o utilizau, în neștire, ca lozincă pe care nu au putut-o pătrunde vre-odată. Sau, dacă au pătruns sistemul au tăcut, încasându-și talanții de argint ai Iudei.

❖

Dacă în ordine *spirituală*, relațiunile noastre cu Franța, au fost atât de generoase, — în schimb, și la adăpostul acestora, marea finanță judaizată, ne-a jefuit, ne-a batjocorit, ne-a pângărit ce ne era mai scump — în goana ei după aur. In ordine **economică**, relațiunile noastre cu Franța, ne-au fost nefaste și fatale. Și — *am plătit* această lecție de istorie economico-politică! Să păstrăm cel puțin, din noianul acestor triste și dure experiențe — *învățămintele* acestui trecut.

Iată de ce, trecutul, nu trebue uitat. Ci, din contră, trebue pătruns adânc, obiectiv, rece — spre a nu pierde ceeace noi, găsim a fi darul cel mai prețios al acestui trecut plin de sacrificii: **învățămintele lui.**

CRISTIAN LEU

1) Graficele din acest articol fac parte din lucrarea în pregătire asupra evoluției economiei generale a României. Reproducerea este formal interzisă.

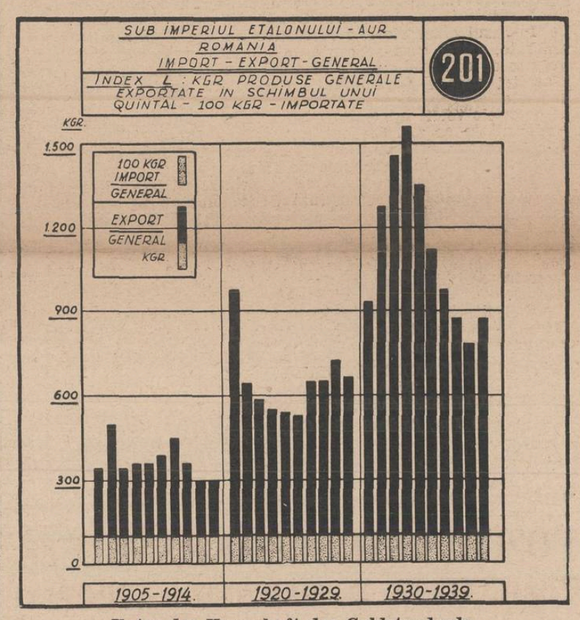

Unter der Herrschaft des Goldstandards
Man kann sehen, wievel Kilogramm allgemeiner Erzeugnisse für je 100 kg. nach Rumänien eingeführter Waren exportiert wurden

Auf der 3. Seite:
Unsere Beziehungen zu Frankreich
Von CRISTIAN LEU

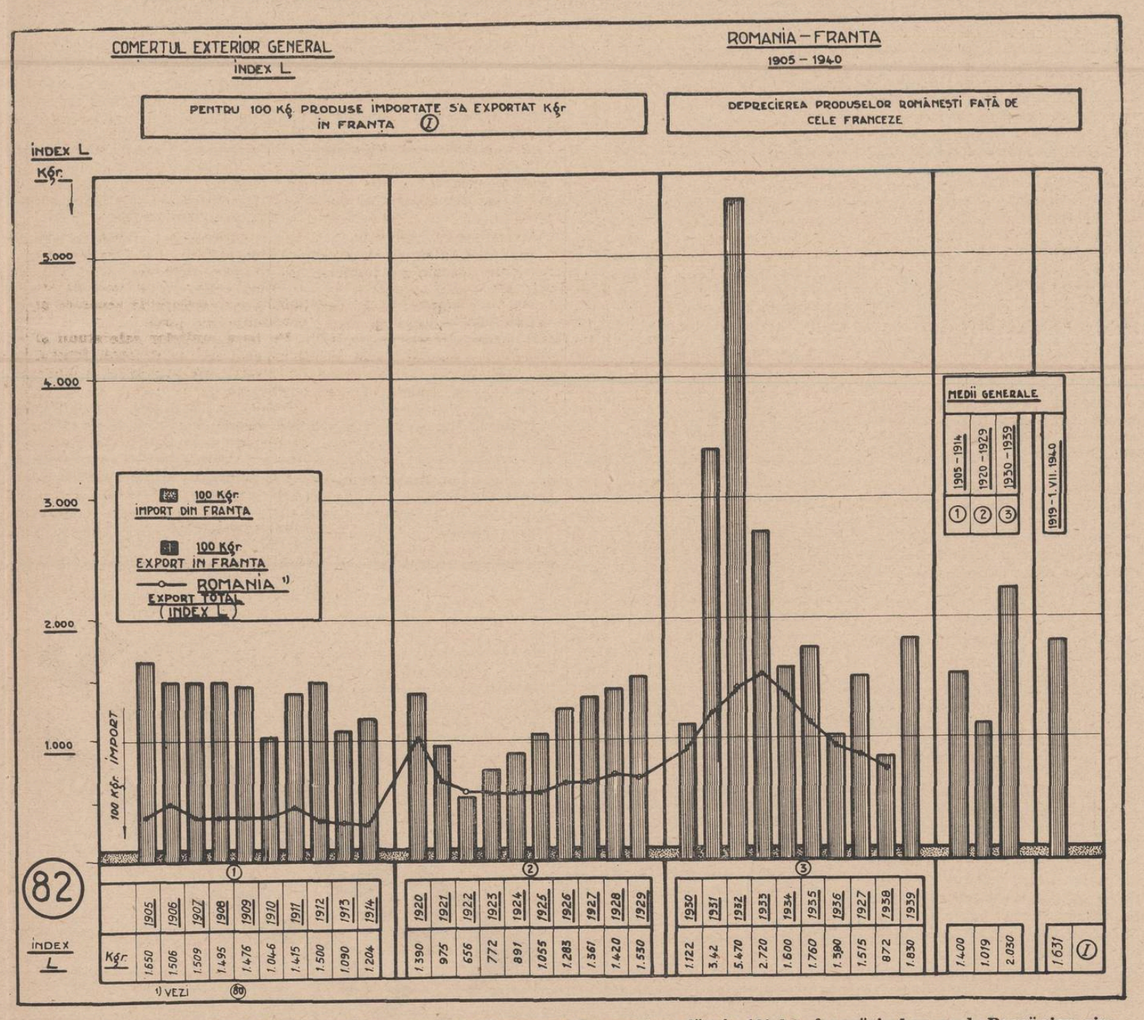

Die obige graphische Darstellung zeigt uns, wieviel allgemeine Erzeugnisse für je 100 kg. französischer nach Rumänien eingeführter Waren, nach Frankreich exportiert wurden.

Ministerul Economiei Naţionale

Direcţiunea petrolului şi a celorlalte exploatări miniere

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa generală a tuturor întreprinderilor petrolifere şi miniere, constituite în conformitate cu art. 21 din Legea Minelor în vigoare şi care posedă capacitatea tehnică şi financiară cerute de art. 187 din aceeaşi lege, că prin deciziunea ministerială înregistrată sub No. 51541/Jl. 20530/18.VII.1941, Ministerul Economiei Naţionale a hotărât ţinerea unei licitaţiuni publice pentru concesionarea dreptului de exploatare în limitele următoarelor 4 perimetre:

1. Perimetrul de exploatare Nr. CXLVII **„Strehaia"** situat pe teritoriul comunei Urlaţi, jud. Prahova în suprafaţă de cca . . . . . 40,0000 Ha.
2. Perimtrul de exploatare No. CXLVIII **„Valea Pietrei"** situat pe teritoriul comunei Urlaţi, judeţul Prahova în suprafaţă de cca . . . . . 49,3750 Ha.
3. Perimetrul de exploatare No. CXXXVII **„Valea Staura Nord"**, situat pe teritoriul comunei Mărginenii de Sus, jud. Prahova, în suprafaţă de cca . . . 70,2000 Ha.
4. Perimetrul de exploatare No. CXLV **„Poiana Zbiglezei"**, situat pe teritoriul comunei Glodeni, jud. Dâmboviţa în suprafaţă de cca . . . . . 20,0000 Ha.

Se face menţiunea specială, că din exploatarea perimetrului CXXXVII „Valea Staura Nord", se exceptează stratul I Meotic, care formând un zăcământ numai de gaze uscate, valorificarea acestuia urmează să se facă conform art. 209 din Legea Minelor astfel cum prevede alin. 2 de sub art. I din deciziunea acestui Minister, înreg. sub No. 6866/Jl. 11438 din 21.IV.1939.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de **Luni 18 August 1941, ora 10 a. m.** la Ministerul Economiei Naţionale, în cabinetul d-lui secretar general D. M. Preda, geolog, din localul situat în calea Victoriei No. 133, Bucureşti, de către comisiunea instituită prin art. III, din deciziunea sus-menţionată.

Condiţiunile în care se va ţine licitaţia şi cele în care se vor institui şi acorda concesiunile perimetrelor sus menţionate, sunt cele stabilite în condiţiunile licitaţiunii, aprobate prin Jurnalul Consiliului de Miniştri cu No. 2769 din 22 Septembrie 1937, publicat în Monitorul Oficial, p. I, cu Nr. 222 din 25 Septembrie 1937, precum şi cele inscrise în contractele de concesiune şi caetele de sarcini, întocmite pentru fiecare perimetru în parte, aflate în dosarul respectiv.

Intreprinderile asupra cărora se vor adjudeca pe bază de licitaţiune publică perimetrele specificate mai sus, care au o suprafaţă mai mare d 40 Ha., îşi vor lua obligaţiunea prin ofertele respective de a săpa câte o sondă de explorare pentru fiecare perimetru obţinut în condiţiunile caetului de sarcini spcial, anexat la contractul de concesiune în următoarele regiuni:

1. Pentru perimetrul CXLVII **„Strehaia"**, în regiunea **Valea Dulce-Popeşti-Apostolache**, judeţul Prahova, pentru căutare de zăcăminte de ţiţei în **Meoţian, eventual în Miocen sau Oligocen.**
2. Pentru perimetrul No. CXLVIII **„Valea Pietrei"** în regiunea **Ludaşi-Balcani**, judeţul Bacău, pentru căutare de zăcăminte de ţiţei în **Miocen, eventual în fundamentul Paleogen.**
3. Pentru perimetrul No. CXXXVII **„Valea Staura Nord"** în regiunea **Colibaşi**, judeţul Dâmboviţa, pentru căutare de zăcăminte de ţiţei, în **Meoţian şi eventual în Miocen.**

Se face menţiune specială, că în cazul când lucrările de săpare a sondei de explorare respective se vor termina cu rezultat favorabil, astfel cum este definit de art. 183 din Legea Minelor, societatea concesionară va avea numai dreptul prevăzut de art. 186 alin. 8 din Legea Minelor în vigoare fără a mai putea beneficia şi de dreptul de redevenţă, prevăzut de art. 26 din aceeaşi lege pentru exploratori în genere. Dispoziţiunea din prezentul alineat este trecută în contractul de concesiune şi caetul de sarcini al fiecărui perimetru.

Ofertele pentru obţinerea concesiunilor de exploatare în limitele perimetrelor scoase la licitaţiune vor fi întocmite pe coli timbrate în valoare de lei 1.584, conform art. 4, paragraful 32 din Legea Timbrului, cu modificările sale ulterioare şi vor fi însoţite de garanţia prevăzută în art. III alin. final din condiţiunile licitaţiunii publicate în „Monitorul Ofcal" sus citat.

In cazul când ofertele respective nu vor fi întocmite pe coli timbrate, astfel cum se arată în alineatul precedent, ele vor fi însoţite de coli timbrate de lei 1.584, sau de o recipisă de vărsare a acestei sume la Administraţia Financiară, pentru fiecare ofertă în parte.

Ofertele vor fi întocmite pentru fiecare perimetru în parte, în conformitate cu art. 33 combinat cu art. 187 din Legea Minelor de la 24 Martie 1937, cu modificările sale ulterioare, şi cu dispoziţiunile cuprinse în deciziunea de faţă.

In fiecare ofertă se va specifica, printre altele, că întreprinderea ofertantă a luat cunoştinţă de contractul de concesiune şi caetul de sarcini al perimetrului solicitat şi că îl acceptă.

Dosarele perimetrelor scoase la licitaţiune precum şi toate actele în legătură cu această licitaţiune, vor fi ţinute de Direcţiunea Petrolului şi a celorlalte Exploatări Miniere, la dispoziţiunea tuturor întreprinderilor petrolifere care vor dori să la parte la licitaţiune.

Consultarea acestor dosare de către cei interesaţi se va putea face în fiecare zi de lucru, între orele 11—13, în biroul arhivei Direcţiunei Petrolului şi a celorlalte Exploatări Miniere.

DIRECTORUL PETROLULUI
SI A
CELORLALTE EXPLOATARI MINIERE
(ss) **Ing. Andonie St. Gh.**

REFERENT,
(ss) **Nic. E. Ionescu**

POZIŢII PETROLIFERE ENGLEZE,
PERICLITATE IN ORIENTUL APROPIAT

Ultimele ostilităţi războinice dintre Irak şi Marea Britanie şi cari clocotesc încă, au făcut ca întreg spaţiul de tensiune al Orientului apropiat să ajungă în centrul interesului. Căci e vorba atât pentru ţările arabe cât şi pentru Imperiul Britanic, de teritorii excepţional de importante. In primul rând ele constitue o importantă punte de uscat a Angliei către Imperiul său din Oceanul Indian, care asigură în acelaş timp şi protecţia celei mai importante cale comerciale mondială, Canalul Suez, iar în al doilea rând — acest complex de ţări este cea mai importantă regiune petroliferă pentru aprovizionarea Imperiului Britanic cu această atât de preţioasă — mai ales acum în război — materie primă.

Producţia totală a ţărilor în discuţie, a fost în 1940, la o producţie mondială de 296.000.000 tone petrol, de aproximativ 5,6% din această producţie, în următoarea ordine: Iranul (10.500), Irakul (3.600), Insulele Bahrein (1.000)(, Egiptul (850), Arabia Saudită (750). Cifrele sunt evaluate în 1.000 de tone — total 16.700 tone.

Greutatea acestor cifre, devine cu totul alta dacă se ia în considerare că doi din marii producători de petrol — Statele Unite şi Rusia, cari totalizează aproape trei sferturi din producţia mondială, exportă numai 20.000.000 tone petrol anual, din cauza necesităţilor consumului intern, aşa că considerând nevoile mult mai restrânse ale celorlalţi producători, pieţei mondiale îi stau la dispoziţie exact 80.000.000 tone de produse petrolifere anual. Dacă se socoteşte mai departe că necesităţile de petrol din timp de pace ale Imperiului sunt de circa 20 mil. tone anual, în timp ce aprecieri cantitative anticipate, asupra necesităţilor de război,—fără îndoială considerabil sporite, — nici nu pot fi măcar făcute cu şanse de a se apropia de realitate, producţia Orientului Apropiat, care poate fi exportată aproape în întregime, capătă o cu totul altă semnificaţie. Cu atât mai mult, dacă se are în vedere faptul că tot petrolul produs, putea fi prelucrat în întregime în rafinăriile din Bahrein, Irak, Palestina, Siria, Egipt, în deosebi însă în Iran.

Hotărîtor pentru înmembrarea eficace a producţiei de petrol a Orientului apropiat, în economia de război, este în primul rând suficienta capacitate de prelucrare şi în al doilea rând posibilitatea de transport a petrolului produs.

Pentru trebuincioasa prelucrare a petrolului produs, se găsesc la dispoziţie, rafinării suficiente în Orientul apropiat. Iranul dispune pe lângă două rafinării de capacitate mijlocie, în special de una foarte mare la Abadan în Golful Persic, care are o capacitate de prelucrare de 10 mil. tone anual. fiind una din cele mai mari şi mai moderne instalaţii din lume. In Irak nu există decât o rafinărie mai mică, pentru necesităţile consumului intern. In marile rafinării dela Kirkuk, petrolul brut produs, este doar desulfurat, pentru a nu ataca prea mult ţevile de fier, pe lungul parcurs al „pipe-line"-ului — la Haifa şi Tripoli. Rafinarea propriu zisă a petrolului din Irak, are loc abia la Tripoli sau Haifa, ori numai în Franţa sau Anglia. Rafinăria din Haifa, terminată abia în anul 1939, poate să prelucreze anual 2 mil. tone petrol brut. Această rafinărie care alimenta în ultimul timp majoritatea vaselor engleze de război şi comerciale din Mediterana, a avut de suferit de pe urma bombardamentelor aeriene italiene — şi acum recent de pe urma închiderii pipe-linelui, de către guvernul irakian, după începerea ostilităţilor. Rafinăria amenajată la Manama, aproape imediat după primele exploatări începute în insulele Bahrein, a fost mult mărită în anul 1937, aşa că, capacitatea ei de prelucrare este astăzi de circa 1,2 mil. tone anual. Ambele rafinării egiptene lucrează mai ales pentru consumul intern.

Mult mai defavorabilă este pentru englezi, situaţia posibilităţilor de transport ale petrolului brut produs în Orientul apropiat. Deşi în această regiune au mers până acum abia cantităţi neînsemnate în Anglia, totuşi aprovizionarea complectă a regiunii mediteraneene, este hotărîtoare pentru poziţiile engleze de aici. Şi fiindcă în spaţiul mediteranean nu se extrage nicăeri petrol, singura cale de aprovizionare, este pentru englezi, transportul din Irak, prin „pipe-line", care, precum s'a văzut în timpul recentelor ostilităţi anglo-irakiene, a putut fi imediat închis între Kirkuk şi Haifa, după ce englezii închisesera încă anul trecut imediat după armistiţiul cerut de Franţa, braţul nordic — dela Tripoli — al conductei. **Restul produselor trebue să urmeze calea atât de vulnerabilă a Canalului Suez, Iar acest drum maritim, reclamă utilizarea pe scară întinsă a deja atât de decimatei flote engleze, de tancuri petrolifere.**

Cronica Tehnică

Coordonarea controlului factorilor ce influenţează acţiunea trepanului în forajul rotativ

Se cunoaşte că factorii principali care influenţează progresul săpărei unei sonde în forajul rotativ, sunt viteza de foraj, greutatea sau presiunea exercitată asupra trepanului, torsiunea prăjinilor de foraj, presiunea exercitată asupra talpei de coloana de noroi şi, — într'o oarecare măsură, — temperatura de fund.

Cunoaşterea exactă a acestor factori şi coordonarea lor sunt de mare importanţă pentru eficienţa şi siguranţa forajului. Operatorul sau conducătorul lucrărilor dispune de instrumente înregistrătoare ce dau valoarea acestor factori în orice moment, instrumente montate în faţa lui în mod uşor, vizibil şi lizibil. Instrumentul de control Martin-Decker (Martin-Decker quintuplex drilling control instrument), — cel mai uzual întrebuinţat la sondele de mare adâncime din Statele-Unite, dă 5 măsurători simultane: greutatea suspendată, presiunea pe talpă, turaţia mesei rotary, presiunea pompelor de noroi şi torsiunea prăjinilor de foraj exprimată în presiunea aburului imediat după ventilul de admisiune al maşinei de aburi.

Studii importante s'au făcut în şantierele din California cu referire la viteza de foraj, încă din 1929, pentru a se determina condiţiunile optime de avansare a săpării. Un număr de 125 rotaţii pe minut era considerat ca o viteză normală în 1934; ea a sporit la 250 rotaţii pe minut, multe sonde depăşind această limită. Revistele americane au menţionat cazuri excepţionale unde viteza a atins chiar 600 rotaţii pe minut. Elementele ce intră în consideraţie la stabilirea vitezei de rotaţie sunt durata sau uzura trepanului, lungimea găurii săpate în unitatea de timp, calitatea găurii săpate şi rectilinitatea ei. Mai intră în consideraţie şi influenţa vitezei asupra echipamentului de suprafaţă, o viteză prea mare putând contribui la o uzură sau deteriorare a unora din părţile sau piesele componente. De asemenea trebuie ţinut seama şi de faptul că o viteză mare de rotaţie măreşte şi şocurile ce le primeşte trepanul din partea terenului în care pătrunde. Unii autori, — printre care citâm inginerul W. A. Sandon, — au demonstrat că forţa şocului variază direct proporţional cu pătratul vitezei; deci o viteză de 100—200 rotaţii pe minut dă o forţă de şoc de 4 ori mai mare, decât cea dată de o viteză de 50 rotaţii pe minut, celelalte condiţiuni rămânând aceleaşi.

In terenuri dure şi rezistente, o viteză mare de rotaţie are o acţiune de tăiere şi de avansare mai puternică, pentru acelaş tip de trepan, decât în cazul unei viteze reduse. Insă ea implică aplicarea unei greutăţi mai reduse asupra trepanului, atât din punctul de vedere al conservării în bună stare a echipamentului de foraj, cât şi din punctul de vedere al siguranţei de a săpa o gaură verticală, fără deviaţie. Experienţele făcute în această privinţă au condus întreprinderile de foraj să întrebuinţeze, deci, o viteză mare de rotaţie şi o greutate mai redusă asupra trepanului.

Trebuie ţinut seama şi de efectul vitezei de rotaţie asupra trepanului însuşi, o rezervă prea mare implică pierderi de timp pentru înlocuirea lui şi întrebuinţarea unui număr mai mare de trepane pentru forajul total al sondei. Din acest punct de vedere unele întreprinderi americane nu depăşesc 90 rotaţii pe minut, mărind însă greutatea drillcolarului deasupra trepanului.

In şantierul Signal Hill din California, încercări făcute pentru a se determina efectul variaţiei vitezei de rotaţie, au dovedit că trepanul avansează mai satisfăcător, dacă viteza se măreşte. Utilizând un trepan special (rock bit) şi păstrând un drillcollar cu greutate constantă deasupra trepanului, s'a săpat cu o viteză de 80 rotaţii pe minut 3 picioare cu 100 rotaţii, 4½ picioare şi cu 150 rotaţii 6 picioare. Tipurile de trepane nu activează în acelaş fel la viteze mari de rotaţie; astfel tipul „drag bit" se pretează mai satisfăcător, în ce priveşte avansarea şi calitatea găurii săpată, la o viteză redusă decât la o viteză mare.

S'au mai făcut experienţe pentru determinarea vitezei de rotaţie convenabilă forajului cu carotiera şi lărgirea sau îndreptarea găurii săpată cu reamerul; s'a constatat că, utilizând viteze reduse, se obţin rezultate mai bune decât cu viteze prea mari.

Se ştie că vibraţiile la care sunt supuse prăjinile în timpul săpării pot produce accidente, prin ruperea sau smulgerea lor din mufele de racord. Viteza mare de rotaţie reduce aceste vibraţiuni şi permite a se obţine o gaură rotundă în secţiune transversală şi pereţi având o regularitate uniformă fără proeminenţe.

Din punctul de vedere al echipamentului de suprafaţă, s'a constatat că o viteză depăşind 150—200 rotaţii pe minut, dă o uzură apreciată, în special lanţurilor pentru transmisiuni şi roţilor dinţate; prin întrebuinţarea unui material de calitate superioară, această uzură poate fi redusă. Asemenea mari viteze dau vibraţiuni, prin planşeul sondei, turnului de foraj şi masei rotative, ale căror fundaţii trebuesc consolidate. Chestiunea uzurei echipamentului de suprafaţă este un factor proeminent în fixarea vitezei de rotaţie; din acest punct de vedere, cele mai multe întreprinderi din California nu depăşesc o viteză de 250 rotaţii pe minut.

Viteza de rotaţie la o sondă nu poate fi constantă la traversarea diferitelor formaţiuni, dacă se păstrează aceiaş greutate a drillcollarului deasupra trepanului. O societate din California a experimentat săparea unei sonde cu viteză constantă la adâncime mare, variind însă greutatea drillcollarului, şi acuma micşorân-o la săparea în formaţiuni dure.

Torsiunea prăjinilor de sapă este înregistrată de indicatorul Martin Decker şi se exprimă în presiunea aburilor în lb sq. inch. Cadranul de citire prezintă diviziuni ca şi cadranele ce înregistrează greutatea asupra trepanului. Ca exemplu, 25 puncte din cadran indică torsiunea când trepanul se roteşte în talpă; când trepanul pătrunde în teren, torsiunea se ridică la 30 puncte şi se menţine constantă într'o avansare normală. Când trepanul întâlneşte o rezistenţă mai mare, d. ex. când este prea încărcat cu noori sau când pompa de noroi nu funcţionează normal, presiunea aburilor de aplicat la maşină este mai mare, torsiunea asupra prăjinilor creşte şi viteza de rotaţie trebuie micşorată. Operaţia săpărei trebuie condusă stabilindu-se o corelaţie şi urmărindu-se arăturile indicatorului referitoare la viteza de rotaţie, greutatea aplicată deasupra trepanului şitorsiunea prăjinilor.

S'au făcut studii privitoare la presiunea coloanei de noroi şi s'a dovedit că este util ca ea să fie cunoscută în orice moment. Presiuni de refulare scăzute au avantajul de economie în consum de combustibil şi de aburi şi de uzură mai redusă a echipamentului respectiv. In asemenea condiţiuni se lucrează în şantierele din Gulf Coast şi Mid-Continent, unde reducerea presiunei este înlesnită prin întrebuinţarea de racorduri „full-trole tool joints".

FLOTAŢIA
şi posibilităţile sale

In redactarea acestei note privitoare la flotaţia şi posibilităţile sale, ne referim la o serie de studii publicate în volumul comunicărilor Congresului internaţional de Mine, Metalurgie şi Geologie aplicată din Paris 1935. Chestiunea ce o tratăm este totdeauna de actualitate şi vom spicui din aceste comunicări numai părţile de ordin practic.

Aceste comunicări sunt:

Ing. **M. Chataignon:** Note sur la flotation. Résumé des connaisances actuelles.

Ing. **M. Chataignon:** La flotation et ses possibilités.

Prof. **M. Maurice Rey:** Contribution à la théorie de la flotation des minerais.

Prof. **A. M. Gaudin:** Le contrôle du flottage au microscope.

Problema flotaţiei a fost tratată în România într'un interesant studiu publicat încă din 1931 de d-l dr. ing. **Ion Huber-Panu,** prof. Şcoala Politechnică din Bucureşti, studiu intitulat: „Stadiul actual al teoriei flotaţiei".

O lucrare interesantă de consultat în materie de flotaţie a minereurilor este şi teza de doctorat a d-lui ing. **Eugen Bădescu,** directorul Serviciului Aurului din Banca Naţională a României. Teza este intitulată: „Mahl- und schwimmtechrische Untersuchungen ausgeführt au einem österreichischen Kupferfahlerz und einem Siegerländer Blei-Zinkerz".

Literatura tehnică germană este bogată în lucrări tratând acest subiect. Printre acestea citâm volumul „Flotation" de **Erwin W. Mayer** şi **Hubert Schranz,** publicat de editura Hirzel din Leipzig, Uzinele de specialitate **Fried. Krupp Grusonwerk A. G., Humboldt, Westfalia - Dimardahl - Gröppel,** etc., au publicat la timp interesante dări de seamă asupra installaţiunilor de acest gen furnizate, montate şi puse în funcţiune în diferite ţări din lume, între care se citează şi România, pentru industria aurifera şi carboniferă.

După cum arată inginerul Chataignon în cele două comunicări ale sale, sunt tratate prin flotaţie anual peste 100 milioane tone de minereuri, din care o mare parte poate altfel ar fi rămas fără valoare. Fizicieni calificaţi, urmăresc în toate ţările şi fac cercetări pentru perfecţionarea flotaţiei.

In cazul când operaţia urmăreşte separarea unui singur mineral de valoare din ganga ce-l însoţeşte, ea este denumită **flotaţie simplă;** când ea are de scop separarea mai multor minerale de valoare, între ele şi de ganga lor, este denumită **flotaţie diferenţială.**

Principiile de separaţie a minereului prin flotaţie sunt: a) producerea cu ajutorul unor agenţi chimici a unei spume la suprafaţa unui amestec de materie minerală fin sfărâmată cu o cantitate de apă de 3—5 ori mai mare; b) menţinerea în agitaţie continuă a acestui amestec în mod mecanic sau printr'un curent de aer; c) concentrarea particulelor minerale şi menţinerea lor în suspensie în această spumă plutind la suprafaţa apei; d) depunerea la fund a materiei sterile ce nu s'a încorporat în spumă şi colectarea ei separată.

Operaţiunile principale ale flotaţiei sunt: a) prepararea mediului lichid şi realizarea unui p H favorabil; b) formarea unei spume prin adausul unui reactiv spumant; c) aderenţa sulfurilor la bulele de aer prin adausul unui reactiv colector; d) selecţiunea diferitelor sulfuri prin adausuri alternante de reactivi depresanţi şi activanţi. In cazuri particulare se mai adaugă, ca ultimă operaţie, un reactiv dispersant, pentru a ţine în suspensie particulele cele mai fine ale gangei ce ar putea împiedeca acţiunea colectorilor, prin aderare la particulele de sulfuri.

Flotaţia a fost aplicată în special **minereurilor aurifere.** Când aceste minereuri sunt aluvionare, unde aurul metalic se află în prezenţa cuarţului, fără sulfuri metalice, flotaţia poate fi utilizată pentru a recupera particulele extrem de fine, care scapă altor mijloace. Procedeul Edquist adaugă spumei, în acest scop, cărbune fin pulverizat, care serveşte de suport particulelor de aur, permiţând recuperarea lor în mod mai uşor. Flotaţia prezintă interes, pentru tratarea minereurilor în care aurul este asociat unor sulfuri metalice sau arsenio sulfuri. Inginerul Chataignon descrie diverse metode şi cazuri în care se aplică flotaţia: a) metoda aplicată de Montezuma Apex G. (Mother Lode Produeer), unde minereul este supus mai întâi concentrării prin gravitate şi prin amalgamare, flotaţia limitându-se la rolul de a culege particulele de aur foarte fine, — metodă ce se aplică, dacă minereul conţine aur liber; b) metoda aplicată de „Mac Intyre Porcupina G.", când minereul nu conţine aur liber, trebuind a fi supus în prealabil cianurării; c) tratarea prin flotaţie a minereurilor de aur ce conţin substanţe cyanicide (arsenic, săruri de cupru, săruri de var, etc.), metoda cianurării fiind foarte costisitoare, şi uneori extrem de dificilă, în asemenea cazuri; d) când când minereul conţine o proporţie importantă de vaze fine (slime), care sunt separate de nisipurile aurifere pentru a fi supuse flotaţiei, pe când nisipurile sunt supuse cianurării, metodă aplicată de „Benguet Consolidated Mining Co."; e) flotaţia aplicată sulfurilor aurifere pentru valorizarea acestor sulfuri (de plumb, de cupru, de zinc, etc.).

Flotaţia se aplică şi **mineralelor nesulfurate** prin 2 metode: a) fiind supuse în prealabil sulfurării, înainte de a le flota, în prezenţa unei sulfuri alcaline sau alcalino-teroase prin agitare, după ce au fost fin sfărâmate; b) întrebuinţând ca agent de flotaţie un reactiv spumant şi colector în acelaş timp, şi anume oleatul de sodiu, acidul oleic sau un alt acid gras. Pe când prima metolă este aplicabilă numai minereurilor oxidate de plumb şi de cupru, cea de a doua are un câmp de activitate mult mai larg. Autorul citează ca exemplu de flotaţie de minerale oxidate, instalaţia soc. Valley Cement Co., din Philadelphia, pentru calcită. Societatea posedă mari zăcăminte de calcar, cu un conţinut slab de carbonat de calciu; prin flotaţie conţinutul se măreşte la cca. 75%, dând posibilitatea de a se obţine cimenturi de diferite calităţi. In Florida şi Tenessee se află instalaţii pentru **flotarea fosfaţilor,** obţinându-se concentrate cu un conţinut de 74% fosfat tricalcic.

Flotaţia se mai aplică **în industria chimică** pentru unele separaţiuni dificile şi costisitoare, cum ar fi separarea clorurei de potasiu de clorura de sodiu din minereul de potasiu (sylvinita). Ea găseşte aplicaţiuni în **industria textilă** pentru epurarea apelor de spălare a lânei. Inginerul Chataignon mai indică drept posibilităţi de întrebuinţare a flotaţiei **pentru tratarea nisipurilor petrolifere,** pentru **concentrarea unor semi - produse ale industriei metalurgice** (scoicile convertisorilor).

In România s'au construit următoarele **instalaţiuni de flotaţie:**

1. Soc. Mica-Brad, o instalaţie de flotaţie terminată în 1928 având o capacitate de tratare de 70 tone minereu pe zi.
2. R. I. M. M. A. (Dealu Crucii), (actualmente în teritoriul cupat de Ungaria), o instalaţie de amalgamare şi de flotaţie terminată în 1931, cu o capacitate zilnică de 100 tone minereu pe zi.
3. R. I. M. M. A.-Băluţ, o instalaţie de flotaţie de 70 tone, terminată în 1932; o instalaţie de flotaţie la Baia-Sprie şi Strâmbu, — toate rămase în teritoriu ocupat
4. Mica Brad, o instalaţie de flotaţie de 200 tone pe zi, terminată în 1933
5. Soc. Française des Mines d'or de Transylvanie-Băiţa, (rămasă în teritoriul ocupat de Ungaria) o instalaţie de cianuraţie a concentratelor de flotaţie cu o capacitate de 50 tone pe zi.
6. R. I. M. M. A.-Dealu Crucii — extensiunea instalaţiei la 300 tone pe zi şi o instalaţie de flotaţie a concentratelor, terminată în 1935 (rămase în teritoriul ocupat de Ungaria).
7. Soc. Petroşani-Tereapăn (rămasă în teritoriul ocupat de Ungaria), o instalaţie de flotaţie terminată în 1935, având 25 tone capacitate pe zi.
8. Instalaţiile de flotaţie **Lucaci** şi **Nistru** ale Soc. Phoenix rămase în teritoriul ocupat.
9. Soc. Petroşani-mina Totoş (Baia Mare), o instalaţie de încercare pentru flotaţie şi cianurare de 5 tone pe zi.
10. „Intreprinderile Miniere din Ardeal" — Sacarâmb, — o instalaţie de flotaţie cu o capacitate zilnică de 250 tone pe zi.
11. Soc. „Aur", mina Napoleon, unde s'au făcut încercări de prelucrare a minereurilor din minele Ana, Napoleon şi Hermania.
12. Soc. „Aurum" Valea Borcutului (ter. oc.), inst. de steampuri californiene combinată cu flotaţie şi cianuraţie.

In industria carboniferă s'au pus în funcţiune în 1938, de Soc. **Petroşani,** două instalaţii de flotaţie construite la Lupeni şi Petrilla. Aceste instalaţii recuperează cărbunii cu dimensiuni sub ½ mm. din apele de spălare evacuate din spălătorii. Ele pun în valoare cca. 100.000 tone cărbuni pe an, care altfel erau evacuate odată cu apele de spălare şi se pierdeau. Acestor cărbuni li se dă întrebuinţare sub formă de brichete, semicocs, cocs şi chiar prin ardere directă drept combustibil, în focare amenajate special pentru arderea prafului de cărbune.

Instalaţiile de flotaţie din industria auriferă a României au fost construite, — după datele ce le găsim într'un studiu publicat în „Correspondance Economique Roumaine", în baza unor încercări şi studii executate în 1923 de uzinele Krupp - Gusonwerk, Humboldt şi Ekof. Cele din Dealu Crucii şi Baia Sprie au fost începute în 1930 şi puse în funcţiune în 1931. Aparatele de flotaţie din Dealu Crucii funcţionau cu aer comprimat, după brevetul Callow Mac Intosh, iar cele din Baia Sprie, — flotaţie diferenţială, — de tipul „Universal Separation", prin agitaţie mecanică.

Un aport însemnat în construcţie, funcţionare şi randament, l-au adus tinerii ingineri de mine români, cari au activat şi activează încă la minele de aur din Ardeal, în special d. ing. I. M. Lăzărescu, fostul Director al soc. R. I. M. M. A. Baia-Mare, cu asistenţii săi, ing. I. Marin, G. Bădiceanu, Ilie Popa, Antonescu C., Bulgăreanu, Wodak, etc. etc.

Daţi pentru Ostaşii noştri iubiţi
Este o datorie către Ţară

L'INFLUENCE DE LA GUERRE actuelle sur l'économie du pétrole

Le Dr. **Hans Bahr** de Hambourg, auteur de l'étude *„das Oel im Englisch en Krieg"* publiée dans la revue Oel und Kohle No. 20/1941, étude résumée par nous dans un numéro antérieur, publie dans la même revue du 8 juin crt., un judicieux article, dans lequels il examine la situation créée à l'industrie du pétrole par la guerre actuelle. Cette situation est loin d'avoir atteint les prévisions de la propagande britannique et elle s'est développée en faveur de l'Allemagne.

En première ligne, l'auteur constate que — à la différence de la guerre précédente, quand la production mondiale de brut de 1915 avait augmenté de 10% par rapport à la production de l'année 1914 — dans la situation actuelle, la production de l'année 1940 a enregistré une augmentation de 4% au regard de la production de l'année 1939. Certains pays ont enregistré des baisses sensibles : le Vénézuela, à cause de l'absence de débouchés dans le vieux continent, l'Irak, à cause de la situation créée en Méditérranée, par suite de l'entrée en action de l'Italie ; si les Etats-Unis ont enregistré une légère hausse de la production, le fait est du seulement à l'augmentation de la consommation intérieure de produits. En effet. l'exportation de produits qui, pour les vieux continents, atteignait environ 20 millions de tonnes, a été réduite à des quantités insignifiantes, en tant que le seul client de ces produits, avec grands risques de transport, est demeurée seulement l'Angleterre.

En deuxième ligne, le Dr. Hans Bahr souligne et démontre que les opérations militaires déployées par l'Axe en 1939 et 1940, ont eu des résultats favorables et pratiquement appréciés par les deux pays, pour satisfaire aux nécessités en produits pétroliers et en même temps très défavorables pour l'Angleterre.

La campagne de 1939, en Pologne. par sa courte durée a nécessité, bien que l'aviation et l'armée motorisée aient joué le premier rôle, une consommation de produits pétrolifères qui n'a pas dépassé la production indigène de l'Allemagne dans la période respective, d'environ un mois. Cette campagne a apporté dans le patrimoine de l'occupation allemande, les gisements pétrolifères de Jaslo et de Gorlice, pour l'exploitation desquels a été créée la société „Beskidon-Erdöl Gesellschaft".

La campagne de l'ouest de 1940 en Hollande, Belgique et France, a apporté dans la possession de l'occupation allemande, les ports importants et les stations d'Amsterdam et de Rotterdam ainsi que les raffineries modernes et depuis peu construites dans la France du Nord (Le Hâvre et Rouen) représentant environ 60% de la capacité de traitement des raffineries de France. D'autre part, la raffinerie de Marseille, du territoire non occupé, à été mise hors fonction, à la suite des bombardements subis. Le gisement pétrolifère de Pechelbronn en Alsace, est passé en possession de l'Allemagne. Ce gisement ayant, pendant les dernières années, une production d'environ 70.000 tonnes par an. Sont encore passés dans la possession et l'exploitation de l'Allemagne les ports pétrolifères et les raffineries de Nantes, Bordeaux et St. Nazaire.

Les operations militaires contre l'Angleterre ont eu deux résultats importants : de couler un grand nombre de tanks maritimes pour le transport des produits pétrolifères et de mettre hors fonction un grand nombre de raffineries de la Grande Bretagne, au moyen de bombardements efficaces. Les installations pour la fabrication de l'essence synthétique de Billingham ont été elles aussi gravement avariées par les bombardements aériens. L'auteur évolue le tonnage de la flotte de transport pour produits pétrolifères, détruit : par les sousmarins et l'aviation durant les 18 premiers mois de la guerre actuelle, à 800—900.000 tonnes. Ont encore été détruites d'importantes stations pétrolifères à Londres sur la Tamise, à Cardiff, Bristol Plymouth, Ipsuich, Tilbury, Pembroke, Portland, Liverpool, Newport. Southampton, etc.

L'entrée en guerre de l'Italie a créé une situation critique pour les exportations pétrolifères de l'Irak. La conduite pour le transport du pétrole brut a été fermée par les anglais, en ce qui concerne la ramification qui traverses la Syrie et se termine à Tripoli. D'autre part la portion qui se termine dans le port de Haiffa a subi d'importantes avaries par les bombardements de l'aviation, de même que la raffinerie et la station de pétrole de ce dernier port.

Le bombardement en octobre 1940, des exploitations pétrolifères des iles Bahreim, de la raffinerie d'Abadam, de la localité de Basshora, à immédiate proximité de la frontière entre l'Irak et l'Iran, a produit de grandes inquiétudes et de grandes difficultés pour l'approvisionnement de la flotte de guerre anglaise de la Méditérranée.

Les inquiétudes de l'Angleterre transpirent dans le ton de la presse anglaise ainsi que de certaines conversations et négociations qui, affirme-t-on, sont engagées avec les Etats-Unis, en ce qui concerne les exploitations pétrolifères de Trinidad, la cession des actions appartenant au capital anglais dans les exploitations de Bahreim; la cession de certaines lignes de transport maritime entre les Etats-Unis et l'Angleterre, à des sociétés américaines. Des conversations préliminaires seraient poursuivies avec les Etats-Unis quant à la participation du capital anglais à la société Irak Petroleum Co. et à la situation pleine d'inquiétudes des exploitations anglaises de l'Iran.

La situation se présenterait grandement consolidée pour les puissances de l'Axe, à mesure que les difficultés deviennent de plus en plus grandes pour l'Angleterre. L'intensification des exploitations pétrolifères du gouvernement général (anct. la Pologne), la suppression de l'influence anglaise sur l'industrie pétrolifère de Roumanie, l'empêchement des actes de sabotage effectués par les agents anglais dans cette industrie, la stabilisation de la production du brut dans les chantiers pétrolifères de Roumanie avec le concours du capital allemand ont permis a l'Allemagne de rendre inoffensif le blocus anglais à l'égard du continent européen.

L'auteur fait également une analyse sommaire de l'évolution de la produstion du pétrole brut de la Roumanie depuis 1913, quand celle-ci a enregistré son point maximum avant la guerre et jusqu'à la fin de l'année 1940, insistant snr les mesures prisse par le gouvernement roumain, pour assurer une activité normale de l'industrie du pétrole laquelle a suivi elle aussi, la ligne nouvelle de directives imprimées à la politique économique de l'industrie du pays.

Le **Dr. Hans Bahr** termine son intéressant article en faisant un succint examen des problèmes qui se posent pour l'avenir, pour l'industrie du pétrole et l'industrie carbonifère de l'Europe continentale. En prenant pour base l'année 1938 qui a précédé la guerre actuelle, quand la production de l'Europe continentale — sans la Russie Soviétique — a été d'environ 10 millions de tonnes et les besoins de la consommation de 27 millions de tonnes, il soutient que — à coté de l'intensification de la production de pétrole brut de l'Allemagne et de certains pays européens — une attention toute spéciale doit être accordée à la fabrication de l'essence synthétique. L'Allemagne occupe la première place de l'Univers par sa production de charbons d'environ 500 millions de tonnes par an. Il se ralie à l'opinion de M. le Dr. Krauch, soutenue dans une récente étude, selon laquelle chaque pays d'Europe qui dispose de gisements de charbons, doit créér une industrie chimique de la fabrication du pétrole.

VEGA-OIL
ULEIUL IDEAL

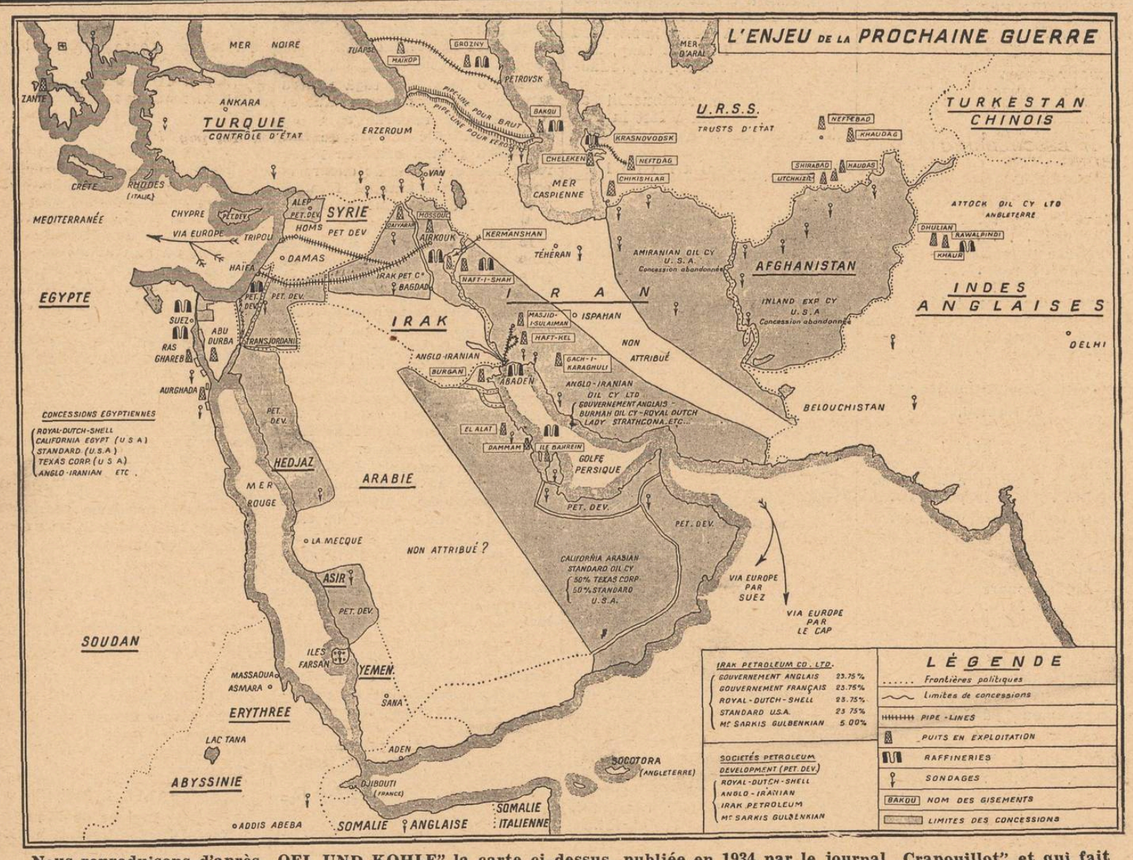
L'ENJEU DE LA PROCHAINE GUERRE
MER NOIRE
GROZNY
TUAPSE
MAIKOP
PETROVSK
MER CASPIENNE
BAKOU
U.R.S.S.
TRUSTS D'ETAT
TURKESTAN CHINOIS
ANKARA
TURQUIE
CONTROLE D'ETAT
ERZEROM
KRASNOVODSK
CHELEKEN
NEFTDAG
CHAKHLAR
NEFTEBAD
KHAUDAG
SHIRABAD
HAUDAS
UTCHKIZIL
ATTOCK OIL CY LTD
ANGLETERRE
DHULIAN
KAWALPINDI
KHAUR
CRETE
RHODES
(ITALIE)
MEDITERRANÉE
CHYPRE
EGYPTE
VIA EUROPE
TRIPOLI
SYRIE
ALEP
PET. DEV.
HOMS
DAMAS
HAIFA
IRAK PET. Co
BAGDAD
KIRKOUK
KERMANSHAN
TÉHÉRAN
AMIRANIAN OIL CY U.S.A.
Concession abandonnée
AFGHANISTAN
INLAND EXP. CY U.S.A.
Concession abandonnée
INDES ANGLAISES
DELHI
I R A N
IRAK
ISPAHAN
MASJID-I-SULAIMAN
HAFT-KEL
GACH-I-K

Noul regim minier
devine o realitate

Este de necrezut, dar faptul este adevărat: **noul regim minier devine o realitate.** Acum se poate vedea cât de fatală ar fi putut să ne pentru țara, în aceste momente, mai cu seamă, scaderea producției noastre de petrol, datorită mentalității și lipsei de energie a factorilor cari au fost meniți să aducă la bun sfârșit această problemă. Cu toată buna lor voință — stăpâniți, — însă — fie de diverse curente politice sau economice, fie de comisiunile cari lungeau studierea legei, nu puteau aduce la îndeplinire dorința lor, iar petrolul românesc aștepta în zadar prosperitatea și menirea sa.

*

Astăzi d. **I. C. Marinescu,** care ani de zile a luptat pentru înfăptuirea unei legi miniere imparțiale și folositoare, își va lega numele de noul regim minier ce se înfăptuește în interesul **numai** și **numai** al țării. Cu energia și spiritul clar-văzător cari îl caracterizează, trecând peste toate piedicele, alegându-și în acest scop colaborarea eminentului geolog d-l Dr. David Preda, secretar General al Ministerului Economiei Naționale și a d-lui ing. Gh. Andonie, director general al Minelor, unul din tinerii și distinșii tehnicieni ce cinstesc acest corp de elită, d. I. C. Marinescu a dat următoarele directive cari vor alcătui acest nou regim:

*

I. — **Mărirea urgentă a producției actuale** care este nu numai folositoare economiei naționale, ci devine și o faptă patriotică avându-se în vedere necesitățile războiului. In acest scop se vor lua măsuri pentru **reluarea expolatărilor sondelor părăsite și reluarea în cercetare a tuturor sondelor suspendate.**

Se va vedea deasemenea dacă nu este cazul să se creeze un regim de favoare pentru adâncirea sondelor abandonate, la strate, care nu au fost atinse de foraj, fiind necunoscute în perioada de timp când ele au fost săpate.

Spre a se ușura și grăbi aceste dispoziții se vor întocmi decrete-legi necesare pentru modificarea unor dispoziții ale legii minelor cari îngreuiază operațiunile.

II. — O puternică activitate privitoare la prospectarea și explorarea structurilor posibil petrolifere se va desfășura **imediat. Industria petroliferă va** găsi prin noul regim sufficient interes și înlesniri spre a putea întreprinde lucrări de explorare imediate și cât mai intense.

Se vor forma ținuturi miniere, iar explorarea și exploatarea lor se va face pe structuri. **Când o structură se găsește într'un ținut minier și se întinde** și în afară de ținut, se va da posibilitatea de explorare și pe acea porțiune.

Pentru a se înlătura fiscalitatea fără nici un rost care era o piedică la desvoltarea explorărilor, **se va găsi o soluțiune** care să satisfacă **și exigențele bugetului țării, dar să nu compromită prin aceasta însă posibilitatea de desvoltare a explorărilor.**

Principala și cea mai de seamă înfăptuire a noului regim va fi **explorarea și exploatarea pe structuri geologice, iar tot ceeace va rezulta din explorări ca suprafețe cunoscut petrolifere, va fi acordat pentru exploatare în întregime, exploratorului.** Se va da astfel întreprinderilor petrolifere posibilitatea să facă **câmpuri întinse de exploatare,** spre a putea executa o industrializare rațională.

Drepturile câștigate vor fi respectate atâta timp cât întreprinderile ce le posedă, vor executa pe ele lucrări de explorare și exploatare necesare, singure sau asociate pe structuri, contrariu Statul se va substitui, pentru explorare și exploatare, în locul deținătorilor de drepturi, rezervând totuși acestora unele drepturi.

In loc de a impune formarea de sindicate, în care se realizează cu greu și sub un regim forțat, se vor creia condițiuni de așa natură, încât întreprinderile să facă prin bună înțelegere asociațiuni, organizând o singură întreprindere, care să lucreze pe o singură unitate structurală sau pe ținuturi miniere.

Se vor acorda cele mai mari facilități, pentru prospecțiuni, explorări și exploatări, iar prima sondă care a descoperit țițeiul pe structură **se consideră sondă de descoperire și va aduce întreprinderii o bonificație de descoperitor** probabil de 2% din țițeiul ce se va găsi pe întreaga structură, fie că terenul aparține Statului sau proprietarilor, fie concesionarilor.

Impărțirea producție ce va rezulta din explorare se va împărți probabil astfel:

2% într'o **primă perioadă** revine de drept descoperitorului pe toată structura,

10% deținătorului de drepturi asupra subsolului,

88% întreprinderilor.

Explorarea și exploatarea gazelor se va face exact după aceleași norme folosite la petrol.

Acestea sunt principiile cari vor sta la baza noii legi a minelor care va intra cât mai curând în vigoare.

Das neue Minenregime
wird Wirklichkeit

Es ist unglaublich und doch wahr: DAS NEUE MINENREGIME WIRD WIRKLICHKEIT. Jetzt kann man erkennen, wie schwerwiegend für das Land insbesondere in diesen Augenblicken der Rückgang unserer Erdöproduktion als Folge der Mentalität und der Energielosigkeit der zuständigen Faktoren hätte sein können. Trotz aller guten Absichten, aber von verschiedenen politischen oder wirtschaftlichen Strömungen beherrscht, oder von Kommissionen, die das Studieren des Gesetzes verchleppten, konnnten sie ihr Ziel nischt erreichen, das rumänische Erdöl aber wartete vergeblich auf seine Blüte und Aufgabe.

Heute wird Herr I. C. MARINESCU, der jahrelang für die Schaffung eines unparteischen und zweckmässigen, Grubengesetzes gekämpft hat, dem neuen Minenregime, dar NUR und AUSSCHLIESSLICH NUR im Interese des Landes geschaffen wird, seinen Namen geben. Mit der ihm eigenen Tatkraft und Weitblick erliess Herr I. C. Marinescu, über alle Hindernisse hinweggehend, indem er sich die Mitarbeit des bekannten Geologen und Generalsekretärs des Wirtschaftsministeriums, Dr. David Preda, und des Generaldirektors der Minen, Ing. Gheorghe Andonie, einer der jungen und ausgezeichneten, ihrem Berufsstand Ehre einbringenden Techniker, sicherte, folgende Richtlinien, nach denen dieses Regime abgefasst wird:

1) BESCHLEUNIGTE ERHÖHUNG DER GEGENWÄRTIGEN PRODUKTION, die nicht nur der Volkswirtschaft nützt, sondern angesichts der Bedürfnisse des Krieges eine vaterländische Tat ist. Zu diesem Zwecke werden Massnahmen zur **Wiederaufnahme des Betriebes aufgegebener Sonden** und **Wiederaufnahme der Untersuchung aller eingestellten Sonden geroffen werden.**

Man wird gleichfalls sehen, ob es nicht zweckdienlich sei, ein Vorzugsregime für die Vertiefung aufgegebener Sonden zu schaffen, in Tiefenschichten vorstossend, die zur Zeit, als die Sonden gegraben wurden, durch Bohrungen noch nicht erreicht werden konnten.

Um diese Verfügungen zu erleichtern und zu beschleunigen, werden die notwendigen Dekretgesetze zur Abänderung einiger Bestimmungen des Minengesetzes, die die Operationen erschweren, abgefasst werden.

2) Eine emsige Tätigkeit zur Absteckung und Ausbeutung der möglichen Erdölfelder wird sofort eingeleitet werden. Die Petroleum-Industrie wird dank des neuen Regimes genügend Interesse und Erleichterungen finden, um sofort die umfassensten Bohrarbeiten beginnen zu können.

Es werden Minengebiete geschaffen werden, die Bohrungen und die Ausbeutung wird aber nach Schichten erfolgen. Wenn eine Schichte sich in einem Grubengebiet befindet und sich in das andere erstreckt, wird die Möglichkeit zu Bohrungen auch in diesem Abschnitt geschaffen werden.

Um eine sinnlose Fiskalität zu beseitigen, die die Entwicklung der Bohrungen hemmte, **wird eine Losung gefunden werden, die sowohl die Anspruche des Staatshaushaltes befriedigt, aber auch nicht die Entwicklungsmoglichkeiten der Bohrungen schädigt.**

Die hauptsächlichste und wichtigste Schopfung des neuen Regimes wird die Bohrung und Ausbeutung nach geologischen Schichten sein, aber alles, was die auf den bekannten Erdölfeldern durchgeführten Bohrungen erbringen, wird zur Gänze demjenigen zufallen, der die Bohrungen unternimmt. Auf diese Weise wird den Erdölgesellschaften die Möglichkeit gegeben, ausgedehnte Bohrfelder anzulegen, um eine rationelle Industrialisierung durchzuführen. Die erworbenen Rechte werden solange respektiert werden, als die Unternehmungen an ihnen festhalten, und die notwendigen Bohrungs- und Ausbeutungsarbeiten allein oder, in Schichten zusammengefasst, weiterführer. Im gegenteiligen Falle tritt der Staat an die Stelle der Rechtsinhaber zur Durchführung der Bohrungen und Ausbeutung, den Rechtsinhabern aber werden einige Rechte vorbehalten.

Statt die Schaffung von Syndikaten zu erzwingen, die nur schwer und unter einem Zwangsregime zu schaffen sind, werden derartige Bedingungen festgesetzt, dass die Unternehmungen imguten Einvernehmen sich zusammenschliessen und ein einziges Unternehmen bilden, das in einer einzigen Schichteinheit oder in Minengebieten arbeitet.

Es werden für Planungen, Bohrungen und Ausbeutungen die grössten Erleichterungen geschaffen werden, die erste Sonde aber, die sich in einer Schichte als ergiebig erweist, wird als Entdeckersonde betrachtet und dem Unternehmen eine Entdeckerprämie von wahrscheinlich 2 v. H. des gesamten Erdöls einbringen, das in der ganzen Schichte gefunden wird, sei es, dass das Gebiet dem Staate oder den Eigentümern bezw. Pächtern gehört.

Die Aufteilung der Produktion, die sich aus der Bohrung ergibt, wird wahrscheinlich folgendermassen aufgeteilt werden:

2 v. H. in der ersten Periode fällt für die ganze Schichte dem Entdecker zu,

10 v. H. dem Eigentümer des Erdölfeldes.

88 v. H. den Unternehmungen.

Die Bohrung und Ausbeutung der Gase wird genau nach denselben Normen wie beim Erdöl erfalzen.

Dies sind die Grundsätze, die die Basis des neuen Minengesetzes bilden werden, das in Kürze in Kraft treten wird.

Unsere Beziehungen zu Frankreich

Von CRISTIAN LEU

Wir wollem nicht zu sehr in Einzelheiten eingehen. Wir sind der Ansicht, das die hier wiedergegebene bildliche Darstellung—die graphische Zeichnung 82—deutlich genug die Entwicklung unseres Handelsbeziehungen mit Frankreich zum Ausdruck bringt,

Vor dem Weltkrieg führten wir insbesondere zwecklosen Tand ein: Modekonfektionsartikel, Parfumerien, Seide, wenig Maschinen. Das Land konnte diese Schwäche leicht ertragen. Es konnte einen Zentner — 100 Klg.—dieser Pariser Erzeugnisse mit 1.400 Klg. unserer Bodenschätze bezahlen. Zur Zeit der Parität des rumaenischen Leu mit dem gallischen Franc konnte dieses Opfer leicht getragen werden.

Nach dem Weltkrieg erlitt das Bild unserer Handelsbeziehungen zu Frankreich radikale Umgestaltungen. Dennoch führte, vom Jahre 1922 angefangen, der Einfluss der engen Beziehungen zur Pariser Welt, die immer stärkere Einmischung der französischen Kreise in die Wirtschaft unseres Landes systematisch zu einer immer fühlbarenen Entwertung der rumanischen Erzeugnisse zu Gunsten der französischen. Wir erreichten so 1929 den Gipfelpunkt, als die Weltwirtschaftskrise ausbrach. Uns überraschte sie im Augenblick, als unsere eigene Finanzkrise in voller Entfaltung war.

Dies war die Epoche der „Berater", der ausländischen Kontrollore, der fremden Finanzvormundschaft, die für die Bettelanleihen, für die bei der Stützung unseres Leus gebrachten „Opfer", „Garantien" forderte u. s. w. Die Früchte der „Ratschläge und Anleitungen", die wir von den Sendlingen unserer grossen lateinischen Schwester im Namen einer überall in die Welt hinausposaunten Liebe unseres grossen Bundesgenossen erhielten, sieht man deutlich an dem steilen Ansteigen, den die Jahre nach 1929—1932 darstellen. Die Jahre hindurch von den geschäftstüchtigen auswärtigen Gärtnern gesäte Saat trug endlich ihre Früchte: im Jahre 1932 lieferte das reiche Grokrumänien für 100 Klg. aus Frankreich eingeführte verschiedene Waren **5.470** kg. Weizen, Viehstücke, Erdöl und Holz, **also 55 mal mehr.**

Während in den Jahren 1905/14 die zwecklosen Pariser Modedummheiten, Parfumerien u. s. w. 14 mal mehr wert waren, als die Arbeit des rumänischen Bauern, so zählten in der Zeit der Ratschläge eines Charles Rist und Aubein mit der ganzen Heerschar von Sachverständigen und Beratern unsere Erzeugnisse trotz ihres ihnen so schätzbaren innewohnenden **Realwertes** 55 mal weniger als die französischen! **Für einen Handkarren schickten wir 5 Tonnen, bezw. mengenmässig einen Waggon. Ein Franzose erzeugte im Jahre 1932 ebenso viel wie 55 Rumänen. 8 Stunden franz. Arbeit wogen 440 Stunden rum. Arbeit auf u. s. w.**

Das Absteigen. das dann in der grafischen Kurve folgt, ist keineswegs auf eine Belebung, eine Revision oder Zurückhaltung zurückzuführen. Nein. Es ist das Ergebnis der Tatsache, dass im Jahre 1933 **das Land die äusserste Grenze der mengenmässigen Erzeugung erreicht hatte.** Ueber alle Massen erschöpft, war es dem Land unmöglich, durch fremde Einfuhr noch die dringensten Bedürfnisse zu decken, denn in jener Zeit erreichte **Rumänien den höchsten Preis für die eingeführte Tonne, bezahlte sie jedoch bei den niedrigsten Exportpreisen unserer Land-und Forstwirtschaft und unseres Petroleums.**

❖

Die Kurve der graphischen Darstellung (82) zeigt das Ausmass der Entwertung der rumänischen Erzeugnisse in unserem gesamten Aussenhandel von 1905—1940. Dasselbe zeigt in vergrössertem Masstab die graphische Darstellung (201). Wir stellen fest, dass Rumänien ein einzigartiges unerreichtes Beispiel unter den ungefähr 70 Staaten darstellt, die Gegenstand der Forschungen des statistischen Amtes des Völkerbundes in Genf sind. Insbesondere die graphische Darstellung (201) ist eindrucksvoll. Rumänien sinkt trotz der Bemühungen zur Festigung der Währung — denn auf diesem Wege wurde es unterhöhlt — in den drei von uns gewählten Zeitabschnitten, resp. drei Jahrzehnten, sichtbar ab. Der Gipfelpunkt der Krise im Jahre 1933 zeigt, dass Rumänien für 100 kg. allgemeiner eingeführter Erzeugnisse 1,540 kg. ins Ausland schicken musste, eine schwerwiegende, drückende auf der ganzen Erde beispiellose Ziffer. Vergleichen wir nun diese Ziffer mit der Menge von 5,470 kg., den Gegenwert der rumänischen Erzeugisse im Jahre 1932 gegenüber 100 französischen Kilogramm und verfolgen wir vergleichsweise die Kurve, die der allgemeinen Kurve (82) ständig nachsteht, um zu verstehen in welchem Ausmasse uns die von der jüdischen Grossfinanz in Paris entsandten Berater und Fachleute bei unserem „Wiederaufbau geholfen" haben. Eine harte Lehre, die in Ziffern zum Austdruck kommt, die nicht lügen und nicht verdreht werden können.

In guten wie in schlechten Tagen wurde uns von den Drahtziehern dieses System zur Verarmung der Völker, gestütztauf die Goldwährung, erbarmungslos aus dem Hintergrund der Würgegriff angesetzt. Nicht aus New-York, der heutigen Zentrale, oder aus London, der gestrigen Hauptstadt dieser grossen Bande, kamen die Richtlinien zur systematischen Aushöhlung aller Bemühungen zur Wiederaufrichtung Rumaniens, sondern aus Paris, wohin früher die Blicke des gesamten Romanentums sich wandten. Um jeden Wiederstand von vornherein auszuschalten, wurde in zynischer Weise die Schwäche ausgenützt, die wir immer für das ANDERE Frankreich hatten, in dessen Namen diejenigen sprachen die es zu vertreten vorgaben.

❖

Es ist kaum zu begreifen, wieviel Lüge, wieviel Zynismus dem System des Goldstandards zugrundelag, die nach 1918 entworfen und 1929 vollendet wurde. Wir werden einen einfachen Vergleich an Hand der Indexziffer „L" in der graphischen Darstellung 82 zwischen 1922 und 1932 ziehen. Warum war unser Weizen, Holz oder Petroleum 1932 neunmal weniger wert, als 1922? Ging etwa innerhalb 10 Jahren der diesem Produkten innewohnende Wert auf ein Zehntel zurück? Wurde etwa aus einer Tonne Weizen 1932 nur ein Zehntel des Brotes hergestellt, das man mit derselben Menge im Jahre 1922 machen konnte? Hat etwa das Petroleum 1932 nur ein Zehntel der Kalorien als 1922? Verringerte sich etwa die Arbeit und der gesamte Arbeitsvorgang bei der Erzeugung gegen der 1922 auf ein Zehntel?

Niemand wagte es, dieses System anzugreifen. Alle beugten sich vor ihm. Verherrlichten seine Unfehlbarkeit, glaubten daran, wie an ein Evangelium. Sie nahmen das System hin und wagten nicht, es anhand seiner Ergebnisse zu überprüfen. Lehrsätze wurden geschaffen und rechtfertigt. Alle biteten das goldene Kalb an. Die Formel des Wirtschaftsliberalismus hypnotisierte alle, sowohl die, die sie begriffen, wie auch diejenigen, die sie in Unwissenheit als Losung gebrauchten, ohne sie je verstanden zu haben. Oder wenn sie das System erkannt hatten, schwiegen sie und strichen die Silberlinge Judas ein.

❖

Wenn in **geistiger** Hinsicht unsere Beziehungen mit Frankreich ungemein fruchtbringend waren, beraubte und verhöhnte uns indessen unter dem Schutze dieser Beziehungen die jüdiche Grossfinanz in ihrer Raffgier in unvorstellbarem Masse. In **wirtschaftlicher** Hinsicht waren uns unsere Beziehungen zu Frankreich unheilbringend. Wir haben diese Lehre der wirtschaftspolitischen Geschichte **bezahlt.** Bewahren wir wenigstens aus dieser Menge trauriger und harter Erfahrungen die **Lehre** der Vergangenheit.

Deswegen darf die Vergangenheit **nicht vergessen** werden. Im Gegenteil, sie muss sachlich, gründlich und kühl geprüft werden um nicht zu verlieren, was wohl das wertvollste Geschenk dieser Vergangenheit voller Opfer ist: **ihre Lehren.**

Noua orientare politică a combustibilului

(Continuarea din pag. I-a

D-l ministru I. Marinescu a luat direct în mâinile sale mărirea producției de cărbuni și rezultatele au început să se vadă, după cum a reieșit și din comunicatul recent al Consiliului de Miniștri.

Măsuri pentru mărirea producției de cărbuni.

— Asigurarea numărului de lucrători minieri necesari pentru realizarea noului spor de producție. Prin scutiri de mobilizare și prin rechiziție de lucrători, problema este pe cale de a fi rezolvată.

— Mărirea prețului cărbunilor, problema cea mai dificilă fiind că prețul cărbunilor rămăsese aproape acelaș ca în 1933, iar întreprinderile carbonifere nu mai puteau asigura producția necesară. Majorarea recentă, deși acoperă numai jumătate din ce trebuia acordat, asigură totuși continuarea activității minelor de cărbuni.

— Asigurarea aprovizionării personalului minier cu alimente, încălțăminte, etc.

— Procurarea materialelor necesare exploatărilor: fier, lemn, mașini, etc.

— Revizuirea legiuirilor muncitorești, spre a se lucra prin rotație și în zilele de sărbători, anularea concediilor, etc.

Rămâne acum ca forurile guvernamentale, în colaborare cu factorii producători, să adâncească și să continue aceste măsuri, pentru obținerea unor rezultate cât mai importante.

Desigur că prin aplicarea chiar integrală a acestor măpuri producția de cărbuni nu poate depăși un anumit plafon. O mărire radicală a producției, se va realiza numai prin importante investiții de mașini necesare la mecanizarea exploatării în abataj, mărirea mijloacelor de transport, a instalațiunilor de forță, etc. Procurarea acestor mașini este însă astăzi stânjenită de situația de război. Mâine însă, când starea de război se va termina, noua ordine europeană, creiată prin victoria comună a armatelor române și aliate, va permite cu ușurință importul acestor mașini. Atunci se vor putea realiza și alte probleme cum ar fi aceia a îmbutățirii calității cărbunilor prin instalațiuni de sortare, spălare, brichetare, etc.

Toate aceste probleme implică însă o mărire a producției de cărbuni și o rațională politică a combustibililor, pe cari este bine să le pregătim de pe acum.

Ing. Victor Frigură

Dem Minister
für öffentliche Arbeiten und Verkehr Prof. Ing. C. Buşila zum Grusse!

„Der rechte Mann auf dem rechten Fleck". Dieses bekannte Sprichwort kennzeichnet treffend die Sachlage.

Unter ausserordentlich schwierigen Umständen, die das Land durchmacht, wurden alle fähigen Kräfte, die ein Höchstmass an Leistung zum Wohle des Vaterlandes vollbringen können, im Dienste des Enderfolges mobilisiert. Es ist der höchste Kampf, den das ganze Land zu seiner Rettung begonnen hat. Es ist die höchste Kraftanspannung mit dem höchsten Risiko und mit den allergrössten durch die Umstände bedingten Opfer, um dem rumänischen Volk einen Ehrenplatz im europäischen Konzert von morgen zu sichern.

Bei dieser allerhöchsten und heroischen Kraftanspannung, zu der das Land fähig ist, muss man es willkommen heissen, dass man dem Herrn Prof. Ing. C. Buşila jenes Ministerium anvertraut hat, das er schon aus der Zeit kennt, als er hier als Generalsekretär, sowie in zahlreichen technischen Kommissionen, in denen er viele Jahre ohne Unterbrechung im Rahmen seiner technisch-wissenschaftlichen Beschäftigung aktiv mitarbeitete, tätig war.

Im Ministerium für öffentlichten Arbeiten und Verkehr sind wichtige Probleme zu lösen und viele Arbeiten zur Beseitigung so fühlbarer Mängel unter den heutigen ausserordentlichen Umständen zu leisten, die sicherlich grosse und bedgutende Kapitalien in Anspruch nehmen werden.

Der Wiederaufbau und die Neugestaltung der befreiten Provinzen Bessarabien und Bukowina, sowie der Ausbau der Verkehrswege im ganzen Lande machen es notwendig, dass an der Spitze dieses Ministeriums, ebenso wie in anderen Ländern, die dazu berufenste und repräsentativste Persönlichkeit gestellt wird.

Der langjährige Professor der Polytechnischen Schule in Bukarest und ihr Prorektor, der Vorsitzende des „Polytechnischen Vereines in Rumänien", des ältestern Ingenieurverbandes in Rumänien, Gründungsmitglied und erster Präsident des Verbandes der Ingenieure in Rumänien „AGIR", Präsident und Gründer des rumänischen Institutes für Kraftquellen „IRE", Prodekan des Ingenieurkollegiums in Rumänien, Präsident und Mitglied in zahlreichen technischen Kommissionen, in dieser Eigenschaft ist Professor Ing. C. Buşila diejenige Persönlichkeit, die alle Kenntnisse im Zusammenhang mit den technischen und wirtschaftilchen Notwendigkeiten des Landes vereint.

Auf Grund seiner vielen Studien und seiner reichen Erfahrungen als Ergebnis seiner unermüdlichen Tätigkeit während seiner langen Ingenieurlaufbahn, wird er zur gegebenen Zeit die Lösungen vieler sich jetzt erhebender Probleme zu finden wissen, insbessondere auch jener, die sich nach Beendigung des Krieges, ergeben werden.

In Zusammenarbeit mit seinem hervorragenden Kollegen im Ministerium für Volkswirtschaft, Minister I. Marinescu, einem hervorstechenden Juristen und Werwaltungsfachmann der die ganze Tätigkeit im Laufe seiner fast 30-jährigen Laufbahn den Wirtschaftfragen gewidmet hat, wird er die bei zahlreichen Fragen mit wirtschaftlichem Charakter erwarteten Lösungen finden.

Es ist bekannt, dass das Verkehrsproblem nach den Erfahrungen der letzten Zeit in allen Ländern an der Spitze steht und so wird es auch bei uns als eine Lebensfrage von dringenster Notwendigkeit mit aller Aufmerksamkeit und Sorgfalt angefasst werden, zum Wohle der Allgemeinheit und im höheren Interesse des Landes.

Wir wünschen dem Herrn Prof. Buşila, dass er das ihm vom Staatsführer, Herrn Ministerpräsidenten General I. Antonescu, anvertraute Werk zu einem guten Ende führe!

Bukarest 30 Juli 1941.

TRAIAN I. MEŢIANU
Dipl. Berg. Ingenieur Technischer Direktor der Gesellschaft „Steaua Română" a. D. und Präsident der „AGIR" IV. Abteilung

Influența războiului actual asupra economiei petrolului

D. dr. *Hans Bahr* din Hamburg, autorul studiului *„Das Öl im englischen Krieg"*, publicat în revista Oel und Kohle Nr. 20/1941, studiu rezumat de noi într'un număr anterior, — publică în aceiaș revistă Nr. 22 din 8 Iunie a. c. un judicos articol, în care examinează situația creiată industriei de petrol de actualul război. Această situație este departe de a fi atins previziunile propagandei britanice și s'a desvoltat în favoarea Germaniei.

In prima linie, autorul constată că, — spre deosebire de războiul precedent, când producția mondială de țiței din 1915 se mărise cu cca 10% față de producția anului 1914, — în situația actuală producția anului 1940 a înregistrat o urcare de 4% față de 1939. Unele țări au înregistrat scăderi sensibile: Venezuela, din cauza lipsei de debușeuri în Vechiul Continent, Irakul. din cauza situației creiată în Mediterana, prin intrarea în acțiune a Italiei. Dacă Statele-Unite au înregistrat o ușoară urcare a producției, faptul este datorit numai sporirei consumului intern de produse; exportul de produse care atingea pentru vechiile Continente cca. 20 milioane tone, a fost redus la cantități neînsemnate, întrucât singurul client al acestor produse cu mari riscuri de transport, a rămas numai Anglia.

In a doua linie, d. Dr. Hans Bahr subliniază și demonstrează că operațiunile militare desfășurate de Axa în 1939 și 1940, au avut rezultate favorabile și practic apreciate de cele 2 țări, pentru satisfacerea necesităților în produse petrolifere, și mult defavorabile pentru Anglia.

Campania din 1939 în Polonia, prin durata ei scurtă a necesitat cu toate că aviația și armata motorizată a avut primul rol, un consum de produse petrolifere, ce nu a depășit producția indigenă a Germaniei în perioada respectivă de cca o lună de zile. Această campanie a adus în patrimoniul ocupației Germane, câmpurile petrolifere din Jaslo și Gorlice, pentru exploatarea cărora s'a creiat societatea „Beskidon-Erdöl-Gesellschaft.

Campania din vest în 1940 în Olanda ,Belgia și Franța, a adus în posesiunea ocupației germane, porturile importante și stațiunile de depozit din Amsterdam și Rotterdam, precum și rafinăriile moderne și de scurt timp construite din Franța de Nord (Le Havre și Rouen) reprezentând cca. 60% din capacitatea de prelucrare a rafinăriilor din Franța. Deasemenea rafinăria din Marsilia, din teritoriul neocupat, a fost scoasă din funcțiune, în urma bombardamentelor suferite. Câmpul petrolifer Pechelbronn din Alsacia a trecut în posesiunea Germaniei, acest câmp având o producție în ultimii ani de cca 70.000 tone țiței pe an. Au mai trecut în posesiunea și exploatarea Germaniei, porturile petrolifere și rafinăriile din Nantes. Bordeaux și St.-Nazaire.

Operațiunile militare contra Angliei au avut două rezultate importante: scufundarea unui mare număr de tancuri maritime pentru transportul produselor petrolifere și scoaterea din funcțiune a unui mare număr de rafinării din Marea Britanie, prin bombardamente eficace. Instalațiunile pentru fabricarea benzinei sintetice din Billingham au fost și ele grav avariate de bombardamentele aeriene.

Autorul evaluează tonajul flotei de transport pentru produse petrolifere distrusă de submarine și aviație în primele 18 luni ale războiului actual, la 800.000—900.000 tone. Au mai fost distruse importante stațiuni de petrol din Londra pe Tamisa, Cardiff, Bristol, Plymouth, Ipsuich, Tilbury, Pembroke, Portland, Liverpool, Newport, Southampton, etc.

Intrarea în război a Italiei a creiat o situație critică pentru exploatările petrolifere din Irak. Conducta pentru transportul țițeiului a fost închisă de Englezi, pentru ramificația ce traversează Siria și se termină la Tripoli, iar porțiunea ce se termină în portul Haiffa a suferit avarii însemnate prin bombardamentele aviației ca și rafinăria și stațiunea de petrol din acest din urmă port.

Bombardarea exploatărilor petrolifere în Octombrie 1940 din insulele Bahrein, a rafinăriei din Abadan, a localității Basnora din imediata apropiere a frontierei dintre Irak și Iran, a produs mari îngrijorări și dificultăți pentru aprovizionarea flotei de război engleze din Marea Mediterană.

Tankul britanic, puternic înarmat, „San Calisto" se lovește de o mină lângă Coasta sudestică a Angliei și se scufundă
(Oel und Kohle)

Ingrijorările Angliei transpiră din tonul presei engleze, cât și din unele tratative și convorbiri ce se afirmă că sunt angajate cu Statele-Unite, cu privire la exploatările petrolifere din Trinidad, la cedarea acțiunilor ce aparțin capitalului englez în exploatările din Bahrein, la cedarea unor linii de transport maritime între U. S. A. și Anglia, unor societăți americane. Convorbiri preliminarii cu privire la participarea capitalului englez în Soc. Irak Petroleum Co., și la situația plină de îngrijorări pentru exploatările engleze din Iran, ar avea loc în Statele-Unite.

Situația se prezintă mult consolidată pentru puterile Axei, pe măsură ce dificultățile devin din ce în ce mai mari pentru Anglia. Intensificarea exploatărilor petrolifere din Guvernământul general (fost Polonia), înlăturarea influenței engleze asupra industriei de petrol din România, împiedecarea actelor de sabotaj de agenții englezi în această industrie, stabilirea producției de țiței în șantierele de petrol din România cu concursul capitalului german, au permis Germaniei să facă inofensivă și să zădărnicească blocada engleză față de continentul European.

Autorul face și o sumară analiză a evoluției producției de țiței a României dela 1913, când a înregistrat maximul înainte de războiu și până la finele anului 1940, insistând asupra măsurilor luate de Guvernul Român, pentru a asigura o activitate normală a industriei de petrol, care a urmat și ea linia de îndrumare nouă imprimată politicei economice a industriei țării.

D. dr. Bahr încheie interesantul articol, făcând un succint examen a problemelor ce se pun pentru viitor, pentru industria de petrol și industria de cărbuni din Europa Continentală. Luând ca bază anul 1938 ce a precedat războiul actual, când producția Europei Continentală, — fără Rusia Sovietică, — a fost de cca. 10 milioane tone iar trebuințele consumului de 27 milioane tone, — d-sa susține că, — pe lângă o intensificare a producției de țiței din Germania și unele țări europeene,— atențiunea deosebită trebuie să se dea fabricării benzinei sintetice. Germania ocupă primul loc din lume prin producția

Tank petrolifer bombardat și incendiat de un crucișetor auxiliar german
(Oel und Kohle)

sa de cărbuni de cca 500 milioane tone pe an. Se raliază la părerea d-lui dr. Krauch susținută într'un recent studiu, că fiecare țară din Europa ce dispune de zăcăminte de cărbuni, trebuie să creieze o industrie chimică a fabricației petrolului.

Neuausrichtung
in der Brennstoffpolitik
Folgen des Krieges

Der gegenwärtige Krieg hat viele im Frieden entworfene Theorien umgestürzt.

So vertraten auf dem Gebiete der Brennstoffversorgung Viele, die sich mit diesem Problem befassten, folgende Theorie:

—Wir müssen das Verheizen von Rohöl vorziehen, denn es ist ein billiger, bequemer und hochwertiger Brennstoff. Das Ergebnis dieser falschen Theorie war, dass nach dem vorangegangenen Krieg sowohl bei der Eisenbahn als insbesondere auch in der Industrie und im privaten Verbrauch der Konsum von Erdölprodukten durch Umbau der bisherigen Kohlenfeuerung erhöht wurde. Heute aber sind diese Erdölprodukte in allerhöchstem Ausmass für andere Zwecke insbesondere die durch den Krieg bedingten Anforderungen unseres Heeres und unserer Verbündeten in Anspruch genommen.

— Holz ist ein Brennstoff, der bei der Beheizung der Wohnungen vorgezogen werden muss weil er geruchlos ist und nicht zu viel Asche zurücklässt Das Ergebnis war der Raubbau in unseren Wäldern und die Holzkrise.

— Kohlen minderer Güte, wie Lignit, müssen aus dem Verbrauch der Eisenbahnen und dem privaten Verbrauch, wo man besere Kohlen vorziehen muss, beseitigt werder, statt dass die besseren Kohlen fü den Export und andere Zwecke verwendet worden wären.

Das Ergebnis dieser Theorie führte in den letzten 13 Jahren zu einer Einschränkung der Kohlenproduktion, die von 3,223,000 t. im Jahre 1927 auf 1,508,000 t. im Jahre 1933 zurückging und dann 1940 wieder auf 2.640,000 t. stieg. In derselben Zeit verdoppelten und verdreifachten andere Länder ihre Kohlenförderung.

Der Brennstoffverbrauch des Landes in den letzten Jahren war durchschnittlich wie folgt:

	Menge	Kalorien Mill.	Kalorien %
1. Gase	1. 168.000.000 m³	13.324.000	17,6
2. Kohlen	2.340.000 t.	14.240.000	26,3
3. Erdölerzeugnisse	1.410.000 „	14.100.000	26,7
4. Brennholz	4.700.000 „	15.510.000	29,4

Aus dieser Tabelle erkennt man den zu hohen Prozentsatz, den das Erdöl und Holz gegenüber der Kohhle einnehmen.

Die Notwendigkeit der Erhöhung der Kohlenproduktion

Da kam der Krieg, der für alle Fehler Rechenschaft fordert und Kraftanspannungen verlangt, die nur ein gesunder Organismus leisten kann.

Alle obengenannten Theorien wurden hinfällig und jetzt steht die Erhöhung der Kohlenproduktion auf der Tagesordnung mit dem Ziele:

Die Versorgung der Eisenbahnen mit Brennstoff, wobei man gezwungen war, mit militärischen Machtmitteln ab 15. Mai die gesamte Produktion der in Betrieb befindlichen Gruben zu requirieren.

— Die Versorgung der Industrien, die bis jetzt bei der Kohlenfeuerung geblieben sind, die aber durch die Kohlenrequirierungen durch die Eisenbahnen in einer schwere Lage geraten sind.

— Der Wohnungsheizverbrauch, der sich mangels an Holz und Erdölprodukten immer mehr auf Kohlen eingestellt hat.

— Der Brennstoffbedorf der verbündeten deutschen Armeen im Lande.

— Die Deckung der Kohlenausfuhr, die eine sehr lohende Nachfrage findet und auch die Landesverteidigung interessiert, weil in Kompensation Artikel eingeführt werden können, die uns fehlen.

Neue Wirtschaftspolitik des Herrn Ministers I. Marinescu

Der Wirtschaftsminister Herr I. Marinescu, ein besonderer Kenner der Wirtschafts und insbesondere Minefragen, legte Wert darauf, schon in seiner Antrittsrede die Erhöhung der industriellen Produktion zu unterstreichen. Es war auch Zeit, dass die Produktion — die Lebensquelle, die den gesamten Wirtschaftsorganismus erhält — den anderen Fragen vorgezogen werde, die nur Nebenzweige der Produktion sind: der Verbauch, die Verteilung, die soziale Frage, die Finanzierung usw.

Herr Minister I. Marinescu nahm die Erhöhung der Kohlenförderung direckt in seine Hände und die Ergebnisse lassen sich bereits erkennen, wie dies aus der letzten Mitteilung des Ministerrates hervorgeht.

Massnahmen zur Erhöhung der Kohlenforderung

— Sicherung der notwendigen Anzahl von Grubenarbeitern zur Verwirklichung der neuen Produktionssteigerung, durch Befreiung von der Mobilisierung und durch Requirierung von Arbeitskräften, eine Frage die schon auf dem Wege der Lösung ist.

— Erhöhung der Kohlenpreises, eine sehr heikle Frage, da der Preiss der Kohlen fast der gleiche geblieben ist, wie im Jahre 1939, die Grubenunternehmen aber nicht mehr die notwendige Förderung sichern konnten. Die kürzliche Erhöhung sichert, obwohl, sie nur die Hälfte dessen ausmacht, was bewilligt werden sollte, dennoch die Fortsetzung der Kohlenförderung.

— Sicherstellung der Versorgung der Grubenarbeiter mit. Lebensmittel, Kleider usw.

— Beschaffung des nowendigen Materiales für die Förderung: Eisen, Holz Maschinen usw.

— Abänderung der Arbeitergesetze, um schichtweise auch an Feiertagen arbeiten zu können, Abschaffung der Urlaube usw.

— Es bleibt jetzt den Regierungskreisen in Zusammenarbeit mit den Unternehmungen überlassen,

Câteva aspecte
economice ale industriei de petrol din Statele-Unite

Industria de petrol a Statelor-Unite nu a fost prea mult influențată de starea de război din Europa, grație faptului că marea majoritate a producției de derivate este absorbită în consumul intern. Intr'adevăr, examinând cifrele consumului pe 1939, — după „American Petroleum Institute", găsim că în acel an, din cantitatea totală de 165.947.000 tone produse petrolifere comercializate 150.356.000 tone sau 90,6% au fost absorbite în consumul intern, iar 15.591.000 tone sau 9,4% la export. Totuși exportul de produse petrolifere în Europa a suferit scăderi importante în cursul anului 1940. In primele 8 luni din 1939 U. S. A. a exportat în total 10.594.800 tone produse și 6.606.400 tone țiței; în același interval din 1940, exportul total a înregistrat 7.646.300 tone produse și 4.958.300 tone țiței. Scăderea a fost de 2.948.500 tone pentru produse sau 28% și de 1.648.100 tone sau 24,9% pentru țiței.

Scăderile la export care reprezintă, — pentru țiței și produse petrolifere, în primele 8 luni din 1940, o cotă medie de 26,7%, au fost compensate în parte prin sporirea consumului intern. Intr'adevăr, consumul total de țiței și produse a trecut dela 96.560.700 tone, în acest interval de timp din 1939, la 104.503.000 tone în 1940, înregistrând un spor de 7.942.300 tone sau de 8,2%. La o scădere totală de 4.596.600 tone la export, corespunde o urcare a consumului intern de 7.942.300 tone. De altfel producția de țiței a Statelor-Unite în 1940 este evaluată la cca 186.000.000 tone, față de 173.513.000 tone din 1939, înregistrând un spor de cca 11%.

Tablourile următoare indică evoluția producției de țiței și a sondelor executate în perioada 1933—1939, precum și evoluția activității rafinăriilor din U. S. A. în același interval de timp.

Anul	Producția de țiței Tone	Sonde executate: Țiței	Gaze	Total productive	Abandonate	Total executate	Sonde abandonate % din total executate
1933	124.075.000	8.073	923	8.996	3.318	12.314	26,9
1934	124.405.000	12.520	1.368	13.888	4.309	18.197	23,7
1935	136.170.000	15.108	1.401	16.509	4.911	21.420	22
1936	150.497.000	18.523	2.070	20.593	5.297	25.890	20,6
1937	175.245.000	23.678	2.695	26.373	6.432	32.805	19,3
1938	166.200.000	19.388	1.957	21.345	6.172	27.517	22,5
1939	173.513.000	19.091	1.092	21.183	6.557	27.550	23

Din acest tablou rezultă că în intervalul 1933—1939, producția de țiței a sporit cu 49.438.000 tone sau cu 39.8%, având o alură ascendentă cu sporuri aproape egale în primii 5 ani; în 1938 producția a înregistrat o scădere de 5,5% față de 1937, iar în 1939 o urcare de 4,2% față de 1938, revenind aproape de nivelul producției din 1937. Raportul dintre numărul sondelor abandonate și numărul total de sonde executate a înregistrat scăderi, trecând de la 26,9% din 1933 la 19.3% în 1937 și 22.5% în 1938. Numărul total de sonde productive la începutul anului 1940 a fost de 380.893 față de 369.640 sonde la începutul anului 1939, — după date publicate de The Oil Weekly.

Tabloul următor indică numărul rafinăriilor în funcțiune și tonajul de țiței prelucrat în același interval de timp.

Anul	Numărul rafinăriilor	Tonajul de țiței prelucrat	Anul	Numărul rafinăriilor	Tonajul de țiței prelucrat
1933	372	117.990.000	1937	423	162.130.000
1934	454	122.700.000	1938	431	159.700.090
1935	435	132.310.000	1939	440	169.584.000
1936	422	146.390.000			

Dacă raportăm tonajul de țiței prelucrat la producția anuală de țiței, plus importul și scăzând exportul acestui produs sub formă brută, avem următoarele date (tone):

Anul	Producția de țiței	Import de țiței	Export de țiței	Cantități disp. producție + import-export	Prelucrat în rafinării: Tone	% din disponibil
1933	124.075.000	4.370.000	5.012.000	123.433.000	117.990.000	95,8
1934	124.405.000	4.875.000	5.634.000	123.646.000	122.700.000	99,7
1935	136.170.000	4.417.000	7.046.000	133.541.000	132.310.000	99,4
1936	150.497.000	4.429.000	6.893.000	148.033.000	146.390.000	98,8
1937	175.245.000	3.765.000	9.211.000	169.799.000	162.130.000	95,9
1938	166.200.000	3.530.000	10.657.000	159.073.000	159.700.000	100
1939	173.513.000	=	9.874.000	=	169.584.000	—

Din acest tablou rezultă că rafinăriile din U. S. A. au prelucrat anul aproape întreaga cantitate de țiței rămas disponibil, respectiv țițeiul rezultat din producția proprie plus importul de țiței străin și minus exportul sub formă brută. Procentul prelucrat de 95.8% din 1933 a depășit 100% în 1938. Deasemenea mai rezultă că Statele-Unite exportă anual cantități neînsemnate de țiței sub formă brută, procentul exportat față de producție plus import, fiind de 3% 1933, de 3.26% 1934, pentru a atinge 5.2% în 1938.

După „National Petroleum News" randamentele medii obținute din prelucrarea țițeiului sunt următoarele:

Anul	Benzină	Lampant	Gas-oil	Fuel oil	Diverse produse	Pierderi
1933	49.64	6.27	8.71	28.72	2.07	4.59
1934	50.02	6.26	9.06	27.79	2.32	4.55
1935	50.24	6.49	9.82	28.23	2.02	3.20
1936	50.37	5.69	10.72	28.47	2.24	2.51
1937	51.31	5.78	10.83	27.48	2.63	1.97
1938	52.72	6.00	10.66	26.15	3.17	1.30
1939	53.29	6.21	9.56	24.67	3.49	2.78

Cantitățile de benzină produse de rafinăriile din Statele-Unite au fost de 66.858.000 tone în 1937, de 66.372.000 tone în 1938 și de 71.091.000 tone în 1939 (inclusiv cantitățile de benzol produse). Iată datele repartizate după metodele de fabricație (tone):

Metode de fabricație	1937 Tone	%	1938 Tone	%	1939 Tone	%
Distilație div.	29.603.000	44.3	28.873.000	43.5	30.643.000	43.1
Cracking . .	31.546.000	47.2	31.820.000	47.9	34.723.000	48.8
Degazolinare .	5.316.000	8	5.440.000	8.2	5.394.000	7.6
Benzol	393.000	0.5	239.000	0.4	331.000	0,5
Total . . .	66.858.000		66.372.000		71.091.000	

Benzina obținută prin cracking a reprezentat 47,2—48,3%, iar cea obținută prin distilație directă 43.1—44.3%.

Tabloul următor reprezintă cantitățile de gaze supuse degazolinării în perioada 1933—1939 și cantitățile de gazolină obținute:

Anul	Gaze supuse degazolinări în m³	Gazolină obținută Tone	Procentul de gazolină kg./1.000 m³
1933	43.921.000.000	3.655.000	83
1334	50.293.000.000	3.952.000	79
1935	51.525.000.600	4.252.000	82
1936	51.397.000.000	4.624.000	90
1937	59.717.000.000	5.316.000	89
1938	67.145.000.000	5.440.000	81
1949	65.278.000.000	5.394.000	83

Stanley Morman, într'un studiu publicat în revista „The Oil and Gas Journal", arată că consumul de benzină pentru aviație a Statelor-Unite în 1938 a fost de cca 300.000 tone. Capacitatea de fabricație a instalațiilor din rafinării pentru benzina de aviație de 100 octani este evaluată la cca 740.000 tone. Aviația militară absoarbe cca 45% din consumul de benzină, iar cea comercială cca 40%. In cursul anului 1940, s'a desfășurat o mare activitate în construcția de noui instalații pentru fabricarea benzinei speciale pentru aviație, astfel încât producția ei, pentru ultimul an, poate fi evaluată la cca 930.000 tone. Aviația militară din Statele-Unite întrebuințează benzină cu indice octanic 90, 95 și 100, iar cea comercială cu indice octanic 80, 87 și 90.

In ce privește consumul intern de produse petrolifere în U. S. A., iată datele referitoare la perioada 1933—1939, după V. R. Grfias și R. V. Wheteal:

Anul	Consumul în Tone	Anul	Consumul total Tone
1933	114.552.000	1937	155.990.000
1934	121.517.000	1938	147.105.000
1935	129.545.000	1939	150.356.000
1936	144.40.0008		

Față de consumul mondial de produse petrolifere evaluat pentru anul 1939 la 255.786.000 tone, consumul Statelor-Unite reprezintă o cotă de 58.8%. Consumul mondial de benzină, în același an, este evaluat la 93.889.000 tone; acel al Statelor-Unite la 65 milioane tone, ceeace reprezintă cca 70% din cel mondial.

J. E. Pogue, vice-președinte The Chase National Bank of the City of New-York, într'un studiu publicat în 1939 întitulat „Economies of the Petroleum Industry", menționează că cca 56% din producția de țiței a Statelor-Unite este concentrată în mâinile a cca 25 mari și puternice societăți, iar restul de 44% în mâinile a sute de întreprinderi de importanță secundară și de exploatatori independenți. Deasemenea, cca 84% din țițeiul prelucrat anual revine unui număr de 20 mari rafinării, restul de 16% repartizându-se între cca 420 mici rafinării.

In același studiu se arată că rezervele sigure, (proven reserves) de țiței ale Statelor-Unite au fost evaluate la 1 Ianuarie 1939 de un comitet de geologi numit de A. P. I., la 17 bilioane barili (2.329.000.000 tone), față de 15.5 bilioane (2.123.500.000 tone) la 1 Ianuarie 1938, de 13.1 bilioane (1.794.700.000 tone) la 1 Ianuarie 1937. Revista „Oil and Gaz Journal" a arătat următoarele rezerve sigure de țiței la 1 Ianuarie 1940, — orientându-se după lucrările și calculele Comitetului de Geologi din sânul lui A. P. I.:

Rezerve la 1 Ianuarie 1939 2.498.000.000 tone.

Noi descoperiri de rezerve sigure în 1939, 371.213.000 tone.

Total 2.869.213.000 tone.

Se scade producția extrasă în 1939 173.513.000 tone.

Rezerve sigure la 1 Ianuarie 1940 2,695.700.000 tone.

Aceste rezerve sunt suficiente pentru o durată de cca 15 ani. Statul Texas deține cca 54% din aceste rezerve, iar California cca 18%; urmează, apoi, Statul Oklahoma cu 7%, Louisiana cu 6%; aceste 4 state totalizând cca 85% din toalul rezervelor sigure, iar restul de 15% repartizându-se între celelalte 14 state producătoare de țiței.

„The Petroleum Administrative Bo-ard of the U. S. Department of Interior" a publicat un studiu asupra costului producției de țiței extrase în perioada 1931—1934. După acest studiu costul mediu al producției a fost de 86 cenți pe baril extras în 1931, de 81 cenți în 1932, de 71 cenți în 1933, de 80 cenți în 1934; media anilor 1931—1934 este de 80 cenți pe baril.

In ultimii ani necesitatea cooperației între întreprinderile ce exploatează un câmp petrolifer s'a învederat în U. S. A. Ea se realizează prin executarea de operațiuni unitare de ordin general datorite unor acorduri de colaborare stabilite între toate întreprinderile, și prin acorduri parțiale privitoare la aplicarea principiilor de foraj și extracție. Atențiune deosebită s'a dat în ultimii ani săpărei de sonde de mare adâncime. In perioada 1931—1939 s'au săpat 417 sonde depășind adâncimea de 3.000 metri, din care 140 sonde au fost săpate în 1938 și 216 sonde în 1939.

Industria de petrol și de gaze naturale a Statelor-Unite întrebuințează anual cca 700.000 de persoane, — funcționari și lucrători. După o broșură statistică publicată de oficialitate pentru anul 1935, — s'a întrebuințat în acel an 693.911 persoane. Cota cea mai însemnată este absorbită de departamentul transporturi și distribuirii produselor petrolifere, de cca 50%; departamentul forajului și extracției, respectiv al exploatării țițeiului și gazelor naturale a absorbit cca 20%, iar acel al rafinajului numai 13%. Personalul întrebuințat în birouri și administrație reprezintă o cotă de 9%.

Nos relations
commerciales avec la France

Sous ce titre notre collaborateur M. Cristian Leu présente l'évolution de nos échanges avec la France lesquels, à partir de 1922 et surtout de 1929, ont été des plus défavorables pour l'économie roumaine. Cet état de choses a d'ailleurs été maintes fois relevé dans le passé sans aucun résultat. A l'abri de nos relations spritiuelles avec notre grande soeur latine, des milieux intéresses (la grande finance juive) ont toujours abusé pour tirer le plus grand profit économique.

Si, de 1905—1914, en échange de 100 kgr. de marchandises légères diverses importées de France, nous en exportions 14 fois plus, en 1932, la Grande et riche Roumanie exportait 5.470 kg. de blé, bétail, pétrole et bois, SOIT 55 FOIS de plus! Un français produisait autant que 55 Roumains, 8 heures de travail français équivalaient à 440 heures de travail roumain, etc.

Le graphique nr. 82 de la 1-ère page est éloquent à ce sujet La ligne qui traverse ce graphique représente la dépréciation des produits roumains, dans la totalité de notre commerce extérieur de 1905—1940. Cette même mesure est présentée, sur une plus grande échelle, par le graphique 201.

Le systéme d'appauvrissement des peuples, basé sur l'étalon-or, a été une dure leçon pour la Roumanie et pour la France aussi, ainsi que nous le montrerons sous peu. Il este à espérer que l'avenir placera sur des fondements plus équitables les relations commerciales entre nos deux pays.

Ex-baronii petrolului românesc

Cetim în corespondența din Lisabona a unui ziar francez:

„Printre personalitățile străine astăzi în Portugalia se află și d. Martin Șain, care joacă un rol de frunte în aprovizionarea acestei țări cu produse petrolifere. Se știe că d-sa a adus mari servicii petrolului și economiei românești ca fondator a unor mari întreprinderi petrolifere în România cari sunt din cele mai prospere. D. Martin Șain împreună cu fratele său Lulu Șain au fost nevoiți a părăsi anul trecut splendidul lor palat din Paris, 6 Avenue Emile Acollas pentru a se stabili în nu mai puțin somptuoasa locuință „Casa dos Platanos", Estoril, unde sunt vizitați de numeroși înalți diriguitori ai Europei de eri, cari așteaptă să le vină rândul de îmbarcare pentru America".

Vom adăuga că cea mai mare competință a d-lui Martin Șaim a fost că a știut să plece la timp din România.

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ȚIȚEI ȘI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ȘI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

SARDEP

STR. BENITO MUSOLINI No. 27 BUCUREȘTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

RAPORTUL
d-lui ministru al finanțelor către Conducătorul Statului

Decretul-lege pentru lansarea împrumutului intern este însoțit de urmatorul raport semnat de d. ministru al finanțelor:

Domnule General,

Cheltuelile cerute de războiul pentru întregirea Țării și cele pentru apărarea și consolidarea teritoriilor în vechile hotare, sunt așa de mari, că, emisiunea unui împrumut public apare absolut necesară pentru acoperirea, chiar parțială, a acestor cheltuieli.

Deși, bizuindu-ne pe scopul împrumutului, pe sentimentele patriotice ale tuturor Românilor, precum și pe existența unor disponibilități lichide tezaurizate, am fi fost îndreptățiți să scontăm succesul împrumutului, oricare i-ar fi fost condițiile, totuși, ținând seamă de împrejurările care îndeamnă pe mulți să tezaurizeze, socotim necesar să oferim condițiuni de subscriere de așa natură, încât subscriitorul să găsească îndemnul la subscriere nu numai pentru a îndeplini un act patriotic, dar și pentrucă ar găsi în această operațiune o mulțime de avantaje, în raport cu menținerea neproductivă a disponibilului său.

In acest scop, propunem ca — după experiența împrumuturilor agreate de public și ținând seama de condițiile actuale ale pieții noastre a capitalurilor — Statul să acorde:

a) O remunerare satisfăcătoare a capitalului subscris;

b) O primă rambursare;

c) Perspectiva unei rambursări cu premii.

Luând ca normă procentul de plasament rezultat din cursurile medii practicate în Bursă în ultima lună, procent care este în jurul lui 7% pe an, propunem în împrumutul ce se va emite, ca Statul să plătească procentul real de 7,50%, necesar spre a oferi o atracție față de plasamentele existente pe piață.

Tot din cursurile practicate în Bursă, constatăm că împrumutul cel mai agreat de public este împrumutul de Inzestrare a Țării 4½% din 1934. Titlurile mari ale acestui împrumut sunt cotate în medie 74%.

Dacă ținem seama că asupra cuponului se aplică contribuția excepțională de 20%, o eventuală suprimare a ei va duce neapărat la o urcare a cursului care va depăși pe 80%, apropiindu-se sau chiar ajungând cursul de emisiune.

TECHNICA IMPRUMUTULUI

Socotim deci că technica acestui împrumut mai vechiu trebue reluată și, în emisiunea ce proiectăm, am căutat să realizăm condițiunile arătate mai sus la punctele a, b și c, astfel:

a) **Intemeiați pe situația împrumutului 4½% din 1934, propunem procentul nominal la 4,50% și cursul de emisiune la 90%, așa încât procentul de plasament până la rambursare să fie 5%, ceea ce reprezintă o remunerare mult mai mare decât cea găsită în depunerile în bănci sau în alte instituțiuni de economie. Dacă ținem seama de faptul că dobânda primului semestru s'ar plăti la subscriere, prin scăderea prețului de emisiune, procentul real, începând din al treilea semestru, ar crește la 5,14%;**

b) **Rambursarea se va face prin trageri la sorți în termen de 30 ani, fiecare titlu fiind plătit cu o primă de 20% peste valoarea sa nominală (ceea ce va da o rambursare cu 33,33% peste prețul cu care se plătesc obligațiunile la subscriere). In acest fel subscriitorul dobândește, pe lângă procentul de plasament arătat, o remunerație suplimentară pentru faptul că a preferat acest plasament față de altele.**

Prin această remunerație procentul real obținut de un subscriitor, căruia îi iese titlul la sorți, depășește procentul de plasament trecând, în mijlociu, către 6,25%, când titlul nu este rambursat cu un premiu mare;

c) **Rambursarea unor obligațiuni făcându-se cu premii mari, variind dela 100.000—5.000.000 lei, acordate în fiecare an, prin trageri la sorți lunare, va face ca prețul în Bursă al obligațiunilor să se mențină cât mai apropiat de cursul de emisiune, așa că subscriitorul nevoit să vândă titlul pe piață, chiar dacă nu va voi să beneficieze de prima rambursare, păstrând titlul, va găsi totuși în Bursă un preț egal sau apropiat de cel de subscriere.**

Scutirea dobânzilor și sumelor de rambursare de orice impozit, taxe sau contribuțiuni prezente sau viitoare impuse de Stat, județ sau comună, care nu se vor aplica acestor rente, chiar dacă vor fi stabilite de Stat, scutirea de taxele de succesiune sau donațiune, posibilitățile de lombardare, precum și admiterea obligațiunilor ca garanții sau gajuri cerute de lege, vor face ca titlurile împrumutului să fie căutate cât mai mult asigurând deci succesul emisiunii.

EMISIUNEA UNEI TRANȘE ȚĂRANEȘTI

Din cauză că un mare număr de subscriitori din mediu rural, care ar voi să subscrie, nu ar putea dispune de sume mari, propunem emiterea unei tranșe special destinate țărănimii, în obligațiuni de valoare nominală redusă, anume de 1.000 lei.

Contând că și emisiunea acestor obligațiuni va aduce o subscriere destul de importantă, serviciul lor ar fi foarte împovărător, dacă s'ar face în aceleași condițiuni ca tranșa I-a a împrumutului.

Subscrierea acestei tranșe s'ar face pe nominal, dobânzile acumulându-se și plătindu-se odată cu amortizmentul, scutindu-se astfel administrația grea și costisitoare a cupoanelor atât pentru Stat, cât și pentru țăranii neobișnuiți cu manipularea valorilor mobiliare.

Dobânzile se vor calcula cu procentul de plasament din tranșa I-a, adică cu 5% pe an.

Stingerea împrumutului s'ar face în cinci ani, prin trageri la sorți anuale, amortizându-se câte o cincime din împrumut la 15 Decembrie al fiecărui an, prima amortizare făcându-se la 15 Decembrie 1942 și ultima la 15 Decembrie 1946.

Rambursarea obligațiunilor se va face pe valoarea lor nominală, mărită cu dobânda simplă de 5% pe an socotită dela 15 Decembrie 1941 până la data tragerii la sorți.

Obligațiunile care se vor declara amortizate la fiecare scadență, participă la o a doua tragere la sorți, făcută la aceeași scadență, din care se va acorda la un număr din ele peste suma cu care au fost rambursate, premii mari, care vor fi plătite în inventar agricol, contribuindu-se și pe această cale la ridicarea economică a țăranimii.

Valoarea acestor premii ar fi astfel stabilită ca procentul real plătit de Stat, pentru întregul serviciu al tranșei agricole a împrumutului să rămână în jurul cifrei de 7,50% anual ca și la tranșa urbană.

Tragerile la sorți se vor face după o metodă foarte simplă, care se va arăta în regulamentul tragerilor la sorți.

După aceastaă metodă, în fiecare an se va amortiza a 5-a parte din capitalul subscris, iar premiile se vor atribui în fiecare an, unora din titlurile ieșite la sorți, după o metodă de tragere simplă, care să dea, pe cât posibil, o distribuire a premiilor pe județe, proporțională cu capitalul subscris.

Această metodă va fi de asemeni, înscrisă în regulamentul tragerilor.

In acest fel condițiunile celei de a doua tranșe a împrumutului destinată micilor agricultori, deosebindu-se puțin de condițiunile obișnuite de emitere ale valorilor bursiere, se adaptează în totul cerințelor și mentalității acestei categorii de subscriitori.

Totalul celor 2.653 premii ce s'ar distribui anual s'ar putea ridica la 28 milioane lei, având posibilitatea să înzestrăm anual, prin acest împrumut, cu inventarul necesar exploatărilor agricole, un grup de 750 gospodării.

In 5 ani s'ar înzestra astfel 3.750 gospodării.

Prospectul de emisiune anexat decretului-lege ca făcând parte integrantă din el, dă toate lămuririle relative la emisiunea și serviciul acestui împrumut.

Vă rugăm deci, Domnule General, să binevoiți a aproba alăturatul proiect de decret-lege.

Ministrul finanțelor,

General de Brigadă

NICOLAE STOENESCU

Decret-lege
pentru emisiunea unui împrumut public

„Monitorul Oficial" nr. 187 din 9 August publică următorul decret-lege:

ART. I. Pentru acoperirea parțială a cheltuelilor cerute de acțiunea pentru reîntregirea țării, se autorizează ministerul finanțelor să emită un împrumut public, în condițiunile arătate în prospectul de emisiune anexat, care face parte integrantă din prezentul decret-lege.

ART. II. Ministerul finanțelor este autorizat să aprobe toate cheltuelile necesare lansării și emisiunii împrumutului care se vor acoperi din produsul acestuia.

Dat în București la 31 Iulie 1941

Conducătorul Statului român
și
Președintele Consiliului de miniștri,
General ION ANTONESCU

Ministrul finanțelor,
General de brigadă
NICOLAE STOENESCU

INFORMAȚIUNI

EMISIUNE DE BILETE DE 1, 2, 5, 20 și 100 LEI. — Pentru a face față nevoilor de monedă mărunță în operațiunile de preschimbare a rublelor ce sunt în curs în Basarabia, Bucovina de Nord și Moldova de Nord, și din lipsă de metal, Banca Națională a României a fost autorizată, prin decretul lege publicat în M. Ofic. No. 179 din 31 Iulie 1941, să emită, pentru și în locul Ministerului Finanțelor, bilete de 1, 2, 5, 20 și 100 lei, până la următoarele sume maximale: 35.000.000 lei în bilete a 1 lei; 130.000.000 lei în bilete a 2 lei; 170.000.000 lei în bilete a 5 lei; 215.000.000 lei în bilete a 20 lei și 45.000.000 lei în bilete a 100 lei, în total 1 miliard lei.

❖

Domnul Al. Bădăuță, Directorul Propagandei și Secretar General delegat al Ministerului Propagandei Naționale, a fost numit prin decizia Domnului Prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri și titularul Departamentului Propagandei Secretar General al Ministerului Propagandei Naționale.

❖

D-l ing. C. Alimănești a remis în numele soc. „Cablul Românesc" d-lui M. A. Antonescu, vice-președinte și președinte ad-interim al Consiliului de miniștri, suma de lei 200.000 ca ajutor pentru ostașii care luptă pentru întregirea Neamului.

D-l Radu Cristescu, președintele Consiliului de administrație celaș scop suma de 100.000 lei.

EMISSION DE BILLETS DE 1, 2, 5, 2 et 100 LEI. — Afin de faire face aux besoins de monnaie divisionnaire dans les opérations de change des roubles en circulation en Bessarabie, en Bucovine Septentrionale et dans le Nord de la Moldavie, et faute de métal, la Banque Nationale de Roumanie a été autorisée, en vertu du décret-loi publié au M. Off. No. 179 du 31 juillet 1941, à émettre, pour et à la place du ministère des Finances, des billets de 1, 2, 5, 20 et 100 lei lei, jusqu'à concurrence des sommes suivantes: 35.000.000 lei en billets de 1 leu 130.000.000 lei en billets de 2 lei; 170.000.000 lei en billets de 5 lei; 215.000.000 lei en billets de 20 lei et 450.000.000 lei en billets de 100 lei, en tout 1 milliard de lei.

❖

Ministerul finanțelor a dat dispoziții administrațiilor financiare să aplice următoarea dispoziție a ministerului economiei naționale.

Distribuirea benzinei cu amănuntul la depozitele de produse petrolifere se va face direct din rezervoarele de depozitare, cu ajutorul pompelor automate.

Se interzice instalarea în camera de distribuire a depozitului a vreunui fel de recipient (butoi, rezervor sau bidon), în care să se păstreze benzina pentru distribuit cu amănuntul.

„CONCORDIA"
Societate Anonimă Română pentru Industria Petrolului
Capital deplin vărsat Lei 1.015.000.000
FABRICA DE BIDOANE DIN CONSTANȚA
Execută orice ambalaj din tablă cositorită, decapată și litografiată
Posedă instalațiuni de litografie cele mai moderne și întrebuințează culorile cele mai fine. Stocuri de bidoane de tablă cositoare de: 1, 2, 5, 10, 18 și 27 litri. Butoae de tablă albă, ondulată, capacitatea max. 34 lt. La cerere se execută vopsirea bidoanelor și butoaelor cu orice culoare prin sistem „DUCO".
Oferte pentru orice fel de ambalaje direct la fabrică

Oprirea mașinilor în cursul lucrului este o mare pagubă pentru producția Dvs.
Compozițiile folosite pentru lagările motoarelor trebue să fie de prima calitate, pentru că Dvs. nu puteți asuma un risc atât de mare folosind o compoziție oarecare.
Compozițiile pe bază de cositor
TURBEX
folosite la lagările motoarelor Dvs., dau toată siguranța necesară bunei funcționări a mașinilor Dvs.
TURNĂTORIA DE METALE REMECU S. A. R.
(fost CLARK S. A. R.) PLOEȘTI

Exportation des Produits Pétrolifères par Constantza et Braila en Bateaux-Tancs ainsi que par Ramadan (Giurgiu) en tancs pour tous les pays de l'Europe Centrale
TELEGRAMMES PETRUNIREA BUCAREST
SOCIETATE ANONIMA ROMANA DE PETROL
UNIREA
STRADA GENERAL BERTHELOT No. 90
Telefon 38620
VÂNZĂRI DE PRODUSE PETROLIFERE
Benzină, Petrol și Păcură
expediate în toată țara
ADRESA TELEGRAFICA „PETRUNIREA"
BUCUREȘTI

C. 12532 — Atelierele Societății Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 București

ANUL XXI. — No. 382

MIERCURI 5 NOEMBRIE 1941

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Pour la Roumanie . . lei 1.000
Abonamente pentru autorități anual . . . . lei 2.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se inapoia
Falls das Abonncment nicht erwünscht bitte das Blatt zurüchzusenden an
En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

Datorită greșelilor trecutului industria petroliferă românească se găsește într'o situație grea, după cum reiese — chiar — din memoriul înaintat d-lui Ministru al Economiei Naționale de către „Asociația Industriilor Române de Petrol".

PETROLUL, nu implică neapărat **bogăție** pentru o țară, dacă această bogăție nu este însă valorificată cum se cuvine. Acesta a fost cazul pentru țara noastră. Greșita politică petroliferă a României, — dusă de toate regimurile trecute, prin alimentarea bugetului țărei în majoritate cu venituri provenind din petrol, — a sugrumat, printr'o fiscalitate excesivă, industria petroliferă românească, fără a-i lăsa astfel putința de a face neîncetate și mari investiții cerute pentru o mai bună valorificare a petrolului, în folosul țărei și chiar al bugetului.

Din această pricină și din lipsa unei bune legislații minieră, nu s'au putut face la timp explorări petru a se descoperi noui zăcăminte, astfel că scăderea producției ar putea deveni îngrijorătoare petru viitorul petrolului românesc. Pentru a compensa această eventuală scădere a producției, industria petroliferă trebuie **modernizată** spre a fi în măsură să fabrice cele mai bune și noui produse, cât mai eftin, putând concura astfel, după război, pe piețele străine.

Aceasta, astăzi, este foarte greu de îndeplinit deoarece 84% din veniturile industriei petrolifere trece, sub diferite impozite și taxe, în bugetul Statului, care nu poate fi degrevat.

Totuși, încetul cu încetul, greutățile cari stau în calea industriei petrolifere vor dispare, datorită venirei — la timp — în fruntea Ministerului Economiei Naționale a d-lui **I. C. Marinescu**, care mai bine de 20 de ani a luptat în interesul petrolului românesc, aducând multe foloase țărei sale și care este un adânc cunoscător, nu numai, al nevoilor acestei industrii, dar și a tuturor obstacolelor mari, mici și ascunse, cari adeseori împiedicau sau întârziau orice inițiative folositoare.

De la început, Domnia-sa a reorganizat radical diversele servicii în contact cu petrolul, punându-le în măsură să conlucreze mai armonios și folositor cu industria petroliferă, fără numeroasele formalități birocratice de odinioară, cari întârziau orice activitate.

Deasemeni, cu spiritul D-sale clarvăzător și cu energia care-l caracterizează, zilnic îndreaptă greșelile trecutului, printre cari, cea mai urgentă, este RECENTA URCARE A PREȚURILOR PRODUSELOR PETROLIFERE ATAT LA INTERN CAT ȘI LA EXPORT. Această bine venită dispoziție va îngădui industriei petrolifere să reziste în aceste timpuri grele. Iar în curând legea „Petrolului" va readuce, fără îndoială, o intensă și folositoare activitate.

*

Dar un important și nou factor de redresare și înflorire a petrolului românesc este revenirea intereselor germane în industria noastră de petrol. Se știe că economia Reichului a redobândit societatea **„Concordia"** în urma achiziționărei acțiunilor de la **„Petrofina"** și a numeroaselor acțiuni de pe piețele Belgiei și Franței, și de asemeni a intrat în patrimoniul german societatea **„Colombia"**, prin cumpărarea acțiunilor deținute de „Omnium français des pétroles".

Aceste două mari și **sănătoase** societăți *fac astfel acum parte* din concernul **„Kontinentale Oel Geselschaft"** care este organizația de bază a intereselor petrolifere germane din străinătate și care este menită a juca, în Europa, rolul pe care-l are **„Standard Oil"**, în America. Această puternică organizație care dispune de enorme mijloace financiare și de tehnicieni de mare valoare nu va cruța, desigur, nici un sacrificiu pentru a da o nouă viață petrolului nostru. Astfel dânsa a și început mari lucrări de explorare pe terenurile „Concordiei", iar în urma unei convenții, și pe terenurile „Astrei Române". După câte știm 17 sonde au fost începute și în curând vor mai sosi din Germania — în acelaș scop — zece noui aparate complecte, precum și tuburile necesare.

Fără îndoială, că în urma măsur lor luate de d. Ministru I. C. Marinescu, **și a fericitei conlucrări cu capitalul și tehnica germană, petrolul românesc, care a jucat un rol primordial în acest război, va f, de astă dată, adevărat „BOGAȚIE" pentru țara noastră.**

R. P.

DAS RUMÄNISCHE ERDOEL

Die rumänische Erdölindustrie kämpft heute mit einer schweren Lage — Folge der Fehler der Vergangenheit — was auch aus dem Berichte des Verbandes der Rumänischen Erdölindustrien an den Herrn Minister des Rumänischen Wirtschaftsministeriums hervorgeht.

Das Erdöl stellt nicht unbedingt einen Reichtum für das Land dar, wenn dieser Reichtum nicht in gehöriger Weise verwertet wird. Dies ist der Fall unseres Landes. Die unrichtige Erdölpolitik Rumäniens geführt von allen vorhergehenden Regierungen, indem dieselben die Staatsfinanzen hauptsächlich mit dem Einkommen der Erdölindustrie deckten, hat letztere durch eine ausserordentliche Besteuerung derart eingeklemmt, dass ihr keine Möglichkeit blieb, immer neue grosse Investitionen zur Erlangung einer besseren Verwertung der Erdölindustrie zum Nutzen des Landes wie auch der Staatsfinanzen zu machen.

Aus diesem Grunde und weil ein richtiges Minenregime fehlte, konnten nicht weitere Schurfungen zur Auffindung von neuen Rohölvorkommen vorgenommen werden, so dass das Absteigen der Produktion Besorgnis erregend für die Zukunft des rumänischen Erdöls werden könnte.

Um dieses eventuelle Absteigen der Produktion zu ersetzen, muss die Erdölindustrie **modernisiert** werden, damit sie in der Lage sei, die besten und neuesten Erzeugnisse zum billigsten Preise zu liefern, um nach Ende des Krieges auf dem Auslandmarkt konkurrenzfähig zu sein.

All dies ist heute sehr schwer ausführbar, da 84% der Einkommen der Erdölindustrie als verschiedene Steuern und Gebühren den Staatsfinanzen — die darauf nicht verzichten können — zukommen.

Dennoch werden langsam, langsam die Schwierigkeiten, die der Erdölindustrie im Wege stehen, verschwinden, dank der rechtzeitigen Ernennung des Herrn **I. C. Marinescu** an der Spitze des Wirtschaftsministeriums, der mehr als 20 Jahre für das Interesse des Erdöls gekämpt und seinem Lande grosse Vorteile gebracht hat und der nicht nur die Bedürfnisse dieser Industrie sondern auch alle grossen, kleinen und verborgenen Hindernisse, welche jedwede nützliche Initiative verhinderten oder verzögerten, genau kennt. Vom Anfang an hat Herr Minister Marinescu die verschiedenen Abteilungen des Ministeriums, die sich mit den Erdölfragen befassen, gründlich reorganisiert, damit dieselben übereinstimmender und nutzbringender mit der Erdölindustrie ohne die vielen früheren bureaukratischen Formen, die jedwede Tätigkeit verzögerten, zusammenarbeiten können.

Mit seinem klarsehenden Geist und seiner charakteristischen Energie verbessert er ebenfalls täglich die Fehler der Vergangenheit. Die wichtigste Massnahme ist die vor kurzem beschlossene **Erhöhung der Preise für die Erdölerzeugnisse sowohl für den innländischen Bedarf wie auch für die Ausfuhr.** Dies wird der Erdölindustrie die Möglichkeit geben, diesen schweren Zeiten zu widerstehen. Das Erdölgesetz wird wohl in Kürze eine rege und nutzbringende Tätigkeit wiederbringen.

Ein bedeutender und neuer Factor der Wiederaufrichtung und Aufblühung des rumänischen Erdöls ist die Wiederkehr der deutschen Beteiligung an unserer Erdölindustrie. Es ist wohlbekannt, dass Deutschland infolge Erwerbung der Aktien der **„Petrofina'** und der zahlreichen Aktien vom Markte Belgiens und Frankreichs die Gesellschaft **„Concordia"** wiedergewonnen hat. Ebenso ist infolge Ankaufes der von der „Omnium français des petroles" innegehabten Anteilscheine die Gesellschaft **„Colombia"** in deutschen Besitz gelangt.

Diese zwei grossen und **soliden** Gesellschaften gehören also heute dem Konzerne **„Kontinentale Oel Gesellschaft'**, welches die Grundorganisation der deutschen Erdölanteile im Auslande ist und die in Europa die Rolle des „Standard Oil" in Amerika zu spielen bestimmt ist.

Diese mächtige Organisation, die über ungeheure finanzielle Mittel und wertvolle Techniker verfügt, wird sicherlich kein Opfer scheuen, um unserem Erdöl ein neues Leben zu geben.

Obige Organisation hat bereits bedeutende Schurfungen auf dem Boden der „Concordia" und infolge eines Uebereinkommens auch auf dem Boden der „Astra Romana' begonnen. Wie uns bekannt ist, sind 17 Sonden aufgestellt worden und in Kürze sollen aus Deutschland—zum selben Zwecke — noch 10 neue Vorrichtungen wie auch die dazu gehörigen Rohre eintreffen.

Infolge der von Herrn Minister I. C. Marinescu getroffenen Massnahmen und der glücklichen Zusammenarbeit mit dem deutschen Kapital und der deutschen Technik wird das rumänische Erdöll, das in diesem Kriege eine Hauptrolle gespielt hat, zweifellos ein wahrer „REICHTUM" für unser Land werden.

BOGĂȚIILE DE SARE ALE ROMÂNIEI

ȘI IMPORTANȚA LOR PENTRU SPAȚIUL ECONOMIC DIN SUD-ESTUL EUROPEAN

de Dr. Ing. M. STAMATIU

In dorința de a prezenta cititorilor săi — mai ales străini — expuneri documentare asupra bogățiilor miniere ale țării noastre și a problemelor în legătură cu valorificarea acestora, revista „România Petroliferă" a hotărît să publice în colanele sale o serie de articole, în care să se trateze diferitele aspecte sub care se înfățișează actualmente aceste probleme.

Astfel, au apărut până acum câteva articole interesante despre **petrol** și **cărbuni**, din care cititorul a putut să-și dea seamă de rolul important pe care aceste două materii prime îl joacă în economia de războiu a țării noastre și a aliaților săi.

In articolul de față vom încerca să examinăm și să punem în discuție o problemă mai puțin actuală, dar care credem că va interesa cercurile conducătoare care vor avea să statueze — după sfârșitul acestui războiu — asupra problemelor economice ale spațiului din Sud-Estul Europei, de care depinde și țara noastră.

Această problemă se referă la bogățiile de sare ale României și la găsirea unor posibilități de o mai bună valorificare a lor.

Este un fapt destul de cunoscut și despre el s'a scris până în prezent în nenumărate rânduri, că după petrol, sarea gemă constitue una dintre cele mai mari bogății miniere ale României.

Intr'adevăr, au fost identificate până astăzi, prin studiile geologice și cercetările ce s'au făcut, peste 230 localități care au în subsolul lor zăcăminte de sare, precum și peste 1150 izvoare sărate, care în cea mai mare parte sunt în legătură cu prezența în adâncime tot a unor zăcăminte de sare.

Formațiile care conțin zăcăminte de sare se găsesc situate în următoarele regiuni ale țării noastre:

— In **Vechiul Regat**, în regiunea Subcarpaților Meridionali și Orientali, sub forma unei zone cu lățimi ce variază până la câțiva zeci de km., care începe din **Oltenia** și se continuă cu mici întreruperi prin **Muntenia** și **Moldova** până în **Bucovina** și **Galiția**;

— In **Ardeal**, în jurul așa numitei **„Cuvete transilvănene"**;

— In **Maramureș**, pe versantul vestic al ramificațiilor **Carpaților Orientali**.

Numai **Basarabia** și **Dobrogea** sunt singurele provincii românești în subsolul cărora nu s'a putut constata până astăzi existența vre-unor zăcăminte de sare.

O cifră, chiar aproximativă, asupra rezervelor din aceste zăcăminte nu se poate da, din cauza lipsei de date suficiente asupra întinderii și grosimii lor.

Ceeace putem spune, ținând seama de unele date sigure ce avem asupra unora din masivele aflate în exploatare și asupra câtorva zăcăminte explorate prin sondajele executate în regiunile petrolifere, este că rezervele de sare gemă ale României sunt foarte mari (câteva sute de miliarde de tone), ele putând satisface cerințele țării noastre pentru mai multe zeci de mii de ani.

Numai zăcământul de sare dela **Slănic-Prahova** are o rezervă probabilă de sare de cca. 8 miliarde tone.

Se vede deci din cele arătate mai sus, că România poate fi considerată într'adevăr ca una dintre cele mai bogate țări din lume în zăcăminte de sare gemă.

Actualmente, din cele 230 zăcăminte cunoscute, sunt în exploatare numai 5 și anume masivele dela: **Ocnele Mari** (Vâlcea), **Slănic** (Prahova), **Tg. Ocna** (Bacău), **Cacica** (Suceava) și **Oc. Mureș** (Alba).

Se mai aflau în exploatare înainte de Septemvrie 1940 și salinele dela: **Praid** (Odorhei'u), **Oc. Dej** (Someș) și **Ocna Sugatag** (Maramureș).

Producția celor 8 saline mai sus menționate (inclusiv exportul) a variat între 276.600-380.000 tone/an, după cum se specifică detaliat în tabela No. 1.

In afară de aceste saline, România mai posedă și o sărărie de mare la **Tuzla** (Basarabia) cu o producție medie de 3.000 tone/an.

Dacă ținem seama că actuala populație a României, este de cca. 17.000.000 locuitori (fără Ardealul de Nord), că pentru consumul intern revine pe cap de locuitor în medie cca. 10 kg. sare pe an (inclusiv sarea consumată de animalele care aparțin fiecărei gospodării), iar cca. 90.000 tone/an reprezintă sarea de industrie, însemnează că producția anuală a celor 5 saline ce ne-au mai rămas, se ridică la cca. 260.000 tone (numai pentru consumul intern).

(Urmare în pag. 3-a)

Harta formațiunilor de sare și a minelor de sare din România

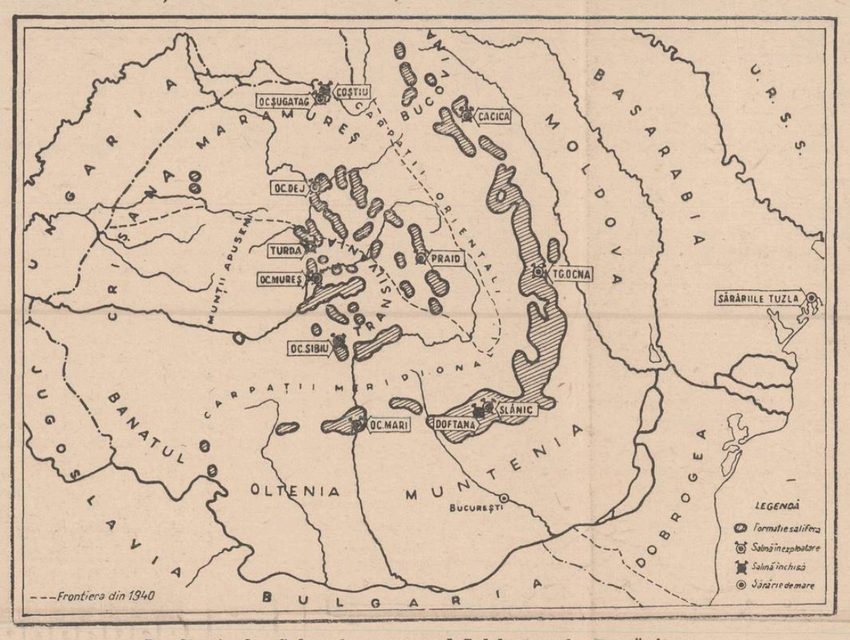

Landkarte der Salzvorkommen und Salzbergwerke Rumäniens.

Auf der 3. Seit :

Der Salzreichtum Rumäniens und dessen Bedeutung auf oekonomischem Gebiete im Sud-Europas.

TAB. I

Producția minelor de sare din România pe anii 1933—1941 în tone

Nr. crt.	Salina	1933	1934	1935	1936	1937	1938	Exercițiul 1939-40**)	Exercițiul 1940-41	Total
1.	Slănic . . .	102.765	121.370	107.107	89.171	101.870	134.431	147.000	115.615	919.329
	*)	30.940	33.543	31.705	33.673	32.807	32.999	33.854	35.393	264.914
2.	Oc. Mureș . .	36.568	39.080	45.638	45.407	49.421	52.184	68.420	53.953	390.671
3.	Tg. Ocna . .	39.458	44.258	50.812	37.793	42.763	45.660	59.087	48.238	368.069
4.	Oc. Mari . .	32.280	27.711	31.617	29.052	28.241	24.122	24.199	29.038	226.260
5.	Oc. Dej . . .	17.221	23.037	23.545	22.051	23.528	35.778	26.044	7.516	178.720
6.	Oc. Sugatag	8.068	11.998	11.436	14.104	18.093	15.959	8.437	3.855	91.950
7.	Cacica . . .	5.316	5.486	5.462	5.744	5.668	4.992	5.180	1.709	39.557
8.	Praid	3.669	2.148	1.665	3.928	5.610	6.136	8.600	3.103	34.864
	Total .	276.285	308.631	308.987	280.923	308.001	352.261	380.821	298.425	2.514 334

*) La salina Oc. Mureș cifrele din prima linie reprezintă producția de sare solidă (formali și măruntă), iar cifrele din linia a doua producția de sare în soluție (saramură).
,**(Cifrele din coloana exerc. 1939/40 reprezintă producția pe 15 luni.

L'EUROPE SOUS-MINEE

L'ENCERCLEMENT DE L'ALLEMAGNE. — EFFONDREMENT DE LA FRANCE. — LE CHAOS DIRIGÉ

par CRISTIAN LEU

Dans un sommaire exposé précédent nous avons montré dans quelle mesure la Roumanie a été sous-minée dans ses relations d'échange avec l'étranger. Et nous avons donné comme exemple nos relations avec la France. Par l'indice synthétique du progrès (respectivement du regrès) de l'économie générale vu par le commerce extérieur général, il nous est arrivé à un moment donné, comme en 1932, d'envoyer en France, en échange d'un quintal (100 kgr.) de produits généraux importés de ce pays, une exportation de 5.470 kgr., c'est-à-dire pour une brouette, approximativement un vagon en volume.

Dans ce même travail, j'ai anticipé toutefois que, dans un exposé qui va suivre, la France — qui s'est montrée souvent si ingrate — **a été elle-même, très gravement sous-minée dans l'ombre, par la grande finance internationale.** Qu'enfin, nous établissons une distinction bien nette entre la France généreuse, latine—et sa direction internationale, étrangère à ses destinées et à son rôle dans le monde. Voila pourquoi sa direction a été accaparée par les complices de ceux qui la sous-minaient du dehors.

Thème vaste. Audacieux, mais — pour nous — avéré. Je n'entrerai pas dans le détail mais quelques chiffres suffiront à illustrer ce thème.

*

Après la guerre mondiale l'équilibre monétaire et économique général existant jusqu'en 1914 a été détruit. Le chaos a suivi. **Un chaos dirigé,** Et non pas — ainsi que l'ont cru ou affirmé des noms résonnants d'ici et de l'étranger—une crise tantôt conjoncturelle, tantôt de structure, tantôt cyclique, tantôt seulement monétaire, tantôt économique et tantôt l'une et l'autre à la fois, etc. **Un chaos dirigé de l'ombre. De l'ombre du dollar.** Avec un but bien net : **l'effondrement de l'Europe.** C'est-à-dire **la suppression de l'unique barrière dans la voie de la domination mondiale de ceux qui se sont cachés derrière le dollar.** C'est-à-dire, appelons les par leur non: **Judas.**

Dans cette action, le centre d'attaque a été sur le plan économique l'**Allemagne.** Un encerclement total par des économies et monnnaies fortes et anormalement fortifiées a été réalisé.

Les Etats sont devenus ennemis. Une foule de barrières de plus en plus nombreuses, de plus en plus compliquées ont été élevées entre les peuples. Sciemment, on a tendu, **non point vers une unification européenne mais contre cette idée.**

On a renforcé le Nord germano-baltique, et l'on a affaibli le Sud latin. On a approfondi la barrière entre les puissances industrielles et les puissances agricoles. On a mené à la ruine les Etats du Sud-Est européen pour frapper indirectement l'Allemagne. Mais avant tout, on constate que **l'on a frappé toutes les puissances latines.**

On a visé les colonies. On a prévenu aussi une éventuelle alliance entre la France et l'Allemagne, — cas dans lequel le sort de l'impérialisme britannique aurait été scellé. On a encerclé, l'Allemagne avec des pays intéressés au maintien d'un statu-quo. Rendus ennemis sur le plan politique, ces Etats, latins et du Sud-Est, figurent néanmoins dans la carte de la bataille européenne de sous-minage, par voie économique et financière **sur le même front que l'Allemagne !**

Arme principale : **l'OR,** comme pivot central, avec l'entier complexus d'armature technique financière et monétaire, appuyée sur le métal jaune. On a mené une lutte acerbe contre la stabilité intérieure des Etats, en **sous-minant leur stabilité monétaire, comme premier pas de l'attaque. Les uns ont été soutenus, les autres ont été sous-minés. L'arbitraire s'est implanté — mais avec tant d'habileté que les peuples n'ont pas pu réagir.**

Le tout dirigé, méthodiquement, de l'ombre, de la Ligue des Nations.

Pour que le narcotique administré aux peuples européens, soit le plus efficace que possible, toutes les initiatives „d'examen", de „remédiement" de la crise ont été accaparés par le forum de Genève, lui-même.

On a lutté contre l'instauration d'un système unitaire basé sur l'or. Du Gold-Standard d'avant guerre, on est arrivé à plus de dix variantes différentes. Nous ne trouvons plus deux monnaies avec une parité égale. Tous les accords entre Etats, sabotés pour augmenter le chaos. La couverture métallique ou mixte, demandée arbitrairement par les mêmes forums. On a créé l'obsession de la pénurie de l'or, farce ehontée, qui continue a être soutenue par des noms autorisés ou non. On a mis n'importe quelles barrières à l'émancipation des peuples européens de sous la tutelle du dollar. On a jonglé avec descré dits retirés selon le bon plaisir, dans des moments difficiles de crise. L'Europe, au lieu de pouvoir acquitter ses dettes est plongée de plus en plus profondément dans le marasme du chaos. Effets sur le plan social—révolutions, misère cruelle des masses,— sur le plan, économique, sur le plan racial des dizaines et des dizaines de symptômes, toujours plus agglomerés au cours des dernières années, qui montraient clairement que l'Europe s'achemine fatalement vers l'**effondrement dirigé.**

La France a joué, sur le plan politique, le rôle de complice inconscient dans cette oeuvre de sous-minage, sur le plan économique elle a été victime. Aux cotés de l'Allemagne et aux cotés de l'Italie.

*

Le graphique 393 présente un aspect de cet effondrement méthodique de la France. Bien que l'excédent des naissance sur les décès était très faible, toutefois à partir de 1936—à partir du moment de la judaïsation et de la communisation de la France — cet excédent disparait pour faire place au déficit. L'allure du graphique est limpide. La punition de la France qui sur le fauteuil d'où ses destinées ont été conduites par un Richelieu et par un Napoleon a toléré de passer un Juda — Leon Blum,— a été dure !

suite 2-ème page

850.000.000 LEI
subscrierea Industriei Petrolifere la Imprumutul Reîntregirii !
(a se vedea pag. 2-a)

LA BATAILLE DE L'OR

Puissance de la monnaie rapportée à la couverture or

Les colonnes pointillées indiquent la réserve-or, les colonnes pleines indiquent l'index du change

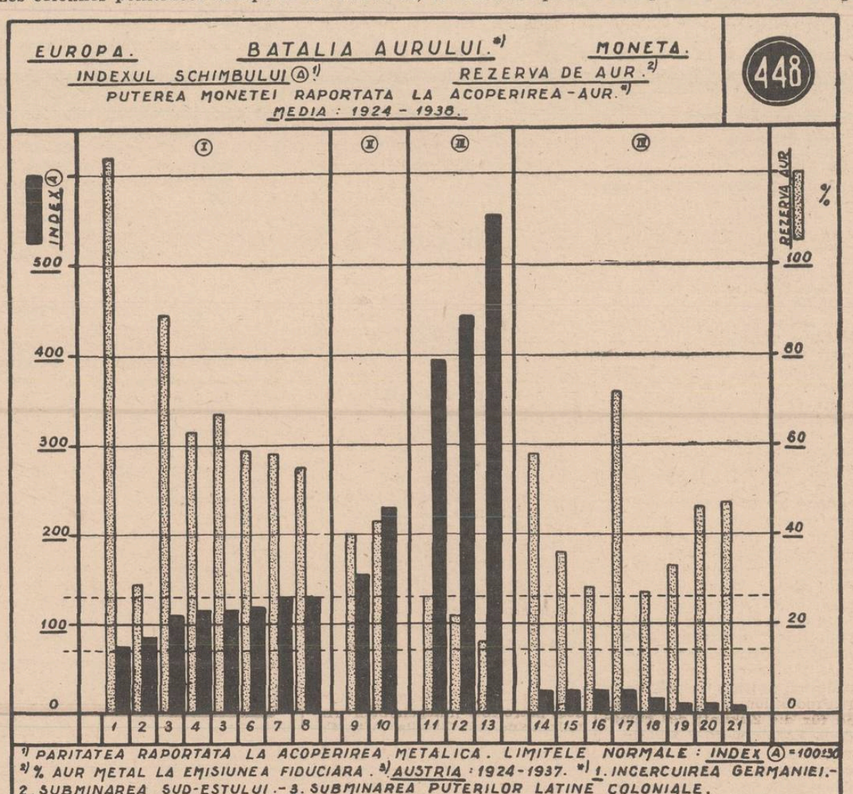

DER GOLDKAMPF

Der Geldwert im Vergleiche zur Golddeckung.

Die punktierten Reihen zeigen den Goldvorrat, die vollen Reihen den Index der Währung

Auf der 3. Seite :

DIE UNTERHOEHLUNG EUROPAS

L'Europe sous-minée

(Suite de la première page)

Sur le graphique 448 nous ne donnerons ici que peu d'explications. L'index de l'échange — une formule qui exprime des relations logiques entre parité et couverture, à deux époques différentes — permet d'établir une démarcation nette entre les Etats européens. Ils apparaissent partagés en deux camps. Pays puissamment protégés de l'ombre par la grande finance internationale et pays anormalement sous-minés. Cet aspect démontre plastiquement une thèse que la guerre actuelle confirme par ailleurs.

A la queu de tous les pays du globe la **Roumanie** figure avec l'index de stabilité le plus bas et l'Index d'échange le plus faible (2,7).

Voici la numérotation de quelques pays figurant dans ce graphique (448):

14 . . . la Belgique
16 . . . la Yougoslavie
17 . . . la France
18 . . . la Grèce
19 . . . le Portugal
20 . . . la Bulgarie
21 . . . la Roumanie

La **France**, le **Portugal** (ami de l'Angleterre), la **Belgique** devaient être sous-minées : les colonies seraient entrées automatiquement dans le patrimoine anglo-saxon. Le **Portugal**, sans le génie financier de Salazar, aurait perdu depuis longtemps ses belles colonies, etc.

*

De la vaste documentation dont nous disposons, nous extrairons encore quelques données, choisies au hasard. C'est **pour que la France d'aujourd'hui voie mieux à la fois les enseignements du passé et l'orientation de l'avenir.**

Dans le tableau ci-dessous nous choisirons trois Etats. La **France**, l'**Autriche**, création artificielle arrachée au corps de l'Allemagne, jetée contre cette dernière, transformée en une véritable ventouse sur son corps, et la **Hollande**, grande puissance coloniale. Dans le camp **adversaire** de la France.

Charges budgétaires (Dépenses).—Dollar (or) par tête d'habitant

	1913	1929	1938
France	24,8	47,2	22,1
Hollande	15,5	41,6	39,2
Autriche	12,8	41,2	33,3

Que l'on compare un instant les chiffres indiqués par la „riche" Autriche, avec ceux indiqués par la „pauvre„ France

Dépréciation des produits à l'exportation. Les crises successives financières de la France, l'effondrement méthodique du franc se reflètent aussi dans l'effondrement général des prix des produits exportés. Voici la situation de cet effondrement en 1938 comparée à celle de 1924=100; pour quelques Etats :

	%
Pologne	45
Autriche	44
Tchécoslovaquie	35
Suisse	35
France	74
Allemagne	75

Le pays possédant la plus puissante monnaie du Continent et la plus puiss nte couverture métallique du papier monnaie du globe entier, la **Suisse**, *marque la même capacité de résistance à la cascade d'effondrement des prix que la* **Tchécoslovaquie** ! *Le pays ayant une pauvreté unique sur le Continent—sans égale—la* **Pologne** *et l'***Autriche** *ayant la plus faible couverture métallique de la monnaie du Continent avec une structure qui aurait de la mener dès les premières années à l'effronarement—montrent une capacité de résistance* **deux fois plus grande que la France et l'Allemagne.** *Les produits français et allemands, les premiers avec leur formidable support colonial et les autres avec l'org nisatiou unique sur le globe de la résistance organisée,* **perdent 75% de leur valeur !** *Pendant ce temps d'autres économies, dans des conditions infiniment inférieures* **résistent.** *Et elles résistent parcequ'elles avaient à remplir une mission dans le plan général d'effondrement élaboré et conduit par Judas.*

*

A la direction légitime de la France a été substitué—**comme dans d'autres pays** — des gouvernements qui ont écouté aveuglement les directives données dans l'ombre par Juda. Complices inconscients ou non, ils ont réussi à mener l'Europe jusqu'au seuil de l'effrondrement. Et, à la tête de la **race** latine, figure la France.

Il a fallu que vienne la guerre actuelle pour que la vraie France se réveille comme d'un sommeil létargique. Et qu'elle se rende compte que, sur la ligne d'une communauté de sort, elle se trouve **au cotés de l'Allemagne et à nos cotés, aux cotés de toutes les autres puissances latines, de tous les Etats du Sud-Est.** Ce n'est pas cette France —là qui nous a étouffés de façon à en arriver au chiffre incroyable indiqué par nous dans l'exposé précédent **mais la France de Leon Blum.**

CRISTIAN LEU

BOGĂŢIILE DE SARE ALE ROMÂNIEI

ŞI IMPORTANŢA LOR PENTRU SPAŢIUL ECONOMIC DIN SUD-ESTUL EUROPEAN

Urmare din pag. I-a

In ceeace priveşte exportul românesc de sare acesta s'a făcut şi se face aproape exclusiv dela salina **Slănic.**

Cantităţi reduse au fost exportate în ultimii 5 ani şi dela salinele: **Ocna Dej, Ocna Sugatag, Tg. Ocna** şi **Ocna Mureşului.**

In tabela 2 şi diagrama 1 dăm cantităţile de sare care au fost exportate în ultimii 22 ani dela salina **Slănic** în comparaţie cu producţia sa totală.

TAB. II

Cantităţile de sare exportate dela salina Slănic

Anul	Cantitatea (tone)	Anul	Cantitatea (tone)
1919	500	1930	38.024
1920	3.030	1931	18.440
1921	3.190	1932	33.094
1922	21.415	1933	34.307
1923	28.650	1934	54.178
1924	6.320	1935	41.327
1925	29.377	1936	13.380
1926	46.937	1937	20.225
1927	45.200	1938	55.863
1928	62.675	1939	53.670
1929	46.408	1940	21.610

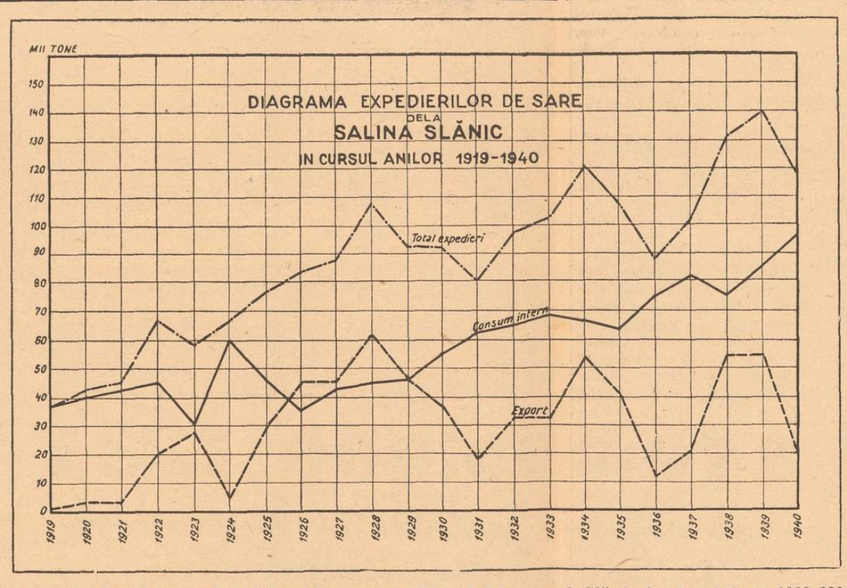

Graphische Darstellung der Salzsendungen aus dem Salzbergwerk Slănic in den Jahren 1919-1904

1) Sendungen (Total)
2 eigener Gebrauch
3) Ausfuhr

Ţările în care s'a exportat sare sunt: **Bulgaria** şi **Yugoslavia**, în primul rând, şi **Ungaria**, în al doilea rând.

In anul 1928 s'a încercat câştigarea unei noua pieţe pentru sarea românească şi anume: **Indiile Engleze**, care importau anual cca. 500.000 tone sare.

In acest scop s'a încheiat cu firma Golingher & Phillips Ldt. un contract pentru livrarea a 50.000 tone sare măcinată dela salina Slănic. Nu s'a reuşit însă a se plasa decât 2 transporturi totalizând cca. 12.700 tone, din cauza concurenţei aprige care ni s'a făcut de către sărăriile din jurul Mării Roşii, care faţă de noi aveau avantajul unui preţ de cost mult mai redus şi a unui navlu foarte avantajos.

Dacă ţinem seama, pe de o parte, de marile rezerve de sare de care dispune România, iar pe de alta, dacă avem în vedere cantităţile exportate, constatăm că acestea reprezintă numai 15% din producţia totală a salinelor noastre.

Rezultă de aci că în prezent valorificarea zăcămintelor de sare româneşti este cu totul neinsemnată.

Cum s'ar putea valorifica mai bine această importantă bogăţie a ţării noastre?

Răspunsul este unul singur: **numai prin export, fie de sare formali şi măcinată, fie de produse în al căror proces de fabricaţie intră într'o mare proporţie sare gemă.**

Debuşeurile noastre naturale pentru exportul de sare sunt ţările înconjurătoare, care nu posedă asemenea zăcăminte sau au exploatări cu o producţie insuficientă pentru cerinţele lor interne.

Să examinăm care sunt aceste ţări şi dacă există posibilităţi pentru majorarea cantităţilor ce am exportat până în prezent.

Din cele mai îndepărtate timpuri, ţara românească a exportat sare în ţările balcanice: **Bulgaria** şi **Yugoslavia.**

Ambele ţări sunt lipsite de zăcăminte importante de sare, fiind nevoite să-şi acopere cerinţele consumului lor intern, parte prin **exploatări proprii** (sărării de mare sau saline care evaporă saramura obţinută din izvoare sau prin sondaje) şi parte prin **import.**

Bulgaria a importat totdeauna numai sare formali preferată de către populaţia rurală a regiunilor de Nord ale acestei ţări. Cu unele excepţii în anumiţi ani, tot importul de astfel de sare s'a făcut din **România** şi anume dela salina **Slănic.** La aceasta au contribuit atât distanţa relativ mică dela Slănic până la punctele respective de desfacere, cât mai ales calitatea superioară a sării româneşti, neîntrecută nici de sarea germană şi nici de cea rusească, cu care am fost în concurenţă pe piaţa bulgărească.

Cantităţile exportate în această ţară au variat între 5.000 şi 20.000 tone/an.

Variaţiile acestea la import se explică prin fluctuaţiile producţiei proprii de sare de mare obţinută dela sărăriile din **Atanaskioi** şi **Anhialos** de lângă Burgas pe ţărmul Mării Negre, fie prin concurenţa sării geme importată din alte ţări (Germania şi Rusia).

Astfel, în anii mai secetoşi, cu condiţii deci mai favorabile pentru producerea proprie a sării de mare, importul Bulgariei a fost mai redus şi invers în anii ploioşi, a fost mai important.

In ultimii ani, în dorinţa de a scăpa de acest import, s'au făcut explorări serioase în această ţară pentru găsirea de zăcăminte de sare. Cercetările au dat într'adevăr rezultate, reuşindu-se să se descopere zăcământul dela **Provadia,** din apropiere de **Varna,** bănuit că ar exista deja de mult timp prin manifestaţiunile sale saline (izvoare şi eflorescenţe saline).

Exploatarea acestui zăcământ, în care se pusese mari speranţe, este însă o chestiune de viitor, datorită sării de calitate mediocră pe care o posedă şi care în nici un caz nu poate înlocui din acest punct de vedere sarea gemă bolovani importată. Se studiază însă posibilitatea exploatării acestui masiv prin disolvare, saramura obţinută urmând a fi evaporată în instalaţii speciale de produs sarea huscă (evaporaţie).

Din toate cele mai sus expuse rezultă că **Bulgaria,** deşi a reuşit să-şi procure prin exploatări proprii o mare parte din sarea necesară consumului său intern, va continua încă — pentru o perioadă de timp pe care nu o putem preciza — să facă import în cantităţi care nu vor depăşi de altfel 30.000 tone an, de oarece piaţa sa nu permite un consum mai mare.

O mărire a exportului de sare românească în Bulgaria peste cantităţile din trecut nu o vedem deci posibilă.

Yugoslavia este de asemenea o ţară importatoare de sare, de oarece nu dispune decât de câteva zăcăminte de importanţă secundară pe care le exploatează prin disolvare şi evaporare.

Producţia acestor exploatări este însă insuficientă pentru acoperirea trebuinţelor consumului său intern.

In ultimii 10 ani, pentru a se evita importurile de sare, s'a studiat posibilitatea de a se face o exploatare marină pe coasta Adriaticei a cărei producţie să fie destinată regiunilor de Vest ale ţării.

Rezultatele nefiind prea favorabile, s'a continuat a se importa sare şi anume: pentru părţile de Nord-Est, sare gemă, iar pentru regiunile de Est şi Sud-Est, sare de mare.

Ca urmare a evenimentelor politice petrecute în ultimul timp în acest spaţiu european, ţările care au rezultat din desmembrarea **Yugoslaviei,** se găsesc astăzi în aceleaşi situaţii economice, care le vor obliga să continue a face import de sare.

Aşa de ex.: **Serbia** şi **Croaţia,** vor trebui să-şi procure o bună parte din sarea necesară, din ţările învecinate: **România, Ungaria, Germania** şi **Italia.**

Din primele 3 ţări se poate importa sare gemă, iar din **Italia,** sare de mare.

Oricare vor fi în viitor repartizările de zone de influenţă economică între cele 4 ţări mai sus menţionate, credem că **România** îşi va păstra o bună parte din exportul său de sare, atât în **Serbia** cât şi în **Croaţia.**

Deci, în acest sector economic fi vorba de vre_o posibilitate de mărire a debuşeului nostru în cele două ţări.

Ungaria, care până înainte de anul 1938, era o ţară importatoare de sare, a devenit după dobândirea părţii de Sud a fostei **Cehoslovacii** şi a **Ardealului de Nord,** o ţară cu importante exploatări de sare, care-i vor permite atât acoperirea cerinţelor interne, cât şi posibilitatea de a face export.

In special este de aşteptat ca **Ungaria** să facă **României** o serioasă concurenţă pe piaţa fostei **Yugoslavii,** cu sarea extrasă dela salinele din **Ardealul de Nord (Ocna Dej** şi **Oc. Sugatag).**

Deci în acest sector economic trebue să ne aşteptăm nu la o creştere ci la o reducere a posibilităţilor de exportat sare românească.

In fine, prin declanşarea războiului cu **Rusia Sovietică** şi ca urmare a noulor aşezări teritoriale ce se vor produce, **România** va fi chemată să aibă un rol important în aprovizionarea şi în schimburile de materii prime din acest spaţiu economic situat la Nord şi Est de ţara noastră.

Dacă ţinem seama, pe de o parte, că populaţia din aceste părţi ale U.R.S.S. este destul de numeroasă datorită centrelor industriale, porturilor, etc. pe care le posedă, iar pe de alta, că provinciile respective sunt lipsite de zăcăminte importante de sare gemă, rezultă în mod logic că regiunile situate dincolo de **Nistru,** până la **Bug,** şi chiar până la **Nipru,** vor constitui debuşeuri naturale pentru sarea românească.

Intr'adevăr, pentru aprovizionarea populaţiei acestor regiuni existau în Sudul **Ukrainei,** pe coasta **Mării Negre,** numeroase sărării marine, dintre care cele din jurul **Odessei** produceau cantităţi apreciabile.

Părţile de Nord şi de Centru ale **Ukrainei** erau aprovizionate de minele de sare din regiunea **Bachmut** precum şi de salinele dela **Slawjansk.**

Exploatările mai sus menţionate vor avea însă de acoperit cerinţele consumului acestor părţi din **Ukraina,** a regiunii industriale din bazinul Doneţului şi ale provinciilor din Sud-Estul fostei **Polonii.**

In afară de exportul sub formă de sare gemă (formali sau măcinată) în ţările înconjurătoare, pe care le-am amintit mai sus, **România** mai poate să-şi valorifice o bună parte a rezervelor din zăcămintele sale de sare şi prin exportul unor produse în fabricarea cărora sarea gemă intră ca materie primă importantă.

Dintre aceste produse amintim: **soda** (sub formă de carbonat sau hidrat), **bicarbonatul de sodiu, acidul clorhidric** şi **alţi derivaţi chimici cu bază de sodiu.**

Fabricarea acestor produse aparţine astăzi însă aproape exclusiv unor mari concerne mondiale, iar distribuirea lor se face — în urma împărţirii Europei în diferite sectoare economice — pe zone de aprovizionare cuprinzând anumite ţări, zone care sunt alimentate de diferite uzine chimice ale acestor concerne.

România fiind în acest spaţiu european ţara cu cele mai numeroase zăcăminte de sare, având şi mijloace mai avantajoase de transport, este cea mai indicată să obţină aprovizionarea cu astfel de produse chimice.

In acest scop ar urma ca fabricile respective din **România** (Uzinele Solvay, Uzinele Nitrogen, etc.) să se reorganizeze pentru a-şi mări producţia şi a asigura distribuţia în ţările înconjurătoare.

Poate că ar fi cazul să se creieze chiar fabrici noui care să ajute la sporirea producţiei celor existente.

Şi întrucât asemenea fabrici nu se pot proiecta şi instala de cât într'un anumit număr de ani, ar fi bine, credem, ca problema aceasta să fie serios examinată încă de pe acum.

Cu salinele actuale şi cu instalaţiunile existente, România poate foarte uşor satisface un export suplimentar de 100.000_200.000 tone sare (formali sau măcinată) pe an. Această cantitate s'ar putea majora oricând — dubla sau tripla — prin mărirea câmpurilor de exploatare şi prin dotarea acestora cu instalaţiile necesare.

După cum se vede, admiţându-se că s'ar da ţării noastre noui debuşeuri pentru sarea gemă şi pentru produsele chimice cu bază de sodiu, va fi foarte uşor să asigurăm aprovizionarea respectivă chiar cu actualele mijloace de producţie de care dispunem.

In concluzie, rezultă din cele mai sus expuse că:

— Actualmente **România** îşi valorifică într'o mică măsură imensele sale bogăţii de sare gemă;

— O mai bună valorificare a acestor bogăţii nu se poate face decât prin export, fie de sare, fie de produse chimice în fabricaţia cărora sarea intră ca principală materie primă.

— Ţările care reprezintă debuşeurile noastre naturale pentru exportul de sare sunt: **Bulgaria,** fosta **Yugoslavie** şi spaţiul din Nordul şi Estul ţării noastre, până sau dincolo de **Bug.**

— In situaţia actuală România ar putea asigura imediat şi în bune condiţiuni un export de sare de 100—200 mii tone/an.

Dr. Ing. M. STAMATIU

Contribuţia Industriei Petrolifere la Imprumutul Reintregirii

In toate împrejurările Industria Română de Petrol a venit — din toată inima — în ajutorul nevoilor Statului. Nu mai este oportun să reamintim că în afară de aportul ei masiv la bugetul ţării, Industria Petroliferă nu a precupeţit niciodată nici un sacrificiu pentru a face faţă cerinţelor Naţiunei.

Imensul aport al Petrolului Românesc în actualul război — recunoscut şi de Marele nostru Aliat — se va cunoaşte în detaliu mai târziu.

Astăzi, răspunzând cu tot sufletul ei românesc la apelul Conducătorului nostru iubit, al d-lui General N. Stoenescu, Mnistru de Finanţe şi al d-lui I. C. Marinescu, Ministrul Economiei Naţionale, — cu toate marile greutăţi prin care trece — Industria de Petrol a subscris la Imprumutul Reîntregirii suma de lei 850.000.000. Laudă conducătorilor ei!

Este bine ca ţara şi prietenii din afară — cari au interese comune cu noi — să cunoască cine a dat şi cât a dat, după cum se vede din adresa de mai jos.

Domniei-Sale

Domnului General
N. Stoenescu
Ministru de Finanţe

DOMNULE MINISTRU,

Subsemnatele societăţi petrolifere, membre ale Asociaţiei Industriilor de Petrol din România, cu toate grelele împrejurări în care avem să desfăşurăm activitatea noastră, am ţinut de datoria noastră să fim alături de dv. în efortul pe care îl faceţi pentru a acoperi nevoile financiare excepţionale ale ţării, în care scop subscrim la împrumutul de Stat 1941 suma de 850 MILIOANE LEI.

După cum vă este cunoscut, domnule ministru, şi după cum am avut onoarea să arătăm şi domnului ministru al economiei naţionale, — care ne-a transmis, cu căldură, apelul ce aţi făcut la industria de petrol, — situaţia întreprinderilor noastre se caracterizează prin :

In primul rând o accentuată disproporţie între bugetul nostru de cheltueli, care a crescut neîncetat dela începerea actualului războiu ca urmare a sporirii preţurilor şi tuturor sarcinilor, şi între veniturile noastre care au scăzut din cauza păstrării rigide a preţurilor de vânzare a produselor, — preţurile interne rămânând până în această lună neschimbate la nivelul din Septembrie 1939, iar preţurile la export fiind plafonate şi neînregistrând decât creşteri infim de mici în comparaţie cu a celorlalte produse, creşteri anihilate de majorarea concomitentă a sarcinilor.

In al doilea rând, necesitatea de a efectua un program de lucru mult sporit atât pentru desvoltarea lucrărilor de explorare destinate să mărească rezervele petrolifere ale ţării cât şi a celor de exploatare, program care reclamă un efort de finanţare cu totul neobişnuit.

Ca urmare a acestor condiţiuni excepţionale în care întreprinderile noastre au de lucrat, ne găsim în faţa unei scăderi apreciabile nu numai a rentabilităţii dar şi a posibilităţilor noastre financiare, fapt, dealtminteri, uşor de constatat.

Cu toate greutăţile excepţionale cărora trebuie să le facă faţă, întreprinderile noastre au ţinut să facă efortul de a subscrie la împrumutul de Stat 1941 suma arătată de 850 milioane de lei.

Această sumă a fost repartizată între societăţi în modul următor :

	Suma de subscris în mii de lei
1. **Astra Română** . . .	181.000
2. **Concordia**	107.000
3. **Româno-Americana**	103.000
4. **Steaua Română** . .	77.000
5. **Petrol Block**	68.250*)
6. **Creditul Minier** . .	62.000
7. **Colombia**	51.000
8. **Unirea**	50.000
9. **Prahova**	32.560
10. **Distribuţia**	30.000
11. **Redevcnţa şi Xenia**	15.200
12. **Sospiro**	15.300
13. **Sardep**	12.000
14. **Dacia Romano şi Star-naphta**	9.850*)
15. **I. R. D. P.**	6.050
16. **Petrolul Românesc**	5.450
17. **Vacuum Oil-Photogen**	4.000
18. **Rafinajul**	3.800*)
19. **Fost L. Sanielevici** .	3.000
20. **Foraky Românească**	2.400
21. **Internova**	2.000
22. **Carburant**	2.000
23. **Foraje Lemoine** . .	1.800
24. **Româno-Belgiana** .	1.250
25. **Petrolifera Română**	1.100
26. **Sondrum**	1.050
27. **Moldonaphta** . . .	750
28. **Petrolmina**	600
29. **Rafinăria Titan** . .	300*)

Repartizarea sumei subscrise s'a făcut luându-se drept criteriu activitatea desfăşurată de fiecare din întreprinderile noastre în primele şase luni ale acestui an. In dorinţa de a vă prezenta o repartizare cât mai definitivă a sumei subscrise, am făcut unele cercetări a sumelor, impuse de situaţia particulară a unora din întreprinderi.

Nu am fost, însă, în măsură a soluţiona cazul a trei societăţi membre ale societăţei noastre, PETROL BLOCK, RAFINAJUL şi Rafinăria Titan, ale căror direcţiuni ne-au comunicat că, — deşi au desfăşurat o activitate în cursul acestui an, — sunt în imposibilitate de a subscrie la împrumutul intern, din următoarele cauze :

Societatea Petrol Block, a cărei activitate constă în prelucrarea şi exportul produselor petrolifere, a hotărât să închidă, în curând, rafinăria sa, pentru un timp nelimitat.

Societatea Rafinajul a cărei activitate constă în prelucrarea ţiţeiului în rafinăria Titan pe care o închiriase, a fost pusă în lichidare şi urmează a fi definitiv lichidată în scurtă vreme. Contractul cu rafinăria Titan a fost denunţat.

Soluţionarea cazurilor prezentate de aceste trei întreprinderi care nu sunt în măsură să subscrie din cauzele semnalate, urmează să fie dată de dv., în înţelegere cu direcţiunile acestor societăţi.

Toate celelalte societăţi subsemnate se angajează să subscrie la împrumut suma arătată în dreptul fiecăreia.

Pentru a proceda la aceasta, vă rugăm, domnule ministru, să dispuneţi a se stabili normele potrivit cărora să putem eşalona depunerea sumelor subscrise.

Primiţi, vă rugăm, domnule ministru, asigurarea consideraţiunii deosebite ce vă păstrăm.

ASOCIAŢIA INDUSTRIILOR DE PETROL DIN ROMANIA

N. R. *) Aceste societăţi nu au subscris încă după cum reiese din această adresă.

Verzeichnis der seitens der Erdölindustrie gezeichneten Beträge für die Wiederaufbau anleihe.

Le contrat Petrofina

Déclarations de M. le général N. Stoenesco, Ministre des Finances

Dans un exposé fait dernièrement à la presse par M. le Général N. Stoenesco, Ministre des Finances, ce dernier a fait connaître la solution qui a suivi la résiliation du contrat „Petrofina".

Les conditions extrêmement avantageuses que le Ministre des Finances a réussi à obtenir, lui méritent unei fois de plus la reconnaissance du pays.

Nous reproduisons ci-dessous ces déclarations:

„Par l'accord du 6 février 1936, le gouvernement roumain a cédé au gouvernement français pour un délai de 12 ans, les redevances de pétrole de l'Etat roumain, en vue de la couverture du prix des commandes de matériel de guerre nécessaire à l'armement, ainsi que des paiements financiers de l'Etat.

En vue de l'exécution de cet accord, le gouvernement français a désigne la soc. „Petrofina", avec laquelle le gouvernement roumain a passé un accord au cours de la même année.

Cet accord avec la soc. „Petrofina", dont on a beaucoup parlé en son temps, avait le désavantage d'obliger l'Etat roumain de vendre ses redevances à des prix réduits, et avec la perspective d'être obligé de livrer le pétrole brut à un tarif peu rémunérateur.

D'autre part, cet accord utilisait une grande partie du produit des redevances non seulement au paiement de l'armement, mais aussi à celui des dettes financières.

En juin 1940, à la suite des circonstances que l'on connaît, l'exécution du contrat Petrofina a été susperdu en même temps que les livraisons d'armement de la part du gouvernement français ; quelque temps après, ce contrat a été résilié.

Après de longues discussions, le gouverment roumain a réussi, à la fin du mois de septembre, de conclure avec le gouvernement français un accord remplaçant l'ancien système de paiement de l'armement en cession de redevances, par un nouveau système de paiement en produits pétroliers vendus directement par le gouvernement roumain.

Les avantages de cet accord consistent en ceci qu'il dégage les redevances de l'Etat jusqu'en 1948, l'Etat pouvant les valoriser directement comme bon lui semblera, c'est-à-dire dans les conditions les plus avantageuses pour lui.

Les produits pétroliers destinés au paiement de l'armement seront livrés à des prix extrêmement avantageux ; les quantités nécessaires pour la couverture des commandes d'armement se trouvant réduites aussi par le fait que les sommes en francs seront calculées à un cours extrêmement avantageux du franc français.

De même, le délai de paiement se réduit de 8 ans à 18 mois.

En outre, le gouvernement roumain pourra ainsi continuer à recevoir le matériel commandé, si nécessaire dans les circonstances actuelles.

Enfin, étant donné la possibilité accordée au gouvernement français de céder les bons, le système de paiement prévu par cet accord s'encadre dans la politique générale pétrolière de la nouvelle Europe.

Cet accord représente un premier pas pour la reprise des relations économique entre le Roumanie et la France, dans le cadre de la nouvelle organisation économique européenne que l'Europe tout entière est en train d'élever pour la défense de son patrimoine contre les immixtions du dehors".

Quelle est la situation du pétrole allemand nécessaire à la marche de la guerre

Berlin (U.T.A,).—La situation du pétrole allemand est continuellement examinée comme un problème capital pour le commandement allemand de la guerre. Il est certain que la situation du pétrole allemand n'est pas du tout favorable, si on la compare avec les statistiques de la production du pétrole international. Au point de vue pratique l'Allemagne **ne dispose que du pétrole roumain** en tant que facteur international d'une importance prépondérante. La production du pétrole roumain enregistrait, en 1938, une quantité de 6,6 millions de tonnes, occupant la sixième place dans la production mondiale, ce qui représentait une quantité importante, si nous pensons au fait qu'en 1937, l'Allemagne a importé 732.000 tonnes de mazout et 1,58 millions de tonnes d'essence. En établissant une comparaison avec la consommation des 2 dernières années de la guerre mondiale, on arrive à des conclusions très intéressantes. A cette époque les puissances centrales avaient besoin de 9 millions tonnes de pétrole. Aujourd'hui, grâce à l'alliance avec la Roumanie, la production entière dont dispose l'Etat roumain a été offerte à l'Allemagne pour les buts de la guerre actuelle, cequi constitue un facteur extrêmement important. Mais, en tout cas, l'Allemagne ne se base pas uniquement sur le pétrole roumain. Il ne faut point oublier le fait qu'à la suite de l'évolution de la politique de l'organisation nationale socialiste, en ce qui concerne la direction solide de l'économie de l'Allemagne, celle-ci a réussi à élever la production au chiffre de 600.000 tonnes dans l'ancien Reich, auxquelles il convient encore d'ajouter les gisements pétrolifères d'Ostmark. La victoire de Pologne a apporté au Reich le pétrole galicien se trouvant dans la région de Jaslo. Après la défaite de Galicie des bolchevicks se sont ajoutés, encore deux importants gisements pétrolifères de l'ancienne Pologne dans les régions de Drohobitz et Stanislau. En France, les allemands ont gagné les gissemets pétrolifères de Pechelbronn en Alsace. En Estonie, les importants gisements de shistes bitumineux qui sont les plus importants du monde après les gisements écossais, sont tombés également aux mains des allemands. Il faut mentionner que ces derniers temps il a été fait, tant en Hongrie qu'en Croatie, des forages qui ont donné des résultats extrêmement satisfaisants. De même le forage et l'exploitation des nouvelles régions pétrolifères de Roumanie qui ont été systématiquement empêchés par le capital anglo-français, ainsi que l'on peut le constater des chiffres d'importation des tubes et des appareils de sondage (tubes en fer et acier, d'une valeur de 524 millions lei en 1938, 265 millions en 1940 et appareils de sondage, 148 millions lei en 1938 au regard de 58,5 millions en 1940) ont été beaucoup augmentés au cours de la dernière année et réalisés avec profit.

Il faut donc tenir compte de l'augmentation appréciable de la production du pétrole allemand et européen. A cela il convient d'ajouter aussi l'essence synthétique, tirée du charbon. Nous rappelerons à cette occasion qu'en 1935, la première fabrique d'essence synthétique „Leunawerke", fabriquait 1.000 d'essenee par jour soit 365.000 t. d'essence par an. Ce chiffre démontre l'importance de la production d'essence synthétique et, en ce qui concerne le montant de sa fabrication, on le connaître très certainement après la fin de la guerre. Les spécialistes adversaires se font toutes sortes d'illusions et font foutes sortes de pronostics, ne possédant pas de données précises. Il faut mentionner le fait que l'ennemi, lui aussi, a contribué à l'agrandissement du stock de pétrole brut allemand. On sait, en effet, que de grands dépôts de pétrole se trouvant en France ont été intactement capturés et que, de même, les serbes et les russes ont laissés comme proie de guerre d'immenses réservoirs pleins de pétrole.

L'approvisionnement en pétrole de l'Angleterre est devenu de plus en plus difficile pendant toute la durée de la guerre. La Grande Bretagne possédait 20% du capital investi dans les exploitations pétrolifères, cependant que la production britannique de pétrole était de 2%. Dans les îles britanniques il n'existe plus rien en dehors des gisements pétrolières et des entreprises de produits synthétiques de Billingham (Ecosse) avec une production annuelle de 200.000 tonnes. Après les Etats-Unis l'Angleterre est la seconde consommatrice de pétrole, mais chaque tonne de pétrole doit être transportée par vapeur. On sait qu'au commencement de la guerre la flotte anglaise de tanks pétrolifères, disposait de 435 unités, représentant 2,92 millions de tonnes, et, malgré cela, elle n'était pas en état d'approvisionner les îles britaniques. Entre temps, de nombreux tanks pétrolifères sont tombés victimes des armes allemands. Le transport du pétrole de l'Irak par la voie de la Méditérranée est presque impossible, de sorte que l'Angleterre est aujourd'hui obligée d'avoir recours au pétrole américain. De là résulte l'inquiétude extrême de l'Angleterre étant donné que le danger du manque de combustible est plus imminent pour l'Angleterre que pour l'Allemagne.

Odesa, port petrolifer

Odesa cucerită acum de bravele trupe române, este un important port petrolifer al Rusiei sovietice, important mai ales din punct de vedere al importului. Spre Odessa se îndreptau din portul Batum, care este legat printr'o conductă de 822 km. cu o capacitate de trecere anuală de 21,6 mil. tone, de cel mai mare centru petrolifer al ţării, Baku, cantităţi considerabile de petrol, în vederea transportării lor mai departe în interior. Acest petrol nu era destinat numai alimentării regiunii din jurul Odessei, atât de importantă din punct de vedere agricol, unde, în urma mecanizării agriculturii o întreagă reţea de staţiuni de tractoare fusese instalată, ci el pornea mai departe către regiunile din vestul şi nord-vestul Rusiei Sovietice, ajungând chiar până la Leningrad. Acesta este motivul pentru care conducerea bolşevică construise un port special la Odessa, care dispunea de mari depozite.

In legătură cu aceasta, din iniţiativa conducerii bolşevice, se crease, scurt timp înaintea izbucnirii războiului, o instituţie specială pentru distribuirea produselor petrolifere „Glawneftestyt", în mâinile căreia se concentrează organizarea alimentării cu petrol a Rusiei Sovietice. Aceasta întreţinea, în diferitele regiuni şi districte ale Rusiei Sovietice, depozite de petrol numite „Basy", de unde se alimentează diverşii consumatori de petrol. Depozitele de petrol din portul Odesei depindeau deci tot de această administraţie centrală şi se proiecta chiar o extindere a construcţiilor.

Pe de altă parte s'au descoperit de curând în regiunea din jurul Odesei noi zăcăminte de gaz metan, a căror exploatare s'a şi început. Pentru utilizarea lor s'au făcut instalaţii speciale, legate prin conducte de portul petrolifer.

Adevărata importanţă a portului Odesa stă însă în domeniul comerţului de cereale.

In afară de aceasta, oraşul posedă şantiere navale şi o industrie destul de desvoltată, în primul rând fabrici de maşini cu un amplu program de fabricaţie (maşini agricole, auto-camioane, elevatoare, aparate pentru chimine, etc.). Industria alimentară are deasemeni în Odesa un număr de fabrici. Cele mai importante sunt cele de conserve de ulei vegetal de paste făinoase, etc. Odesa este din punct de vedere al întinderii, al şaptelea oraş al Rusiei Sovietice, cu peste 600.000 de locuitori.

NAŢIUNEA ROMANA ESTE CHEMATA DUMINICA 9 NOEMBRIE LA PLEBISCIT

D. MAREŞAL I. ANTONESCU

ANTONESCU
MAREŞAL AL ROMÂNIEI
şi
CONDUCĂTORUL STATULUI

In baza dispoziţiunilor Decretelor-Legi No. 3052 din 5 Septembrie şi No. 3072 din 7 Septembrie 1940 ;

AM DECRETAT ŞI DECRETĂM :

DECRET-LEGE

Art. 1. Naţiunea Română este chemată în Adunare Obştească Plebiscitară, Duminică 9 Noembrie 1941, pentru a-şi exprima aprobarea sau desaprobarea asupra guvernării desrobitoare a Mareşalului Antonescu, de la 6 Septembrie 1940 şi să exprime încrederea ca Mareşalul Antonescu să procedeze la reforma naţională a Statului şi la apărarea drepturilor Neamului.

ART. 2. — Acolo unde votul nu se va putea aduna în ziua de 9 Noembrie, va continua în zilele următoare, comunicarea rezultatului fie cărei circumscripţii judeţene plebiscitare, trebuind să fie făcută până la 12 Noembrie a. c. inclusiv.

ART. 3. — Toţi cetăţenii români de orice profesiune, care au împlinit 21 ani, sunt obligaţi să ia parte la vot.

Evreii sunt excluşi.

ART. 4. — Votul se va exprima prin DA sau NU.

ART. 5. — Adunarea Obştească Plebiscitară va fi împărţită în atâtea circumscripţii câte judeţe şi municipii sunt.

Exprimarea votului va fi organizată de Comisii judeţene şi Municipale care se vor alcătui după cum urmează:

Prim-Preşedintele instanţei locale de cel mai înalt grad (Curte de Apel sau Tribunal) ca Preşedinte;

Rectorul Universităţii sau cel mai vechi director al şcolii de gradul cel mai înalt din localitate;

Un reprezentant al circumscripţiei ales de preferinţă dintre ofiţeri, foşti combatanţi, invalizi sau decoraţi de război.

Preşedintele Comisiunii judeţene sau municipale va organiza votul pe secţii de votare, în comunele care compun judeţul şi circumscripţiile poliţieneşti în care este împărţit oraşul.

ART. 6. — Pentru centralizarea rezultatului plebiscitului şi proclamarea rezultatului pe întreaga Ţară, se institue Comisia Centrală a Adunării Obşteşti.

Această Comisie va funcţiona la Ministerul de Justiţie şi se va compune din:

Primul-Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, ca Preşedinte;

Preşedintele Academiei Române;

Un Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie desemnat de Ministrul Justiţiei;

Primul Preşedinte al Consiliului Legislativ;

Rectorul Universităţii din Bucureşti;

Secretar al Comisiuni este Directorul Afacerilor Judiciare din Ministerul Justiţiei.

ART. 7. — Nici o manifestare prin adunări, discursuri sau alte acte pentru a exprima aprobarea sau dezaprobarea, propaganda pentru sau contra nu este permisă.

Nerespectarea acestei dispoziţii se pedepseşte cu cinci ani temniţă grea;

Constatarea infracţiunii se va face de orice organ învestit cu paza ordinei şi se va judeca de instanţele ordinare după procedura flagrantelor delicte.

ART. 8. — Domnii Miniştri Secretari de Stat la Departamentul Justiţiei, Internelor şi Apărării Naţionale sunt însărcinaţi cu executarea prezentului Decret şi desăvârşirea operaţiilor acestui Plebiscit.

Dat în Bucureşti, la 5 Noembrie 1941.

ANTONESCU
Mareşal al României
şi
Conducătorul Statului

Imbunătăţirea situaţiei industriei petrolifere

Mărirea preţurilor la export

După cum arătăm în pagina I-a industria petroliferă a avut, putem spune, norocul că în fruntea Ministerului Economiei Naţionale, se află un om care a luptat şi luptă pentru interesele Petrolului românesc. După cum a luptat vitejeşte în marele război, tot astfel îşi pune, în aceste zile grele, toată puterea de muncă neobosită, toată truda, toată luminata sa pricepere pentru îmbunătăţirea economiei naţionale.

Zilnic ne putem da seama cât de mari sunt greutăţile cari se ivesc şi cari trebuie să le învingă în folosul ţării.

Pentru industria petroliferă, preţul la export este o chestiune vitală. Ţinând seama de situaţia grea prin care trece această industrie, după cum reiese din memoriul „Asociaţiei Industriilor de Petrol", ce publicăm mai jos, Domnia-sa, după lungi şi anevoioase tratative, legate de timpurile actuale, a hotărât o majorare cu 8—15 la sută a preţurilor plafon. Această majorare cu efect retroactiv începând de la 1 Iulie crt. a întârziat din cauza punerii la punct a numeroaselor probleme de ordin tehnic pentru fiecare produs.

Memoriul „Asociaţiei Industriilor de Petrol din România"

DOMNULE MINISTRU,

In pragul campaniei intense de activitate la care societăţile petrolifere urmează să se angajeze, în deosebi pentru descoperirea de noui terenuri petrolifere, întreprinderile subsemnate consideră de datoria lor să vă expună greaua situaţie financiară în care ele se află — ca urmare a menţinerii preţurilor fixe la vânzarea produselor petrolifere, concomitent cu creşterea necontenită a impozitelor, taxelor şi sarcinilor de tot felul.

Intr'adevăr, valorificarea produselor petrolifere se face de mai mult de un an, la preţuri invariabile, atât la export, cât şi pe piaţa internă.

In ceeace priveşte necesitatea de a se revizui preţurile interne ale produselor petrolifere — rămase la nivelul din Septembrie 1939, unele chiar sub acest nivel, — am avut onoarea să vă prezentăm memoriul Asociaţiei noastre nr. 2.675, din 16 Iulie a. c.

Prin prezentul memoriu, avem onoare să vă înfăţişăm poziţia actuală a preţurilor de export pentru produsele petrolifere, adică pentru acel volum al exportului ţării, care a prezentat, în anul 1940, 63% din întreg activul balanţei comerciale.

Exportul produselor petrolifere s'a făcut sub regimul preţurilor plafon, în tot intervalul dela 15 Mai 1940 până astăzi. Preţurile plafon au rămas invariabile, dela data când au fost introduse până la 1 Aprilie 1941, când ele au fost revizuite, acordându-se, la început o creştere de 5% peste nivelul iniţial al preţurilor plafon, iar în ultima analiză un spor de 9%, aplicat la preţurile de bază (grundpreiss) astfel cum aceste preţuri de bază sunt stabilite prin arordul româno-german.

Această creştere de 9% la preţurile de bază reprezintă de fapt o creştere medie de numai 6,9% la preţurile plafon.

Statul prelevează, însă, asupra acestei creşteri aparente a preţurilor la export:

a) taxele ad-valorem de 32%, prin aplicarea cărora majorare de preţ se reduce la 4,7%;

b) 45% din sporul de preţ rămas pentru acoperirea costului rezervoarelor construite de întreprinderile petrolifere pentru nevoile armatei;

loco rafinărie, adică a preţurilor ce revin întrep. astfel încât creşterea reală a preţurilor reprezintă numai 2,6%.

Apare, deci, în mod clar că prin urcarea preţurilor — decretată la 22 Mai 1941, cu efect retroactiv dela 1 Aprilie a. c., societăţile petrolifere au realizat de fapt numai 2,6%, în medie, peste preţurile anterioare, ceeace însemnează că au obţinut, în mod real, o creştere de preţuri inferioare aceleia obţinute prin soluţia adoptată la 1 Aprilie 1941 când preţurile de export au fost majorate cu 5% peste nivelul preţurilor plafon, soluţie ce s'a aplicat, dealtminteri, în mod temporar până ce a survenit noua modificare arătată.

Dar chiar această creştere reală a preţului încasat la exportul produselor petrolifere de 2,6% — creştere pusă în vigoare la 22 Mai a. c. — a fost desfiinţară, 8 zile mai târziu, prin urcarea tarifelor de transport pe căile ferate cu 25%, dela 1 Iunie a. c. Cum în regimul preţurilor plafon, costul transportului nu poate fi recuperat dela cumpărător, sporirea tarifelor pe căile ferate a echivalat cu o nouă scădere a preţurilor real încasate de întreprinderile petrolifere exportatoare preţuri care au ajuns astfel la cel mai scăzut nivel atins dela introducerea regimului preţurilor plafon.

Anexa I arată cum au variat preţurile la erport pentru principalele produse petrolifere, în intervalul Mai 1940 — Iunie 1941. Se constată că, — din cauza creşterii neîncetate a fiscalităţii, tarifelor şi diferitelor sarcini suportate de întreprinderile petrolifere, — preţurile real încasate de acestea la export au scăzut, în acest interval de un an, precum urmează:

	Mai 1940 preţ loco	Martie 1941 rafinărie	Aprilie 1941 în lei	Iunie 1941 pe tonă	Scăderea între Mai 1940-Iunie 1940 %
Benzină aviaţie .	7.992	5.879	6.232	5.874	26,5
Benzină 66 octani	3,965	2.847	3.039	2.679	32,4
Petrol lampant .	3.166	2.409	2,574	2,287	27,8
Motorină -5°C, . .	3.105	2.312	2,453	2.253	27.3

Calculând preţurile reale ce revin prin valorificarea produselor rezultate din prelucrarea unui vagon de ţiţei — (calculaţie în care se ţine seama de valoarea cotei părţi distribuite la consumul intern, aplicându-se preţurile de export numai la procentele de produse valorificate la export), se constată că aceste preţuri reale loco fabrică pe vagonul de ţiţei prelucrat au variat după cum urmează:

15 Mai 1940, introducerea primelor preţuri plafon	24.462
1 August 1940, creşterea taxelor ad-valorem la export dela 25 % la 30% şi a cifrei de afaceri	21.666
5 Octombrie 1940, noui taxe fixe la export	19.184
1 Aprilie 1941, creşterea preţurilor plafon	19.947
1 Iunie 1941, sporirea tarifeior pe căile ferate	18,038

Cu alte cuvinte, între 15 Mai 1940 şi 1 Iunie 1941 cu toată creşterea preţurilor plafon dela 1 Aprilie, preţurile medii realizate pentru un vagon de ţiţei prelucrat au înregistrat o scădere de 26,3%.

In timp ce preţurile real încasate de industria petroliferă la export au suferit masivele scăderi arătate mai sus, toate capitolele petrolifere nu dispun de preţuri verificate pentru luna Mai 1940, în acest an făcându-se puţine cumpărări de materiale în străinătate.

Ponderând coeficienţii de creştere a preţurilor materialelor cu cantităţile cumpărate în cursul unui an, se constată că procentul mediu al creşterii preţurilor pentru produsele fabricate în ţară este de 43%; iar pentru produsele importate — pentru care comparaţia se face cu Septembrie 1939, — este de 83%.

Trebuie să precizăm că această urcare importantă a preţurilor materialelor nu reprezintă decât tendinţa până în Iulie 1941 şi că sporurile procentuale arătate mai sus nu pot fi luate de bază pentru calcularea preţurilor la care vor reveni industriei petrolifere materialele cumpărate de acum înainte. Intr'adevăr, pentru o serie importantă de produse ce urmează să se importe firmele producătoare au anunţat de pe acum noui creşteri de preţuri, iar livrările de burlane, tubing, ţevi de conducte şi alte materiale de mare consum în această industrie, se fac de industria indigenă, fără nicio garanţie a păstrării preţurilor actuale.

Pe dealtă parte, salarile plătite de industria de petrol au fost sporite de mai multe ori, începând din luna Mai 1940. In medie, urcările de salarii acordate până acum funcţionarilor şi muncitorilor din întreprinderile noastre variază între un minim de 33% şi un maxim de 68%. In momentul de faţă, majoritatea societăţilor noastre studiază o nouă adaptare a salariilor la costul vieţii pe baza unor norme comune de salarii minimale.

In al treilea rând, întreprinderile noastre trebuie să suporte şi anul acesta o fiscalitate simţitor sporită faţă de anul trecut, în ceeace priveşte impozitele directe.

Pentru a arăta ce reprezintă principalele capitole de cheltuieli ale întreprinderilor petrolifere şi aportul acestora la venitul naţional, la bugetul Statului şi al întreprinderilor pblice cu caracter comercial, trebuie să amintim că numai primele 12 societăţi petrolifere în ordinea importanţei, au adus un aport care se cifrează la 23.478 milioane lei în anul 1940 faţă de 13 149 milioane lei în anul 1939, ceeace reprezintă o creştere de 78,5% (V. anexa III).

Este neîndoelnic că s'ar face cea mai gravă eroare dacă s'ar considera posibil ca industria petroliferă să suporte şi în 1941 o urcare a sarcinilor fiscale, ca aceea care a fost posibilă în 1940, anul în care s'au înregistrat preţurile şi condiţiunile cele mai favorabile la exportul producţiei petrolifere.

Din expunerea de mai sus, se vede în mod clar că, nu numai condiţiunile economice, dar în deosebi impozitele şi sarcinile considerabil sporite în ultimul an au determinat o rentabilitate atât de scăzută pentru întreprinderile petrolifere încât acestea se văd ameninţate de a nu fi în măsură să facă faţă unor investiţiuni productive importante, ca acelea ce se aşteaptă dela ele pentru stimularea producţiei în această ramură de industrie.

Această tendinţă a făcut ca, chiar atunci când s'a putut obţine o oarecare îmbunătăţire a preţurilor la export, aceasta să fie imediat anihilată prin creşterea fiscalităţii, sub diferite forme

Este uşor de înţeles că, atunci când veniturile societăţilor petrolifere se găsesc comprimate sub nivelul celor din Mai 1940, ele nu pot avea posibilitatea să acopere, din resursele lor normale, considerabilele creşteri înregistrate la toate capitolele lor de cheltuieli.

In rezumat, valorificarea producţiei petrolifere se face acum la preţuri de export inferioare, în medie, cu peste 26% celor din Mai 1940, în timp ce preţurile medii ale materialelor folosite în industria petroliferă au crescut, dela acea dată, cu circa 50%, iar salariile între 33% până la 68%, în afară de urcarea impozitelor directe.

In faţa acestei situaţiuni, subsemnatele societăţi petrolifere au onoarea a vă ruga să determinaţi o reexaminare a nivelului actual al preţurilor produselor petrolifere la export, inspirată de necesitatea de a se obţine o creştere a acestor preţuri corespunzătoare aceleia a cheltuelilor reale suportate de industriile de petrol.

Această urcare a preţurilor la export este absolut necesară, pentru ca întreprinderile petrolifere să înceteze de a lucra fără nicio rentabilitate, ca în împrejurările actuale, ceeace le-ar pune în imposibilitate de a efectua programul intensificat de lucru ce li se cere. Deasemeni se impune ca urcarea preţurilor ce urmează să se acorde să nu fie anihilată, ca până acum, sub forma multiplelor creşteri a impozitelor, taxelor şi sarcinelor.

Primiţi, vă rugăm, domnule ministru, asigurarea consideraţiunii noastre deosebite.

Director General — *Cezar Popescu*
Secretar General — *Plutarc Cotaru*

Astra Română S. A. *Rost Van Tonningen* *I. Bruckner*	**Concordia** S. A. pentru industria petrolului *Dr. Tănăsescu Furtună* *C. Ionescu*	**Steaua Română** S. A. pentru industria petrolului *C. Mătăsaru* *I. Solacolu*
Româno-Americana S. A. de Petrol *P. Lambright* *V. Georgescu*	**Creditul Minier** S.A.R. pentru desvoltarea industriei miniere *D. Gheorghiu* *C. Tacorian*	**Unirea** S. A. R. de petrol *I. Vlodescu* *C. Popovici*
Petrol Block S. A. de petrol *M. Fodor*	**Colombia** Societate franco-română de petrol *Th. Ficşinecu*	**Prahova** S. A. R. de petrol *Col. Mercali* *I. Stoicovici*
Redevenţa *Gh. Popescu*		**Petrolul Românesc** *Al. Teodoreanu*

ANEXA I

Variația prețurilor plafon și a prețurilor real încasate la export pentru produsele petrolifere în perioada Mai 1940—Iunie 1941*)

(în lei pe tonă)

BENZINĂ DE AVIAȚIE

	Mai 1940	Martie 1941	Dela 1 Aprilie 1941	Dela 1 Iunie 1941	Diferența Mai 1940-Iunie 1941 în %
Preț plafon f. o. b. Constanța	13.120	13.120	14.166	14.166	+ 7,9
Taxe de export ad-valorem	3.280	4.198	4,533	4.533	+ 8,0
Noui taxe fixe de export	—	1.207	1.207	1.207	+ 1.207,0
Transport, taxe, speze, accesorii**)	1.848	1.836	1.873	2.232	+ 19,2
Reținere pentru rezervă armată	—	—	320	320	+ 320
Preț real încasat (loco rafinărie)	7.992	5.879	6.252	5 874	— 26,5

BENZINĂ DE 66 OCTANI

	Mai 1940	Martie 1941	Dela 1 Aprilie 1941	Dela 1 Iunie 1941	Diferența Mai 1940-Iunie 1941 în %
Preț plafon f. o. b. Constanța	7.630	7.630	8.234	8.234	+ 7,9
Taxe de export ad-valorem	1.908	2.442	2.635	2.635	+ 8,0
Noui taxe fixe de export	—	593	593	593	+ 993,6
Transport, taxe, speze, accesorii**)	1.757	1.748	1.782	2.142	+ 20,2
Reținere pentru rezervoare armată	—	—	185	185	+ 185,0
Preț real încasat (loco rafinerie)	3.965	2.847	3.039	2.679	— 32,4

*) Calculațiile din acest tablou sunt bazate pe cotațiunile f. o. b. Constanța.

**) In acest post se cuprinde : costul fractului, taxele comunale la Ploești și Constanța, taxa portului, taxele de pompare la vapor și la Teleajen, cifra de afaceri, pierderile de transport, taxa de joncțiune Ploești și la Constanța, cniria cazanelor și costul descărcării, costul scrisorii de trăsură, timbre, proces-verbal, taxă modernizare, circulație, etc.

PETROL RAFINAT

	Mai 1940	Martie 1941	Deta 1 Aprilie I941	Dela 1 Iunie 1941	Diferența Mai 1940-Iunie 1941 în %
Preț plafon f. o. b. Constanța	6.000	6,000	6.499	6.499	+ 8,3
Taxe de export ad-valorem	1.500	1.920	2.080	2,080	+ 8,3
Noui taxe fixe de export	—	334	334	334	+ 334,4
Transport taxe, speze, accesorii	1.334	1.337	1.358	1.645	+ 18,0
Reținere pentru rezervoare armată	—	—	153	153	+ 13,0
Preț real încasat (loco rafinărie)	3.166	2.408	2.574	2.287	— 27,8

MOTORINĂ 5°C

	Mai 1940	Martie 1941	Dela 1 Aprilie 1941	Dcla 1 Iunie 1941	Diferența Mai 1940-Iunie 1941 în %
Preț plafon f. o. b. Constanța	5.490	5.490	5.938	5.938	+ 8,2
Taxe de export ad-valorem	1.373	1.373	1,900	1.900	+ 38,5
Noui taxe fixe de export	—	411	411	411	+ 411,0
Transport, taxe, speze, accesorii	1.012	1.010	1.027	1,227	+ 20,0
Reținere pentru rezervoare armată	—	—	137	137	+ 137,0
Preț real încasat (loco rafinărie)	3.105	2.312	64 23	2.263	— 27,2

ANEXA II

Variația prețurilor pentru principalele materiale folosite în industria petroliferă

Materiale din țară	Prețul în lei pe kgr. Mai 1940	Iulie 1941	Creșterea în %
Burlane	54,2	69,6	28,0
Tubing	65,7	84,7	28,9
Țevi de conductă	47,1	65,8	39,7
Fier	21,2	27,7	31,0
Șuruburi	55,2	86,1	56,0
Tablă de plumb	90,0	160,0	78,0
Tablă pentru rezervoare	24,7	27,6	12,0
Sodă caustică	19,5	28,7	47,0
Carbid	19,5	30,0	54,0
Barită	3,5	7,3	110,0
Mercur	2.262,0	2.450,0	—
Unsoare consistentă	34,0	78,0	130,0
Butoaie de placaj (per. bc.)	234,0	454,0	94,0
Ulei de in fiert	75,0	105,0	40,0
Ulei de rapiță suflat	68,0	78,0	15,0
Lemnărie (m. c.)	2.350,0	3.150,0	34,0
Var	16,0	21,0	31,0
Ciment de construcție	33,0	38,6	16,0
Bandaje de iută (m. l.)	31,4	169,0	440,0
Pânză de filtru (m. l.)	219,0	482,0	120,0
Bumbac alb	115,6	220,0	17,0
Acid sulfuric	6,2	6,4	4,0

Materiale importate	Septembrie 1939	Iulie 1941	Creșterea în %
Burlane de sondaj	29,4	52,5	78.8
Tubing	35,4	72,1	103,5
Țevi de conductă :			96,9
până la 100 mm. (|)	35,1	69,2	96,8
peste 100 mm (|)	28,0	50 3	78,0
Drill Pipes	54,1	87,6	61.9
Fitinguri	53,2	122,8	130,7
Terrana	10,6	16,9	59 6
Motoare electrice de foraje	118 9	252.2	112,1
Motoare Diesel	97,8	192,3	96,7
Pompe de noroiu	116,3	200,2	79,9

ANEXA III

Creșterea cheltuielilor și sarcinelor în industria petroliferă între anii 1939 și 1940*)

	1940	1939
	în milioane lei	
I. Principalele venituri pentru Economia Națională :		
Salarii plătite	3.134	2.230
Materiale cumpărate în țară	2.115	1.300
Plata concesiuniior și arendărilor	407	484
Redevențe plătite particularilor	555	425
Diferite alte venituri	54	29
Total I	6.165	4.468
II.. Taxe de transport ;		
Taxe de transport C. F. R. P. C. A. conducte		
Total II	3.793	2.003
III. Impozite și taxe :		
Impozite directe	1.243	737
Impozit excepțional pe beneficii	202	—
Diverse taxe de timbru. înregistrare echivalent	499	214
Taxe de consumație	2.185	1.738
Taxa pe cifra de afaceri	665	255
Impozit pe automobile	19	18
Taxe de export	5.633	1.723
Taxe de import	175	261
Taxe legea energiei, redevențe	—	—
Stat impozit minier	1.393	1.377
Taxe drumuri cărăușie	219	178
Taxe legea administrativă :		
Comunale, etc.	158	353
Total III	12.380	6.654
IV. Contribuțiuni excepționale :		
Imprumut înzestrare, construire rezervoare armată, apărare pasivă		
Total IV	1.139	24
Total general	23.478	13.149

Erorile politicei petrolifere bolșevice în prelucrarea țițeiului

Sub acest titlu (OEL UND KOHLE" din 1 Octombrie 1941, publică următorul articol :

„Este un fapt cunosut, că în exportul de produse petrolifere al Rusiei țariste dinainte de războiul mondial 1914, țițeiul juca un rol deosebit de important. Aceasta se datora în mare parte, faptului că industria petroliferă din Baku, dispunea, în situația ei de atunci, de un număr relativ mic de rafinării. Dimpotrivă, tendința conducerii bolșevice, în perioada de refacere a industriei petrolifere după război și revoluție, a fost ca, prin amenajarea instalațiilor de rafinărie să dea prioritate exportului de produse petrolifere rafinate. Motivele sunt ușor de înțeles. Este evident ,că pentru produsele prelucrate, se pot obține prețuri mai mari decât pentru țiței. La aceasta se adaugă și creșterea extraordinară, după războiul mondial, a consumului de benzină, în cele mai importante țări importatoare de petrol, datorită progreselor mecanizării. In „expansiunea" petrolului sovietic pe piața mondială și, în legătură cu aceasta, în dârza concurență de preț cu marile concerne anglo-americane Standard-Oil și Royal Dutch, în special în anii 1930-1932, benzina a fost aceea care a avut importanța hotărâtore. Adăugăm că, exportul de petrol al Sovietelor din acea epocă — maximum fiind atins în anul 1932 pentru a diminua apoi vertiginos— avea, ca valoare, locul de frunte în comerțul extern al Rusiei bolșevice și făcea posibilă, în marea măsură, plata importului mașinilor și a instalațiilor technice necesitate de planurile de industrializare ale Rusiei sovietice.

Insuși acest fapt explică străduința persistentă a Sovietelor de a da o mai mare desvoltare rafinării produselor petrolifere. Deasemenea, nu trebuie uitată, creșterea rapidă în U. R. S. S. a consumului intern de produse petrolifere de tot felul, în special de benzină, ca o consecință a procurării de tractoare pentru agricultură, a industrializării vertiginoase și, mai ales, a înarmării. Tocmai aceasta din urmă a trecut în mod semnificativ, mai ales în ultimii ani, din ce în ce mai mult, în primul plan al politicei petrolifere bolșevice, ceeace dovedește în mod clar pregătirile de război făcute încă de multă vreme de Soviete. Astfel, fabricația de benzină a fost din ce în ce mai mult îndreptată către produsele speciale pentru aviație și pentru celelalte aparate motorizate, în urma cărora exportul de benzină a fost mult limitat și s'au efectuat chiar, într'o anumită măsură, importuri de benzină pentru trebuințele regiunilor din Extremul Orient.

Ajungând la ultima stare a lucrurilor, este foarte semnificativ faptul că, comisarul poporului la industria petroliferă a Uniunei Sovietice, Sedin, la conferința conducătorilor celor șapte mari **cooperative** petrolifere din Baku, ținută în Ianuarie, a vorbit în cuvântul său de încheiere în special despre necesitatea unei sporiri pronunțate a randamentului rafinăriilor de petrol. El a menționat cu această ocaziune, în special consumul de benzină al Rusiei sovietice, sporit în ultimii ani într'o măsură extraordinară.

Pe lângă acoperirea cerințelor circulației de automobile, trebuie socotit, în primul rând marele consum al armatei sovietice, deoarece benzina reprezintă, după cum e cunoscut, una din principalele materii auxiliare ale technicei moderne de război. După cum precizează mai departe, în legătură cu aceasta, comisarul poporului, numai **cooperativa** de petrol din Baku „Osneftkombinat" prezintă un randament mai mare în anul trecut pe tărâmul prelucrării țițeiului deși, nici acolo, programul de lucru nu a fost executat de unele rafinării de petrol.

Un rezultat mult mai nefavorabil, arată activitatea rafinăriilor de petrol a acelor **cooperative**, a căror activitate se desfășoară în regiuni „noue".

Aceasta s'ar referi în special la **cooperativa** de petrol „Baschneft" în regiunea Volga-Ural, noua bază mare de petrol din răsărit. Mai trebuie avut în vedere programul special pe care „al doilea Baku" îl are de executat în cadrul celui de al treilea plan cincinal, cu privire la prelucrarea țițeiului, și în primul rând cu privire la obținerea de benzină.

In legătură cu aceasta, trebue să amintim că, potrivit planului conducerii bolșevice, urma ca, în vederea stabilirii unei noi baze petrolifere în partea de răsărit a U. R. S. S., să se obțină în regiunea Volga-Ural până în anul 1942, — deci până în ultimul an al celui de al treilea plan cincinal — nu numai o sporire considerabilă a producției de petrol până la 7 milioane tone față de rezultatul efectiv de 1,2 milioane tone în anul 1936, ci și o desvoltare în stil mare a industriei de prelucrarea produselor petrolifere prin instalarea unui număr mai mare de noi rafinării.

In executarea acestor planuri, noua regiune petroliferă urma să depășească chiar regiunea Baku la sfârșitul celui de al treilea plan cincinal cu privire la producția de benzină. In anul 1942 rafinăriile din regiunea Volga și din Urali urmau să livreze circa 40% din producția totală de benzină, față de 9,4% în anul 1938. Dacă ținem seama de faptul că, la baza acestei așezări a industriei petrolifere în răsărit, nu stau numai considerente generale de natură economică, ci fără îndoială în primul rând considerente de natură militară, pentru ca în caz de război, acoperirea consumului să nu mai depindă de regiunea Caucazului până acum cu mult superioară din punct de vedere al producției, aceste planuri devin deosebit de semnificative pentru pregătirile de război ale Sovietelor.

Indicații foarte interesante pentru aprecierea desvoltării luate de prelucrarea țițeiului în regiunea Volga-Urali și a planurilor existente în această privință ne dă referatul conducătorului respectivel „cooperative-Baschneft). Mironov, care arată între altele că, avântului luat de noile câmpuri de exploatare petroliferă ale „celui de al doilea Baku" îi urmează acum organizarea intensă a prelucrării țițeiului. Instalarea noilor rafinării la Saratow, Ufa ,Syrany, Sterlitamale, Ischimbajew, Tuimasy, etc. a fost efectuată în anul trecut cu multă perseverență, deși s'au ivit și în această privință întârzieri.

Cauza acestora ar fi în primul rând livrarea cu mari întârzieri a instalațiilor technice pentru aceste rafinării. Numitul mai menționează între altele, ca specific țițeiului din regiunea Volga-Urali că conține în mare msură materii sulfuroase și altele, ceace ar cere instalarea unor aparate moderne și complicate.

După cum reiese din comunicările presei bolșevice de specialitate, cea mai mare instalație de rafinării din regiunea Volga-Urali se face la Ufa. Este semnificativ că prima serie de construcție s'a executat cu ajutorul technic al firmei americane Miller & Co. care a furnizat cea mai mare parte a instalațiilor. Construcția s'a efectuat sub supravegherea inginerilor americani. A doua serie de construcții începută anul trecut, este destinată în mare măsură producerii de benzină de aviație; o parte considerabilă a instalațiilor technice urma să fie deasemeni importată din Statele Unite. După cum se știe, au intervenit însă în aceasta privință dificultăți, în urma embargo-ului american pentru instalații technice necesare fabricației de benzină cu o cifră octanică ridicată. Ocest embargo a fost ridicat abia în Ianuarie 1941.

Este interesant că, în referatul sus menționat al conducatorului cooperativei petrolifere din regiunea Volga-Ural, s'a atins și cnestiunea lipsei de ingineri și lucrători calificați în rafinăriile „celui de al doilea Baku". Mai serios a tratat recent această problemă organul de specialitate al industriei petrolifere bolșevice „Nerty". Revista arăta în special că formarea tineretului tocmai pentru industria de prelucrarea țițeiului nu s'a făcut în tempo-ul puternicei tendințe de organizare a economiei petrolifere. evidență importanța pentru industria petroliferă a legii muncii din 2 Oct. 1940, potrivit căreia urmează să se înceapă formarea unei rezerve de lucrători.

Prin acest decret s'a hotărât formarea unei rezerve importante de brațe de lucru și anume urma ca, în acest scop, să se ia în fiecare an 800000—1000.000 tineri din orașe și sate (kolhos-uri) pentru instruirea lor ca lucrători calificați în școlile noi de specialitate ce se proiectaseră.

In practică, aceste proiecte au rămas desigur mai mult „teoretic" căci, după, cum precizează revista „Nefty" într'un alt expozeu numărul noilor școli de specialitate deschise efectiv, pe baza decretului sus zis, în unele regiuni petrolifere, este cu totul insuficient pentru formarea numărului strict necesar de tineri.

Evident, aceste dificultăți s'au accentuat datorită războiului, căci mobilizarea a sustras industriei Sovietelor o mare parte a lucrătorilor săi specializați. Aceștia au fost înlocuiți după cum a fost nevoită să recunoască recent „Pravda" într'un articol de fond, cu lucrători neexperimentați și în mare parte femei. Ziarul bolșevic cere deci o instruire rapidă a noilor cadre de lucrători în industria sovietică și recomandă. între altele. deschiderea de cursuri de instruire rapidă. Lucrătorii specializați care se ocupă de formarea noilor brațe de muncă pentru industria sovietică să fie încurajați prin premii speciale pentru obținerea „reușitelor". Pentru a remedia lipsa de lucrători specializați, se reangajează acum în fabrici vechii lucrători pensionați. Deși expunerea „Pravdei" se referă la dificultățile acestе ale industriei sovietice în ce privește problema brațelor de muncă, în general totuși ea se aplică într'o măsură deosebită la industria petroliferă și, făcând parte din aceasta, la rafinării, căci manipularea mașinelor extrem de complicate din această industrie cer lucrătorului o pregătire desăvârșită și cunoștințe technice de specialitate.

Mai nefavorabil se prezintă bine înțeles această situație în ce privește personalul technic de conducere, întrucât pe acest tărâm se resimte o lipsă deosebit de pronunțată; ca o consecință a acestei stări de lucruri,

Multe elemente tinere care nu aveau decât o instrucție teoretică, au trebuit să fie puse la posturi de conducere. Deosebit de mare este lipsa de ingineri, după cum rezultă din rapoartele presei sovietice de specialitate din noile regiuni petrolifere. Din această cauză unii ingineri, au fost nevoiți de ex. în exploatările „Baschneft", să îndeplinească în acelaș timp funcțiuni diferite, ceeace, evident, a avut o influență nefavorabilă asupra modului de executare al lucrărilor.

Dacă cercetăm rezultatele obținute de industria de prelucrare a țițeiului din Rusia bolșevică, pe baza statisticei oficiale sovietice, a cărei exactitate e foarte greu de stabilit, situația se prezintă astfel :

Producția rafinăriilor sovietice (în mil. de tone) :

1925/26	5,79	1932	20,11
6/27	6,96	1933	18,51
1927/28	8,68	1934	20.76
1928/29	12 02	1935	20,90
1929/30	14,83	1936	22,65
1930	16,17	1937	25,75
1931	19,91	1938	28.41

Pentru lămurirea acestor cifre, trebue să precizăm, că industria de prelucrare a țițeiului din statul sovietic s'a desvoltat în special în al doilea plan cincinal, cuprinzând anii 1933/37. Numai în această perioadă au luat ființă 40 rafinării de petrol, din care, 25 instalații de Cracking. Este explicabil că, încă înainte și la începutul celui de al doilea plan cincinal, o mare parte a instalațiilor pentru noile rafinării a fost importată din străinătate, în primul rând din Statele Unite și din Germania. In anii următori, importul din străinătate de instalații pentru industria petroliferă a sistat aproape completamente, deoarece propriile fabrici de mașini au trebuit să preia livrarea acestora. Cauza stagnării survenite în prelucrarea țițeiului Rusiei Sovietice în anii 1933-35 ar trebui căutată în primul rând în diferitele dificultăți de ordin technic, ce stau în strânsă legătură cu livrările insuficiente ale industriei proprii de mașini.

Creșterea intervenită în anii 1937 și 1938 în prelucrarea țițeiului s'ar explica mai ales prin aceea că, în această perioadă, s'a pus în funcțiune, în executarea proiectelor conducerii bolșevice legate de mari investițiuni de capital, un număr mai mare de rafinării, a căror punere la punct întârziase multă vreme. Pentru anii 1939 și 1940 nu s'au mai publicat date noi amănunțite cu privire la situația industriei de prelucrare a țițeiului. După comunicările izolate ale presei sovietice, proiectele făcute în această privință au putut fi realizate în cei doi ani.

Erorile comise pe acest tărâm de politica petroliferă sovietică reies din însuși faptul că conducerea bolșevică s'a adresat noilor ei aliați din U. S. A. cerând ca „ajutorul de război să constea în special în livrări de materii speciale producătoare de energie.

E vorba în primul rând de calități superioare de benzină, a căror lipsă se resimte în Uniunea Sovietică. Așa dar marile investiții de capital și diferitele măsuri luate de conducerea bolșevică în străduința sa de a da avânt producției rafinăriilor, nu au dat rezultatul dorit.

WOLFRAM DOELLEN

Der Salzreichtum Rumäniens

und dessen Bedeutung auf oekonomischem Gebiete im Süd-Osten Europas.

von Dr. Ing. M. STAMATIU

In der Absicht ihren Lesern — insbesondere den ausländischen-dokumentierte Darstellungen über den Mineralienreichtum unseres Landes und den mit der Verwertung desselben zusammenhängenden Fragen zu unterbreiten, hat die „ROMANIA PETROLIFERA" beschlossen, in einer Reihe von Artikeln die verschiedenen Seiten, unter denen sich diese Probleme heute darstellen, zu behandeln.

Es sind bis jetzt einige interessante Artikel über **Petroleum** und **Kohle** erschienen, aus welchen der Leser den grossen Einfluss dieser zwei Rohstoffe in der Kriegsoekonomie unseres Landes und unserer Verbündeten ersehen konnte.

In vorliegendem Artikel wollen wir versuchen, ein weniger aktuelles Problem zur Sprache zu bringen. Wir glauben aber, dass dasselbe für diejenigen leitenden Stellen von Interesse sein wird, welche nach Ende des Krieges über die oekonomischen Fragen im Süd-Osten Europas, dem auch unser Land angehört, ein Wort zu sagen haben werden.

Es handelt sich nämlich um den Salzreichtum Rumäniens, für dessen bessere Verwertung neue Möglichkeiten zu suchen sind.

*

Es ist wohlbekannt und wurde darüber bereits viel geschrieben, dass nach dem Petroleum das Steinsalz eines der grössten Mineralienreichtümer Rumäniens darstellt.

Tatsächlich wurden bis heute infolge geologischer Studien und Nachforschungen über 230 Orte festgestellt, in deren Untergrund sich Salzvorkommen befinden, wie auch 1150 Salzquellen, die grösstenteils im Untergrund ebenfalls mit Salzlager verbunden sind.

Salzvorkommen befinden sich in folgenden Gegenden unseres Landes:

— Im **Alten Reich:** in der Gegend der südlichen und östlichen Kleinen Karpathen; sie bilden hier eine Zone von einer Breite, die sich abwechselnd bis zu mehrmal zehn Kilometer ausdehnt, in der **Oltenia** beginnt und sich mit kleinen Unterbrechungen durch die **Muntenia** und die **Moldau** bis in die **Bucovina** und **Galizien** ausdehnt.

— Im **Ardeal:** rings um die sogenannte **„Siebenbürgische Schüssel".**

— In **Maramures:** auf dem westlichen Abhang der Abzweigungen der **Östlichen Karpathen.**

Bessarabien und die **Dobrodjea** sind die einzigen rumänischen Provinzen, in deren Untergrund bis heute keine Salzvorkommen gefunden wurden.

Eine Ziffer, selbst beiläufig, über die in diesen Vorkommen befindlichen Salzvorräte kann nicht gegeben werden, da die nötigen Daten betreffs Ausdehnung und Dicke derselben fehlen.

Wenn wir diejenigen sicheren Daten in Betracht ziehen, die wir bezüglich einiger in Ausbeutung befindlicher Salzstöcke und betreffs einiger durch Bohrungen in den Petroleumgegenden erforschten Salzlager haben, so können wir sagen, dass die Steinsalzvorräte Rumäniens sehr gross (einige Hunderte Milliarden Tonnen) sind und dass dieselben die Bedürfnisse unseres Landes auf mehrere Zehntausend Jahre decken können.

Das Salzlager von **Slanic Prahova** allein hat einen Salzvorrat von etwa 8 Milliarden Tonnen.

Wie daraus ersichtlich kann Rumänien tatsächlich als eines der reichsten Länder in Steinsalzlagerstätten betrachtet werden.

Gegenwärting sind von den 230 bekannten Salzvorkommen nur 5 in Abbau u. zw. diejenigen von: **Ocnele Mari** (Vâlcea), **Slănic** (Prahova), **Tg. Ocna** (Bacău), **Cacica** (Suceava) und **Ocna Mureș** (Alba).

Vor September 1940 waren noch in Abbau die Salzgruben von: **Praid** (Odorheiu), **Ocna Dej** (Someș) und **Ocna Șugatag** (**Maramureș**), welche sich heute in dem Ungarn abgetretenen Nord-Ardeal befinden.

Die Produktion dieser 8 oben angeführten Salzgruben (die Ausfuhr inbegriffen) hat zwischen 276.000—380.000 Tonnen jährlich geschwankt, wie aus untenstehender Tabelle Nr. 1 genau ersichtlich ist.

Ausser diesen Salzgruben besitzt Rumänien auch eine Meersaline in Tuzla (Süd-Bessarabien) mit einer Durchschnittsproduktion von 3.000 Tonnen jährlich. nen Gebrauch).

Was die Salzausfuhr Rumäniens betrifft, so erfolgte und erfolgt noch heute dieselbe fast ausschliesslich von dem Salzbergwerk **Slănic.**

Kleinere Mengen wurden in den letzten 5 Jahren auch von den folgenden Salzgruben ausgeführt: **Ocna Dej, Ocna Sugatag, Tg. Ocna** und **Ocna Mureșului.**

In der Tabelle 2 und in der graphischen Darstellung 1 geben wir die Salzmengen, welche in den letzten 22 Jahren aus dem Salzbergwerk **Slănic** im Vergleich zur Gesamtproduktion exportiert wurden, an.

TAB. II

Die aus dem Salzbergwerk Slănic exportierten Salzmengen.

Jahr	Quantität Tonnen	Jahr	Quantität Tonnen
1919	500	1930	38.024
1920	3.030	1931	18.440
1921	3.190	1932	33.094
1922	21.415	1933	34.307
1923	28.650	1934	54.178
1924	6.320	1935	41.327
1925	29.377	1936	13.380
1926	46.937	1937	20.225
1927	45.200	1938	55.863
1928	62.675	1939	53.670
1929	46.408	1940	21.610

Die Länder, in die man Salz exportiert hat, sind: in erster Reihe **Bulgarien** und **Yougoslavien** und in zweiter Reihe **Ungarn.**

Im Jahre 1928 versuchte man, einen neuen Markt für das rumänische Salz zu gewinnen u. zw.: die **Englischen Indien,** welche jährlich ungefähr 500.000 Tonnen importierten.

Zu diesem Zweck hat man mit der Firma Goligher & Phillips Ltd. einen Vertrag zur Lieferung von 50.000 Tonnen gemahlenes Salz aus dem Salzbergwerke Slanic, abgeschlossen. Es ist aber nicht gelungen, mehr als zwei Sendungen von insgesamt 12.700 Tonnen zu liefern, infolge der herben Konkurrenz der Meersalinen um das Rote Meer, die in Anbetracht zu uns den Vorteil eines viel minderen Kostenpreises und einer sehr preiswürdigen Befrachtung, hatten.

Wenn wir einerseits die grossen Salzvorräte Rumäniens und andererseits die exportierten Mengen in Betracht ziehen, so geben wir uns Rechenschaft, dass die letzteren nur 15% der Gesamtproduktion unserer Salzgruben darstellen.

Folglich ist die Verwertung der rumänischen Salzlagerstätten ganz unbedeutend.

Wie könnte man diesen bedeutenden Reichtum unseres Landes besser verwerten?

Es gibt nur eine einzige Antwort: **nur durch Export, sei es vor Stück oder gemahlenem Salz, sei es von chemischen Erzeugnissen, die in grossem Masstabe Steinsalz enthalten.**

Unsere natürlichen Absatzplätze für die Ausfuhr von Salz sind die Nachbarländer, die nicht solche Salzlagerstätten besitzen oder deren Abbau nicht genügend für ihren eigenen Gebrauch produziert.

Wir wollen prüfen, welche diese Länder sind und ob eine Möglichkeit vorhanden ist, die bis nun exportierten Mengen zu vergrössern.

Aus den frühesten Zeiten hat Rumänien in die Balkanländer: **Bulgarien** und **Yougoslavien** Salz exportiert.

Beide Länder haben keine bedeutenden Salzvorkommen und sind demzufolge genötigt, ihren eigenen Gebrauch teilweise durch **eigene Ausbeutungen** (Meersalinen oder Salzsiedereien, welche die aus Quellen oder durch Bohrungen erlangte Soole ausdünsten) und teilweise durch **Einfuhr** zu decken.

Bulgarien hat immer nur Stücksalz importiert, welches von der Dorfbevölkerung der nördlichen Gegenden dieses Landes bevorzugt ist. Mit einigen Ausnahmen in gewissen Jahren erfolgte die ganze Einfuhr dieses Salzes aus **Rumänien** u. zw. aus dem **Salzbergwerke Slănic.** Dazu hat die relativ kleine Entfernung zwischen **Slănic** und den betreffenden Absatzstellen und ganz besonders die viel bessere Qualität des rumänischen Salzes, das weder vom deutschen, noch vom russischen Salze übertroffen wurde, beigetragen.

Die in dieses Land exportierten Mengen haben zwischen 5.000 und 20.000 Tonnen jährlich geschwankt.

Diese Schwankungenbei der Einfuhr waren die Folgen sei es der Aenderungen in der eigenen Salzproduktion von **Atanaskioi** und **Anhialos** neben **Burgas** am Ufer des Schwarzen Meeres, sei es der Konkurrenz des aus anderen Ländern (Deutschland und Russland) importierten Steinsalzes.

In den Jahren der Dürre, die also für die eigene Salzproduktion günstiger, war die Einfuhr Bulgariens geringer, in den Regenjahren dagegen bedeutender.

Um diese Einfuhr nicht mehr zu benötigen, wurden in diesem Lande in den letzten Jahren ernste Schurfungen zur Auffindung von Salzschichten vorgenommen. Diese Schurfungen waren tatsächlich von Erfolg; es ist nämlich gelungen, den Salzstock von **Provadia** neben **Varna** zu entdecken; durch verschiedene Erscheinungen (Salzquellen und Salzausblühungen hat man deren Existenz schon längst vermutet).

Der Abbau dieses Salzvorkommens, in welches man grosse Hoffnungen setzte, sind eine Frage der Zukunft infolge der minderwertigen Qualität des Salzes, das keinesfalls von diesem Standpunkt aus das eingeführte Steinsalz in Blocks ersetzen kann. Man studiert aber die Möglichkeit eines Abbaues dieses Salzstockes durch Auflösung, indem die dadurch erzeugte Soole durch spezielle Einrichtungen zur Ausdünstung gebracht wird (Siedesalz).

Wie daraus ersichtlich wird Bulgarien, obwohl es ihr gelungen ist, durch eigene Ausbeutungen einen grossen Teil ihrer Salzbedürfnisse zu decken, trotzdem fortsetzen, für eine Zeit deren Länge wir nicht absehen können, Salz in Mengen, die jedoch nicht 30.000 Tonnen jährlich überschreiten, zu importieren; ihr Markt verträgt nämlich keinen grösseren Verbrauch.

Wir sehen somit keine Möglichkeit einer Erhöhung der Ausfuhr des rumänischen Salzes nach Bulgarien.

Yougoslavien ist ebenfalls ein Land das Salz importiert, da es nur einige Salzlagerstätte von geringer Bedeutung besitzt, die sie durch Auflösung und Ausdünstung ausbeutet.

Die Produktion dieser Ausbeutungen ist aber für den eigenen Gebrauch ungenügend.

Um die Salzeinfuhr zu vermeiden, wurde in den letzten 10 Jahren die Möglichkeit studiert, einige Meersalinen am Ufer des Adriatischen Meeres einzurichten, deren Produktion dem Westen des Landes nützen sollte.

Der Erfolg war aber kein sehr güngstiger und man hat somit fortgesetzt, Salz zu importieren u. zw.; für den Nord-Osten, Steinsalz und für den Osten und Süd-Osten, Meersalz.

Infolge der letzten politischen Ereignisse in diesem Teil Europas befinden sich heute die Länder, die aus der Zergliederung Yougoslaviens entstanden, in derselben oekonomischen Lage, so dass sie genötigt sein werden, weiter Salz einzuführen.

So z. B. werden **Serbien** und **Kroatien** genötigt sein, einen guten Teil ihrer Salzbedürfnisse aus den Nachbarländern: **Rumänien, Ungarn, Deutschland** und **Italien** zu decken.

Von den ersten drei Ländern kann man Steinsalz, von **Italien** aber Meersalz einführen.

Wie sich auch in Zukunft die Verteilung des oekonomischen Einflussgebietes zwischen den oben genannten 4 Ländern gestalten wird, glauben wir, dass sich **Rumänien** einen guten Teil ihrer Salzausfuhr sowohl nach **Serbien,** wie auch nach **Kroatien** bewahren wird.

Es kann also für uns auch in diesem Falle von keiner Erhöhung der Absatzmöglichkeit in diese zwei Länder die Rede sein.

Ungarn, das bis 1938 grosse Mengen von Salz einführte, bekam infolge Erlangung des südlichen Teils der gewesenen **Tschechoslovakei,** und des **Nord-Ardeals** bedeutende Salzgruben, welche ihren eigenen Gebrauch decken und ihr auch die Möglichkeit der Ausfuhr geben werden.

Ganz besonders ist zu erwarten, dass **Ungarn** für **Rumänien** eine ernste Konkurrenz am Markte des gewesenen **Yougoslavien** mit dem aus den Salzgruben vom **Nord-Ardeal (Ocna Dej** und **Ocna Șugatag)** entzogenem Salze bilden wird.

Folglich können wir in diesem oekonomischen Viertel auf keine Erhöhung, sondern vielmehr auf eine Verminderung der Ausfuhr des rumänischen Salzes rechnen.

Endlich, durch Ausbruch des Krieges mit den Sovjeten und als Folge der daraus entstehenden Landeinteilungen wird Rumänien berufen sein, eine wichtige Rolle in der Versorgung und in dem Wechsel von Rohstoffen in diesem oekonomischen Viertel, das im Norden und Osten unseres Landes liegt, zu spielen.

Wenn wir einerseits in Betracht nehmen, dass die Bevölkerung dieser Gegenden des U. R. S. S., wo sich Industriezentren, Häfen usw. befinden, sehr zahlreich ist, andererseits dass die betreffenden Provinzen keine bedeutenden Steinsalzlagerstätten besitzen, so ist daraus die logische Folge zu ziehen, dass die jenseits des **Dnjestr** bis zum **Bug** un sogar bis zum **Dnjepr** befindlichen Gegenden natürliche Absatzplätze für das rumänische Salz bilden werden.

Die Bevölkerung dieser Gegenden deckte ihre Bedürfnisse von den zahlreichen im Süden **Ukrainiens** am Ufer des Schwarzen Meeres sich befindenden Meersalinen, von denen die rings um **Odessa** eine bedeutende Produktion hatten.

Was die im Norden und im Zentrum **Ukrainiens** sich befinden Gegenden betrifft, so verschafften denselben die Salzgrube aus der Gegend **Bachmut** wie auch die Saline aus **Slawjansk** das nötige Salz.

Die oben genannten Ausbeutungen werden aber die Bedürfnisse dieser Gegend aus **Ukrainien,** der industriellen aus dem Basin des Donetz, wie auch der Provinzen aus dem Süd-Osten des gewesenen Polen zu decken haben.

Ausser der Ausfuhr des Steinsalzes (Block-und gemahlenes Salz) nach den Nachbarländern kann Rumänien einen guten Teil der Vorräte ihrer Salzvorkommen auch durch Ausfuhr derjenigen chemischen Erzeugnisse, zu deren Fabrikation das Steinsalz als bedeutender Rohstoff notwendig ist, verwerten.

Wir geben hier einige dieser Erzeugnisse an: **Soda** (Natriumcarbonat-oder Hydrat), **Natriumbicarbonat, Salzsäure und andere chemische Abarten auf Basis von Natrium.**

Die Erzeugung dieser Produkte gehört aber heute fast ausschliesslich einigen grossen weltbekannten Konzernen und die Werteilung der ersteren geschicht — infolge Einteilung Europas in verschiedene oekonomische Viertel — nach Zonen die gewisse Länder betreffen, Zonen welche von verschiedenen chemischen Fabriken dieser Konzerne versorgt werden.

Rumänien ist in diesem europäischen Viertel das Land mit den zahlreichsten Salzlagerstätten und den besten Transportmöglichkeiten und somit das geeignetste, die Lieferung solcher chemischen Erzeugnisse zu übernehmen.

Zu diesem Zwecke müssten die betreffenden Fabriken Rumäniens (Uzinele Solvay, Uzinele Nitrogen usw.) sich neu einrichten, um ihre Produktion zu erhöhen und die Verteilung derselben in den Nachbarländern sich zu sichern.

Es wäre vielleicht geeignet, sogar neue Fabriken zu gründen, um in dieser Weise zur Erhöhung der bestehenden Produktion beizutragen.

Da aber solche Fabriken nur in einer gewissen Anzahl von Jahren projektiert und eingerichtet werden können, so wäre es ratsam, dieses Problem schon jetzt ernst ins Auge zu fassen.

Rumänien kann mit den bestehenden Salzgruben und Einrichtungen sehr leicht ihren Export auf 100.000—200.000 Tonnen Salz (Stück und gemahlenes Salz) jährlich erhöhen. Diese Menge könnte man zu jeder Zeit auf das doppelte oder dreifache erhöhen durch Ausdehnung der Abbaufelder und durch Versehen derselben mit neuen Einrichtungen.

Vorausgesetzt also, dass man unserem Lande neue Absatzstellen für das Steinsalz und alle chemischen Erzeugnisse auf Basis von Natrium geben würde, wäre es sehr leicht, die Versorgung derselben sogar mit den bestehenden Produktionsmöglichkeiten zu sichern.

Die Schlussfolgerung unseres vorstehenden Berichtes ist folgende:

— **Rumänien** verwertet jetzt in sehr kleinem Masstabe ihren unermesslichen Reichtum an Steinsalz.

— Eine bessere Verwertung dieses Reichtums kann nur durch Ausfuhr, sei es von Salz, sei es von chemischen Erzeugnissen, die das Salz als Hauptrohstoff enthalten, erzielt werden.

— Unsere natürlichen Absatzstellen sind folgende Länder: **Bulgarien,** das gewesene **Yougoslavien** und die Gegend im Norden und Osten unseres Landes bis oder über den **Bug** hinaus.

— In der jetzigen Lage könnte Rumänien sofort und unter guten Bedingungen eine Ausfuhr von 100—200. Tausend Tonnen jährlich sichern.

Dr. Ing. M. STAMATIU

TAB. I

Die Produktion der Salzgruben Rumäniens für die Jahre 1938-1941 in Tonner

No.	Salzgrube	1933	1934	1935	1936	1937	1938	Zeitraum 1939/40	Zeitraum 1940/41	Total
1.	Slănic . . .	102.765	121.370	107.107	89.171	101.870	134.431	147.000	115.615	919.329
	*)	30 940	33.543	31.705	33.673	32.807	32.999	33.854	35.393	264.914
2.	Oc. Mureș .	36.568	39.080	45.638	45.407	49.421	52.184	68.420	53.953	390.671
3.	Tg. Ocna . .	39.458	44.258	50.812	37.793	42.763	45.660	59.087	48.238	368.069
4.	Oc. Mari . .	32.280	27.711	31.617	29.052	28.241	24.122	24.199	29.038	226.260
5.	Oc. Dej . .	17.221	23.037	23.545	22.051	23.528	35.778	26.044	7.516	178.720
6.	Oc. Sugatag	8.068	11.998	11.436	14.104	18.093	15.959	8.437	3.855	91.950
7.	Cacica . . .	5.316	5.486	5.462	5.744	5.668	4.992	5.180	1.709	39.557
8.	Praid	3.669	2.148	1.665	3.928	5.610	6.136	8.600	3.108	34.864
	Total . . .	276.285	308.631	308.987	280.923	308.001	352.231	380.821	298.425	2.514.334

*) Für die Salzgrube Ocna Mureș bedeuten die Ziffern aus der ersten Reihe die Produktion des festen Salzes (Stück-und gemahlenes Salz), diejenigen in der zweiten Linie die Produktion der Soole (Salzlösung).
**) Die Ziffern aus der Spalte 1939-40 stellen die Produktion für 15 Monate, dar.

DIE UNTERHOEHLUNG EUROPAS

Die Einkreisung Deutschlands. — Der Zusammenbruch Frankreichs. — Das gelenkte Chaos.

von CRISTIAN LEU

In einer kurzen Darstellung haben wir letztens gezeigt, in welchem Ausmasse Rumänien in seinen Handelsbeziehungen mit dem Auslande unterhöhlt wurde. Wir gaben als Beispiel unsere Beziehungen zu Frankreich. Aus der Indexziffer des Aufsteigens (bezw. des Absteigens) der allgemeinen Wirtschaft durch den gesammten Aussenhandel betrachtet ist zu ersehen, dass es eine Zeit gab — 1932 — wo wir nach Frankreich für 100 Kilo eingeführte verschiedene Waren 5.470 Kilo ausführten. D. h. mengenmässig für einen Handkarren ungefähr einen Waggon.

Wir versprachen bereits im vorigen Aufsatz, unseren Lesern darzulegen, dass **Frankreich selbst** — das sich so schlecht gegen die jüngere „Schwester", die doch zugleich eine Bundesgenossin war, benommen hat — **das Ziel eines sehr ernsten aus dem Hintergrund von der internationalen Grossfinanz geleiteten Angriffes war.** Wir sagten noch, dass wir einen bestimmten Unterschied zwischen dem edlen lateinischen Frankreich und der internationalen Leitung, die dem Schicksal, der Seele, der Bedeutung in der Welt Frankreichs fremd war, machen. Es handelt sich um jene Leitung, die sich Frankreich auferlegt hat und mit Hilfe derjenigen, die es von draussen unterhöhlten, die Führung an sich gerissen hat.

Die Hauptwaffe: **das Gold** als Mittelpunkt mit der ganzen dazu gehörigen finanziellen technischen Rüstung gestützt auf das gelbe Metall. Man hat einen herben Krieg gegen die innere Festigkeit der Staaten geführt, indem in erster Reihe die Währungsfestigkeit unterhöhlt wurde. Man hat einige unterstützt, andere unterhöhlt. Man hat die Willkür eingeführt — aber mit solcher Geschicklichkeit, dass die Völker keinen Widerstand leisten konnten.

Alles methodisch aus dem Hintergrund des Völkerbundes gelenkt. **Damit das den europäischen Völkern gebotene Betäubungsmittel recht wirksam sei, wurden alle Anregungen zur „Untersuchung" und „Abhilfe" der Krisis vom Genfer Forum selbst an sich gerissen.**

Man hat gegen die Einführung eines einheitlichen Systems auf Basis von Gold gekämpft. Von dem Goldstandard vor dem Kriege ist man auf 10 verschiedene Abarten gekommen. Es gibt nicht mehr zwei Währungen mit gleicher Parität. Alle Abmachungen zwischen den Staaten wurden untergraben, um das Chaos zu vergrössern. Die metallische oder genischte. Deckung wurde vollständige Einkreisung desselben mittels starken und abnormal verstärkten Währungen.

Man hat die Staaten verfeindet. Man hat immer mehr und mehr Schranken zwischen den Völkern erhoben. Man schritt mit gutem Gewissen **nicht der Vereinigung Europas zu, sondern gegen diese Idee.**

Man hat den deutsch-baltischen Norden verstärkt und den lateinischen Süden geschwächt. Man hat den Abgrund zwischen den industriellen und den landwirtschaftlichen Völkern vertieft. **Die süd-ostlichen Staaten wurden zur Ruine gebracht, um in dieser Weise indirekt Deutschland zu treffen. Man hat aber vor allem alle lateinischen Völker getroffen.**

Man hat auf die Kolonien abgezielt. Man hat auch einer eventuellen Verbindung zwischen Frankreich und Deutschland vorgebeugt, in welchem Falle das Los des englischen Imperialismus gestempelt geworden wäre. Man hat Deutschland mit Staaten, die Interesse hatten, den statu-quo beizubehalten, umkreist. **Auf politischem Gebiete verfeindet befinden sich jedoch auf oekonomisch-finanziellem Gebiete diese lateinischen und südöstlichen Staaten auf gleicher Linie mit Deutschland in diesem europäischen Unterhöhlungskrieg.**

Die Hauptwaffe: **das Gold** als Mittelpunkt mit der ganzen dazu gehörigen finanziellen technischen Rüstung gestützt auf das gelbe Metall. Man hat einen herben Krieg gegen die innere Festigkeit der Staaten geführt, indem in erster Reihe die Währungsfestigkeit unterhöhlt wurde. Man hat einige unterstützt, andere unterhöhlt. Man hat die Willkür eingeführt — aber mit solcher Geschicklichkeit, dass die Völker keinen Widerstand leisten konnten.

Alles methodisch aus dem Hintergrund des Völkerbundes gelenkt. **Damit das den europäischen Völkern gebotene Betäubungsmittel recht wirksam sei, wurden alle Anregungen zur „Untersuchung" und „Abhilfe" der Krisis vom Genfer Forum selbst an sich gerissen.**

Man hat gegen die Einführung eines einheitlichen Systems auf Basis von Gold gekämpft. Von dem Goldstandard vor dem Kriege ist man auf 10 verschiedene Abarten gekommen. Es gibt nicht mehr zwei Währungen mit gleicher Parität. Alle Abmachungen zwischen den Staaten wurden untergraben, um das Chaos zu vergrössern. Die metallische oder genischte. Deckung wurde von demselben Forum willkürlich verlangt. Man hat die Angst vor dem Mangel an Gold verbreitet — eine unverschämte Komödie von berechtigten oder unberechtigten Namen weiter unterstützt. Es wurde alles Mögliche angewendet, um die Befreiung der europäischen Völker von der Vormundschaft des Dollars zu verhindern.

Es wurde mit Krediten gespielt, die man mutwilligerweise in den schwersten Momenten der Krisis zurückzog. Statt seine Schulden zu bezahlen versank Europa immer mehr in dem Chaos. Die Folgen auf sozialem Gebiete-Revolutionen, krasses Elend der Massen, — auf oekonomischem Gebiete, auf dem Gebiete der Rassenfrage, bieten vielseitige in den letzten Jahren immer häufigere Symptome, die ganz genau zeigten, dass Europa **einem gelenkten Zusammenbruche entgegen schritt.**

Frankreich hat auf politischem Gebiete unbewusst als Mitschuldiger in diesem Unterhöhlungswerk mitgespielt. Auf oekonomischem Gebiete war es ein Opfer. Wie Deutschland und wie Italien und Rumänien!

*

Aus der graphischen Darstellung 393 ist der methodische Zusammenbruch Frankreichs zu ersehen. Obwohl der Ueberschuss an Geburten gegen die Todesfälle sehr gesunken war, so verschwindet seit 1935 — in dem Moment der Verjudung und Communisierung Frankreichs — dieser Ueberschuss und macht einem Defizit Platz. Die Kurve der graphischen Darstellung ist klar. Frankreich büsst die Schuld, dort wo an leitender Stelle ein Richelieu und ein Napoleon einst sassen, einen Juda — Leon Blum — als Leiter eingesetzt zu haben.

*

Ueber die graphische Darstellung 448 geben wir hier nur einige Erklärungen. Die Indexziffer der Währung — welche die logischen Beziehungen zwischen Parität und Deckung in zwei verschiedenen Zeitabschnitten darstellt — zeigt eine Grenzlinie zwischen den europäischen Staaten. Dieselben sind in zwei Parteien geteilt. Länder die aus dem Hintergrund von der internationalen Grossfinanz kräftig unterstützt und Länder die abnormal unterhöht wurden. Dieses Bild beleuchtet plastisch den Gesichtspunkt, den der heutige Krieg bestätigt.

Am Ende aller Länder, mit dem gesunkesten Festigkeits - Index sowie mit dem geringsten Währungs — Index steht **Rumänien** (2.7).

Wir geben untenstehend die Ordnungszahl einiger Länder laut der graphischen Darstellung 448:

14. Belgien
16. Yougoslavien
17. Frankreich
18. Griechenland
19. Portugalien
20. Bulgarien
21. Rumänien.

Frankreich, Portugalien (Englands Freund!), Belgien, mussten unterhöhlt werden: die Kolonien sollten automatisch in englischen Besitz gelangen. Portugalien hätte ohne das Finanzgenie Salazars schon längst ihre schönen Kolonien verloren.

*

Aus den vielseitigen Beweisen die wir besitzen, wollen wir einige Daten aufs Geratewohl wählen. **Dam't das heutige Frankreich sowohl die Lehren der Vergangenheit, wie auch die Richtschnur der Zukunft besser auffassen soll.**

Aus der untenstehenden Tabelle wählen wir 3 Staaten: **Frankreich, Oesterreich,** — eine künstlerische Schöpfung dem Körper Deutschlands entrissen und gegen dasselbe geschleudert —, **Holland,** eine grosse Kolonialmacht, die sich in der Frankreich-feindlichen Partei befand.

Staatsverpflichtungen (Ausgaben) Golddollar pro Einwohnerkopf.

	1913	1929	1938
Frankreich	24,8	47,2	22,1
Holland . .	15.5	41,6	39,2
Oesterreich	12,8	41,2	33.3

Man vergleiche die angeführten Ziffern des „reichen" Oesterreich mit denjenigen des „armen" Frankreich.

*

Entwertung der Erzeugnisse zur Ausfuhr. Die aufeinander folgenden Finanzkrisen Frankreichs, die methodische von aussen indirekt erzwungene Entwertung des Franks, spiegeln sich in der allgemeinen Senkung der Preise für die ausgeführten Erzeugnisse ab. Die Lage 1938 verglichen mit 1924 = 100 ist für einige Länder folgende:

	%
Polen	55
Oesterreich	56
Tchechoslovakei	65
Schweiz	65
Frankreich	26
Deutschland	25

Die Schweiz, *das Land mit der stärksten Währung auf dem Kontinent und mit der grössten metallischen Deckung in der Welt für das Papiergeld, zeigt eine gleiche Widerstandsfähigkeit gegen die Preissenkungen wie die* Tchechoslovakei. *Das ärmste Land auf dem Kontinent—Polen —und dasjenige mit der schwächsten Deckung seiner Währung und mit einer Struktur, das noch in den ersten Jahren zu einem Zusammenbruch führen musste* — Oesterreich — *zeigen* eine 2-mal so grosse Widerstandsfähigkeit wie Frankreich und Deutschland!!... Die französischen *und deutschen Erzeugnisse, erstere mit ihrer unermesslischen kolonialen Stütze, letztere mit ihrer in der Welt einzigen Organisation des Widerstandes,* verlieren 75% ihres Wertes. *Während andere Wirtschaften in unendlich minderwertigen Verhältnissen* widerstehen!? *Sie widerstehen, weil sie eine Mission in dem allgemeinen von Juda geleiteten Unterhöhlungsplan durchführen mussten.*

Der rechtmässigen Führung Frankreichs hat sich — wie auch in anderen Ländern — eine fremde Leitung unterschoben, die blindlings der Leitung Judas aus dem Hintergrunde folgte. Bewusst oder nicht, ist es ihnen gelungen, als Mitschuldige Europa bis zum Zusammensturz zu bringen.

An der Spitze der lateinischen Rasse steht Frankreich.

Das lateinische Frankreich, das wahre, konnte seine jüngere Schwester — Rumänien — wie auch das Gewissen seiner europäischen Verantwortung nicht verraten. **Es war eben Juda, der sich der Leitung unterschob und mit gutem Gewissen, im Namen Frankreichs, zur Verwirklichung von Judas Weltherrschaft führen sollte.**

Es musste der jetzige Krieg kommen, damit das wahre Frankreich wie aus einem lethargischen Schlaf erwache; und sich Rechenschaft gebe, **dass es durch ein gleiches Schicksal zu Deutschland, zu uns, zu allen lateinischen Völkern und zu allen Staaten des Süd-Ostens gehört.** Nicht dieses Frankreich hat uns erwürgt, um zu den unglaublichen Ziffern zu gelangen, die wir in unserer vorhergehenden Darstellung zeigten — nein — sondern **das Frankreich Leon Blums!...**

Oktober 1941.

DÉMOGRAPHIE. **1921—1939** **EUROPE-FRANCE**

Excédent des naissances sur les décès ‰ par mille habitants.

Les colonnes pointillées désignent l'Europe, les colonnes pleines la France.

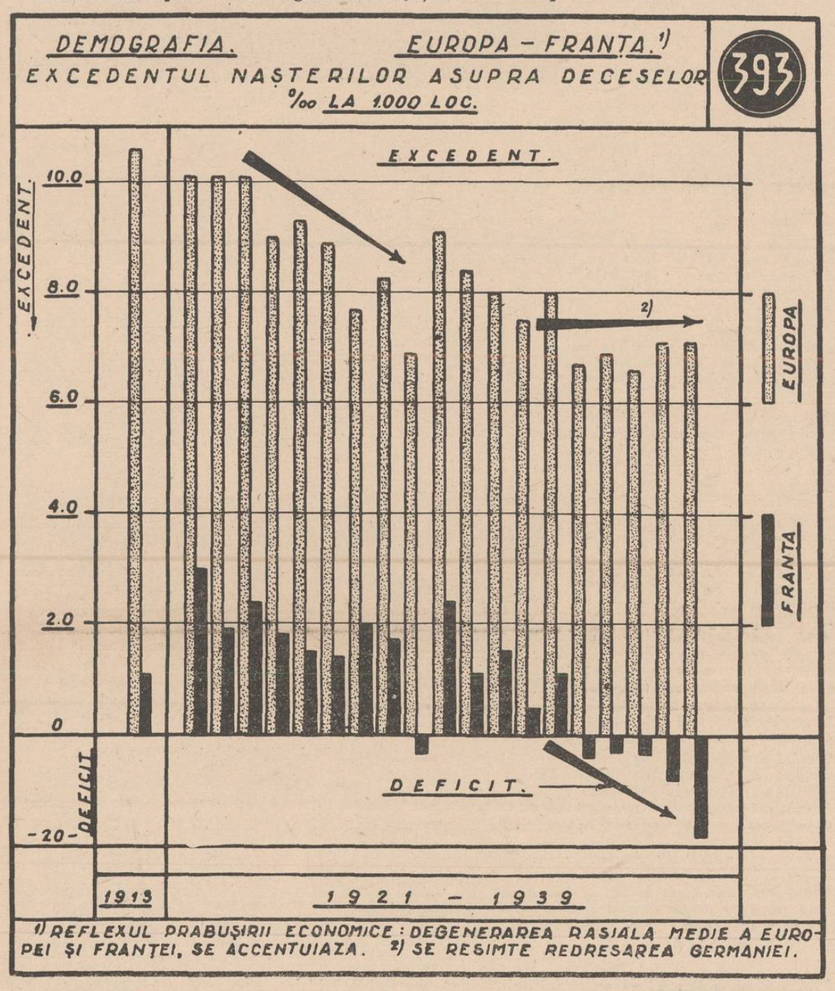

DEMOGRAPHIE. 1921—1939 EUROPA-FRANKREICH

Ueberschuss der Geburten gegen die Todesfälle ‰ auf Tausend Einwohner.

Die punktierten Reihen bezeichnen Europa, die vollen Reihen Frankreich.

Ein viel ausgedehntes Problem. Kühn — für uns aber bewiesen. Wir wollen nicht in Einzelheiten eingehen, einige Ziffer werden wohl dieses Thema beleuchten.

*

Nach dem Weltkriege wurde das bis 1914 bestehende Gleichgewicht der Währung und der allgemeinen Wirtschaft zerstört. Es folgte ein Chaos. **Ein gelenktes Chaos.** Und nicht — wie einige hiesige oder fremde klingende Namen glaubten oder behaupteten — eine Krisis abhängig bald von der Konjuktur, bald von der Struktur, bald nur von der Währung, bald eine wirtschaftliche Krisis, bald eine und die andere usw. Nein. **Ein aus dem Hintergrund gelenktes Chaos, aus dem Hintergrund des Dollars.** Mit einem bestimmten Ziel: **den Zusammenbruch Europas.** D. h. **die Zerstörung der einzigen Schranke im Wege der Weltbehrrschung seitens derjenigen, die sich hinter dem Dollar versteckten: Juda.**

Das Hauptziel dieser Angriffe war auf oekonomischem Gebiete **Deutschland.** Es erfolgte eine

DIE WIEDERAUFBAU ANLEIHE. Trotz der schweren Lage, in der sich die Erdölindustrie befindet, hat dieselbe den Betrag von Lei 850.000.000 gezeichnet. Aus dem auf Seite 2 veröffentlichten Verzeichnis ist der Beitrag jeder einzelnen Gesellschaft — laut ihrer Tätigkeit in letzter Zeit—zu ersehen. Aus dem an den Herrn Finanzminister seitens der Vereinigung der Erdölindustriellen Rumäniens gerichteten Bericht ist zu entnehmen, dass der Beitrag der Gesellschaft„ PETROL-BLOCK" in Schwebe bleibt, da letztere behauptet, dass sie ihre Raffineri auf unbegrenzte Zeit schliesst; ebenso der Beitrag der Ges. „TITAN", die sich in Liquidation befindet.

Wir veröffentlichen auf Seite 4 einige wirkungsvolle Bilder, die zeigen, in welchem Zustande die Gesellschaft „DISTRIBUTIA" alle ihre höchstmodernen Depots und Einrichtungen in Bessarabien und im Norden der Bukovina wiedergefunden hat. Dieses grosse Unternehmen, das eine Hauptrolle in der rumänischen Wirtschaft spielt und an deren Spitze der Herr ING. CEZAR POPESCU, ein geschätzter Organisator und Ermunterer der rumänischen Erdölindustrie, steht, hatte und hat noch die bedeutungsvolle Bestimmung die Armee und die besetzten Gebiete mit Erdölerzeugnissen zu versorgen.

Für jedwede Börsenoperation bitte sich an

Toma P. Grigorescu

Langjähriger offizieller Börsenagent

Bukarest. — Pasajul Blanduziei

zu wenden

Steht zur Verfügung für jedwede finazielle Auskunft und Erklärung.

Cități „România Petroliferă"

La visite de M. Rafaello Ricardi

Ministre des échanges et des valutes d'Italie

Les relations italo-roumaines sont cimentées.

Discours de M. J. Marinesco, Ministre de l'Economie Nationale

La visite en Roumanie de M. **Raffaello Riccardi,** Ministre des èchanges et des valutes d'Italie, a été pour notre pays une nouvelle occasion d'exprimer son amour et la confiance qu'il a pour notre grande soeur latine. Les nombreuses manifestations officielles qui ont en lieu ainsi que le resserement des rélations économiques et spirituelles italo-roumaines cimenteront pour toujours l'actuelle fraternité d'armes.

Le peuple roumain qui aime et admire l'Italie a prêté a cette visite unei attention toute particulière.

S. M. **le Roi Mihai I** a daigné conférer a M. **Raffaello Riccardi** la plus haute décoration aviatique roumaine, qui lui a été remise en grande solèmnité par M. le Professeur **Michel A. Antonesco,** Président ad-intérim du Conseil des Ministres. De son coté l'Université s'est honorée en le proclamant Docteur honoris causa en droit et sciences politico-économiques.

Toutes les plus hautes personnalités économiques et financières roumaines qui ont placént leurs plus belles espérances dans la prospérité de la collaboration économique avec l'Italie étaient toutes presentes au dejeuner offert en son honneur dans les salons du cercle militaire, par M. **J. C. Marinesco,** Ministre de l'Economie Nationale, déjeuner auquel participaient aussi M. le Professeur Michel A. Antonesco, Président ad-intérim du Coseil des Ministres, ainsi que M. et M-me Renato Bora Sconna, Ministre d'Italie à Bucarest, avec tout le personnel diplomatique de la légation, M. le Ministre Dr. Hermann Neubaher, M. et M-me Gerhardt Steltzer, conseiller de légation ainsi que le personnel supérieur de la légation d'Allemagne, M. et M-me J. C. Marinesco, Ministre de l'Economie Nationale, M. et M-me Général N. Stoenesco, Ministre des Finances, M. et M-me J. Sichitiu, Ministre de l'Agriculture et des Domaines, M. et M-me Général D. Popesco, Ministre des Affaires Intérieures, M. et M-me Dr. Tomesco, Ministre de la Santé, M. le Général **Radu Rosetti,** Ministre de la Culture Nationale, M. et M-me Général Iacobici, chef du grand état major, M. Alexandre Otetulesco, Gouverneur de la Banque Nationale, M. et M-me Mircea Vulcanesco, sous-secretaire d'Etat aux Finances, M. D. D. Negel, M. sous-secrétaire d'Etat à l'approvisionnement, M. et M-me Dr. C. Danulesco, sous-secrétaire d'Etat au Travail, M. le Général E. Zwiedeneck, sous-secrétaire d'Etat de la roumanisation, M. et M-me Général G. Jienesco, sous-secretaire d'Etat de l'air, M. et M-me Prof. H. Otetelesanu, sous-secrétaire d'Etat aux Cultes, M. Aurelian Pană, sous-secrétaire d'Etat à l'agriculture, M. le Prof. G. Sandu, sous-secrétaire d'Etat aux cultes, les secrétaires généraux de tous les départements, M. le Général Rodrigue Modreanu, maire général de la Capitale, M. le Général Niculesco, Commandant militaire de la Capitale, M. le Général G. Radu, Préfet de police de la Capitale, les directeurs généraux de nos institutions économiques et des plus importantes sociétés industrielles, M. le Prof. Emmanuel Antonesco, M. et M-me J. N. Sfintesco, doyen de la faculté de droit, M. le Ministre Cristu, M. le Ministre Davidesco, M. le Ministre Lecca, M. et M-me Nasta, Gouverneur du Crédit hypothécaire, M. le Dr. Ilie Radulesco, M. le Professeur Bruno Manzoni, M. St. Chendi et Michel Rotaru, directeurs de cabinet à l'économie nationale, M. le cap. Serfar, etc., etc.

Discours de M. le Ministre J. Marinesco

(prononcé en langue italienne)

Je suis particulièrement heureux d'exprime mon salut cordial à Votre Excellence, au nom de l'économie nationale et des représentants les plus éminents du travail roumain, étroitement unis à cette table.

Je suis en même temps honoré d' voir à exprimer mon salut plein d' dmiration à l'Italie fasciste et au Duc.

Le peuple roumain a suivi avec la plus vive sympathie l'ascendance émouvante fasciste, parceque, nous autres Roumains, tout comme les Italiens, nous avons profondément ancré dans nos âmes l'idée nationale, l'idée d'honneur et de justice nationale.

Ces nobles vertus ont trouvé chez nous la plus brillante expression dans le Chef de l'Etat — le Maréchal J. Antonesco — qui, réunissant toutes les énergies, a appelé le peuple roumain tout entier à la lutte invincible, aux cotés de nos grands Alliés, pour la réalisation de l'idéal et de la justice pour la Roumauie.

Mon salut a l'heureux privilège d'être adressé par la voie de Votre Excellence, l' n des plus dignes r présentants du fascisme e de la culture italienne.

En effet, tant dans le fascisme comme organisateur et lutteur, dans l'armée comme officier, Commandant t Ministre de l'air et enfin dans la vie économique de l'Itali dont vous vous préoccupez, vous avez laissé partout des marques de votre puissante personnalité.

Voila pourquoi l'Université de Bucarest elle aussi, s'est honorée en vous décernant le diplôme de Docteur „honoris causa".

Nombreux sont les problèmes économiques d'aujourd'hui. Les manques t les difficultés inhérentes à la guerre pèsent ourdement même sur les pays nonbelligérants.

Nos peuples trouvent cependant dans leur patriotisme la discipline de faire un effort de travail et de réaliser dans une large mesure leur solidarité complète avec nos braves soldats.

C'est sur les sacrifices de tous que s'appuie la victoire finale e l'organisation du nouveau monde européen qui, j'en suis certain, sera meilleur et plus équitable aussi pour nous autres Roumains.

La visite de Votre Excellence nous donne une occasion bien venue pour examiner et résoudre les problèmes économiques qui intéressent l'Italie et la Roumanie.

Dans ces sentiments, je lève mon verre à la santé de S. M. le Roi Empereur, à la gloire de l'Italie fasciste et du Duc Mussolini et à la santé et au bonheur de Votre Excellence.

Réponse de M. le Ministre Riccardi

Dans sa réponse M. le Ministre Raffaello Ricardi a dit :

„Je remercie chaleureusement M. le Ministre Marinesco des paroles bienveillantes qu'il m'a adressées au nom de l'économie nationale et des représentants du travail roumain. Je le remercie également pour le salut qu'il a adressé à l'Italie fasciste et au Duc.

Je profite de cette occasion pour exprimer au Chef de l'Etat, au Président du Conseil des Ministres, au Gouvernement et au peuple roumain mes plus vifs et sincères remerciements pour la chaude réception qu'ils m'ont faite et qui, je dois l'avouer, m'a profondément touché.

Je reviens en Roumanie après une absence de deux ans. J'ai pu, malgré mon court séjour parmi vous, me rendre compte immédiatement des grands progrès que la Roumanie a réalisés dans un intervalle de temps aussi court : progrès dans toutes les branches de la vie nationale, grâce à la volonté, à la foi, au génie et à l'énergie d'un Grand Chef qui mène avec résolution les forces vives de la Nation vers une destinée certaine.

Mais ce qui m'a le plus frappé est la nouvelle atmosphère spirituelle que j'ai trouvée en Roumanie : le peuple a compris la nécessité inévitable de la guerre, le besoin d'être présent à cette grande heure de l'histoire du monde, dans laquelle se décide les destinées des nations. L'armée, merveilleusement conduite par votre Chef, luttant aux cotés des victorieuses troupes alliées, s'est couverte de gloire.

La reconaissance du peuple italien, allié et ami, se dirige vers la jeunesse roumaine qui s'est sacrifiée pour la cause commune.

Excellence, le but de mon voyage est de faire en sorte que les liens entre nos deux pays se resserent de plus en plus sur le terrain économique. La solidarité du domaine spirituel, la fraternité d'armes, la communauté de sacrifice, demeureraient steriles si nos s n'établissions pas en même temps aussi une étroite identité d'intérêt sur le terrain de l'économie. Et, dans ce domaine aussi, tout comme dans les domaines politiques et militaires, notre action va de paire avec celle de notre grande alliée la Roumanie.

Etant certain que ma visite aura des fruits durables et concrets dans les liens d'amitié des deux peuples amis, liés par la même origine et par des efforts communs, je lève mon verre à la santé de S. M. le Roi Mihai I, de S. M. la Reine Mère, du Chef de l'Etat, à la prospérité du gouvernement et au progrès de la Nation roumaine et à votre santé".

Aflăm cu plăcere că fostul nostru colaborator d. Profesor Eugeniu Dublea de la liceul „Coriolan Brediceanu" din Lugoj, un distins publicist, reîntors depe front, a fost numit ispector al organizaţiei „Luptă şi Lumină" pentru Banat.

Nu se putea face o mai fericită alegere ca în persoana acestui tânăr şi inimos naţionalist, care în această parte a ţării, aduce mari servicii românismului, călcând pe urmele distinsului său părinte, bătrânul învăţător din Arad.

Accidentele cari au avut loc zilele acestea şi de cari autorităţile s'au alarmat, a făcut ca Societatea de Tramvaie să ia în fine unele măsuri pe cari le anunţă.

Nu este suficient credem, ca să avem cele mai luxoase şi „confortabile" vagoane din Europa, ci ar fi de dorit ca să se poată voiaja mai „confortabil", fără riscul de a eşi din aceste vagoane ori buzunărit, ori fără nasturi la îmbrăcăminte, din cauza aglomeraţiei. Credem că dacă conducătorii acestei întreprinderi, cari au probabil automobile la dispoziţie, ar voiaja puţin dimineaţa şi seara cu tramvaiul — după cum făcea regretatul marele profesor Emil Filipescu, fost director general al societăţei — ar constata ce are de pătimit bietul public.

S'ar putea interzice şi fumatul deoarece toţi fumătorii fac zid pe platforma din urmă, îngreunând şi împiedicând urcarea, găsindu-se o altă modalitate pentru fumători.

Petrolul românesc în actualul război

Covârşitoarea misiune a societăţii „Distribuţia": aprovizionarea armatelor cu produse petrolifere

Fără îndoială PETROLUL ROMÂNESC a fost şi este un factor primordial în acest război şi ne-am fi putut teme că vom resimţi lipsa sa, totuşi ţara noastră nu a avut de îndurat restricţiunile ce au fost impuse în ţările cele mai bogate petrolifere.

Nu a fost suficient numai ca industria de petrol cu patriotismul de care este însufleţită, să producă că mai mult, trebuia însă ca acest produs să fie în cantitate şi la timp acolo unde se simţea nevoia. Iată misiunea grea, misiune cu răspundere fără de seamă, ce a îndeplinit-o şi o îndeplineşte societatea „DISTRIBUŢIA": — **misiunea de a aproviziona cu produse petrolifere armatele şi teritoriile din Bucovina de Nord, Basarabia şi Transnistria, prin depozite, cu vehicule, prin transporturi pe apă şi c. f. r.**

Cu aceeaşi însufleţire neîntrecută cu care, anul trecut, — cu sufletul îndurerat — a dat cel mai preţios concurs Statului la opera de evacuare, de data aceasta cu sufletul înviorat şi fericit, dânsa a fost o **colaboratoare nepreţuită la Reîntregirea Ţării.** Ne putem uşor închipui, în acest război mecanizat, ce s'ar întâmpla dintr'o întârziere a combustibilului, pentru a ne da seama de înfăptuirile „DISTRIBUŢIEI" şi de răspunderea ce o împovară.

Aceste realizări pot fi împărţite în două etape:

Prima, în Iulie, prin înfiinţarea de depozite speciale la Burdujeni, Iaşi, Huşi şi Galaţi.

A doua dela 15 Iulie până astăzi, prin refacerea instalaţiunilor şi depozitelor proprietatea societăţei şi acelora puse la dispoziţia societăţii.

Astfel a înfiinţat şi reorganizat depozite la Volcineţ, Soroca, Soldăneşti, Mărculeşti, Tighina, Arcizi, Bolgrad, Ismail, Hotin, Secureni, Lipnic, Donduşani, Edineţi, Redin, Ceadâc Lunga.

A mărit depozitele dela Ismail, Chişinău şi Cläuşani.

In TRANSNISTRIA a înfiinţat 4 mari centre de desfacere la Otaci-Volcineţ, Mărculeşti-Soroca, Tighina-Tiraspol, Cetatea-Albă, cari funcţionează normal.

Dacă comparăm cum au fost depozitele şi instalaţiunile „Distribuţiei" din Basarabia şi cum le-a găsit, ne putem da seama ce pagube a avut, câtă muncă se cere şi câte zeci de milioane au fost şi vor fi investiţi pentru a-şi putea îndeplini misiunea ei.

Este locul să atragem atenţiunea că cu toate aceste pagube văzute, cu toate cheltuelile fabuloase urgente, această societate a subscris la Imprumutul Reîntregirii suma de 30.000-000 lei!

Exemplu, ce nu mai are nevoe de comentarii.

*

Cu această ocazie vom da aci câteva cifre cari pun în evidenţă activitatea acestei societăţi dela înfiinţarea ei până la 1/1 1941.

Societatea a distribuit :

Benzină	**1.423.554 tone**
Lampant	**1.869,187 „**
Motorină	**1.279,476 „**
Păcură	**12.601.289 „**
Uleiuri	**364.183 „**
Asfalt	**284.944 „**
Cocs	**174.701 „**
Parafină	**57.486 „**
Total	**18.054.820 tone**

Pentru înfăptuirea acestei misiuni o întreagă armată de valoroşi tehnicieni, funcţionari, specialişti de tot felul, conştienţi de îndatoririle lor către ţară, au dat cu tot devotamentul — spre lauda lor — un preţios sprijin conducătorului general al acestei întreprinderi, care la rândul său, printr'o luminată, patriotică şi neobosită activitate a arătat încă odată rostul „Distribuţiei" în folosul ţării.

Din partea noastră am fi mulţumiţi dacă toţi acei cari „din diferite motive" propovăduiau în trecut, sau de curând, etatizarea „Distribuţiei" vor recunoaşte, în conştiinţa lor, că sub nici o altă formă această întreprindere nu ar fi putut aduce foloase mai preţioase Statului, ca cele aduse până acum.

Vederi sugestive de starea în care au fost găsite toate depozitele „Distribuţiei"

Eindrucksvolle Ansichten der Lage, in der alle Depots und Einrichtungen der Gesellschaft „Distribuţia" in Bessarabien und im Norden der Bukovina wiedergefunden wurden

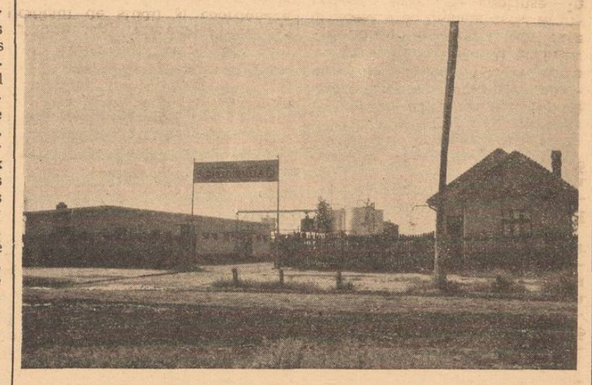

Depozitul din Chişinău (în 1940)

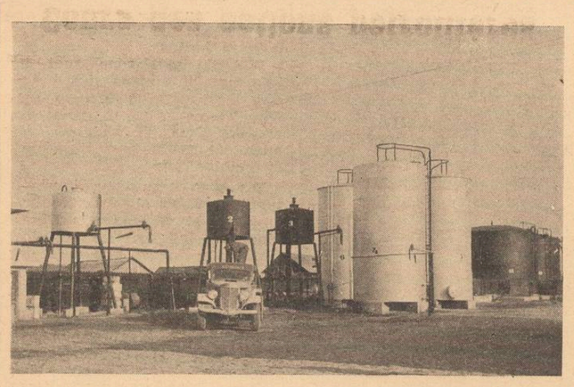

Parcul de rezervoare din Chişinău de 30 şi 50 vagoane (în 1940)

Birourile din Cernăuţi (în 1940)

Depozitul din Chişinău (După isgonirea bolşevicilor)

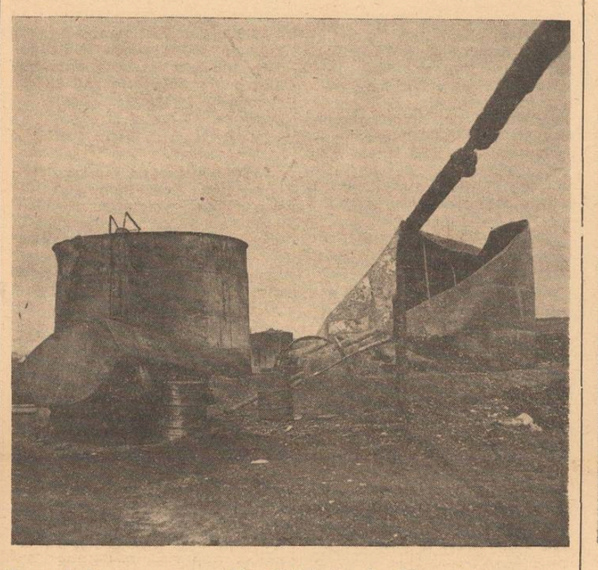

Parcul de rezervoare din Chişinău de 30 şi 50 vagoane (După isgonirea bolşevicilor)

Birourile din Cernăuţi (După isgonirea bolşevicilor)

Fuehrerul a acordat D-lui Director HANS BROCHHAUS, în urma propunerii D-lui Mareşal Goering, crucea de război clasa I. Covârşitoarea şi luminata activitate desăvârşită de către D-l Hans Brochhaus în industria petroliferă a Reichului, în cadrele economiei germane de război, i-a dobândit merite cari nu pot fi răsplătite în deajuns.

Colaborarea D-sale cu petrolul român-c, în calitate de administrator la *Kontinentale Öl A. G.* şi la societatea *„Concordia"*, vor avea desigur cele mai fericite repercusiuni şi pentru ţara noastra.

Din partea noastră îi transmitem cele mai respectuoase felicitări.

*

Ministerul de finanţe a autorizat pe d-nii: Const. Al. Pandele, directorul general al mişcării fondurilor şi Octav Constantinescu, referent titular la Oficiul de studii şi coordonare financiară, să trateze în numele ministerului, cu societăţile petrolifere: Astra-Română, Concordia, Româno-Americană, Steaua Română, Unirea, Creditul Minier, Colombia şi Prahova şi să semneze aranjamentul referitor la livrările de benzină turism 60 octani, necesare executării acordului de petrol, încheiat între Statul român şi Statul francez.

Condiţiunile generale în care urmează a se încheia acest aranjament sunt cele cuprinse în adresa Nr. 270.424 din 20 Octombrie a. c. a acestui departament, către Asociaţia industriaşilor de petrol din România, privind primele 5 scadenţe din acordul de petrol menţionat la art. 1.

*

Ministerul economiei naţionale a acordat un termen de 60 zile dela data de 9 Septembrie 1941, pentru ca toate depozitele de produse petrolifere să fie amenajate cu pompe necesare la distribuirea benzinei.

Totodată a admis vânzarea din depozitele taxate a benzinei tip „Crinul Alb", depozitată în bidoane plumbuite de câte 37 litri capacitate fiecare şi în bidoane plumbuite de câte 5 litri capacitate fiecare.

S'a luat măsuri ca dispoziţiunile de mai sus să fie aduse la cunoştinţa tuturor organelor de control şi depozitelor de produse petrolifere pentru a se conforma întocmai.

*

Sediul şi birourile Asociaţiei Industriilor (Industriaşilor) de Petrol au fost transferate în Bul. Lascar Catargiu No. 35.

Le Fuehrer a accordé à M. le Directeur HANS BROCHHAUS, sur la proposition du Maréchal Goering, la croix de guerre de 1-ère classe. La prépondérante et lumineu e activité déployée par M. le Dr. Hans Brochhaus dans l'industrie pétrolifère du Reich, dans le cadre de l'économie allemande de guerre lui a acquis des mérites qui ne peuvent être suffisament récompensés.

Sa collaboration avec le pétrole roumain, en sa qualité d'administrateur à la *„Kontinentale Öl A. G."* ainsi qu'à la société *„Concordia"* aura très certainement les plus heure ses répercussions aussi pour notre pays.

Pour notre part, nous lui transmettons nos plus respectueuses félicitations pour la haute distinction dont il a été l'objet.

*

Statistica petrolului românesc

Statistica este, fără îndoială, „baza" oricărei activităţi, atât pentru întreprinderile particulare, cât şi pentru Stat.

Petroluj românesc a avut până acum numeroase statistici întocmite de diverse autorităţi şi particulari, dar toate prezentau între ele diverse diferenţe.

Reproducem aci ce spunea, în această privinţă, în „ROMÂNIA PETROLIFERĂ" din 12 Iunie 1940, colaboratorul nostru d-l Christian Leu, **un statistician de forţă :**

„...Nu dispunem de o statistică completă a petrolului românesc. O cantitate imensă de material a fost, se ştie, publicată în acest domeniu. Există neconcordanţe esenţiale între datele publicate. Neconcordanţe datorite în mare măsură diverselor surse de informaţiuni: sursa particulară paralel cu sursa oficială. Nu există un tot, armonic încadrat în statistica economiei generale a ţărei"...

Pentru a remedia aceste dăunitoare situaţii, Ministerul Economiei Naţionale — Direcţia Generală a Minelor — a luat lăudabila iniţiativă de a da „Asociaţiei Industriilor de Petrol din România" sarcina de a întocmi, cu începere de astăzi, statistica petrolului românesc.

Este o măsură din cele mai bine venite, deoarece „Asociaţia", ca organ central al industriei petrolifere, are toate mijloacele de a-şi procura la timp şi cu exactitate datele atât de necesare. De altfel, nici nu se putea face o alegere mai fericită, ţinându-se seama că animator al „Asociaţiei" şi secretarul ei general este d-l PLUTARC COTARU un adânc cunoscător al tuturor chestiunilor economice, fost referent al Ministerului de Finanţe, fost organizatorul şi conducătorul Institutului de conjunctură", precum şi un publicist de seamă.

Cours des actions pétrolifères

Au cotat :—Ont côté :	Valeur nominale	Coté au 4/XI/1941
	Lei	
Astra Română	500	1880
Steaua Română	250	895
Creditul Minier	500	910
Redevenţa	500	385
I. R. D. P.	500	410
Concordia	500	1090
Petrol Block	500	435
Petrolul Românesc ex. cup.	500	—
Prahova Petrol	500	435
Petrol Govora	500	—

BURSA

Lămuririle D-nului T. P. Grigorescu, Agent oficial de schimb şi efecte

Ultimele urcări ale cursurilor la Bursa noastră — în special cursurile valorilor mobiliare — au provocat o vie nedumerire în marele public care, sub influenţa timpurilor, în credinţa greşită, că — astăzi — orice tranzacţie trebuie să producă un câştig, a luat în mare parte drumul Institutiunei noastre din str. Doamnei.

Neobositul şi distinsul luptător naţionalist, d. DR. ILIE RADULESCU, alarmându-se de această situaţie care sustrăgea numeroase şi importante capitaluri disponibile dela împrumutul Reîntregirii înainte de închiderea subscripţiunii, bănuind — cu drept cuvânt — că răuvoitori prin svonuri tendenţioase influenţau asupra stabilităţii monetei noastre, a atras prin „Porunca Vremii" atenţia publicului, nu numai asupra îndatoririi sale patriotice, dar şi asupra rentabilităţii plasamentelor în raport cu subscrierea la împrumut.

Pentru a ne lămuri mai bine asupra cauzelor cari au provocat această febrilă mişcare la Bursă, ne-am adresat vechiului şi apreciatului agent oficial de schimb, şi efecte, d. **T. P. Grigorescu,** care ne-a comunicat :

„Valul de scumpete care a cuprins toate obiectele, era natural să aibă o influenţă şi asupra preţului destul de scăzut al unei acţiuni, ţinându-se şi seama că cursul a diferite acţiuni era anul trecut — când acest val de scumpete nu luase atari proporţii — mai mare ca cel actual. Este de dorit, bine înţeles, ca astăzi, toate fondurile disponibile să se îndrepte acolo unde ţara are nevoie, — spre Imprumutul Reîntregirii. Vă asigur că — din partea mea — am sfătuit astfel toată clientela pe care o am. De altfel, nu mă îndoiesc că toţi acei cari au făcut plasamente de viitor în acţiuni „au răspuns cum trebuiau la apelul Marelui nostru Conducător.

Am văzut teama justificată a d-lui Dr. ILIE RADULESCU, dar vă pot asigura că Comitetul Bursei, în frunte cu d. P. Iconomu secretarul general, împreună cu reprezentanţii marilor banci—cari sunt nelipsiţi din Bursă — şi cu noi, agenţii oficiali de schimb, toţi buni români, am făcut şi facem zid în contra oricăror tentative cari ar prejudicia moneta noastră.

Sunt convins că după închiderea subscripţiei Imprumutului, cursurile acţiunilor sănătoase vor creşte, dat fiind marea încredere în „Leu" după victoriile strălucitei noastre armate, care ne va făuri o Românie şi mai Mare, cu frumoase perspective de înflorire în Sud-Estul Europei, a tuturor întreprinderilor româneşti".

*

Referindu-ne cu această ocazie la o informaţie apărută ulterior în *„Porunca Vremii"* în care se relatează plângerea unei doamne care, acum doi ani, a investit toate economiile sale, în acţiuni „Petrol Block" cumpărându-le la cursul de lei 300 bucata, iar în urma convertirei acestor acţiuni, de anul trecut, (pentru cinci una) a ajuns s'o coste 1.500 lei bucata, găseşte că este nedrept ca această acţiune PETROLIFERA — „care reprezintă deci o avuţie" — să coteze astăzi numai 550 lei, publicăm mai jos un tablou al cursului acţiunilor petrolifere în raport cu preţul ţiţeiului la diverse epoci, din care reiese că în special acţiunile întreprinderilor cu producţie proprie, cu fonduri de rezervă puternice şi cari au distribuit dividende, au fost mai căutate.

De altfel vom reveni pe larg asupra situaţiei întreprinderilor petrolifere în numărul viitor.

Cours des actions pétrolières à la Bourse de Bucarest en rapport avec le prix du brut

Prix du pétrole brut, le vagon, lei		IV/1923	VI/1924	VI/1925	VIII/1931	IX/1939	X/1939	29/X/1939	3/X/I/1939	16/II/1940	18/X/1941
		15.700	19.000	30.000	3.150	26.800	18.500	20.200	21.500	33.000	20.350
	Val. nomin.										
Steaua Română	500	5.050	4.200	3.200	200	290	310	450	480	710	850
Astra Română	500	15.300	12.400	7.506	455	825	820	1.150	1.005	1,555	1.900
Concordia	250	4.300	4.700	2.050	210	420	440	645	650	830	1.050
Redevenţa	500	2.520	1.500	509	40	145	142	208	200	315	410
Petrol Block	500	1,750	875	610	90	60	55	128	110	188	440
Creditul Minier	500	4.970	2.000	2.659	108	225	215	335	332	730	905
I. R. D. P.	590	1.859	1.030	1.230	60	98	97	220	218	580	425
Petrolul Românesc	500	1.700	1.150	1.700	80	340	340	565	555	1.275	1.040
Roumano-Belge	250	450	790	1.010	50	40	40	45	40	—	—

Dacă tu nu dai, Cine o să dea?

C. 12757 — Atelierele Societăţei Anonime „UNIVERSUL" Str. Brezoianu No. 23—25 Bucureşti